

A Baptista
Teológiai Akadémia
évkönyve
a 120. tanévről

2025/2026

A BAPTISTA
TEOLÓGIAI AKADÉMIA
ÉVKÖNYVE
A 120. TANÉVRŐL

2025/2026

Budapest, 2026

A Baptista Teológiai Akadémia évkönyve
a 120. tanévről, 2025/2026

Felelős szerkesztő: Prof. Dr. Mészáros Kálmán
Főszerkesztő: Bereczki Lajos
Szerkesztés és tördelés: Huszta Csaba

© Baptista Teológiai Akadémia, 2026

Minden jog fenntartva.
All rights reserved.
A kéziratok lektorálásának jogát fenntartjuk.

HU ISSN 2676-8275

Kiadja: Baptista Teológiai Akadémia
Felelős kiadó: Prof. Dr. Mészáros Kálmán, rektor

Borítófotó, borítóterv: Papp Szabolcs
Nyomtatás: Delach 2016 Kft.

Tartalomjegyzék

I. AKADÉMIÁNK ÉLETÉBŐL	7
1. ÜNNEPNAPOK	9
Tanévnyitó ünnepi istentisztelet	9
Igehirdetés	9
Rektori beszéd	15
Beszámoló a tanévnyitóról	22
Diplomaosztó és tanévzáró ünnepi istentisztelet	27
Igehirdetés	27
Rektori Beszéd	32
Társintézményi köszöntés	37
Végzős hallgatók elköszönő szavai	39
Bizonyoságtételek	43
Köszönetnyilvánítás a rektornak	45
Páth Géza-díj átadása	46
Ének-zenei pályázat díjátadója	47
Hálaadás, útravaló és új kezdet	50
Dr. Várady Endre [...] a BTA új rektora	56
Évforduló 2026-ban	57
2. KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK	64
Amerikai tanulmányút a BTA képviselőjében	64
3. HÉTKÖZNAPOK	71
Legációk beszámolóik	71
Rektori közgyűlési beszámoló	102
Szociális tanulmányi tereplátogatás	106
Akadémiai istentiszteletek	109
4. ESEMÉNYNAPTÁR	112
II. TEOLÓGIAI TANULMÁNYOK	179
1. ARCKÉPCSARNOK – A hegyháti német nyelvű misszió... ..	181
2. GONDOLATOK A BTA 120. ÉVÉRŐL	199

III. ADATTÁR	203
1. 2025/26-OS TANÉVRE BEIRATKOZOTT HALLGATÓK NÉVSORA	205
Teológia BA alapszak	205
Nappali képzés	205
Levelező képzés	206
Kántor BA alapszak	207
Teológia MA mesterszak	207
Nappali képzés	207
Levelező képzés	207
Továbbképzés, és részismereti szakok	207
2. 2026-BAN DIPLOMÁZOTT HALLGATÓK NÉVSORA	208
Teológia BA alapszak	208
Teológia MA mesterszak	209
Kántor BA alapszak	209
Szakirányú továbbképzések	210
3. KITÜNTETÉSBEN, JUTALOMBAN RÉSZESÜLT HALLGATÓK	210
4. VEZETŐ TESTÜLETEK A 2025/26-OS TANÉVBEN	211
MBE Fenntartói és Fejlesztői Tanács (FFT)	211
Szenátus	211
Rektori Kabinet	212
Oktatók	212
Vendégelőadók	214
Munkatársak	214

I. AKADÉMIÁNK ÉLETÉBŐL

1.

ÜNNEPNAPOK

Tanévnyitó ünnepi istentisztelet

Igehirdetés¹

Kedves Testvérek!

Bevezetőben hadd szóljak egy néhány személyes gondolatot, ami a Teológiához is kötődik. Egyrészt köszönöm a megtiszteltetést, hogy nemcsak átvehetem majd az 50 éves diplomámat, hanem Igét hirdethetek erről a szó-

Dr. Herjeczki Géza

székről, amit annak idején *Meyer Henrik* vagy 150 évvel ezelőtt készített – persze azóta már renoválták valamelyest –, és amiről édesapám 13 esztendeig prédikált itt ezen a helyen.

Bár messziről jöttünk, és az utóbbi körülbelül 40 esztendőt Torontóban és főleg Detroitban töltöttük, de a szívünk azért itt maradt. Remélem nem veszitek rossz néven, hogyha otthon érzem magamat itt a Wesselényi utcában, ahol felnőttem, bemelegkeztem, feleségemet megismertem. Ő is itt merített be, ahol a gyermekünket – a nagyobbikat – bemutatattuk, és ahova sok szép emlék fűz bennünket.

Ez a Wesselényi utcai gyülekezet ajánlott a Teológiára 56 évvel ezelőtt engem, és tulajdonképpen amikor erre az intézményre gondolkok, akkor a lelki szemeimben meg a gondolataimban a Bimbó úti épület jön elő, ahol éveket tölthettem. Tanárain – mint *Hetényi Attila*, *Gerő Sándor*,

¹ Elhangzott a BTA tanévnyitó istentiszteletén, 2025. szeptember 14-én a Budapest Wesselényi utcai Baptista Gyülekezet imaházában

Békefi Pál és *Beharka Pál* testvérek többek között – vagy az évfolyamtársaim hozzák elő magát a Teológiát, amit azt gondolom, hogy az Úr hozott létre 120 esztendővel ezelőtt, ami a misszió szíve, ahogy az alapító *Udvarnoki András* testvér megfogalmazta. Én is úgy gondolok erre az intézményre, mint ahol azokat a fiatalokat, felnőtteket – akiket az Úr elhívott – kiképezik, alkalmassá teszik az igehirdetésre, az evangélizálásra, a missziómunkára, a világméretű missziómunkára.

Elsősorban tudom, hogy itt van szükség, meg itt kell helyt álljatok, de van példa rá bőséggel, hogy a mi közösségünk is küld lelkipásztorokat, misszionáriusokat a világ különböző részeibe, akár Afrikába vagy más helyekre is, vagy úgy, mint ahogy például én is és egy néhány szolgatársam, *Novák József*, *Huli Sándor*, akiket talán ismertek, vagy *Czimer Edit* Berlinben, akik mind ennek a Teológiának a hallgatói voltak annak idején.

Én örülök ennek a nagy létszámnak – ha jól értettem, közel 500 hallgatója van a teológiai akademiának –, de bocsássátok meg, nekem az a régi emlék él a szívemben. Bár örülök annak, hogy sokan összefogva, többféle területre is nyitva végzitek a szolgálatot és végzi ez az intézmény a szolgálatát. Isten áldását kívánom a tanártestvéreimre, a különböző fakultások professzoraira, meg a diákokra egyaránt.

Még azt is megemlítem, hogy több teológiai intézményben vagy külföldi teológián, egyetemen tanultam, de a szolgálatomhoz minden lényeges dolgot tulajdonképpen itt a mi intézetünkben gyűjtöttem össze. És ennek örülök is, és nem is akarom, és nem is fogom elfelejteni. Úgyhogy köszönöm az Úrnak ezt az intézményt és nektek is testvérek.

Még hadd adjak át néhány üdvözetet a detroiti gyülekezet részéről – ahol új lelkipásztor, *Huli Sándor* testvér szolgál –, valamint a szövetségünk, az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség elnöksége, lelkipásztorai mind köszöntenek benneteket. S miután megemlítette testvérem, hogy az Evangéliumi Hírnök szerkesztője vagyok már elég régóta, 35 éve, úgyhogy, ha valaki olvasni szeretné, nemcsak az interneten, hanem papíron is szívesen elküldjük, ha kapunk egy címet.

Ezek után engedjétek meg, hogy az Igére fordítsam a figyelmemet.

Kedves testvérek, a Teológia új és visszatérő régi hallgatói!

Rövid igehirdetésem mottójának *Vörösmarty Mihály*, Gondolatok a könyvtárban című költeménye végéről választottam egy jól ismert szakaszt vagy két sort: „Mi dolgunk a világon? Küzdeni erőnk szerint a legnemesbékért.” Az a kérdés, hogy van-e, s ha van, mi a feladatunk, dolgunk e világon, elég hamar eléri a fiatalokat. Legtöbbször már a tizenegynéhány éves is komolyan gondolkodik vagy küszködik ezzel a kérdéssel. Én 18 éves voltam, amikor válaszokat is találtam, melyek a Teológiánk felé irányították fi-

gyelmemet. Föltételezem tanulótársaim, hogy ti sem egykönnyen döntöttetek arról, hogy felvételizzetek a Baptista Teológiai Akadémiára. Ne feledjétek el ezeket a vívódásaitokat, és engedjétek, hogy tanulmányaitok során ebben az időben tovább formálódjon bennetek a válasz arra, hogy mi is a feladatok, mi is az életeteknek az értelme?

A magam részéről azzal szeretnék segíteni nektek ebben a folyamatban, hogy azt mondom el, hogy 50 év után, vagyis most, hogy értem a küldetésemet. Annak idején nem láttam ennyire világosan. Most négy, számomra nagyon fontos Igét szeretnék idézni. Ezekre épül a küldetésemről az utóbbi időben kialakult felfogásom, és talán nektek is segíthetnek ezek az Igék. Egyenként mindegyiket nagyon jól ismeritek, de talán így együtt vagy összegyűjtve nem lesz túl sablonos, sem túl unalmas számotokra, nekem legalábbis izgalmas.

• Lássuk hát az első Igét. Megváltónk, Jézus első prédikációjában elmondta, hogy Ézsaiásnak a Messiásról mondott prófécija teljesedik be rajta. Annak megfelelően evangéliumot, a szabadulás örömhírét fogja hirdetni és gyógyítani fogja a betegeket. Lukács 4,16-tól olvassuk ezt a történetet, ismeritek és keressétek meg, hogyha otthon alkalmatok van. Ezt a názáreti zsinagógában elmondott programadó prédikációját nem sokkal később egy kicsit pontosította az Úr Jézus Kapernaumban. Egy nagyon sikeres nap után, amikor a Mester a fél falu betegeit meggyógyította, egyértelmű lett, hogy a kapernaumiak csodadoktornak nézték őt. S azt akarták, hogy másnap is folytassa a gyógyításokat. *„Mindenki téged keres”* – mondták örvendezve a tanítványok Jézusnak, amikor reggel a magányába elvonult imádkozó Mestert megtalálták.

Jézus azonban így válaszolt Péternek és társainak: *„Menjünk máshova, a szomszédos helységekre, hogy ott is hirdessem az Igét, mert azért jöttem.”* (Márk 1,38) Ez az első Ige, amit figyelmetekbe szeretnék ajánlani. Názáretből elűzték, Kapernaumból ő ment tovább ezekkel a szavakkal: *„Menjünk máshova, a szomszédos helységbe, hogy ott is hirdessem az Igét, mert azért jöttem.”* Vagyis legfontosabb feladatának az igehirdetést, Károli helyes szóhasználat szerint a prédikációt nevezte meg. Tudjuk, hogy továbbra is törődött a betegekkel, gyógyította őket, de egyértelművé tette, hogy a sok fontos tennivalója között a legfontosabb feladatának az Ige hirdetését tartotta.

• A második ígém, amit figyelmetekbe ajánlok Pál apostol Timóteusnak írt szavai: *„Ne szégyellj hát a mi Urunkról szóló bizonyágtételt, sem engem, az ő foglyát...”* (2Tim 1,8)

En az evangélium szolgálatára rendeltettem, mondja el aztán meg leírja többször is Pál apostol. Én nem szégyellem, bár sokak számára bolondság az, te se szégyellj, Timóteus, mert, ahogy mondja ez a szép szó, drága

kincs. A kincset elrejtteni szoktuk, de itt nem arról van szó. Drága kincs az, amit tovább kell adni. Az evangélium szó tulajdonképpen a szóban tovább adott jó hírt, örömhírt jelenti.

Pál és bizonyára Timóteus is jól ismerte Ámos – a hatalmas kis próféta – Igéit: „*Ordít az oroszlán? Ki ne rettegne? Az én Uram, az Úr szól, ki ne próféta!*” (Ám 3,8)

Babits Mihály Jónás könyve c. művében így mondta ugyanezt: „Nincs mód nem menni, ahova te küldtél.” Menjünk hát, ifjú barátaim, vigyük a jó hírt, mondjuk el, hirdessük az evangéliumot, mint Pál és Timóteus is tette. Ne szégyelld! Hirdesd az Igét, alkalmas és alkalmatlan időben, mondja másutt.

▪ Harmadszor, de hát mi is az az Ige, mi az az evangélium, amit hirdetni kell? Hiszen olyan vastag a Bibliánk. Üssük föl azt bárhol, olvassuk és magyarázzuk?

Pál apostol mindannyiunknál jobban ismerte Isten Igéjét. Az ószövetségi Szentírás professzora volt. *Hetényi* testvérrel együtt, ma is gondolkodás nélkül Pálra szavaznék, Pált választanánk tanszékvezetőnek. Pál azt üzenté Timóteusnak, hogy a teljes Írás Istentől ihletett és azt is, hogy a törvény Krisztusra mutat, hozzá vezet. Maga az Úr Jézus pedig azt mondta, hogy az Írások a Messiásról, vagyis órála tesznek bizonyosságot, például János 5,39-ben.

Pál második missziós útja közepe felé Athénban tartott nagyszerű prédikációt. Onnan Korinthusba utazott és azt gondolom, hogy nagyon hosszú volt az az út. Volt ideje küldetésén is gondolkodni. Az első korinthusi levélből úgy látszik, hogy Athén után változtatott igehirdetéseinek tartalmán vagy legalábbis a hangsúlyokon.

A harmadik Ige, amit rátok szeretnék bízni ma délután, az 1Kor 2,1-2-ben olvasható: „*Én is, amikor megérkeztem hozzátok, testvéreim – tehát később írja visszagondolva erre az Athénból Korinthusba való érkezésére –, nem úgy érkeztem, mint aki ékesszólás vagy bölcsesség fölényével hirdeti nektek az Isten bizonyágtételét – pedig tehette volna –. Mert úgy határoztam – talán ezen az úton –, hogy nem tudok közzétenni másról, csak Jézus Krisztusról, róla is, mint a megfeszítettéről.*”

Sokéves igehirdetői, gyülekezet plántálói tapasztalata után így határozott. Nem arról van szó, hogy ez volt az érzése, vagy talán így lenne jobb, hanem úgy határoztam – mondja. Úgy határoz Pál apostol, hogy prédikációi ezután csak Jézus Krisztusról fognak szólni, mégpedig a megfeszített Krisztusról. Csak Jézus Krisztusról. Nem lesz ez túl szűk keret, Pál apostol?

Sokan így gondolják és ezért is talán más okból is, Istenről, a Mindenhátóról, a Mindentudó, mindenütt jelenlévőről szólnak a prédikációk. Nekem

úgy tűnik a mi gyülekezeteinkben is. Magyarországon csak úgy, mint Amerikában. Ez a tendencia a fiatalok között, bárcsak tévednék! Azt gondolom, hogyha Pál, az Ószövetség legjobb ismerője így döntött, így határozott, amint hallottátok, bizonyára meg volt az oka erre és nekünk ma legalább ennyire fontos lenne az igehirdetéseinkben egy ilyen korrekció. A missziómunkánk is eredményesebb lenne. Egyébként Istenről a muzulmánok is prédikálhatnak, meg bármelyik más vallás papjai. Jézusról azonban, arról, hogy Jézus a Krisztus, csak a keresztyének. *Spurgeon* szerint, amelyik prédikáció nem érkezik meg az Úr Jézushoz, azt nem lett volna szabad elmondani sem.

Mi dolgunk a világon, Korinthusban, Budapesten, Detroitban? Mi az én dolgom? Mi a ti dolgotok, kedves fiatal barátaim, a BTA hallgatói?

Az evangélium hirdetése, a prédikáció, a Krisztusról, az ő keresztyéről szóló személyes bizonyoságtétel, amit bátran, minden szegyekezéssel, kívül végezhetünk, akkor is, ha akadályokba ütköznénk, vagy akár fogásba kerülnénk.

A világban vannak erre példák. Mert ahogy Pált, minket is börtönbe zárhatnak, de – ezt is ő mondta – „*Isten Igéje [...] nincs bilincsbe verve.*” (2Tim 2,9)

Több évtizedes szolgálat után én is úgy döntöttem, mint Pál. Úgy határoztam, hogy nem tudok közöttetek másról, csak Jézus Krisztusról, róla is, mint a megfeszítettéről.

Arra bízatlak benneteket, hogy ti már most, nem 50 évvel ezután, hanem már most, az elején határozátok el ugyanezt!

• Az utolsó, vagyis a negyedik Ige, amit rátok bízna ugyanezzel a szándékkal, hogy ha lehet, máris végezzétek eszerint a szolgálatotokat, Habakuk próféta könyve 2,2-ből való. Eltelt jó néhány esztendő, mire megértettem ennek az Igének a fontosságát is. „*Az Úr szól is, és ezt mondta: Írd le ezt a kijelentést, vésd táblákra, hogy könnyen el lehessen olvasni!*” Eddig az idézet. Az evangéliumot, a Jézus Krisztusról szóló üzenetet, a bűntől való szabadulás Isten adta egyetlen útját érthetővé, könnyen érthetővé kell tennünk.

Az Úr Jézus maga is ezt tette, nekünk is ez a feladatunk, ez a dolgunk a világon. Éppen ezért most sem mulaszthatom el, hogy hívjalak benneteket az egyetlen Szabadítóhoz, Jézus Krisztushoz.

Ha keresed Istent és esetleg nem találod, jöjj Jézushoz. Ő az út, ő az egyetlen út az Atyához. Ha szabadulásra volna szükséged bármilyen rabságból – a bűn mindenféle rabságot képes kreálni –, akkor jöjj Jézushoz! Ő az igazi, az egyetlen szabadító. Ha tanácsra, további eligazításra vagy segítségre van szükséged az Úrhoz vezető úton, keresd meg a lelkipásztort. Akár itt, akár ott abban a gyülekezetben vagy helységben, ahol élsz.

Befejezésül *Vörösmarty* a saját kérdésére, hogy tudniillik mi dolgunk a világon, így válaszolt: „Küzdeni erőnk szerint a legnemesbékért.”

Az biztos, hogy nemesebb feladat nincs, mint másokat odavezetni a Szabadítóhoz, Jézushoz. Mindazokat, akik a bűn rabságában élnek, ha ne-héznek tűnik, sőt, lehetetlennek – bizony az is –, hadd biztassalak azzal, amit *Vörösmarty* talán nem is tudott, de mi tudhatjuk Isten Igéjéből, hogy nem a saját erőnk szerint kell küzdeni. Persze, hogy meg kell tennünk min-dent, de ennél sokkal többről van itt szó. Nem a saját erőnk szerint küz-dünk, hanem a Szentlélek erejével a legnemesebbekért, az emberek üdvösségeért. Nem a saját erőnk szerint, hanem a Szentlélek segítségével.

Tanulmányaitokat kezdő vagy azt folytató barátaim, ötven évvel ezelőtt én is úgy néztem előre, mint ti most. 50 év után ezt a négy Igét ajánlom hát figyelmetekbe. Nektek is segíthetnek ezek, hogy pályátokat, futásoto-kat jól, eredményesen elvégezhesétek.

„Menjünk máshova, a szomszédos helységekre, hogy ott is hirdethessem az igét, mert ezért jöttem” – mondta az Úr Jézus. (Mk 1,38)

„Ne szégyellj hát a mi Urunkról szóló bizonyágtételt, az evangéliumot...” (2Tim 1,8) Nézd meg a 14. verset is: Őrizd, mint drága kincset, vagyis hirdesd!

„Úgy határoztam, hogy nem tudok közöttek másról, csak Jézus Krisztusról, róla is, mint a megfeszítettéről.” (1Kor 2,2)

Végül Habakuk prófétának pedig ezt mondta az Úr *„Írd le ezt a kijelen-tést, vésd táblákra, hogy könnyen el lehessen olvasni.”* (Hab 2,2)

Dr. Herjeczki A. Géza
50 éve végzett lelkipásztor

*Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által,
és ez nem tőletek van:*

*Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért,
hogy senki se dicsekedjék.*

*Mert az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus
Jézusban jó cselekedetekre teremtett,
amelyeket előre elkészített Isten,
hogy azok szerint éljünk.*

(Efézus 2,8-10)

Rektori beszéd²

Kedves Hallgatók! Kedves ünneplő Gyülekezet!

Szeretettel köszöntöm kedves hallgatóinkat, tanártársaimat, munkatársainkat, minden jelenlévőt! Köszönöm, hogy elfogadtátok meghívásunkat, és eljöttetek a Baptista Teológiai Akadémia 2025-2026-os tanévének évnyitó istentiszteletére. Köszönöm a Wesselényi utcai gyülekezet elöljáróságának és újonnan beiktatott lelkipásztorának *Mike Sámuel* lelkipásztornak, hogy ebben a nagy történelmi múlttal rendelkező kápolnában kezdhethük az új tanévünket.

Prof. Dr. Mészáros Kálmán rektor

Köszönöm *Dr. Herjeczki Géza* – teológiánk 50 éve végzett hallgatójának – Detroiti Magyar Baptista Gyülekezet nyugalmazott lelkipásztorának, az Észak-Amerikai Baptista Szövetség lapjának, az Evangéliumi Hírnök szerkesztőjének, Kornya-díjas lelkipásztornak most elhangzott igei szolgálatát.

Mindenekelőtt Jézus Krisztus szavait idézem, aki a következőt mondta tanítványainak: „*Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendelvelek titeket, hogy elmenjete és gyümölcsöt teremjete, és gyümölcsötök megmaradjon*”. (János 15,16) Ez a vers a szőlőtőről és a szőlővesszőkről szóló példázat része, amelyben Jézus az igazi szőlőtő, a tanítványok pedig a szőlővesszők. Azt hangsúlyozza, hogy a tanítványoknak benne kell maradniuk és követniük Jézus tanításait, hogy gyümölcsöt teremjenek és azáltal dicsőséget adjanak az Atyának.

Miért fontos ezt hangsúlyoznunk? Mert Isten a kezdeményező: Rávilágít arra, hogy a hit nem csupán emberi döntés, hanem ennek előzménye Isten kegyelmes kiválasztása és elhívása. Azért, mert küldetésünket felülőről kaptuk: Jézus arra rendeli a tanítványait, hogy menjenek el és teremjenek gyümölcsöt, ami arra utal, hogy az életükben valós hatást gyakoroljanak a világra. Végül azért, mert hisszük, hogy nem hiába végezzük lélekmentő munkánkat: A „gyü-

² Elhangzott a BTA tanévnyitó istentiszteletén 2025. szeptember 14-én a Budapest Wesselényi utcai Baptista Gyülekezet imaházában

mölcsötök megmaradjon” rész azt jelenti, hogy a tanítványok cselekedeteinek és életüknek maradandó értéke lesz, amely túlmutat a mulandóságon.

Kedves tanévnyitót ünneplő Gyülekezet! Hálával és örömmel köszöntöm Önöket/Benneteket a Baptista Teológiai Akadémia 120. évnyitó istentiszteletén, ami egyben iskolánk 2025/2026-os tanévnyitó ünnepi alkalma. Az új tanév kezdetén különös érzések töltik meg a szívemet: hála, remény és bizonyos értelemben izgatott várakozás. Az évnyitó mindig több, mint egy hivatalos alkalom – egy kicsit –, olyan, mint amikor egy új útra indulunk együtt, tanárok és hallgatók, mint egy lelki család, amelyet az Úr Jézus Krisztus hívott el közös szolgálatra.

Visszaemlékszem, amikor évtizedekkel ezelőtt a pécsi klinikán eltöltött orvos-elektronikai technikai két éves szakmai gyakorlat és két éves katonai szolgálat után jelentkeztem a Teológiára. Emlékezetes marad számomra, amikor közel 50 éve először léptem be remegő szívvel 1976 őszén a Baptista Teológiai Akadémia (Szeminárium) épületébe. Magamban csendesen azért imádkoztam, hogy Isten tegyen alkalmassá, hogy legyek azzá, akivé formálni szeretne.

Negyvenöt éve léptem ki a teológia kapuján és indultam el a lelkipásztori szolgálatba, azóta is ez a fohászum: „Uram, adj bölcsességet, hogy jól sáfárkodjam mindazzal, amit rám bízál.” Azóta minden évnyitón eszembe jut ez a belső fohász, mert valóban újra és újra ránk bízta az Úr a jövő szolgálóit. Egy új kezdet mindig különleges alkalom. Új lehetőségeket hordoz, új kihívásokat állít elénk, és új áldásokat készít számunkra az Úr.

Rövid történelmi visszapillantás hitelődeinkre

A legutóbbi évzárón megemlékeztünk az anabaptista mozgalom 500. évfordulójáról. Benne a mártíriumot is vállaló *Dr. Hubmayer Baltazár* anabaptista hittudósról, valamint a hazánkban letelepedő svájci – újkeresztényen, hutterita, habán – hittestvérek küzdelmes életéről, akiket a mai baptisták előhírnökeinek tartunk.

Az újkori/modern baptista mozgalom Magyarországon a 18. század második felében bontakozott ki. Kezdetben Németországban megtért lelkes iparos emberek hozták az evangélium üzenetét hazánkba. Köztük elsőként a 1846-ban hazatért *Rottmayer János* nevét kell megemlítenem, aki 180 évvel ezelőtt, nem messze ide, a Rókus kórház melletti – ma Gyulai Pál utca – asztalosműhelyét alakította át vasárnaponként imaházzá és hirdette benne az örömmüzenetet nagy lelkesedéssel. Később, 1866-tól bibliaterjesztőként Erdély fővárosában Kolozsváron folytatta 160 évvel ezelőtt a gyülekezetplántáló munkáját.

Budapest – Óbuda, Buda, Pest – egyesítésének évében 1873-ban érkezett *Meyer Henrik* bibliaterjesztő ide fővárosunkba, aki Istentől kapott bölcsességgel gyülekezetet alapított és templomot épített, az alagsorban nyomdát működtetett itt a Wesselényi utcában.

A 19. század első felében, már országos lefedettségűvé vált a Királyi Magyarországon a baptista mozgalom. Ennek a hősi korszaknak meghatározó személyisége volt *Kornya Mihály*, akit gyakran neveznek a „magyar baptisták (paraszt)apostolának”.

Teológiánk megalapítása 120 évvel ezelőtt történt 1906-ban. A mozgalom kezdetben természetesen nem rendelkezett intézményes teológiai oktatással: az igehirdetők és gyülekezetvezetők elsősorban a Biblia tanulmányozásával, valamint a közösségen belüli gyakorlati tapasztalatok révén készültek fel szolgálatukra.

Kezdetben a lelkipásztorok képzése gyakran külföldi teológiákon történt, elsősorban Hamburgban, ahol az évek során 19 magyarországi lelkipásztor folytatott hosszabb-rövidebb tanulmányokat és tért vissza a magyar missziómezőre.

Közöttük volt elsőként *Udvarnoki András*, teológiánk alapító igazgatója, aki élharcosává lett a baptista mozgalom – 1905-ös, immár 120 éve történt – állami elismerésének. Egy évre rá, 1906-ban pedig megalapította – immár 120 éve – a Baptista Prédikátorképző Szemináriumot, a Teológiát.

A 2025/2026-os tanévünk tehát a 120 éves jubileumi esztendő, melyben a visszatekintés mellett jelenlegi kihívásainkkal és jövőbeli terveinkkel is szembesülve, Isten áldását és bölcs vezetését kérjük, hogy betölthessük a Jézus Krisztustól kapott missziós parancsot: „*Tegyetek tanítvánnyá minden népet!*”

Az új tanév kezdetén szeretném emlékeztetni magunkat arra, hogy a Baptista Teológiai Akadémia (BTA), amely államilag elismert főiskolai rangot visel, nem pusztán egy felsőoktatási intézmény, hanem olyan oktatási központ, ahol elsősorban az Isten Szentlelke által ihletett Szentírás tanulmányozása áll a fókuszban. Ez az alapja és fundamentuma lelkipásztori, hittanári, missziós, diakóniai és zenei képzésünknek teológiai akadémiánkon.

Mi nem csupán tudást és lexikális ismeretet szeretnénk átadni, hanem az élet minden területére kiható erkölcsi alapot és a hit igazságait képviselő életformát is. Jelmondatunk továbbra is ez: „Tanítvánnyá lenni, tanítványként élni, és tanítvánnyá tenni!”

Nemcsak könyveket tanulmányozunk, hanem Isten élő Igéjét. Nemcsak szakmai felkészültséget szerzünk, hanem szolgálatra való elhívást mélyítünk. Akadémiánk nem pusztán egy oktatási intézmény. Sokkal több

annál! A világban sok helyen tanítanak történelmet, filozófiát, irodalmat, nyelveket – mi azonban valami többet hordozunk: Isten élő Igéjét.

Amikor órát tartunk, könyvet olvasunk, dolgozatot írunk, mindeközben nemcsak tudást szerzünk, hanem lelkünk mélyén hisszük, hogy az Úr formál bennünket. Ne feledjétek nyitó igénket! Jézus így szólt tanítványaihoz: *„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendelek titeket, hogy elmenjétek és gyümölcsöt teremjétek, és gyümölcsötök megmaradjon.”* (Jn 15,16) Ez a mi küldetésünk is: gyümölcstermő életet élni, amely Krisztusra mutat és a gyülekezetek épülését szolgálja. Ez az igazság határozza meg minden napunkat ebben az iskolában.

Akadémiánk egy lelki közösség is, ahol együtt tanulunk, együtt keresünk az Urat, és egymást támogatjuk a hitben. Egyik kedves személyes emlékem az elmúlt évből az volt, amikor a vizsgaidőszak közepén az egyik folyosón hallgatókat láttam, akik együtt imádkoztak. Nem tanár kérte őket erre, nem volt kötelező alkalom – egyszerűen egymás terhére hordozták.

Ez számomra a legszebb képe annak, hogy mit jelent közösségben lenni. Hiszem, hogy az idei évben is ez a lelki összetartozás lesz az egyik legnagyobb erőforrásunk. Ez az év is akkor lesz áldott, ha nemcsak saját előmenetelünkre figyelünk, hanem egymásra is – hallgató a hallgatóra, tanár a diákra, diák a tanárra –, és mindannyian Krisztusra.

Bátorítás az elsőéveseknek

Külön szeretettel köszöntöm az elsőéves hallgatókat. Tudom, hogy sokakban most kérdések, bizonytalanságok, talán félelmek is vannak. Talán van, aki még keresi a helyét, esetleg valaki félve gondol a tanulmányok nehézségeire.

Hadd bátorítsalak Benneteket: Nem véletlenül vagytok itt. Isten szólított meg Benneteket, és aki elkezdte a jó munkát, be is fejezi. Lesznek fárasztó napok, vizsgák, kihívások – de mindez formálni fog Benneteket Krisztus képmására. Pál apostol ezt írta a Filippiben élő fiatal gyülekezetnek:

„Hálát adok az én Istenemnek, valahányszor megemlékezem rólatok, és mindenkor minden könyörgésemben örömmel imádkozom mindnyájatokért, mert közösséget vállaltatok velem az evangélium hirdetésében az első naptól fogva mind a mai napig. Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi Krisztus Jézus napjára.” (Fil 1,3-6)

Az előttünk álló év sok munkát, kutatást, vizsgát, feladatot tartogat. De minden órában, minden beszélgetésben, minden imában lehetőség van arra, hogy közelebb kerüljünk Krisztushoz, és hogy megerősödjünk az elhívásunkban.

De kérem, hogy ne feledjük: minden feladat mögött ott rejlik egy nagyobb cél – mégpedig, hogy Isten országát szolgáljuk. Ne csak a diplomára tekintsetek, hanem a hűséges szolgálatra, amelyre az Úr készít elő bennünket. Ahogy Pál apostol írja: *„Legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, tudva, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.”* (1Kor 15,58)

A baptista teológiai oktatás jelene

Hittudományi intézményünknek jelenleg 450 (passzív hallgatókkal együtt 580) hallgatója van. A baptista fiatalok mellett katolikus, református, evangélikus, pümkösi, metodista, Golgota, Üdvhadsereg és Hit Gyülekezete, sőt felekezeten kívüliek is vannak hallgatóink között.

2025 őszén 152 új hallgató kezdheti meg hittudományi tanulmányait a BTA-n:

Teológia (BA) Alapszakra:	123 fő;
Teológia Mester (MA) szakra:	20 fő;
Kántor (BA) Alapszakra:	3 fő;
Bibliaismerti oktató:	6 fő jelentkezett.

A lelkipásztori képzésen: 15 új hallgató kezd meg a tanulmányait. A korábbi hallgatókkal együtt 31 (passzívakkal együtt 43).

Közoktatási vezető és pedagógus szakirányú képzésen: 10 fő.

Új oktatók ebben a szemeszterben: *Arató György, Kocsis-Nagy Zsolt, Nagy Sándor, Papp János, Varga György.*

Intézményünk akkreditációja folyamatban van! Eközben két újabb intézményi mérföldkőhöz is érkezünk: Az Erasmus program és a felnőttképzés elindulása.

Erasmus+ program

A Baptista Teológiai Akadémia 2025. július 16-tól hivatalosan is Erasmus felsőoktatási intézmény, a koordinátora: *Patkás Rita*

Megkaptuk az Európai Bizottságtól az Erasmus+ akkreditációs tanúsítványt, az Erasmus Felsőoktatási Chartát, amely immáron a Teológiát is feljogosítja az európai felsőoktatási intézmények között európai uniós finanszírozású projektek megpályázására. Hallgatók, oktatók és munkatársak nemzetközi mobilitására, nemzetközi szervezetek és intézmények közötti újabb együttműködésekre, de akár szakpolitikai fejlesztésekhez és együttműködésekhez való csatlakozásra.

Felnőttképzés

Ettől a tanévtől ért be az is, hogy a BTA 2024. évben felnőttképzési intézményként is nyilvántartásba lett véve a Pest Vármegyei Kormányhivatalnál. Felnőttképzés keretében meghirdettünk hitéleti és választható

pedagógus továbbképzéseket, de az első két megvalósuló felnőttképzési program szeptember 6-án indult: Dicsőítő zenészképző 9 fővel, valamint a Baptista cigánymissziós képzés 70 fővel.

A tréning típusú 60 órás felnőttképzési és továbbképzési palettánkra hamarosan újabb képzések kerülnek, amelyek függetlenek a Teológus BA és MA képzéstől, tartalmuk szempontjából viszont ezek is a tanítvánnyá tételt szolgálják. Egyéb tájékoztatás és részletek a BTA honlapján lesznek elérhetők.

Nemzetközi kapcsolataink

Teológiánk diákjai nemcsak Magyarországról, hanem a Kárpát-medence magyarlakta régióiból is érkeztek, így Erdélyből, Vajdaságból, a Felvidékről, Kárpátaljáról, de még az Egyesült Államokból is. Ugyanígy a tanári kar összetétele is hasonló, így Magyarországon kívül Erdélyből, Lengyelországból, az USA-ból, de még Jordániából is érkeznek időnként vendégtanárok.

Sőt, ebben az esztendőben Afrikába is kapott meghívást teológiai kurzus vezetésére egyik oktatónk: *Balla Péter*. Ebből is érzékelhető, hogy a magyar baptista teológia nem izolált. Szoros kapcsolatban áll más európai és amerikai baptista intézményekkel. Az Európai Baptista Szövetség (EBF) keretein belül közös konferenciák, csereprogramok és kutatások zajlanak. A nemzetközi együttműködések hozzájárulnak ahhoz, hogy a magyar hallgatók szélesebb látókörrel rendelkezzenek, és bekapcsolódjanak a globális baptista mozgalomba.

Zárszó

A baptista teológiai oktatás múltja a hűség, a kitartás és a hit példája. A jelen kihívásokkal teli, de lehetőségeket is hordoz. A jövő pedig azon múlik, hogy a teológiai képzés képes lesz-e egyszerre megőrizni biblikus gyökereit, és kreatívan válaszolni a változó világ kihívásaira. A baptista közösség számára a teológiai oktatás nem csupán tudományos kérdés, hanem missziós küldetés, amely az evangélium továbbadását szolgálja minden nemzedék számára.

Befejezésül hadd idézzem ismét Pál apostol buzdítását: „Ezért, szerettem, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, tudva, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.” (1Kor 15,58) Kívánom, hogy az idei tanév mindannyiunk számára a hit, a tudás, és a közösségben való növekedés éve legyen. Az Úr áldása kísérje lépteinket, döntéseinket, munkánkat és szolgálatunkat!

Mindezek felett Istennek adunk hálát, aki 120 éven keresztül fenntartotta Teológiánkat, és sok lelkimunkásnak adott felkészülési lehetőséget, akik hű-

séggel megállták a helyüket. Tartsuk szem előtt továbbra is Mesterünk Jézus Krisztus misszióparancsát, ami teológiánk vezér igéje: „*Tegyetek tanítóánnyá minden népet!*” (Máté 28,18-20)

Végezetül a tanároknak fáradhatatlan tanítást, a hallgatóknak jó és eredményes tanulást, intézményünk dolgozóinak pedig kitartó munkát kívánok! Ezennel a 2025/26-os tanévet hivatalosan is megnyitom!

Fel a szent munkára! – Soli Deo Gloria! – Immánuel! Velünk az Isten!

Prof. Dr. Mészáros Kálmán
a BTA rektora

A figyelmes hallgatóság

Előtérben a BTA oktatók csoportja

Beszámoló a tanévnyitóról

Mi dolgunk a világon? – A BTA 120. tanévnyitója

2025. szeptember 14-én, vasárnap délután ünnepi istentiszteleten nyitotta meg 120. tanévét a Baptista Teológiai Akadémia a Wesselényi utcai Baptista Gyülekezet imaházában.

László Gábor főtitkár

Az alkalom az immár hagyománnyá vált ünnepélyes zászlós bevonulással és a kórus közös énekével, valamint *Prof. Dr. Mészáros Kálmánnak*, az Akadémia rektorának imádságával vette kezdetét. *László Gábor* főtitkár – aki egyben az esemény levezető elnöke volt – köszöntötte a jelenlévőket, külön is megemlékezve az intézmény jubileumáról.

A kórus szolgálata után *Dr. Herjeczi A. Géza*, a detroiti magyar baptista gyülekezet nyugalmazott lelkipásztora, a MABAVISZ volt elnöke, az Evangéliumi Hírnök főszerkesztője hirdette Isten Igéjét. Személyes megemlékezéssel indította gondolatait, majd a tanulmányaikat elkezdő hallgatókhoz fordulva tette fel a kérdést: „Mi dolgunk a világon?” – *Vörösmarty* ismert sorát idézve. A válasz keresésében négy bibliai ígére építette üzenetét. Elsőként Jézus ná-

záreti programadó igehirdetésére utalt, amelyben világossá vált, hogy a legfontosabb küldetés az evangélium hirdetése. Másodikként Pál apostol biztatását idézte: „*Ne szégyellj a mi Urunkról szóló bizonyágtételt!*” – vagyis az evangélium drága kincs, amit tovább kell adni. Harmadikként az apostol korinthusi tapasztalatát emelte ki: prédikációinak középpontjában egyedül Jézus Krisztus, a megfeszített álljon. Végül Habakuk próféta szavaira hivatkozott: az evangélium üzenetét érthetően, világosan kell továbbadni. Az igehirdetés üzenete szerint a hallgatók legnemesebb feladata az evangélium hirdetése, Jézus Krisztusról való bizonyágtétel. Ezt nem emberi erőből, hanem a Szentlélek segítségével végezhetik. Arra bátorította a diákokat, hogy tanulmányaik során és későbbi szolgálatukban tartsák szem előtt ezt a küldetést: másokat a Szabadítóhoz vezetni.

A Herjeczki házaspár a rektorral

Az imádságot követően *Dr. Mészáros Kálmán* tartotta meg a rektori ünnepi beszédét, köszöntve az aranydiplomás 50. éves jubileumot ünneplő egykori hallgatót – az ígét hirdető *Herjeczki Géza* testvért. Az ünnepi beszéd alapigéje Jézus szava volt: „*Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, hogy elmenjeteek és gyümölcsöt teremjeteek.*” (Jn 15,16) Kiemelte, hogy a Teológia nem csupán államilag elismert főiskola, hanem olyan közösség, ahol az Ige áll a középpontban, és ahol a tanítványság hármas útját igyekeznek megélni: tanítvánnyá lenni, tanítványként élni és másokat tanítvánnyá tenni. Beszámolt az intézmény jelenéről is: több mint 450 aktív hallgató vesz részt a képzésekben, sok felekezetből érkeznek diákok, és az Akadémia bekapcsolódott az Erasmus+ programba, valamint új képzési területekkel – felnőttképzéssel: dicsőítő zenész és romamissziós programokkal – is bővült. Bátorította a diákokat, hogy a kihívások és próbák ellenére maradjanak Krisztusban, mert csak így lehet gyümölcsöző a szolgálatuk. A tanévet azzal a kívánsággal nyitotta meg, hogy ez mindenkinek legyen a hitben, tudásban és közösségben való növekedés éve.

Az elsőévesek fogadalomtételét *Hári Tibor* gazdasági főigazgató vezette, majd *Paróczy Zsolt* rektorhelyettes köszöntötte és áldotta meg a hallgatókat. A szolgálatok között elhangzott a kórus több éneke, köztük az Új remény és az áldáskívánás.

Ezt követően két bizonyágtétel hangzott el. *Borosné Veller Olga*, végzős hallgató arról tett tanúságot, hogyan tapasztalta meg Isten gondviselését

A fogadalmat tevő első évfolyam hallgatói

és bátorítását tanulmányai során. Visszatekintett a kezdeti kétségekre, hogy kisgyermek mellett, sok nehézség közepette indult el a tanulmányok útján, de Isten minden helyzetben gondoskodott róla. Különösen emlékezetes számára az Ige, amely így hangzott: „»Amikor elküldtelek titeket

erszény, tarisznya és saru nélkül, volt-e hiányotok valamiben?« »Semmiben« – válaszolták.” – És valóban nem hiányzott semmije, mert Isten átsegítette minden nehézségen. A tanulmányok során a kitartás jelentette a legnagyobb kihívást, főként a vizsgaidőszakokban és a szakdolgozat írásakor. Volt, hogy mélypontra jutott, s már fel akarta adni. Ekkor azonban Isten személyesen szólt hozzá: „Ne add fel!” – és ez új erőt adott neki. Bizonyossággal vallotta: Isten látja a küzdelmeket, és mindig jelen van, mint ahogy Jézus látta Nátánaelt a fűgefa alatt. Üzenete az elsőévesekhez és minden jelenlévőhöz: Isten ma is azt mondja – „Ne add fel, mert látlak!”

Borosné Veller Olga

Storozinszki Tibor, elsőéves hallgató megtérésének történetét osztotta meg. Nem

Storozinszki Tibor

hívó családból származik, gyermek- és ifjúkorában erőszakos közegben élt, küzdősporttal és verekedésekkel kereste az útját, sőt a szélsőséges eszmék is hatottak rá. Fiatal felnőttként azonban személyesen találkozott Jézus Krisztus szeretetével, amely teljesen átformálta az életét. Megértette, hogy Jézus a bűneiért halt meg, és a kereszten nyert bocsánat új célt és reményt adott neki. Bizonyosságot tett arról, hogy Krisztus követése békességet és biztonságot hozott számára, és most hálás szívvel tekint előre: tanulni, szolgálni, és gyümölcsöt teremni szeretne az Úr kezében. Életigéjét Péter első leveléből idézte: „Minden gondotokat öreá vessétek, mert neki gondja van rátok.” (1Pt 5,7)

A zenei szolgálatokkal a Baptista Teológiai Akadémia kórusa emelte az ünnep szépségét, *Pető István* karnagy vezetésével, orgonán közreműködött *Dr. Garai Zsolt* tanszékvezető, főiskolai docens. Az alkalom közös énekléssel, majd áldással és a Himnusz eléneklésével zárult.

A BTA kórusa szolgál, vezényel Pető István művésztanár, mesteroktató

Megkérdeztünk két elsőéves hallgatót, mi motiválta őket, hogy elkezdjék tanulmányaikat:

„Évekkel ezelőtt Isten elhívott, hogy őt szolgáljam. Ezt rögtön meg is erősítette: gondoskodni fog rólam, ha vele tartok. Habár a fókuszváltás miatt buzgón szolgáltam a következő években, mégis félelemből nagy-nehezen, de folytattam a máshol megkezdett tanulmányaimat. Mikor az Ő kegyelméből lediplomázhattam, újra azon gondolkodtam, hogy vajon itt van-e az ideje a teológiának? Hála neki, a tűz nem aludt ki. Egy csendesség közben emlékeztetett, hogy legyen az Ő királysága az első számomra, Ő pedig gondoskodni fog rólunk. Bízom benne!” *(Jóföldi Péter)*

„A BTA-ra való jelentkezésem indoka, hogy szeretném Isten országának építését segíteni teljes elmémmel, lelkemmel, erőmmel, és időmmel. Viszont tudom, hogy szükségem van többet és jobban tudni Istenről és az ő Igéjéről, mielőtt ilyesfajta szolgálatot végeznék. Ezek miatt döntöttem úgy, hogy jelentkezek a lelkipásztor szakirányú képzésre.” *(Katona Csegő)*

Dr. Kovács Viktória
a BTA kommunikátora
Fotók – Szoukup Gergely

Diplomaosztó és tanévzáró ünnepi istentisztelet

Igehirdetés

Mérték és határ

Papp János
MBE egyházelnök

Örömmel és szeretettel köszöntök mindenkit! Külön szeretettel köszöntöm a végzős diákokat, illetve tanáraikat, a hozzátartozókat, vendégeinket. Örülünk annak, hogy együtt lehetünk Isten jelenlétében.

Isten Igéjéből Pál apostolnak a második Korinthusi leveléből, a 10. fejezetből, a 12. verstől kezdődően szeretnék néhány bibliaverset olvasni.

„Mert nem merjük magunkat azokhoz számítani vagy hasonlítani, akik önmagukat ajánlják. De ezek nem veszik észre, hogy magukhoz mérik, és magukhoz hasonlítják önmagukat. Mi azonban nem mérték nélkül, hanem annak a határnak a mértéke szerint dicsekszünk, amelyet az Isten szabott ki nekünk mértékül, hogy eljussunk hozzátok is. Mert mi nem mentünk

túl a nekünk kiszabott határon, mint akik nem jutnak el hozzátok; hiszen hozzátok is eljutottunk a Krisztus evangéliumával. Nem dicsekszünk mértéktelenül mások fáradozásával, de reméljük, hogy hitetek megnövekedésével nagygyá leszünk közöttetek a mi munkaterületünkön. Ennélfogva a rajtatok túl eső területeken is hirdetjük az evangéliumot, de nem dicsekszünk olyan munkával, amelyet másutt már elvégeztek. Aki pedig dicsekszik, az Úrral dicsekedjék, mert nem az a megbízható ember, aki önmagát ajánlja, hanem az, akit az Úr ajánl.”

Amikor készültem erre az alkalomra, és feleségemmel két mondatot váltottunk, azt mondta, hogy ebben a melegben, ha rövid leszél és velős, nagyon fognak szeretni. Nos, én szeretem, ha szeretnek, meg tudom, hogy bölcs a feleségem, úgyhogy igyekszem ehhez tartani magamat. Ez az olvasott igeszakasz látszatra arról beszél, hogy Pál apostol a dicsekvőkkel szemben valamifajta dicsekvést, vagy helyzetjelentést ad, vagy éppen

küzd ezzel a kérdéssel. Én azonban úgy látom – és a bibliamagyarázók felhívják a figyelmet az ismétlődő szavakra – sokkal inkább a határainkról és a mértékekről szól ez az Ige.

A kánon kifejezés előjön benne. És egy másik kifejezés, amely ugyancsak a határainkról és a mértékekről szól. Egy intézmény életében, amikor határátközhöz érkezik egy tanév végével, és egy új tanév kezdődik majd az őszi időszaktól, de nyílt titok, hogy a következő, előttünk lévő szakaszban egy új rektor, egy új vezetés áll szolgálatba. Ez mindenképpen, minden intézmény életében fontos mérőföldkő. Ilyenkor sokféle gondolat megfogalmazódhat bennünk, sok mindenre odafigyelhetünk, de jó a Szentírás igazságait figyelembe, alapul venni.

Az apostol, akinek igazán voltak missziói tapasztalatai, bőségesen voltak mögötte eredmények, amelyekre emlékezhetett hálaadással. Áldások és küzdelmek, amelyeket bizonyára Isten jól tudott, látott, de az emberek is ismerhettek. Ő arról beszél, hogy nem szeretne csapdahelyzetbe kerülni. Egy olyan csapdahelyzetbe, amelynek kora és minden korok emberei és adott esetben keresztyén emberei is belekerülhetnek. Amikor valamifajta mérték elvesztésével, amivel szeretnék érzékeltetni és érezni a fontosságukat, a jelentőségüket, a befektetett munka eredményét, az elért értékek gyümölcseit, nos ezt emelik föl és maguk válnak maguk számára mértékké, alappá.

Úgy szoktuk mondani, hogy mindenki magából indul ki, de vannak, akik meg is maradnak ennél. És amikor valaki saját magába záródik be, saját maga válik számára végső viszonyítási mértékké, nos eltéveszti a mértéket, a határokat. Mert azt látjuk ebben az igében is, hogy az apostol arról beszél, hogy ebből ki kell lépni, ki kell törni, mint ahogy az akkori emberek is a görög világ, a saját bölcsességük mértékével gondolkodtak.

Azt mondja, hogy mi Krisztushoz, és a Krisztustól kapott elhíváshoz szabjuk magunkat. A mérték nem én vagyok. Nem is más, mert, aki minduntalan összeveti magát mással, és ebben küzd és ebben a helyzetben van, ugyancsak csapdahelyzetbe kerülhet. Ugyanis sokszor van az, hogy azok, akik magukat felmagasztalják, azok rendszerint szükségesnek érzik, hogy másokat pedig lealacsonyítsanak. Megküzdenek ezekkel a helyzetekkel.

Amikor egy tanulmányi időszak végén visszatekintetek kedves diákok, kedves testvérek, kedves jelenlévők, akkor fontos, hogy miközben hálaadással tekintetek vissza, és önmagatokhoz képest talán újból és újból megerősítve, összeszedve magatokat, jó eredményeket, sikereket értetek el, a mérték és a határ az ne maradjon pusztán nálatok. Az ember arra hivatott, hogy több legyen, mint azok, akik vagyunk. Isten meghívott bennünket az ő világába, az ő akaratahoz való igazodásra, terve van az életünkkel. S

ennek a tervnek a része az, hogy meghív bennünket, hogy többet lássunk az életbe, nagyobb, sokkal többet ismerjünk, lássunk bele. És az ő akaratához, az ő nagyságrendjéhez, az ő elhívásához, az ő gondolataihoz igazodjunk, az életünk, a munkánk, a jövőnk során.

Amikor ezt az ígét látjuk, akkor Krisztus hívása a Krisztus igazságának a megértése lehet előttünk. És a határok? Valaki úgy fogalmazta, hogy Isten meghívott bennünket arra, hogy mindenki megtalálja a saját sávját, és abban közlekedjen.

Pál apostol is azt mondja, hogy nem dicsekszünk mások munkájával. Nem akarjuk ezt vagy azt vagy amazt elérni, amit mások tettek és nem akarunk ezekbe belekontárkodni. Krisztus elhívásának a ránk szabott sávjában haladunk. S milyen nagyszerű dolog az, amikor valaki felismeri, megérti és a saját életére nézve alkalmazni tudja ezt és így tud haladni előre. És így tudunk elérni embereket, mint ahogyan az apostol is írja, így ért el a Krisztus evangéliuma hozzátok is. Arra koncentráltam – mondja az apostol –, ami az én elhívásom, nem másoké, nem Péteré és nem Jakabé meg Jánosé, vagy Tamásé – aki aztán messze keletre ment –, hanem arra, amit az Isten nekem adott, amire engem elhívott.

Kísértésünk van, hogy azt gondoljuk magunkról: határtalan emberek vagyunk. Hogy mindenhez értünk, mindenről van gondolatunk, véleményünk. Hogy sok-sok tudást összegyűjtve végül is minden tudással, mindenféle tapasztalattal mindenhez hozzászólunk.

Határ van az életünkben. Az apostol életében is és mindannyiunkéban is. És ezek a határok odahelyeztettek és ezek az Istentől rendelt határok. Jó, ha felismerjük őket. Mert nem vagyunk minden tudásnak a birtokában, nem vagyunk mindenre erősek és képesek, és minden helyzetben bölcssek és okosak, hanem szükségük van az Isten vezetésére és arra, hogy ő mutassa meg nekünk lépésről lépésre az utat.

A határtalan keresztyén emberek, akik nem ismerik fel a határaikat, néha-néha gondot tudnak okozni maguknak és egymásnak is. Amikor nem látjuk, hogy mi a szolgálatunk határa. Sokakkal, sok jó szolgálattevővel dolgozhattam és dolgozhatom együtt. És milyen nagyszerű dolog az, amikor úgy tudunk összeilleszkedni, hogy értjük és ismerjük határainkat és ezt összeillesztve tud egésszé válni, egy közös szolgálattá!

Vagy amikor különféle gyülekezetek működnek együtt, netalántán különböző felekezetek, különféle szolgálatok, jó megismerni ezeknek a határait, amit nem mi találunk ki, hanem az Istentől jövő vezettetés alapján, ahogyan Krisztus elhívását felismerjük, tudunk igazodni mindenhez. Mert akkor az Isten gazdaggá, eredményessé tud tenni. Van egy szójáték ebben a történetben, ebben az olvasott néhány versben. Pál apostol, ahogyan el-

hívást kap tarzusi Saulként, Saul király nevét viseli. Miről híres ez a király? Többek között arról, hogy egy fejjel kimagasodott a tömegből, és mindenki így tekinthetett rá. Aztán felvette a Pál nevet, ami meg azt jelenti, hogy kicsi. És azt mondta, hogy ő nem emberileg akar kimagaslani, hanem így szeretne bemutatkozni.

De azt is olvassuk ebben a szakaszban, hogy hiszi, Isten közöttetek nagyra tud tenni. Miközben ő kicsi, de az Isten munkája, az Isten hatalma, az Isten szeretete gazdaggá és nagyra lehet azáltal, hogyha felismerjük az elhívásunkat, azt a sávot, amiben élünk, szolgálunk, haladnunk kell. Ha megértjük a határainkat, hogy mi közé és hogyan hívott el bennünket az Isten. Hogy mik azok az erőségek, amelyeket kaptunk az Istentől és annak mentén tudunk haladni és így tudunk szolgálni.

Hálás vagyok a Baptista Teológiai Akadémiáért, amely az elmúlt évtizedek alatt nagyra lehetett hallgatói létszámban, hatásban és sok minden másban. Az elmúlt években is Isten gazdagon megáldotta.

De fontos, hogy mindenki, aki itt szerzett tudást és közösségi tapasztalatot és egyben olyan lelki és megerősítő segítséget kapott az életre, amelylyel tovább tud indulni, szükséges megismerni azt, amire az Isten elhívott bennünket.

Annak mentén haladjunk és akkor az Isten áldása és az Isten jelenléte lesz tapasztalható az életünkben. Úgy, ahogy a Zakariás könyvében leírt történetben olvashatjuk, hogy eljöhet az az idő – az Isten kegyelméből egy-egy nép életében egy közösségnek, egy-egy embernek az életében –, amikor a körülöttük levők azt ismerik fel, hogy az Isten jelenléte, az Isten áldása tapasztalható meg az életünkön és ezzel a felhívással fordulnak felénk: *„Hadd tartsunk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten.”* (Zakariás 8,23)

Ennek a titka az: mi nem tudjuk magunk mellé venni az Istent, de amikor mi csatlakozunk az Isten akaratához, az ő útjához, az ő szándékához, és odaszabjuk magunkat, akkor ebből tapasztalható erő lesz, életváltoztató erő, az Isten jelenlétének az áldása és segítsége. Alázatra, hűségre, engedelmességre és folyamatos Krisztus követésre van ehhez szükség. *„Azokban a napokban”* – így kezdődik ez a zakariási ige.

Hát legyen ez a mi napjainkban. A te, a ti napjaitokban. A ti, a mi életünkben. Az intézményünk életében. Legyen meg tapasztalható az Isten jelenléte és áldása azon keresztül, hogy felismerjük ajándékainkat, küldetésünket, ahhoz szabjuk magunkat és ezen keresztül az Isten jelenléte és áldása lehet ott az életünkben. Alázattal felismerjük azt is, mi az, ami nem a mienk, mi az, ami másoké, és tudjunk engedni és áldást kívánni mindenben azokra is, akik velünk együtt végzik a szolgálatot.

Amikor ez az ige elénk kerül, akkor lehet, hogy valaki az első versek hallatán arra gondol, hogy milyen nagyszerű dolog az, amit elértem. Van miért hálát adni és van miért dicsekedni, hogy igen, ezt a tanulmányi időszakot, ezt a diplomát, ezt is sikerült elvégezni.

Bárcsak tudná az Isten elvégezni bennünk azt, hogy nem pusztán ezt látjuk nagynak, hanem valahol az Isten bennünk végez olyan munkát, amin keresztül Ő, az Isten lesz naggyá!

„Úgy fénnyeljék a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Mt 5,16)

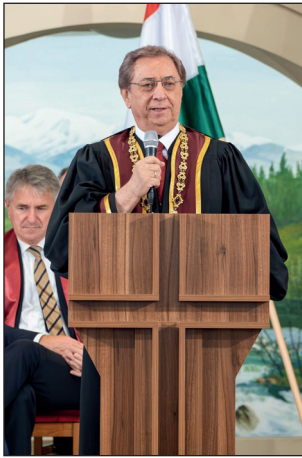
Legyen így, éljünk így, szolgáljunk így! Határaink között és azok mértéke szerint, amit a Krisztus nekünk adott.

Papp János
MBE egyházelnök

A végzős hallgatók egy része

Rektori beszéd

Prof. Dr. Mészáros Kálmán

Immánuel! – Velünk az Isten!

Öt évvel ezelőtt vezettük be Teológiánkon ezt a köszönési formát. A Megváltó megjelenését hírül adó angyali üdvözlés számunkra is bátorító köszöntés minden találkozásnál és búcsúzásnál.

Ezzel az angyali köszöntéssel üdvözlöm most én is a megjelent diákokat, tanárokat, családtagokat, valamint a testvérintézmények képviselőit, vezető tisztségviselőit és rektorait, valamint egyházunk vezetőit.

Egy alkalmi igevers álljon itt rektori beszédem elején, ami most elsősorban a végzős hallgatóink felé szól, de mindannyiunkhoz is:

„De te maradj meg abban, amit tanultál, és amiről megbizonyosodtál, tudván, kiktől tanultad, mivel gyermekségedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölccsé tehetnek téged az üdvösségre a Krisztus Jézusba vetett hit által. A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.” (2Tim 3,14-17)

Ez a bibliavers állhat ma is teológiai oktatásunk középpontjában. Pál apostol a következőkre hívja fel a figyelmet:

1. Maradjunk meg, és hűségesen őrizzük meg emlékezetünkben a Szentírásból tanultakat, mert ezek tehetnek bölccsé az élet dolgaiban.
2. Ebben ismerjük meg az üdvösség útját, és juthatunk közelebb Isten világához, amely a teljességre vezet.
3. Ez mélyíti el bennünk az üdvözítő hitet, ami nélkül értelmetlen és céltalan lenne az életünk. Ez által ismerhetjük fel küldetésünket a világban és létünk értelmét.
4. Az isteni ihletésből kinyilatkoztatott teljes Írás ismerete készít fel bennünket mások tanítására, szeretetteljes feddésére, életünk megjobbítására, az Igazság felismerésére és a helyes nevelésre.
5. Így leszünk minden jó cselekedetre felkészített Isten embere.
6. Végül ne feledjétek el, hogy kiktől tanultatok igaz emberséget, nem csak tudományt, hanem helyes keresztyén karaktert, példamutató és hiteles életvitelt.

Számomra ez az évzáró ünnepség egy jelentős életszakaszt is lezáró mérlegkészítés. Személy szerint nagyon hálás vagyok Istennek és vezető testvéreimnek, hogy a 120 esztendőς Baptista Teológiai Akadémia utóbbi öt évében ennek a nagyszerű intézménynek a vezetője, rektora lehettem. Ezt nagy megtiszteltetésként élttem meg, köszönöm.

Amikor minden reggel, a teológia lépcsőházában egyre feljebb haladok, a 120 esztendőς hittudományi intézetünk 12 dékánjának/ rektorának szigorú tekintete előtt haladok az irodám felé, mintha azt kérnék, hogy légy ma is az Isten embere, aki tökéletesen igyekszik arra, hogy minden jó cselekedetre felkészített legyen.

Ugyanez az érzés fog el, amikor a BTA épületének folyosóin végig megyek és föltekintek a különböző évfolyamok tablóira. A megsárgult fényképekről korábbi nemzedékek tanárai és hallgatói tekintenek ránk. Mintha azt suttoznák, hogy tartsatok ki, mi is megfutottuk a pályát és győztesen a célba értünk. Nektek is sikerülni fog, ne adjátok fel, kövessétek Mestertetek tanítását és életpéldáját!

Mint tudjátok, a 120 éves BTA már a tavasszal jubileumi sorozatot indított. A május 7-én megtartott Hittudományi Napunkon megemlékeztünk a 180 évvel ezelőtt Magyarországon 1846-ban megindult modernkori baptista mozgalom keletkezéséről, ami *Rottmayer János* bibliaterjesztő misszionárius tevékenységéhez köthető.

Megemlékeztünk *Udvarnoki Andrásról*, Teológiánk alapítójáról is, aki 120 esztendővel ezelőtt 1906-ban indította el a rendszeres teológiai képzést Budapesten. Ennek emlékére minden tantermet és hivatali szobát egy-egy magyar, illetve nemzetközileg ismert baptista hithősről neveztük el, akiknek a portréját és rövid életrajzát kifüggesztettük a folyosókon az ajtók mellé azzal a céllal, hogy a diákok az órák szüneteibe is olvassathassák példamutató hithőseink rövidített élettörténeteit.

A jubileumi megemlékezés az őszi évnyitónkon részletesebben fog folytatódni. Az ünnepségsorozat „Október a Reformáció Hónapja” rendezvénysorozat keretében még Erdélyben is folytatódni fog, ahol Rottmayer ugartörésének 160. évfordulójára emlékezünk Kolozsváron, a Sapientia Egyetemen, *Bocskai István* erdélyi fejedelem szülőházában.

Pozitív változások az ötéves ciklus alatt

Örömmel számolok be arról, hogy az elmúlt öt esztendő alatt Teológiánk szakmai és spirituális színvonala jelentős pozitív változásokon ment keresztül. A sikeres akkreditáció érdekében mélyreható szerkezeti, strukturális és szellemi fejlődésen ment keresztül.

Ennek során a Szentírás igazságaihoz ragaszkodva igyekeztünk az Oktatási Hivatal (OH), a Magyar Akkreditációs Bizottság (MAB), az Eras-

mus+ európai és nemzetközi sztenderdjeihez igazodva az oktatás tudományos és lelkeségi színvonalát emelni.

Eközben jó volt a kollegiális kapcsolatokban, valamint a tanárok-diákok egymás közti viszonylatában is a bizalmi légkört megtapasztalni és fokozatosan tovább építeni. Ennek érdekében közösségépítő tréningeket, elvonulásokat, munkatársi és hallgatói tanulmányi kirándulásokat igyekeztünk szervezni.

Az oktatás színvonalának emelése érdekében minden osztályteremben korszerű szemléltető berendezéseket, óriási kivetítőket szereltünk fel. Önálló podcast adások és oktatófilmek készítéséhez szükséges korszerű hang és képrögzítő berendezések állnak rendelkezésre intézményünkben.

Az elmúlt években rendbe hoztuk intézményünk épületét. A tetőkre napkollektorokat szereltettünk, aminek eredményeként nullszaldóssá vált a villanyáram fogyasztás. Ablakcsere, légkondi, udvari homlokzat tatarozása. Gyönyörűen rendbe tettük a diplomata-negyed közepén álló műemléki védelem alá tartozó BTA épületünket.

Ízlésesen felújított díszterem, megújult (üvegfalú) gazdasági hivatalunk és korszerűen berendezett, valamint technikailag is minden igényt kielégítő osztálytermek várják a teológushallgatókat. Korszerű járműpark, a diákok utaztatása céljából megvásárolt mikrobusz segíti a közlekedést a tanárok és a hallgatók számára.

Külföldi és belföldi vendégtanáraink számára apartmanokat (3) és szálláshelyeket (2) sikerült biztosítanunk az elmúlt esztendőben. A diákok számára 20 szálláshelyet tudunk biztosítani a Wesselényi utcai Meyer Henrik Diákotthonunkban, melynek tetőcseréjéhez Teológiánk költségvetéséből is jelentős összeget tudtunk biztosítani.

Örvendetes tény, hogy a József utcai gyülekezet visszakapta az államtól a négy emeletes lakóegyüttesét, ahol az ígélet szerint jelentős számú diák számára épülhet kollégium, illetve lakóotthon a közeljövőben. Ezzel is enyhítve a sürgető kollégiumi hiányt.

Rövid statisztika:

• **Létszám:** a 2025/2026-os tanévben 407 hallgató iratkozott be és folytatta tanulmányait a BTA-n.

Közülük: BA: 345 fő,

MA: 47 fő.

Szakirányú továbbképzésen: 15 fő vett részt.

- **Vallási háttér:** Felekezeti háttérrel tekintve a hallgatók 10 felekezetből, 40% baptista, 40% más felekezeti háttérű – református, evangélikus, katolikus, golgota, üdvhadsereg, apostoli, hitgyülekezet stb. 20% egyik felekezethez sem tartozónak vallotta magát.

- *Végzősök:* 2026-ban 120 fő veheti át a mai napon a diplomáját.

Ebből: BA: 83 fő,

MA: 16 fő.

Lelkipásztor képzésen: 32 fő (24 aktív, 8 passzív).

Ebből 6 fő már aktív baptista lelkipásztor;

2 fő más evangéliumi felekezetben lesz lelkipásztor.

- *Jelentkezők száma:* 2026. június 23-ig 73 fő + az őszi pótfelvételi

Ebből: BA: 49 fő,

MA: 6 fő,

Lelkipásztori képzésre: 8 fő,

Szakirányú továbbképzésre:

Életvégi lelkigondozás: 8 fő,

Bibliaismereti oktatás: 2 fő.

- *Új képzési területek:*

Felnőttképzés (Patkás Rita)

– A 2026/27 tanévre meghirdetett 9 hitéleti és választható pedagógus továbbképzésre és hitoktatói felnőttképzésre 66-an jelentkeztek.

A BTA felnőttképzési/tréning típusú palettáját folyamatosan bővítjük az igények alapján.

A BTA 2025. évben szerzett Erasmus+ intézményi akkreditációja után, 2026. június 1-jétől nyertes Erasmus pályázattal is rendelkezhetünk, így a külföldi hallgatók, oktatók és más partner intézményi munkatársak fogadása mellett, megkezdhetjük a külföldre utazó hallgatóink, oktatóink, munkatársaink tanulmányi mobilitásának és szakmai gyakorlatának szervezését. Érdeemes lesz majd követni az ezekről szóló tájékoztatásokat.

– Dicsőítő Zenész képzés (*Kónyáné Puskás Laura*)

– BTA Dicsőítő zenei tábor: augusztus 10-15 között.

– Cigánymisszió vezető képzés: 35-40 fő részvételével.

Személyes mérföldkő

Ebben az esztendőben személyes életemben is meghatározó mérföldkőhöz érkeztem.

50 évvel ezelőtt léptem át először ennek az intézménynek a kapuját és kezdtem meg tanulmányaimat a Baptista Teológiai Szemináriumban.

45 évvel ezelőtt avattak lelkipásztorrá és végeztem gyülekezeti szolgálatomat a Győri, a Clevelandi, a Székesfehérvári és Budapest-Kispesti Baptista Gyülekezetekben.

35 évvel ezelőtt kaptam meghívást a Baptista Teológiára, hogy tanítsak egyháztörténelmet és egyéb segédtudományokat, amit örömmel végzek jelenleg is.

Emellett tizenkét éven át egyházunk országos elnökeként és az utóbbi öt évben a BTA rektori megbízatásban igyekeztem a Mestert hűségesen szolgálni.

Köszönetnyilvánítás:

Mindenekelőtt Istennek vagyok hálás az elhívásért és a Tőle kapott küldetésért, amiben mindezidáig megtartott és vezetett. Köszönet illeti egyházunk vezetőit is, akik megbíztak bennem, és bátorítottak engem, a nehezebb döntésekben segítettek és együtt is örültek velem, amikor Isten kegyelméből előrébb léphettünk feladataink és kihívásaink eredményes megoldásaiban.

Hálás vagyok tanártársaimnak, akik tudásuk legjavát adták az oktatásban. Köszönet illeti közvetlen munkatársaimat, a kabinet tagjait, a rektorhelyetteseket, a főtitkárt, a rektori titkárt, a gazdasági hivatal, a tanulmányi osztály, a gondnokság és az intézményünk minden dolgozóját, akik becsülettel helyt álltak a nehezebb napokban is.

Dicséret illeti diákjainkat is, akik komolyan vették a tanulás lehetőségét és jól teljesítettek, aktívak voltak az órákon és jól teljesítettek a vizsgákon is. Ennek köszönhető, hogy 120 végzősünk kaphat diplomát ma! Itt hívom fel a figyelmet arra is, hogy szeretnénk továbbra is kapcsolatban maradni az itt végzett hallgatókkal. Ennek érdekében kérem jelentkezzenek a BTA holnapján található Alumni/Öregdiák fül alatt található kérdőív kitöltésével, ami megkönnyítheti a pályakövetést és a kapcsolattartást a jövőben is.

Isten után nagyon hálás vagyok a családomért, elsősorban feleségemnek *Leilának* és mind a hat gyermekemnek, akik mögöttem álltak és támogattak szolgálatomban, amit itt is szeretnék mindenki előtt nagyon megköszönni.

Az új rektor, *Dr. Várady Endre* – utódom – életére és felelősségteljes munkájára Isten gazdag áldását és Szentlelkének bölcsességét kívánom testvéri szeretettel és segítőkész hozzáállással.

Mindezek után tartsuk szemünk előtt Mesterünktől, Jézus Krisztustól kapott Misszióparancsot: „*Menjetek, tegyetek tanítvánnyá minden népet!*”

Isten áldása kísérje minden diákunk és munkatársunk útját a nyárban és azon túl is!

Köszönöm a figyelmet. Áldott nyarat kívánok mindenkinek!

Immánuel! – Velünk az Isten!

Dr. Mészáros Kálmán
a BTA leköszönő rektora

Társintézményi köszöntés

Igen tisztelt ünneplő Gyülekezet!

Tisztelet Rektor úr, kedves Hallgatók!

Amikor Kolozsvárott *Mészáros Kálmán* rektor úrral találkoztam, azzal a kedves megszólítással fordult hozzám, hogy jártam-e baptista gyülekezetben. Bevallom őszintén, ma vagyok először baptista közösségben. Nagyon köszönöm rektor úrnak ezt a meghívást. Nagy örömmel jöttem közétek.

Prof. Dr. Trócsányi László

Az igazság, hogy ha az országot járja az ember, akkor a táj szépsége mellett szereti felfedezni, hogy mi is van egy adott településen. És mindig jóleső érzés, amikor látom, hogy mennyi baptista imaház van Magyarországon. Én a Szentendrei-szigeten vagyok gyakran, és ott például Pócs-megyeren látok egy baptista imaházat. Ez azt jelenti, hogy a baptista egyház, és a baptista közösségek jelen vannak az egész ország életében.

Én egy társegyetemnek vagyok a rektora, és rögtön fölvetődik az, hogy mi is az egyetemek szolgálata vagy az egyházi egyetemeink szolgálata. És itt *Martin Luther Kinget* szeretném idézni – mert ő maga is egy baptista lelkész –, az ő gondolatára építenék: „Az élet legtartósabb és leg-sürgetőbb kérdése: mit teszünk másokért?” Azt gondolom, hogy valóban ez valamennyiünk alapkérdése. Mit teszünk másokért?

Ez ugyanolyan alapkérdése egy tanárnak, aki órát tart, akinek az a feladata, hogy a fiataloknak tudást adjon át; és ugyanez a végzős hallgatóknak is, akik kikerülnek az életbe: mit tesznek másokért? Egy diploma nem önmagáért való, egy oklevél arról szól, hogy én szolgáljak.

És hogy tudok ezzel szolgálni? Azzal, hogyha egyrészt van egy bibliai alapom, van egy gyökerem, amelyre tudom, hogy mindig építhetek; másrészt meg van nyitottságom. Nyitott vagyok az emberekre. Azokra az emberekre, akiknek gondjaik vannak.

Ma a legnagyobb probléma – azt mondhatom – a világban a magányosság. Ma, amikor a mesterséges intelligenciától mindent meg tudok kérdezni, mindenre tud válaszolni, még egy igehirdetést is meg tud írni, csak nincs benne lélek. Tehát nem lesz benne az, ami az ember szívéből jön.

Tehát nagyon sok feladatunk van. Feladata van minden végzősnek, minden tanárnak, hogy mit tehetek én másokért. És ez egy mindennapos kérdés a diploma megszerzését követően is.

Szeretnék gratulálni mindenkinek, aki ma a diplomáját veheti át. Csak ne felejtse el azt az egy kérdést: mit tehet másokért? Ez legyen az a vezérelv, aki kíséri a fiatalokat, a diplomásokat és ad erőt a mindennapok munkájában.

A Károli Gáspár Református Egyetem képviselőjében szeretnék gratulálni minden egyes végzős hallgatónak. Számomra nagy öröm, hogy az Evangélikus Hittudományi Egyetem rektora is itt van, mert bizonyítja azt, hogy a protestáns egyetemek rektorai között testvéri a közösség. És e testvéri közösségnek kell fennmaradni a jövőben is, hallgatók és tanárok között egyaránt.

Gratulálok mindenkinek, Isten áldását kérem mindenkinek a munkájára, a szolgálatára, legyen az bárhol az élet bármely területén.

Köszönöm szépen!

Prof. Dr. Trócsányi László

a Károli Gáspár Református Egyetem rektora

Az ünneplő gyülekezet másik része

Végzős hallgatók elkészítő szavai

Lelkészi hallgató

Tisztelt ünneplő közösség, kedves jelenlévők!

Szeretném Igével kezdeni a visszaemlékezést. Pál apostol Tituszhoz írt leveléből fogok néhány verset felolvasni a második fejezetből, ami a következőképpen szól:

„Mert megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan és kegyesen éljünk a világban, mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését, aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszságtól és megtisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetre törekszik.” (Tit 2,11-14)

Mit vár egy ember egy képzéstől?

Először is szeretne ismeretben gazdagodni, szeretne bizonyos kompetenciákat megszerezni, hogy alkalmas legyen bizonyos feladatok elvégzésére. Emellett pedig, mit vár még? Egy oklevelet, amit a kezében foghat. Hálás vagyok Istennek, hogy a végzős hallgatókkal együtt, kezünkbe foghatjuk már az oklevelet. Mindezt azért, hogy alkalmasak lehessünk bizonyos munkakörök betöltésére.

A 120 éve működő oktatási intézményünkben azonban egy teljesen más nézőpont is érvényesül, mégpedig az, hogy megjelent Isten üdvözítő kegyelme, amely oktat és nevel bennünket. De mire? Arra, hogy józanul, igazságosan és kegyesen éljünk ebben a világban. Ha visszaemlékszem erre a néhány évre, amit itt töltöttem, és töltöttünk ezekkel a kedves hallgatókkal, akik most kezükben fogják a diplomájukat, akkor olyan emlékek jönnek fel bennem, hogy azok a vezetők, oktatók és tisztelt és kedves munkatársak, akik itt vannak a Baptista Teológiai Akadémián, mind a kettő nézőpontot érvényesítették a képzés ideje alatt. Egyrészt nagyon fontos, életünk és előre menetelünk szempontjából, hogy különböző képzettségünk és képzettségeink legyenek. Mellette pedig azt tapasztalhattuk mindenkitől, hogy megjelent a szeretet, a tisztelet, az alázat, a segítőkészség és az evangéliumi

Sárvári Tamás Attila

szemlélet. Nagyon kevesen és nagyon ritkán hallanak ma Istenről és arról, hogy megjelent az Isten üdvözítő kegyelme. Ebben az intézményben amellet, hogy szerették volna, hogy ismeretekkel és kompetenciákkal gazdagodjunk, az volt a célja minden kedves vezetőnek és oktatónak, hogy felkészítsen bennünket arra, hogy jó cselekedetekkel és józan gondolkodással, kegyességben élve várjuk a mi boldog reménységünket, aki pedig az Ige szerint Krisztus Jézus, aki meghalt értünk és megváltott bennünket.

Hallgatói vonalról pedig hadd mondjak néhány kedves emléket. Kikkel találkoztam és találkozhattak a hallgatók ebben az intézményben? Törekény, egyszerű, de a maguk módján nagyszerű emberekkel. Arra emlékszem, amikor megkérdeztem néhány kedves személyt, hogy miért jött ide tanulni, azt mondta, hogy fogalma sincsen. Csak valaki vagy valami megszólította belülről, vagy akár kívülről, hogy jöjjön ide.

Számos hallgató tett arról bizonyosságot, hogy nem csak több lett kompetenciában és ismeretben, hanem bibliai értékek szerint megváltozott az értékrendje, és ezt látni óriási dolog volt. Felemelő és örömteli. És amellet pedig törekények és egyszerű emberek vagyunk. Visszaemlékszem arra, hogy voltak küzdelmek, fájdalmak, és olykor nézetkülönbségek pontosan azért, mert ezek meghatározzák a mindennapi életünket. De hálámat szeretném kifejezni, mert minden egyes itt töltött időpillanat, minden egyes tanév felemelő volt, és mint említettem, megjelenhetett mind a két szemlélet. Ezért csakis hálával tartozunk, és köszönjük kedves oktatók és kedves vezetők és tisztelt munkatársak. Legyen áldott ez az intézmény, annak minden személye, hallgatója és az előbb felsoroltak!

Az utolsó kérdés pedig: hogyan tovább?

Három kulcsszava van a Baptista Teológiai Akadémiának: meghívás, felkészülés, elküldés. Hogy az Isten ismeretben és az Istennel való kapcsolatban ki hol tart éppen, azt mindenki saját maga tudja az ő szívében. De hiszem, hogy az itt tartózkodásunk nem volt véletlen, és ehhez minden segítséget, támogatást megkaptunk, nemcsak az oktatóktól és vezetőktől, hanem a teremő Istentől is. Így kívánjuk Isten további áldását minden végzős hallgatóra, és egyúttal azokra is, akik eddig még nem fejezték be a tanulmányaikat, hanem még előtte vannak!

Sárvári Tamás Attila

friss diplomás lelkipásztori hallgató

*Csak az Úr ad bölcsességet,
szájából ismeret és értelem származik.*

(Példabeszédek 2,6)

Büntetés-végrehajtásból érkezett hallgató

Tisztelt rektor úr, tisztelt oktatóink, tisztelt kedves vendégeink, hallgatótársaink!

Nekem ez nagyon nagy megtiszteltetés, hogy én búcsúzhatok el a büntetés-végrehajtásban dolgozók nevében.

Három évvel ezelőtt, amikor megkezdtük tanulmányainkat a BTA BA teológiai szak, szociális lelki gondozó specializációján, még nem tudtuk

Varga Bernadett

mekkora kihívás, élmény és fejlődés jöhet. Tudtuk, hogy munka, szolgálat és család mellett a mindennapok feladataiban ez nagyon nagy vállalás lesz. És ez az út talán egyikünknek sem volt könnyű, sem nekünk, sőt eleinte tanárainknak sem, de azért sikerült ezt végigjárnunk. Az elmúlt hat félév során megtapasztaltuk a vizsgák izgalmát, a beadandók, a szakdolgozat kihívásait, valamint az államvizsga feszültségét.

Voltak pillanatok, amikor úgy éreztük, hogy elfáradtunk, és nagyon sokan fel akartuk adni, de egy annyira összetartó közösség vagyunk, hogy sikerült ezeket túlélni.

Köszönjük a türelmet, a szakmai felkészültséget és azt az emberséget, amellyel végig kísérték tanulmányainkat. Köszönjük, hogy amikor elakadtunk, nemcsak válaszokat kaptunk kérdéseinkre, hanem segítettek megérteni az összefüggéseket, segítettek, támogattak bennünket. Sokszor értetlenül álltunk bizonyos tanulmányanyagok előtt, de ezekben is nagyon nagy segítséget kaptunk a tanárainktól.

A Példabeszédek könyvében ezt olvassuk: „Adj a bölcsnek, és még bölcsőbb lesz, tanítsd az igazat, és ő gyarapítja tudását!” (Pld 9,9) Azt hiszem, sikerült nagyon nagy bölcsességet elsajátítanunk és rengeteget tanultunk. Úgy gondoljuk, ez az ige méltóképp fejezi ki mindazt, amit Önöktől kaptunk az elmúlt három év során.

Szeretném megköszönni azt is, hogy az évek során kölcsönösen megismerhettük egymást. Talán a kezdeteknél volt némi bizonytalanság azzal kapcsolatban, hogy a büntetés-végrehajtásból érkező hallgatók milyen céllal vágtak bele a képzésbe. Mi azonban szeretnénk volna mindig megmutatni – szerintem sikerült is –, hogy nemcsak egy diplomát szeretnénk megszerezni, hanem valóban tanulni, fejlődni és gazdagodni akartunk. Úgy hisszük, idővel sikerült bebizonyítanunk ezt, és közben mi is megértettük oktatóink elvárásait, és a kezdeti távolság helyét fokozatosan a kölcsönös bizalom, tisztelet és elfogadás vette át. Számunkra ez legalább akkora érték, mint maga a diploma.

Különösen szeretném megköszönni konzulenseinknek, valamint mindazoknak, akik munkájukkal a háttérből segítették tanulmányainkat. Az önök támogatása nélkül nem ment volna szerintem egyikünknek sem, hogy itt tudjak egy ilyen beszédet mondani.

Végül szeretnék köszönetet mondani a családtagjainknak, akik szintén támogattak és mellettünk álltak minden nehéz percben, és végig kísérték ezt a nehéz időszakot, amely senkinek sem volt könnyű. És ma, amikor átvettem a diplomámat, nem csupán egy oklevelet vettem át, hanem magammal viszem mindazt a tudást, tapasztalatot és azt a csodálatos emberi értéket, amit ebben az iskolában kaptunk, mert nagyon sok olyat is tudnék mondani, aki teljes személyiségváltozáson ment át, pozitív irányba, ebben az iskolában.

A büntetés-végrehajtásban dolgozó hallgatók nevében szeretném megköszönni ezt a három évet. Köszönjük a tudást, a türelmet, a bizalmat és támogatást. Köszönjük, hogy ennek a főiskolai közösségnek a tagjai lehetünk, és hálásak vagyunk azért, hogy ma diplomásként állhatunk önök előtt. Köszönjük az elmúlt három évet.

Isten gazdag áldását kívánjuk valamennyiük életére, szolgálatára és további munkájára!

Varga Bernadett
friss diplomás hallgató

A diplomások és hozzátartozóik

Bizonyágtételek

Kicsit podcast szerűen, kicsi műfajváltással bizonyágtételek következnek, méghozzá nem szokásos módon, hiszen én fogom kérdezni először: *Holvacsko Ibolyát*, aki társadalmi szolgálat és hitoktató szakon végzett.

• *Miért döntöttél a BTA mellett? Miért pont ezen a szakon? Mi az, ami elindított ezen?*

Holvacsko Ibolyát kérdezi Nagy Bálint

magot, amit elültetett, később harmincéves koromban újra előhozta bennem: most már itt az ideje, hogy elkezdjek készülni erre.

• *Nem volt ijesztő az, hogy azért ez nem egy egyszerű hivatás?*

Amikor Isten hív el valamire, akkor az egy olyan erős vágy a szívedben, hogy tudod, valahogy Isten fog átvezetni rajta. Olyan utakat is készít, amiről egészen biztos vagyok benne, hogy nem tudunk jól átmenni rajta, úgyhogy igen ijesztő volt, de tudtam, hogy kiben bízom.

• *Milyen volt ez az itt töltött pár év, mennyi mindent tanultál, hogyan formálódott akár az Istennel való kapcsolatod?*

Azt hiszem, hogy elég sokáig sorolhatnám, elég sokáig itt ülhetnénk, aminek nem biztos, hogy örülnének a többiek. Nagy vonalakban néhány legfontosabb dolog az, a tanárok szeretetteljes és kegyelmes hozzáállása az a bennem lévő Istenképről egy óriásit alakított. Mivel alkoholista apukám volt, függőségekkel élt, így eléggé sanyargatott sorsú gyerekként éltem, és amilyen az apaképe egy gyereknek, általában ahhoz hasonlítja az Istenképet is. Egy nagyon szomorú és kiszámíthatatlan Istenképem volt, amit itt Isten átformált bennem. A tanároknak a kedvessége, az alázata, az előzékenysége, segítőkészsége, mellé állása nagyon sok gyógyító erővel bírt az életemben.

Látható, hogy amint itt végezni fogunk, kimegyünk és elkezdünk szolgálni, lehet, hogy mások életére is ilyen változtató hatással lesz. Köszönjük szépen a történetedet.

Még kisgyerek voltam, amikor misszionáriusok érkeztek Kárpátaljára Ukrajnába. A kisebbségben élő magyarok között éltem, és lenyűgözött ahogy Isten szeretetét közvetítették felénk, és akkor eldöntöttem a szívemben, hogy szeretnék missziómunkás lenni.

Viszontagságok történtek az életemben. A gyerekkorom nehezebb volt, de Isten ezt a

Koncsárd Balázst hívom még ide.

• *Speciális elhívás, ráadásul a lelkipásztorság. Szaktársak voltunk Balázssal, és tudom én is azt, hogy nem úgy van az, hogy az ember reggel felkel és akkor eldönti, hogy akkor én lelkipásztor leszek. Nálad hogyan történt ez az elhívás?*

Tizenöt éves lehettem, amikor épp Erdélyben középiskolát kerestem, gondolkoztam, hogy milyen szakon legyek, és *Jim Eliot* élettörténetét olvastam, a Dicsőség Kapuján

Koncsárd Balázst kérdezi Nagy Bálint

át című könyvből, és kiugrott az *emberhalásszá teszek* szóösszetétel. Aztán sok máshonnan is kiugrott ugyanaz a szóösszetétel. Akkor megértettem, hogy Isten valamilyen különleges módon hív erre. Amikor aztán úgy éreztem, hogy igen, mindenki emberhalász gyakorlatilag, ez nem jelent önmagában semmit, akkor az Úr nagyon gyorsan visszatessékelt arra az útra, hogy valószínűleg ez teljes idejű emberhalászságot fog jelenteni.

• *Megerősödött benned az elmúlt években ez a fajta szolgálat? Mennyi mindent tanultál, ami felkészített erre a hivatásra?*

Sok mindent, részben a BTA-n, részben a BTA-n kívül. Ami nekem most különlegesen kiemeli a BTA-t, az a tanítványi közösség, ami egyre mélyült a lelkész hallgatók között. Sokan nem tudják, hogy mi minden csütörtökön együtt ebédeltünk a lelkész szakosokkal, meg félévente két elvonulás volt. Nekem nagyon sokat segített abban, hogy szolgatársakról, vagy más meggyőződésekkel, de hasonló hittel rendelkező szolgatársakra hogyan gondoljak, mennyire gyártom a dobozokat: karizmatikus, kálvinista stb. És megértettem, hogy mindenkit külön kell kezelni, és nagyon-nagyon jó volt ilyen szempontból – bár néha nagyon nehéz is – a jövőre nézve ezeknek a kapcsolatoknak az ilyen fajta kiépülése.

• *Hol találkozhatunk veled ezután a szolgálatban?*

Ha minden igaz, akkor leginkább a Wesselényi utcai Baptista Gyülekezetben és a VIK Baptista Középiskolában.

Jó emberhalászatot kívánok a következő évekre és sok áldást a szolgálatodra! Köszönjük szépen.

Nagy Bálint
friss diplomás lelkészi hallgató

Köszönetnyilvánítás a rektornak

Kedves Kálmán testvér!

Ez az ének, amelynek címe: Köszönjük, jól feldobta a labdát. Köszönjük azt, hogy vállaltad ezt a szolgálatot öt évvel ezelőtt, sokféle eddigi szolgálat után és túl. Köszönjük, hogy hűséges voltál ebben az időszakban az örömeinkben is, meg a nehézségekben is, és a küzdelmekben is kitartó voltál és példát és segítséget adtál.

Az első Thesszalonikai levél második fejezetében ezt az ígét olvashatjuk: „... tudjátok, hogy mint gyermekeit az apa, mindenkit egyenként intettünk és buzdítottunk, és kérve kértünk titeket: éljete az Istenhez méltó módon, aki az ő országába és dicsőségébe hív titeket.” (1Thessz 2,11-12)

Látjuk, láttuk, hálásak vagyunk a te atyai szívedért, amellyel ezt tetted és így bátorítottad a diákokat, a tanártársakat, a közösséget, a munkatársaidat és mindenkit, akinek az élére rendeltetted az intézmény vezetőjeként.

Kívánjuk, hogy az Úr erősítsen tovább is és várjuk a jövőben is helytállóságot, bátorításodat és így kívánunk neked sok erőt tanítási szolgálatban.

Egész közösségünk nevében szeretném megköszönni Dr. Mészáros Kálmán rektor testvérnek a szolgálatát. Fogadd el ezt az ajándékot az Intézmény és a Fenntartó részéről!

A leköszönő rektort köszönti Papp János MBE egyházelnök és Paróczi Zsolt rektorhelyettes

Páth Géza-díj átadása

A Baptista Teológia Akadémia Szenátusa 2022. augusztus 31-én, az SZ 53/2022. számú határozatával, a főiskola egykori dékánja tiszteletére Páth Géza-díjat alapított.

A rektor és Nagy Bálint végzős hallgató
 tanulmányi eredményeket ért el. Istentől kapott tehetségét alázatban, a hallgatói közösség és az egész intézmény javára kamatoztatta. Gyülekezeti szolgálataiban példásan helytállt, hiteles keresztyénként a köz szolgálatában Isten országát képviselte.

A BTA Szenátusának döntése szerint 2026-ban Páth Géza-díjat adományoz *István András Sámuelnek*.

István András Sámuel tanulmányi eredményei, szorgalma példaadó. Mindig igyekezett a lelki szükségben lévők mellé állni. Gyülekezeti szolgálataiban és a gyakorlőhelyeken, hiteles keresztyén életéből fakadó elkötelezettsége áldássá tette.

A rektor és István András Sámuel végzős hallgató

*Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt,
 hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék
 a ti mennyei Atyátokat. (Máté 5,16)*

Ének-zenei pályázat díjátadója

Baptista gyülekezeteink köztudottan éneklő gyülekezetek. Egyházunk liturgiájában ének-zenei szolgálatok gazdag és színes választéka jelenik meg. Hisszük, hogy a közös éneklés a közösség formálásában olyan szerepet tölt be, amelyet más jellegű ének-zenei szolgálat nem tud átvenni.

Dr. Garai Zsolt
tanszékvezető

Ennek gerincét a Baptista Gyülekezeti Énekeskönyv és az erdélyi Hit hangjai kell hogy képezze. *Beharka Pál* testvér így fogalmazott: „A gyülekezeti énekeskönyv baptista közösségünk olyan szimbóluma, amely maradandóan foglalja össze szellemi tőkénket.”

Az éneklés, a kóruséneklés, valamint a különböző zenei szolgálatok alkalmasak lehetnek a hallgató lelkiállapotának formálására is. Ez a pozitív hatás megtörténhet az idők próbáját kiállt, hagyományos énekeink által, de a mai, populáris, ugyanakkor színvonalas zenei művek által is, amennyiben közösségi éneklésre alkalmasak, és teológiaiag helytállóak.

A zenei stílusnál fontosabb az énekelhetőség dallami, ritmikai és prózadai szempontból egyaránt. A teológiaiag helyes, egészséges tanítást hordozó énekek pozitív hatással lehetnek az éneklőre és hallgatóra egyaránt.

Úgy gondoljuk, hogy gyülekezeteink ének repertoárja – közös énekeket és kórusműveket beleértve – akkor teljes, ha magában foglalja a régiek mellett azok újszerű feldolgozását és napjaink stílusait is. A stílusok, az éneklés, a zenei gyakorlat, összekötő erővé kell, hogy váljon, s nem a nemzedékek, generációk közötti potenciális törésvonallá.

Ezeket a szempontokat vettük figyelembe és tartottuk fontosnak a jelen Énekszerzési és Énektördítési Pályázatnál is, amely a Baptista Teológiai Akadémia Kutatóintézete keretében a Kántor szak szervezésében valósult meg. Az a cél motivált bennünket, hogy Isten dicsőségére új énekekkel, művekkel gazdagodjon a közösség.

Az elmúlt időszakban jó volt látni, mennyi gondolat, ima, munka és zenei ötlet formálódott pályaművekké. A beérkezett alkotások mögött valódi szolgálati szándék és felelősség áll: hogyan lehet ma úgy énekelni, hogy az egyszerre legyen teológiaiag hiteles és közösségben is megszólaltatható.

Péter Laura átveszi oklevelét

gyar szöveggel még nem ellátott – közös énekek, kórus-feldolgozások fordítása.

Itt szeretném megjegyezni, hogy nagyon örültünk a nagy számú pályázónak és hogy ennyi értékes mű születhetett. Volt aki mindhárom kategóriában pályázott, ami nem kis fejtörést okozott a zsűrinek. Jó volt látni az érdeklődést és a szenvedélyt a zenei szolgálat iránt, nagyon sok jó mű érkezett be, ami sok esetben nehezebbé tette a zsűri döntését.

Sajnos a közös énekek kategóriában nem igazán találtunk olyan szerzeményeket, amelyek megítélésünk szerint énekelhetőek lennének közös-

Debreceni Pálma átveszi oklevelét

Balla Emese átveszi oklevelét

A pályázaton 26 fő adott le összesen 82 darabot.

Három kategóriában vártuk azok jelentkezését, akik valamely protestáns gyülekezet aktív tagjai:

1. *kategória*: Közös, gyülekezeti éneklésre alkalmas ének; 2. *kategória*: Előadási darab / hangszeres mű vagy szöveges énekmű; 3. *kategória*: Már meglévő – de ma-

ségeinkben, ugyanakkor egyéni előadási darabként megállják a helyüket.

Öröm és nagy kiváltság volt együtt dolgozni a bíráló bizottság tagjaival, szakmailag nagyon színvonalas csapat és jó lelkületben, hangulatban munkálkodhattunk együtt. Van olyan köztük, aki tanárom is volt. Nagyon szépen köszönjük az odaadásokat, fáradságo-

tokat és a profizmust, amit tapasztaltunk! Isten áldását kívánjuk szolgálatotokra, életetekre. Hadd említsem meg név szerint is a zsűritagokat: *Révész László, Juhász Gábor, Tóth Marcell és Garai Zsolt*, a művek zenei részét vizsgáltuk; *Gacsályiné Fodor Boglárka és Tornai András* pedig a szövegi részét és a fordításokat osztályozták.

Szeretném megköszönni ugyanakkor *Kónyáné Puskás Laura* művésztanár és *Misják Johanna* segítségét, akik a háttér munkában lelkiismeretesen és kitartóan helytálltak, biztosítva ezáltal a pályázat színvonalas lebonyolítását. Nagy köszönet a BTA kórusának, *Kónyáné Puskás Laura* karnagynak, hogy elvállalták a díjazott művek előadását, és megörvendeztettek minket csodálatos interpretációjukkal. Nem utolsó sorban köszönjük a BTA vezetőségének, a Kutatóintézetnek, munkatársaknak, hogy helyet adtak ennek az eseménynek és támogatták minden szempontból ezt a projektet.

1. kategória – Közös, gyülekezeti éneklésre alkalmas ének: 1. –; 2. Köszönöm! – *Péter Laura*; 3. Végtelen kegyelmed – *Debreeni Pálma*, és Térdre hullok – *Alexin-Sebjan Tábita*.

2. kategória – Előadói darab / zenemű: 1. 98. Zsoltár – *Nagy Csaba Zoltán*; 2. –; 3. Minden vétkem eltörölve – *Kovács Mihály*

3. kategória – Szövegfordítás: 1. –; 2. Dal fordítása: The Lord Is My Strength and Song – *Balla Emese*; 3. Dal fordítása: God Of Grace – *Kiss Máté*

Szívből gratulálunk a díjazottaknak! Köszönjük minden pályázónak a bizalmat és az alkotómunkát.

Hiszünk abban, hogy a közös éneklés formálja a közösséget. És abban is, hogy az új művek nem csupán hangjegyek, hanem imádságok, dicséretetek, amelyek gyülekezeteinkben tovább élnek majd. Soli Deo Gloria!

Dr. Garai Zsolt

tanszékvezető főiskolai docens

A kórust Kónyáné Puskás Laura vezényli

Hálaadás, útravaló és új kezdet

120. ünnepi tanévzáró és diplomaosztó a Baptista Teológiai Akadémián

Ünnepi istentisztelettel egybekötött tanévzáró diplomaosztón együtt adtak hálát Istennek az oktatók, hallgatók, hozzátartozók, egyházi vezetők és meghívott vendégek az elmúlt időszakért. Az alkalom mérföldkövet jelentett a végzős hallgatók és az intézmény életében egyaránt. A 120. tanév lezárásával egy olyan időszak ért véget, amelyet a hálaadás, a jövőbe tekintés és a vezetői generációváltás gondolata egyaránt meghatározott.

Az istentisztelet a hagyományos zászlós bevonulással vette kezdetét. A közös éneklés során az alkalmi gyülekezet együtt vallotta meg Isten hűségét és irgalmát, amely végigkísérte az elmúlt tanéve(ke)t, és reménységet ad a következő időszak feladataihoz is. *László Gábor* főtítkár köszöntő szavaival megnyitotta az alkalmat. Jelenlétével megtisztelte az ünnepséget *Prof. Dr. Trócsányi László*, a Károli Gáspár Református Egyetem rektora, *Dr. Korányi András*, az Evangélikus Hittudományi Egyetem rektora, *Szuhánszky Gábor*, a Magyar Evangéliumi Szövetség – Aliansz elnöke és *Kádár László*, a WOL – Élet Szava Alapítvány elnöke is.

Társintézmények vezetői az első sorban

Krisztus maradjon a mérték

Az ünnepi igehirdetés szolgálatát *Papp János*, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke végezte. Alapigéjéül a 2Korinthus 10. fejezetének részletét választotta, amelyben Pál apostol arról beszél, hogy az ember ne önmagához vagy másokhoz mérje magát, hanem ahhoz a küldetéshez és mértékhez, amelyet Isten szabott számára.

Rámutatott arra, hogy Pál apostol olyan emberként beszél a mértékről és a határokról, aki gazdag missziói tapasztalatokkal rendelkezett, mégsem saját eredményeit tekintette végső viszonyítási pontnak. A legnagyobb veszély ugyanis az, amikor az ember önmagát teszi saját mércéjévé. Ilyenkor könnyen csapdába kerül: vagy önelégültté válik, vagy folyamatos összehasonlításban él másokkal. A mérték nem mi vagyunk, nem is más ember. A Krisztustól kapott elhíváshoz kell szabnunk magunkat. Minden embernek megvan az Istentől kijelölt szolgálati területe. Ahogyan egy forgalmi sávnak is megvannak a határai, úgy a keresztyén ember feladata sem az, hogy mások munkáját utánozza vagy kisajátítsa, hanem hogy hűséggel járja azt az utat, amelyre Isten elhívta. Időszerűnek nevezte ezt az üzenetet egy tanév lezárásakor, amikor természetes módon számot vetünk az elmúlt hónapok eredményeivel és kudarcaival. A visszatekintés azonban csak akkor vezet valódi hálaadáshoz, ha közben Krisztus marad a viszonyítási pont. A teológiai tanulmányok lezárása egy új küldetés kezdete. Arra bátorította a jelenlévőket, hogy életükben mindig Krisztus kijelölt útját keressék, ne pedig emberi elismerés vagy összehasonlítás alapján hozzák meg döntéseiket. A keresztyén szolgálat hitelessége ugyanis nem a látható eredményekből, hanem az Istenhez való hűségből fakad.

Első látogatás baptista közösségben

Prof. Dr. Trócsányi László a KRE rektora köszöntőjében elmondta, hogy első alkalommal vesz részt baptista közösségben, és örömmel fogadta *Mészáros Kálmán* rektor meghívását. Személyes élményként osztotta meg, hogy az országot járva mindig jóleső érzéssel látja a baptista gyülekezetek jelenlétét, a baptista közösségek szolgálatát.

Beszédének középpontjába *Martin Luther King* gondolatát állította: „Az élet legtartósabb és legsürgetőbb kérdése: mit teszünk másokért?” Kiemelte, hogy ez a kérdés egyaránt iránytűje a tanárok és a végzős hallgatók szolgálatának. A diploma nem önmagáért való érték, hanem a másokért végzett szolgálat eszköze, amelynek alapja a bibliai hit és az emberek felé forduló nyitottság. Kitért korunk egyik legnagyobb kihívására, a magányosságra is. A mesterséges intelligencia ugyan számos kérdésre képes választ adni, de nem helyettesítheti az emberi szívből fakadó szeretetet és lelki odafordulást. Arra bátorította a végzősöket, hogy egész szolgálatukat az a kérdés vezesse: „Mit tehetek másokért?” Köszöntője végén gratulált a diplomázóknak, kiemelte a protestáns felsőoktatási intézmények közötti testvéri együttműködés fontosságát, és Isten áldását kívánta a végzős hallgatók életére és szolgálatára.

Rektori visszaemlékezés

Prof. Dr. Mészáros Kálmán rektor tanévzáró beszédét az elmúlt öt évben hagyománnyá vált köszöntéssel nyitotta: „Immánuel – velünk az Isten.” Emlékeztetett arra, hogy ez a bibliai üzenet végigkísérte rektori szolgálatát, és kifejezte azt a meggyőződést, hogy az Akadémia életének alapja Isten vezetése és jelenléte.

A Timóteushoz írt második levél alapján arra buzdította a végzős hallgatókat, hogy maradjanak meg mindabban, amit tanultak, és továbbra is a Szentírást tekintsék életük és szolgálatuk alapjának. A teológiai képzés célja a megszerzett tudás mellett a Krisztus-követő szolgálatra való felkészítés, hiszen a Szentírás teszi alkalmassá az embert minden jó cselekedetre. Beszédében visszatekintett az Akadémia elmúlt öt évére és a 120 éves intézmény jubileumára. Kiemelte az oktatás szakmai és lelki megújulását, az akkreditációs eredményeket, az Erasmus-program elindítását, az infrastruktúra fejlesztését, a növekvő hallgatói létszámot, valamint az új képzések és szolgálati területek – köztük a felnőttképzés, a dicsőítő zenei képzés és a cigánymissziós vezetőképzés – elindítását. Külön örömeinek adott hangot, hogy a lelkipásztori képzés iránt évről évre egyre nagyobb az érdeklődés.

Személyes hangon idézte fel saját, ötven éve kezdődött kapcsolatát a Baptista Teológiai Akadémiával, valamint lelkipásztori, vezetői, oktatói és rektori szolgálatának fontos állomásait. Háláját fejezte ki Istennek, az egyház

Horváth Mihály átveszi a diplomáját

vezetőinek, munkatársainak, az oktatóknak, a hallgatóknak és családjának az elmúlt évek támogatásáért. Beszéde végén Isten áldását kérte utódjára, *Dr. Várady Endrére*, valamint az Akadémia egész közösségére, útravalóul pedig ismét Jézus missziói parancsát idézte: „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet!”

Ezt követően talán szimbolikusan is egy híján 120 diploma ünnepélyes átadására került sor, a hallgatók életére *Paróczy Zsolt* rektorhelyettes kért áldást.

Személyes történetek az elhívás mögött

A végzős hallgatók nevében *Sárvári Tamás Attila* mondott búcsúbeszédet. A Tituszhoz írt levél szavaival emlékeztetett arra, hogy a teológiai kép-

zés célja a tudás és a szakmai kompetenciák megszerzése mellett az is, hogy Isten üdvözítő kegyelme józan, igazságos és kegyes életre nevelje a hallgatókat. Visszatekintve az Akadémián töltött évekre, hálával szólt arról, hogy az oktatók és munkatársak magas színvonalú szakmai felkészítésük mellett szeretetükkel, alázatukkal, segítőkészségükkel és evangéliumi szemléletükkel is formálták a hallgatók életét. Az intézmény közösségében sokan tudásban gyarapodtak, hitük elmélyült, és értékrendjük is a bibliai tanítások szerint formálódott. Beszéde végén köszönetet mondott az Akadémia valamennyi oktatójának, vezetőjének és munkatársának, majd a BTA hármas küldetését – meghívás, felkészülés, küldetés – idézve, Isten áldását kérte a végzős hallgatókra és mindazokra, akik tanulmányaikat még az intézményben folytatják.

A kórus énekét követően két rendhagyó megszólalás következett. A teológia BA szak, szociális lelkigondozói specializáción sok hallgató dolgozik a büntetés-végrehajtásban, a nevükben *Varga Bernadett* búcsúzott. Visszatekintett az elmúlt három év kihívásokkal teli, ugyanakkor formáló időszakára, amely során a hallgatók szakmai tudásuk mellett emberileg és lelkileg is gazdagodtak. Köszönetet mondott az oktatóknak és munkatársaknak a türelmes, támogató hozzáállásért, valamint a családtagoknak kitartó segítségükért. Kiemelte, hogy a képzés során a kezdeti bizonytalanságot fokozatosan a kölcsönös bizalom, tisztelet és elfogadás váltotta fel, így a megszerzett diploma mellett életre szóló emberi és lelki értékekkel is gazdagodtak.

A köszönetnyilvánítás után két frissen végzett hallgató osztotta meg személyes történetét, az Akadémián szerzett lelki tapasztalatait rövid interjú formájában. A beszélgetéseket *Nagy Bálint* végzős lelkipásztor szakos hallgató vezette, aki egyben a Kossuth Rádió szerkesztő-műsorvezetőjeként is tevékenykedik.

Elsőként *Holovacsko Ibolya*, a társadalmi szolgálat és hitoktató szak végzőse állt a mikrofonhoz. Elmondta, hogy már gyermekkorában megszületett benne a vágy a misszió iránt. Kárpátalján, magyar kisebbségi közegben nőtt fel, ahol misszionáriusok szolgálata nyomán tapasztalta meg először Isten szeretetének kézzelfogható jelenlétét. Akkor fogalmazódott meg benne először, hogy egyszer ő maga is szeretne missziói szolgálatot végezni. Felidézte nehéz gyermekkorát és azokat a megpróbáltatásokat, amelyek évekre háttérbe szorították ezt az elhívást. Mint mondta, Isten mintegy harmincéves korában újította meg benne azt a régen elvetett „magot”, és akkor értette meg, hogy elérkezett a felkészülés ideje. A beszélgetés legszemélyesebb részében arról vallott, milyen mély változást hozott életében a BTA-n eltöltött idő. Elmondta, hogy alkoholbeteg édesapja mellett nőtt fel, ezért gyermekkorából egy szigorú, kiszámítha-

tatlan apakép és ennek megfelelő Istenkép maradt benne. Az Akadémián azonban oktatóinak szeretete, alázata, türelme és segítőkészsége alapvetően formálta át ezt a képet. Szavai szerint a tanárok embersége és kegyelmes hozzáállása Isten gyógyító munkájának eszközévé vált életében, és olyan változást indított el benne, amely egész szolgálatára hatással lesz.

Ezt követően *Koncsárd Balázs*, a lelkipásztor szak végzőse osztotta meg bizonyágtételét. Elmondta, hogy elhívását tizenöt éves korában élte át, amikor középiskola-választás előtt állva elolvasta egy misszionárius élettörténetét. Újra és újra ugyanaz az igei üzenet ragadta meg: „*Emberhalászokká teszlek titeket.*” Bár kezdetben úgy gondolta, ez minden keresztyén közös küldetése, idővel egyre világosabbá vált számára, hogy Isten teljes idejű lelkipásztori szolgálatra hívja. Arra a kérdésre, hogy miben segítette leginkább az Akadémia, nem elsősorban a megszerzett ismereteket emelte ki, hanem azt a tanítványi közösséget, amely a lelkipásztor hallgatók között formálódott. Felidézte a rendszeres közös ebédeket, a félévenkénti elvonulásokat és azokat a beszélgetéseket, amelyek során megtanulta, hogy a különböző teológiai hangsúlyokkal rendelkező szolgáltársakat ne előítéletek, hanem személyes megismerés alapján értékelje. Mint mondta, ezek a kapcsolatok a jövőbeli szolgálatában is meghatározóak lesznek. Balázs azt is elárulta, hogy diplomája megszerzését követően a Wesselényi utcai Baptista Gyülekezetben, valamint a VIK Baptista Középiskolában folytatja szolgálatát.

Köszönet a leköszönő rektornak

Az ünnepség egyik meghatározó pillanata a leköszönő rektor, *Prof. Dr. Mészáros Kálmán* köszöntése volt. A szolgálat lezárásának alkalmából *Papp János* egyházelnök és *Paróczy Zsolt* rektorhelyettes mondott köszönetet az elmúlt öt év vezetői munkájáért. *Papp János* felidézte, hogy *Mészáros Kálmán* örömei és nehézségek között egyaránt hűséggel végezte szolgálatát. Az 1Thesszalonika 2. fejezetéből idézve kiemelte: atyai szívvel bátorította a hallgatókat, az oktatókat és munkatársait, miközben következetesen Isten országának szolgálatát tartotta szem előtt. Köszönetet mondott kitartásáért, példamutatásáért és azért a lelki vezetésért, amellyel az Akadémia közösségét szolgálta. Bár rektori megbízatása lezárult, az ünnepségen is láthatóvá vált, hogy kapcsolata az intézménnyel nem ér véget: oktatóként és az alumni közösség vezetőjeként továbbra is részt vesz a BTA életében.

Elismerések a kiemelkedő teljesítményekért

Az ünnepség méltó lezárásaként került sor a hagyományos díjak és jutalmak átadására. *Prof. Dr. Mészáros Kálmán* utolsó rektori feladatai egyikeként adta át a Páth Géza-díjat, amelyet a Baptista Teológiai Akadémia Szenátusa azoknak a hallgatóknak ítél oda, akik kiemelkedő tanulmányi eredményeik

mellett példamutató keresztyén életükkel, közösségi szolgálattal és gyakorlati helytállással kitűnnek. Az idei kitüntetést *Nagy Bálint*, valamint *István András Sámuel* vehette át.

Hári Tibor gazdasági főigazgató ezt követően adta át a kiváló diplomáért járó elismeréseket, valamint a Tudományos Diákköri Konferencia helyezettjeinek díjait. Jutalmat kapott *Halász Győző Mihály*, *Jóföldi Péter Bence* és *Rácz Katalin*, akik tanulmányaik mellett szervező munkájukkal, önkéntes tevékenységükkel kiemelkedő szerepet vállaltak az Akadémia hallgatói közösségének építésében. Sor került a nyertes ének-zenei pályázók díjainak átadására is, a pályázatokat *Dr. Garai Zsolt* tanszékvezető értékelte.

Az ünnepi alkalmon a magas színvonalú zenei szolgálatban közreműködött a BTA kórusa, *Könyáné Puskás Laura* mesteroktató, karnagy és *Dr. Garai Zsolt* orgonaművész, a kántor szak tanszékvezető tanára.

Halász Győző Mihály jutalmát veszi át

Oktatók a friss diplomásokkal 2026-ban

A Baptista Teológiai Akadémia küldetése nem ér véget a diploma átvételével vagy egy vezetői ciklus lezárásával: a megszerzett tudás és a hitben megerősödött élet új helyszíneken, új közösségekben folytatódik Isten országának építésére.

Dr. Kovács Viktória
a BTA kommunikátora

Dr. Várady Endre tanszékvezető egyetemi docens a BTA új rektora

A miniszterelnök a fenntartó kezdeményezésére – a Baptista Teológiai Akadémia Szenátusának és a BTA-MBE Fejlesztő és Fenntartói Tanácsának, valamint a Magyarországi Baptista Egyház Országos Tanácsának teljes egységben meghozott döntése alapján – *Dr. Várady Endre* tanszékvezető egyetemi docenst bízta meg a Baptista Teológiai Akadémia rektori feladatainak ellátásával 2026. július 1-től 2031. június 30-ig terjedő időszakra.

Dr. Várady Endre rektor

A rektori megbízólevelet *Orbán Viktor* miniszterelnök írta alá 2026. március 18-án, a kinevezést a Magyar Közlöny 2026. évi 32. számában is közzétették.

Dr. Várady Endrének rektori szolgálatához Isten gazdag áldását, bölcsességet, felülről való erőt és kitartást kívánunk, hogy munkájával tovább erősítse a Baptista Teológiai Akadémia küldetését, valamint a teológiai oktatás és a szolgálatra való felkészítés ügyét.

*Baptista Teológiai Akadémia
Rektori Hivatal*

*„Boldog az az ember, aki megtalálta a bölcsességet,
és az az ember, aki értelmet kap.*

*Mert több haszna van ennek, mint az ezüstnek,
és nagyobb jövedelme, mint a színarany.*

*Drágább ez a gyöngynél, és semmi sem fogható hozzá,
amiben kedved leled.*

*Hosszú élet van a jobbában, baljában pedig gazdagság
és dicsőség.*

Útjai kedves utak, és minden ösvénye békesség.

*Élet fája ez azoknak, akik megragadják,
és akik rá támaszkodnak, boldogok.”*

(Példabeszédek 3,13-18)

Évforduló 2026-ban

„Az én legfényesebb diadalom”

1895. szeptember 21-én avatták fel Debrecenben a Nagytemplom mögötti téren a gályarabok emlékművét. A reformáció ünnepén minden évben koszorút helyeznek el a megemlékezés jegyében a református, az evangélikus

A magyar protestáns gályarabok kiszabadulásának emléknapiján a BTA képviselőtében Dr. Mészáros Kálmán rektor és Bereczki Lajos rektorhelyettes vett részt a koszorúzáson

és a baptista egyház tisztségviselői. A Debreceni Református Hittudományi Egyetem és a Debreceni Egyetem Holland Tanszékének képviselői pedig évente, február 11-én koszorúznak, emlékezve arra, hogy a gályarabok 1676. február 11-én szabadultak meg. A 350. évforduló jegyében került sor 2026. február 8-án koszorúzásra a gályarabok emlékművénél, majd ünnepi istentiszteletre a református Nagytemplomban. Február 11-én pedig konferencia volt a Református Kollégium Dísztermében. Az itt következő írással emlékezünk meg a gályarabok példamutató hűségéről és hősiességéről.

„Sok győzelmet vívtam életemben minden rendű ellenségeim felett, de ez az én legfényesebb diadalom, amellyel Krisztusnak ártatlan szolgáit az elviselhetetlen terhek alól kiszabadítottam.” Ezek a szavak 1676. február 12-én (egy nappal a gályarabok kiszabadulása után) hangzottak el *Michiel Adriaanszoon de Ruyter* (vagy ahogy a magyar prédikátorok nevezték, *Ruyter Mihály*) admirális ajkáról, aki szívügyének tekintette a gályára hurcolt lelkészek kiszabadítását. Az admirális két hónappal később az egyik tengeri csatában halálos sebet kapott. Hazájában ma is úgy emlékeznek rá, mint a holland haditengerészet történetének legkiemelkedőbb fővezérére.

Tekintsünk most vissza a XVII. századi történésekre. Római katolikus vallású főurak és főpapok összeesküvésének leleplezését használta fel a Habsburg-kormányzat arra, *I. Lipót* uralkodása idején, hogy a Magyarországon belső önkormányzatát biztosító törvények felfüggesztésével 1671-ben önkényuralmat vezessen be. *Zrínyi Péter*, *Nádasdy Ferenc*, és *Frangepán Ferenc* kivégeztetése után a magyarországi katolikus klérus, élén *Szelepcsényi György* esztergomi érsekkel, úgy gondolta a maga és a katolikus arisztokrácia feje fölül a bécsi bosszút elhárítani, hogy az összeesküvés felelősségét egyetemlegesen a magyar protestantizmusra fogta, azzal vádolva az evangélikus és református lelkészeket, hogy ők szították a katolikus király elleni lázadást. Így nemcsak magukat menthették, hanem szabad kezet kaphattak az akkor még protestáns többségű ország erőszakos katolizálására, ami a Habsburg uralkodó érdeke is volt. (*Szelepcsényi György* négy év alatt 63 ezer protestánt kényszerített vissza a római egyházba.) Pozsonyban rendkívüli törvényszék alakult *Szelepcsényi* érsek elnöklete alatt, amely 1673 őszén beidézt 33 lelkészt és tanítót a Felvidékről és a bányavárosokból. Közülük 32 evangélikus volt, 1 pedig református. Az ellenük felhozott vád: felségsértés, hazaárulás, a római katolikus vallás megsértése. Védekezésüket és ártatlanságuk hangoztatását figyelembe se vették. Kínzással és halálbüntetéssel fenyegették őket, majd azt követelték, adjanak írásos kötelezvényt (reverzálist), hogy római katolikussá lesznek, vagy lemondanak hivatalukról, vagy vállalják az önkéntes száműzetést. A tárgyalás végére a megjelentek közül egy áttért, a többi vagy lemondott állásáról vagy külföldre távozott. 1674. március 5-re mintegy 700 magyarországi protestáns lelkészt és tanítót idéztek Pozsonyba a véstörvényszék elé. A hódoltságból a török hatóságok nem engedték el őket, a Tiszántúlról nem mentek el, így csak a Dunántúlról és Észak-Magyarországról jelentek meg közel 400-an.

A vád ugyanaz volt, mint az előző évben társaik ellen. Anélkül, hogy egyenként konkrét vádat emeltek volna ellenük, egyetemlegesen lázadónak nyilvánították és halálra ítélték őket, többet közülük már akkor börtönbe zártak. Majd felajánlották a három választási lehetőséget számukra is. Százan

az idézésre megjelentek közül megszöktek, a többiek vonakodtak bármelyiket is aláírni a három feltétel közül, mert ez a bűnösség beismerését jelentette volna. A halálos ítéletek, a súlyos bilincsek azonban sokakat megrendítettek, s több mint kétszázan aláírták a kötelezvényt. Néhányan áttértek, a többiek lemondtak egyházi szolgálatukról vagy a száműzetést választották. 89-en megtagadták az aláírást, tudva azt, hogy az aláírással, de még szökésükkel is nemcsak a magyar protestantizmus egészének törvényen kívül helyezését, a vallásszabadság elvesztését, hanem a vallásszabadsággal együtt a magyar állami önállóságot biztosító törvények felfüggesztését is elismernék. „Lehetetlen, hogy mi egynéhányan eladnók vallásunknak és országunknak szabadságát, melyet a mi eleink sok vérük hullásával kerestek, s elviselhetetlen iga alá vessük mind egyházunkat, mind hazánkat” – jelentette ki a törvényszék előtt a többiek nevében is *Séllyei István* dunántúli református püspök.

Az ellenállókat az ország hat különböző helyén várfogságra vetették, s embertelen dolgoztatással, veréssel, éheztetéssel próbálták őket megtörni. Közülük 41-et elindítottak Nápoly felé, hogy a gályákon evezőhúzó rabok legyenek. Néhányan útközben belehaltak a szenvedésekbe, mások megbetegedtek, vagy megszöktek. A gályákon végül 30-at láncoltak le 1675 májusában. A Földközi-tengeren abban az időben a nagy hadihajókat, a gályákat az evezőhöz láncolt török hadifoglyok és halálra ítélt bűnözők hajtották; és magyar protestáns lelkészek, tanítók. Ők azért, mert másként tisztelték Istent.

A gályarabok élete elképzelhetetlenül nyomorúságos volt. A kikötőbe megérkező rabokat először is bevezették „a rabok lajstromába”, amelyet méltán hívtak a „halál lajstromának” is. Azután egyenként tüzes vassal bélyegezték meg őket, s hogy ne jajgathassanak az evezés közben, a rabok száját felpECKELTÉK, akik emiatt szinte elszoktak a beszéd-től. Aki kidőlt a sorból, arról leverték a bilincset, és a tengerbe dobták a holttestét.

A magyarországi események tiltakozásra indították a protestáns országokat. Holland, svéd, angol hivatalos közbelépés történt a bécsi udvarnál a gályarab lelkészek szabadon bocsátása érdekében, elsősorban *Geerard Hamel Bruyninx* bécsi holland követ ténykedésével. De a hivatalos diplomácia tekervényes útjain nehezen mozdultak előre a dolgok, s az életveszélyben forgó lelkészek megsegítésére, megmentésére magánemberek kezdeményezésére is szükség volt. Nápolyban, Velencében élő, vallásukat a pápai és spanyol inkvizíció üldözései miatt titkon gyakorló protestáns kereskedők, orvosok vették fel a gályarab lelkészek, tanítók ügyét s nemcsak nemzetközi gyűjtést indítottak kiváltásukra, hanem saját pénzükön igyekeztek addig is segíteni rajtuk, amíg a protestáns hatalmak megmozdulnak. Ilyen segítő volt a *Weltz* testvérpár Nápolyban, egy *Zaffius Miklós*

nevű orvos Velencében; *Leusden* utrechti és *Heidegger* zürichi professzor pedig a szabadítást Európa-szerte leveleikkel szervezték.

Vége a nagypolitikában is bekövetkezett a kedvező fordulat. A spanyol és osztrák Habsburgoknak szükségük volt a franciák ellen Hollandia segítségére. A segítség feltétele a gályarab lelkészek szabadon bocsátása volt, s a nápolyi spanyol alkirálynak engednie kellett. Időközben *Hamel Bruyninx* nagykövet bebizonyította, hogy az elítéltek nem lázadásuk, hanem vallásuk miatt szenvednek és diplomáciai lépések megtételére bírta kormányát. A holland országgyűlés 1675. november 11-én utasította *De Ruyter* tengernagyot arra, hogy a gályarabok érdekében tegyen meg mindent. Ő tehát nem egyéni akcióra vállalkozott, de szíve szerint valónak tekintette feladatát. *Ruyter Mihályról* elmondhatjuk, hogy kiváló hadvezér volt, sok nagy tengeri győzelmet aratott Hollandia védelmében. Jellemző rá, hogy soha nem állította magát középpontba, szerényen viselkedett és élt, igazságosnak és emberszeretőnek bizonyult, aki még hadifoglyaival is ember-ségesen bánt.

Hithű és mélyen vallásos ember volt, aki rendszeresen olvasta a Bibliát és részt vett az istentiszteleteken. Hitvallásosan református kegyessége nem tette türelmetlenné. Fájlalta a keresztyének felekezetekre tagolódását, közöttük békét kívánt. *De Ruyter* a Földközi tengerről már 1675. decemberében felszólította a szicíliai spanyol alkirályt, hogy eszközölje ki a nápolyi alkirálynál a gályarabok szabadon bocsátását. *De Ruyter* altengernagya 1675. december 12-én néhány hajóval Nápolyba érkezett, s ígéretet kapott az elítéltek elengedésére nézve. A rabok erről külföldi pártfogóiktól értesültek, de reményeik szétfoszlottak, mert az altengernagynak a főerőhöz kellett csatlakoznia. Hamarosan azonban kedvező fordulat történt.

A gályarab *Otrokocsi Főris Ferenc* a következőket írta erről: „De bármennyire csikorogtak is a pokol kapui és bármennyire szőtték alattomos terveiket, semmiképpen sem sikerült nekik megváltoztatni Istennek a mi szabadulásunkra kiszabott idejét. Mihelyst ugyanis *Ruyter Mihály* úr, e mi Mózesünk az isteni gondviselés folytán... megváltoztatván útitervét, egész hajóhadának orrát Nápoly felé irányította, szabadulásunknak jótékony szellője ismét feltámadt.”

1676. február 11-én délelőtt érkezett a tengernagy Nápolyba. Hajóján fényes kísérettel felkereste őt az alkirály, s hízelgően gratulált január 8-i győzelméhez, majd ékes szavakkal fejtegette, milyen nagy hálával tartozik neki Spanyolország. *De Ruyter* a rabok felől érdeklődött, s mikor megtudta, hogy még mindig a gályákon vannak, így szólt: „Hogyan örülhetnék a megtiszteltetésnek, mely itt osztályrészemül jut, ha az én kedves testvéreim, a prédikátorok gályapadokon ülnek és úgy kínoztatnak?” A gálya-

A gályarabok kiszabadítása

rabokat még aznap szabadon bocsátották. A meggyötört lelkészek, míg csónakon a hajókhoz vitték őket a 125. Zsoltárt énekelték:

Akik bíznak az Úristenben
nagy hiedelemmel,
Azok nem vesznek el
Semminémű veszedelemben.
Mint a Sion hegye megállnak,
Nem ingadoznak!

De Ruyter másnap találkozott velük, s nagy szeretettel fogadta őket, majd gondoskodott ellátásukról. A gályákra vitt lelkészek közül hat súlyos beteget Chieti városka börtönében hagytak hátra. Ketten meghaltak, az életben maradt négyet *Weltz György* kiváltotta, köztük *Harsányi Móric István* rimaszombati református lelkészt, az egyik legbátrabb hitvallót, akit társai *Séllyei* püspökkel együtt lelki vezérüknek tekintettek. Így összesen 26-an léphettek a szabadulást hozó holland hajók fedélzetére.

A chieti-i rabok szabadulásáról írta *Kocsi Csergő Bálint*:

„A tömlöcből kihozatván a hollandiai követ *Van Daalen Cornelius* által hintóba ültetének és a hollandiai papokkal együtt felvivék őket a vicekirályhoz, az holott kitörlik neveket a halál könyvéből. Onnan vitetnek

Ruyter excellenciájához, aki sok örvendezései után a maga asztalánál megvendégeli. Kinek midőn ennyi jóakarátját meg akarná köszönni *Harsányi István*, nem engedé, ezt mondván: Nem szükséges, tiszteletes uram, hogy a mi jóakaratuskat megköszönjék, mi itt éppen csak eszközei voltunk az Istennek. Monda *Harsányi István*: Az Isten eszközeinek is meg kell adni méltó becsületeket. Légyen azért dicséretes emlékezete *Ruyter Adorján Mihálynak* a magyarok előtt a gályán nyomorgó papoknak megszabadulásokért...”

A gályarabok 1676. március 25-ig élvezték *De Ruyter* vendégszeretetét. Akkor útlevelet és mások segítségével is bőséges ellátást kapva egy kereskedelmi hajón Velencébe utaztak. Majd elbúcsúzva egymástól csoportonként útra kelve Hollandiába, Svájcba vagy Németországba mentek, ahol nagy megbecsülés fogadta őket. Biztonságos körülmények közé kerültek míg néhány év múlva visszatérhettek Magyarországra. A *Thököly Imre* nevével fémjelzett szabadságmozgalom hatására *I. Lipót* ugyanis országgyűlést hívott össze 1681-ben Sopronban. Az ott elfogadott XXV. Tc. kimondta, hogy a száműzött prédikátorok és tanítók hazajöhetnek s vallásukat szabadon gyakorolhatják.

Végül álljon itt két idézet. Az egyik *Ruyter Mihály* kérése. Amikor megtudta, hogy a megszabadítottak között reformátusok és evangélikusok vegyesen vannak, ezt mondta nekik: „Menjetek s igyekezzetek ki-ki övével arra, hogy hazamenvén egyik lehessetek; ennél kedvesebb hálát sosem nyerhetnék tőletek.”

Debrecenben a Református Nagytemplom mögötti parkban található a gályarabok emlékoszlopa. A másik idézet a város nagyszülöttjétől, *Szabó Magdától* származik: „A gályarabok oszlopának nevelő ereje Debrecen első ajándéka, amely a meggyőződéshez való hűség parancsát írta gyermek-szívembe.”

Bereczki Lajos
a BTA rektorhelyettese

Felhasznált irodalom

- ANTAL Géza: *De Ruyter Mihály emlékezete* (Pápa, Főiskolai Könyvnyomda, 1926, 2. kiadás).
- BORSOS István: A pozsonyi rendkívüli törvényszék és a gályarabok története (Szentgotthárd, Wellisch, 1911).
- In memoriam..., Szerk. MAKKAI László, BARCZA József, CSOHÁNY János (Budapest, Magyarországi Református Egyház, 1976).

- KROPF Lajos ismertetése G. GRINNEL-MILNE: *Life of Lieut-Admiral de Ruyter* (London, 1896) c. könyvéről, in: *Századok*, 1897, 637-641.
- BÍRÓ Sándor, BUCSAY Mihály, TÓTH Endre, VARGA Zoltán: *A magyar református egyház története* (Budapest, Kossuth, 1949).
- *A magyarhoni protestáns egyház története*, szerk. ZSILINSZKY Mihály (Budapest, Athenaeum, 1907).
- OTROKOSI FÓRIS Ferenc: *Fenevad dühöngése*, ford., s. a. r. HERPAY Gábor (Tahitótfalu, ORLE, 1927).
- THURY Etele: *Adatok a magyar protestáns gályarab-lelkészek történetéhez* (Budapest, Athenaeum, 1912).
- THURY Etele: *Gályarabjaink megszabadítása*, in: *Protestáns Szemle*, 1909, 510-524, 583-596, 642-651.
- TÓTH Endre: *A gályarabság története* (Pápa, Főiskolai Könyvnyomda, 1926).

2.

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

Amerikai tanulmányút a BTA képviselőjében 2025. október 8-15.

1. Tanítványok küldetéssel

A Billy Graham Evangelizációs Társasággal szorosan együttműködő International Evangelism Association / Nemzetközi Evangelizációs Szövetség 2025. október 8-11. között tartotta meg a következő „Tanítvánnyá lenni és tanítvánnyá tenni” nemzetközi képzését. Erre a nemzetközi konferenciára a Baptista Teológiai Akadémia képviselője is meghívást kapott. Magyarországon kívül Ukrajna, Románia, India, Malayzia, Lengyelország, Csehország, Kanada, Jordánia, Egyiptom és Dél-Afrika egy-egy teológiai intézménye is részt vett néhány képviselővel ezen a találkozón.

A konferencia helyszíne az Észak-Karolina kéklő hegyei között található Mountain Doxology [Isten dicséretének hegye] nevű missziós központja volt, az észak-amerikai Ashville/NC közelében. A több mint ezer méter magasságú hegycsúcsra épített konferenciai központ ablakaiból és kilátóhoz hasonló tornyából a négy égtáj felé tekintve gyönyörű tavakra és számtalan hegycsúcsra nyílik tiszta időben csodálatos kilátás a szikrázó napsütésben.

A csodálatos panorámát szemlélve az a bibliai jelenet idéződött fel bennünk, amikor Jézus Krisztus feltámadása után egy hegyre hívta fel tanítványait, hogy meggyőzze őket arról, hogy Ő él és mindazok, akik hisznek benne, azok is élni fognak. Megbízta őket, hogy ezt az örömhírt adják tovább minden teremtménynek a Szentlélek meggyőző erejével. Ez a megbízatás ma is érvényben van, amit nekünk is megújult erővel és bölcsességgel teljesítenünk kell:

„Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé én ti veletek vagyok minden napon, a világ végezetéig.” (Máté 28,19-20)

A konferencia résztvevői

Ennek a nagy misszióparancsnak a fényében tekintettük át a keresztyén hitéletünk jelenlegi helyzetét, hiányosságait és lehetőségeit a Krisztustól kapott felelősségteljes megbízatás hatékonyabb teljesítésében. Nagyszerű volt a Biblia mellett csendességet tartani, Istent énekekben és imádságban dicsérni.

A Dr. Billie Hanks, Jr. által vezetett világmissziós társaság – amelynek vendégei voltunk ezekben a napokban – az elmúlt 50 évben kiváló tanítványképző anyagot állított össze, amit számtalan országban tanítanak Észak-Amerikában, Dél-Amerikában, Európában és Ázsiában úgy hittudományi egyetemeken, bibliaiskolákban, általános és középiskolákban és természetesen különféle felekezeti háttérű evangéliumi gyülekezetekben is. Hatékony eszköznek mutatkozik az evangélium továbbadásában minden korosztályban a tanítvánnyá válás és tanítvánnyá tevés területén.

A „tanítvánnyá lenni és tanítvánnyá tenni” világmozgalom a nemzetek apostola, Pál szavait tartja követendő példának: „*Amit tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat add át megbízható embereknek, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek.*” (2Tim 2,2)

Ezzel a tanítványi küldetéssel igyekszünk mi is tovább adni az evangélium felszabadító és életváltoztató üzenetét úgy a hétköznapi élet szintjén, mint a teológiánkon tanuló diákság körében, abban a reményben, hogy megsokszorozódva majd ők is elkötelezett tanítvány-továbbképzők lesznek.

2. Látogatás a Dallasi Első Baptista Gyülekezetben

Amerikai tanulmányutunk emlékezetes állomása volt, amikor 2025. október 12-én vasárnap részt vettünk Texas állam fővárosában a First Baptist Church Dallas ünnepi istentiszteletén. A Dallasi Első Baptista Gyülekezet az egyik legnagyobb „megaegyház” az Egyesült Államokban.

A BTA küldöttsége Dr. David Mahfouz és Dr. Paige Patterson társaságában

A gyülekezetet 1868-ban alapították és máig az egyik legerősebb bástyája az Amerikai Déli Baptista Szövetségnek. Dallas történelmi belvárosának felhőkarcolói sűrűjében található megaegyház történelmileg a legbefolyásosabb felekezeti irányzatnak számít az Egyesült Államok protestáns egyházai között.

Szilárd bibliai alapokon álló irányvonala miatt számos hagyományos értékőrző közösség számára jelent követendő példát a gyülekezet sokirányú missziómunkája. Egyúttal sikeres modellként szolgál sok lelki megújulást és az evangélium továbbadásának hatékonyabb módját kereső közösség számára nemcsak Amerikában, de szerte a világon.

Az 1970-es évektől lendületesen növekvő gyülekezet számos területen kezdett új missziós szolgálatot. Ezek között jelentős kilépés volt az elhatározás, amikor megalakították a Dallas-i Első Baptista Akadémiát és a Criswell Bibliaintézetet. Az 1970-es évek közepe óta keresztyén FM rádióállomást működtet a gyülekezet országos lefedettséggel.

2013-ban egy 3000 férőhelyes multifunkciós templomot építettek. Az ima-központként működő keresztyén kulturális centrum mellett Családi Központot is építettek a régebbi templomépületük köré. 2018-ban a gyülekezet már 13 ezer tagot számlált. Annak ellenére, hogy egy hattömbös campust is építettek a korábbi templom mellé, a First Baptist továbbra is megtartotta az eredeti imaházát is, amely kiegészítő helyszíneként szolgál istentiszteletekhez, esküvőkhöz és egyéb rendezvényekhez. Sajnos 2024. július 19-én a történelmi szentély tűzvész áldozata lett, még az a kegyelem, hogy senki sem sérült meg a tűzben.

Az elmúlt évtizedekben nemzetközileg ismert lelkipásztorok szolgáltak ebben a gyülekezetben. Többek között *Dr. WA Criswell* lelkipásztor is, aki-nek a szolgálata alatt a gyülekezet eddigi legnagyobb létszámnövekedését élte át, így a déli baptista szövetség legnagyobb gyülekezetévé növekedett. *Dr. Criswell* 1945-től 2002-ben bekövetkezett haláláig végezte hűséggel lelkipásztori szolgálatát a gyülekezetben.

A '80-as évek közepén Magyarországon is járt és több gyülekezetben prédikált Budapesten és több vidéki gyülekezetben is megfordult. Annak idején magával hozta gyülekezetének százfős énekkarát és szimfonikus zenekarát. Még a Dunakanyarban található Tahi Ifjúsági Táborban is szolgáltak. Akkor találkoztam személyesen *Criswell* testvérrel a Dallas First Baptist Church akkori nagyhatású lelkipásztorával.

A gyülekezetnek *Billy Graham* amerikai evangélista is hosszú ideig a tagja volt. *Graham* 1953-ban csatlakozott a Dallas Első Baptista Gyülekezetéhez, amikor a környékbeli evangélizációs „hadjárata” során Dallasban járt, és több mint ötven évig tagja maradt a gyülekezetnek, annak ellenére, hogy nem Dallas környékén lakott, és csak nagyon ritkán látogathatta a dallasi gyülekezetet. *Graham* csak 2008-ban igazolt át 90 éves korában a dél-karolinai Spartanburg Első Baptista Gyülekezetébe, amely közelebb volt az észak-karolinai lakhelyéhez.

A gyülekezet jelenlegi lelkipásztora *Robert Jeffress* 2008 óta vezeti a gyülekezetet töretlen lendülettel. Látogatásunk idején 2025. október 12-én is ő hirdette az igét nagyon szemléletesen és a Szentlélek megtapasztalható erejében. Igehirdetésének címe: „Az engedelmesség lelkületének kifejtése Isten védelme alatt”. Alaptextusa az Efézus 6,13-14 igeversek voltak: „Éppen ezért vegyétek fel Isten fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz napon, és mindent leküzdve megállhassatok. Álljatok meg tehát, felövezve derekatokat igazságszeretettel, és magatokra öltve a megigazulás páncélját.”

Az istentisztelet elején bemerítési alkalomra is sor került. Az istentisztelet lelki töltetét az igei üzenet, a gyülekezet fantasztikus szépen éneklő kórusa és zenekari szolgálata tette még felejthetetlenebbé.

Az istentiszteletet minden korosztály számára meghirdetett vasárnapi iskolai bibliai tanítás és szeretetvendégség zárta. Itt találkozhattunk *Page Patterson* professzor testvérrel a Southwestern Baptist Theological Seminary korábbi rektorával, aki többször tanított már a budapesti Baptista Teológiai Akadémián vendégtanárként. *Page* testvér igei üzenete az 1Kor 2,1-3 textusra épült, amiben Pál apostolnak a megfeszített Krisztusról szóló üzenetére irányította a figyelmünket.

Nagy segítségünkre volt utazásunk lebonyolításában *David Mahfouz* professzor testvérünk is, aki ugyancsak a Dallas First Baptist Church igehirdetője és a Southwestern Baptist Theological Seminary tanára. *Mahfouz* testvér is rendszeres vendégtanára a budapesti teológiánknak. Jó volt ezekben a napokban kicsit közelebb is betekinteni testvéreink itt végzett nagyszerű munkájába...

3. A délnyugati baptisták teológiája Texasban

A Baptista Teológiai Akadémia vezetése három évvel ezelőtt együttműködési megállapodást kötött az észak-amerikai Texas államban működő Southwestern Baptist Teológiai Szeminárium (SWBTS) Globális Vezetésfejlesztési Intézet (GLD) nemzetközi csoportjával.

A szervezet mintegy száznegyven baptista egyetemmel és főiskolával tart közvetlen kapcsolatot szerte az egész világon. Ennek lett része a magyarországi teológiai intézményünk is (BTA), melynek célja az oktatás infrastrukturális fejlesztésének támogatása, illetve az oktatás színvonalának, a keresztyén vezetőképzés hatékonyságának a további növelése.

A Globális Vezetésfejlesztési Intézet (GLD) 2025. október 13-án tartotta soron következő ünnepi közgyűlését, amelyre meghívást kapott a budapesti teológia vezetése is. Ennek a testvéri látogatásnak a célja az volt, hogy személyesen értékelje ki ennek az egyezménynek az elmúlt esztendőben tapasztalt áldásait és a jövőben kínálkozó lehetőségeit.

A találkozó színhelye a Dallas közelében található Southwestern Baptist Teológiai Szeminárium klasszikus épületegyüttese volt. Mint az ismeretes az Amerikai Déli Baptista Szövetség gyülekezetek lelkipásztorképzésének ez az egyik őrbástyája és legjelentősebb szellemi irányadó missziós központja.

A több mint kétezer fős hallgatói létszámmal rendelkező egyetem az ötödik helyen áll az USA-ban működő tíz legnagyobb baptista felsőoktatási intézmény között.

A BTA küldöttsége a vendéglátókkal

A látogatás alkalmat adott arra, hogy jobban megismerjük az amerikai oktatási rendszert és betekinthessünk az egyetemen folyó különböző bibliai témák előadásaiba, valamint az egyes évfolyamok tananyagaiba.

Nagy élmény volt látni az egyetem történetét bemutató múzeum szemléletes tárlatát, amely a teológia 1908-as alapításának évétől kezdve egy idővonal mentén mutatja be az iskola fokozatos fejlődését a tárgyi és vizuális eszközök segítségével. Külön meg kell említeni a baptista egyetem több tízezer kötetből álló könyvtárát, amelynek elektronikus adattárának használati jogát a budapesti baptista teológia is megkapta.

A számtalan előadóterem és az oktatást elősegítő kiegészítő irodák mellett a nagy létszámú nemzetközi diákság lakhatását elősegítő kampusz kapcsolódik az egyetemi város rendszeréhez.

Az egyetemi város középpontjában egy többszáz ülőhelyes kápolna uralja a teret. A templom előcsarnokában egy nyolcszögletű felnőtt hitvallók bemerítésére alkalmas baptisztérium fogadja a templomtérbe belépő látogatót. A tiszta forrásból csörgedező kristálytisztá vizet tartalmazó márványmedence oldalfalain a megtérésre, újjászületésre, megszentelt életre felszólító bibliaversek olvashatók.

Az amerikai vendéglátóink és a partnerkapcsolatba eddig bekapcsolódó, hazánkba látogató vendégtanáraink kifejezték azt az egységes véleményüket, hogy milyen nagyra tartják azt a lelkimunkát és következetes szolgáltatást, amit a magyarországi baptisták és élükön a teológia (BTA) végez a tanítványképzésben.

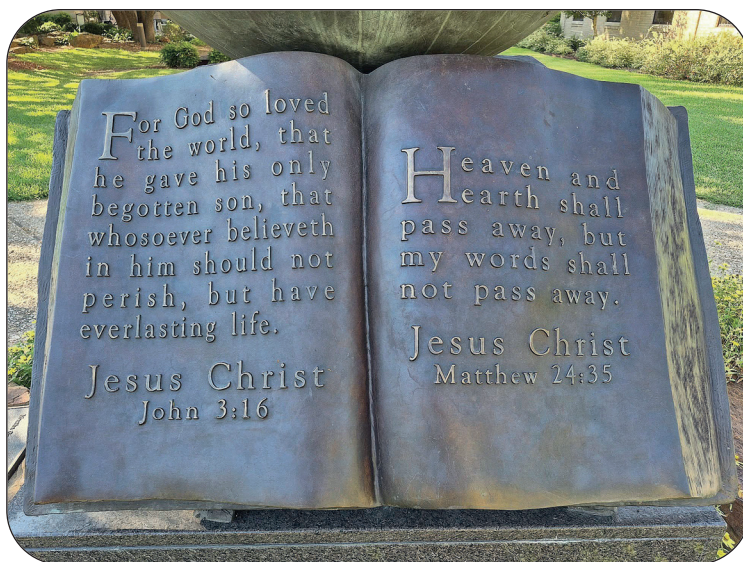
Ismét kifejezték azt a szándékukat, hogy a jövőben is szeretnének minden segítséget megadni ahhoz, hogy megerősödjön a BTA oktatási-szolgálati tevékenysége, ezek között a vezetőképzés, könyvtárfejlesztés, evangélizáció, tanítványozás, gyülekezetplántálás, szociális munka stb. területén.

Elkötelezettek abban is, hogy ez a partneri kapcsolat gyümölcsöző legyen és hasznos mindenekelőtt Isten országának építésére. *Dr. David Mahfouz* a Southwestern Baptista Teológiai Szeminárium (SWBTS) Globális Vezetésfejlesztési Intézet (GLD) igazgatója, *dr. Harry Lewis* professzor, valamint *Richard Blake*, akik közvetlen aláírói voltak három évvel ezelőtt a „Budapesti Nyilatkozatnak”, most ismételten megerősítették azt a szándékukat, hogy a jövőben is segíteni fogják a budapesti teológia tanítványképzését, missziós és tudományos előmenetelét, doktorképzését és bibliai témájú kutatásait.

A díszebéddelel és ünnepi beszédekkel kiegészített GLD konferencián a négytagú magyar delegáció – *Mészáros Kálmán* BTA rektora, *Paróczi Zsolt* rektorhelyettes, *Bukovszky Ákos* MBE külügyi referens, *Balla Péter* BTA külügyi titkár – köszönetet mondott a meghívásért és a mintaszerű testvéri találkozó megszervezéséért.

Immánuel! – Velünk az Isten!

Prof. Dr. Mészáros Kálmán
a BTA rektora

3.

HÉTKÖZNAPOK

Legációs beszámolók

Karácsonyi legáció

Pócsmegyeri Baptista Gyülekezet

Előzetesen is hálás voltam, amikor kiderült, hogy Pócsmegyerre osztottak be legációra, hiszen ez nem volt túl messze. Nem mintha nem szívesen mentem volna messzebb, de azért örültem, hogy nem kellett órákat utaznom. Megnéztem a gyülekezet honlapját, facebook oldalát, a YouTube közvetítéseikbe is belenéztem, meglepődtem, hogy a gyülekezeti épület kialakítása nagyon is hasonlított a szentmártonkátai imaházra, ahová 12 éves koromig jártunk. Kettő igehirdetésre kértek fel, december 25. karácsony délelőttre és délutánra. Mivel nálunk otthon az ifiben is készülnöm kellett egy karácsonyi igehirdetésre, úgy voltam vele, ugyanabból az Igéből fogok készülni erre a vendégszolgálatra is, követve *Spurgeon* tanácsát, aki azt mondta: otthon soha ne hirdess régi üzenetet, és az úton soha ne hirdess újat. Így János evangéliuma 1. fejezetének a 14-18-ig tartó szakaszból készültem. Persze nem pont ugyanazzal készültem Pócsmegyerre, mint amit már egyszer itthon elmondtam, két félbe vágtam, az első két versből szolgáltam délelőtt és az utolsó 3-ból délután. És persze átgondoltam azért, mit akarhat Isten kifejezetten ezen Ige által akkor és ott annak a közösségnek mondani.

Jól esett öltönyt venni 25-én reggel az istentiszteletre, az én otthoni gyülekezetemben ez nem szokás. Az oda vezető úton próbáltam imádkozni és az Igén elmélkedni. Amikor bementem, az egyik előljáró és a lelkipásztor, *Kovács Bálint* köszöntöttek. Nagyon kedvesen fogadtak, jó volt megismerni őket, mindent megtettek, hogy otthon érezzem magam és gyorsan feloldódjak az új helyen. Segített az is, hogy voltak közös kapcsolatok és ismerősök. Az éneklést csak egy zongora kísérte, de nekem személyesen

Jakab Gergely

nagyon tetszettek a választott dalok. Meglepő és más volt az is, hogy az Ige felolvasása után még volt egy ének és utána jöhettem csak az igehirdetéssel. Végül azt a címet adtam mindkét alkalomnak, hogy „Boldog karácsonyt!” Mert ténylegesen ennyi volt a céloom, hogy boldogabbá tegyem a pócsmegyeri testvérek karácsonyát, sőt magam is csak gyönyörködjem a karácsony valóságában, ezzel segítve, hogy ők is imádják a testet öltött Igét. Az igehirdetés után egy idősebb bácsi imádkozott, az imája nagyon megható és építő volt.

Előzetesen még nem tudtam, hogy a két istentisztelet közötti időre valaki meg fog-e hívni az otthonába egy ebédre, bár feltételeztem, hogy valami ilyenre készülnek a testvérek. Így is lett, az egyik előjáró, vagyis pontosabban mondva a gyülekezetvezető meghívott az otthonukba ebédre. Hamar megtaláltuk a közös hangot, hiszen bankárként dolgozik az OTP-nél, nem rég még én is kint gyakornokoskodtam pár évet Németországban egy banknál. Az egész család nagyon kedves volt, az ebéd is finom és kiadós volt. Ebéd után leültem a cserépkályha mögé egy fotelbe, még beszélgettünk és mondtam nem fogok aludni, rá pár percre már aludtam és nem sokkal az előtt ébredtem, hogy már menni kellett a délutáni istentiszteletre. Mielőtt még elindultunk, persze süteménnyel is felpakoltak a testvérek.

A délutáni istentisztelet nagyon hasonlított a délelőttire. Az egyik éneknek nagyon örültem ez *Charles Wesley*-től a „Halld az angyalok énekét!” nem tudtam, hogy van magyar fordítása. A 16. versnél folytattam az Ige hirdetését, ahol délelőtt abbahagytuk. Abban gyönyörködtünk közösen, hogy Jézus kegyelemmel telve jött el, kegyelmet adva nekünk kegyelemre és kijelentette nekünk testetöltésével, hogy milyen is az Atya. Remélem a testvéreket is bátorította, hogy ha Jézusra néznek, akkor benne látják milyen szívvvel van az Atya feléjük. Az igehirdetés után több testvér is szolgált. Volt, aki verssel, volt, aki énekkel vagy bátorítással. Több testvér is megköszönte a szolgálatomat és bátorítottak, hogy csak így tovább ilyen lelkesedéssel és lendülettel, mindez persze nagyon jól esett. Noha talán könnyes nem is volt a búcsú, de jó volt megismerni a pócsmegyeri híveket és köszönöm minden szolgálatukat felém, ahogyan Pál mondja: bátorítottak engem a hitükkel és remélem ők is felbátorodtak énáltalam.

Jakab Gergely
BA/1.

*Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya
egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.*

(János 1,14)

Kecskeméti Baptista Gyülekezet

A 2025. év karácsonyi ünnepi időszakában a Kecskeméti Baptista Gyülekezetben szereztem értékes tapasztalatot.

Kaszala István

Jézus testetöltésének ünnepéhez közeledve, minden évben „aranyvasárnap” a gyülekezet adventi koncertet rendez. Ezen az eseményen megszólalnak klasszikus karácsonyi művek mellett a modernebb énekfeldolgozások is. A közösség énekkara, illetve dicsőítő csoportja lelkesen készült erre a napra. A zenéről való gondolkodás alatt mennyei inspirációt kaptam. A koncert prédikációjának témája a „Tökéletes harmónia” lett. Ez a fogalom túl távolinak, szinte elérhetetlennek tűnhet. Azonban jó volt átélni a felkészülés alatt, hogy Isten efelé akar vezetni bennünket. A II. Korinthusi levél 5,17-19 és a 21-ben azt mondja a Biblia, hogy békességünk lehet Istennel Jézus Krisztusban. Erre az üzenetre fűztem fel evangélizációs jellegű beszédemet. Jó volt megtapasztalni, hogy az Úr mindannyiunkat saját magával gazdagított ezen a napon, megértetve azt, hogy Vele élhetünk tökéletes harmóniában.

Karácsony első napján Jézus „két nevének” üzenetét hoztam a gyülekezet elé. Ugyanis az őszi hónapokban a gyülekezet arra a kérdésre adott válasszal foglalkozott, hogy „Ki vagy Uram?”. Ezt a sorozatot egy karácsonyi üzenettel befejezve a Máté evangéliuma 1,18-25 szerinti textust tártam az ünneplő közösség elé. Az angyal két fontos információt közöl Józseffel, mindkettő a földre jött Fiúisten nevével kapcsolatos. Először is Jézus (szabadító), aki nem „csak” egy a sok közül, hanem Ő szabadítja meg a népét bűneiből. A Római fogságból való szabadulás reménye teljesen eltorzította a Messiásvárást, pedig az igazi problémára Jézus hozta el a megoldást. Vajon mi milyen szabadulásra vágyunk?

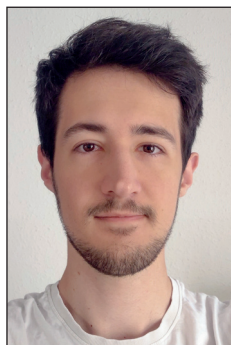
Illetve az Ő neve Immánuel, vagyis Velünk az Isten. Az Ézsaiás 7,14 próféciát idézi az angyal. Isten nem változtatja meg üzenetét több száz év múlva sem. Ő világos, biztos és állandó. Így a mai korra ugyanúgy vonatkoztathatjuk a 2000 éve megtörtént eseményt. Jézus eljött a földre, velünk és értünk küzdött, szenvedett, meghalt. Mindezt azért tette, hogy elhozza a bűneinkből való szabadulás reményét. Ő az, aki minden élethelyzetben velünk van.

Jó volt megtapasztalni ezen a napon is, hogy a mennyei üzenet átragyogta a megszokás és ünnepi fáradtság kódét. A gyülekezet befogadó volt, Isten áldásai utólag kerültek visszaigazolásra.

Kaszala István
BA/1.

Nagyvarsányi Baptista Gyülekezet

A 2025-ös karácsonyi és szilveszteri időszakra a Nagyvarsányi Baptista Gyülekezethez lettem beosztva legációra, ahol *Kovács Benjámín* a lelkész. A

Katona Csegő

legáció ideje alatti szolgálati időmmel kapcsolatban 3 nagyobb részre bontanám a szerzett tapasztalatokat és élményeket. Így tehát a beszámolómban megemlíteném azt, hogy mik voltak az előzetes várakozásaim a legációval kapcsolatban (1.); mi volt a tapasztalatom a gyülekezetekben, emberekkel és a közeggel kapcsolatban (2.); és mi volt a lelki és „szakmai” tapasztalatom (3.).

1. Előzetes várakozások:

Először beszámolok arról, hogy milyen előzetes feltetelek voltak bennem a legációval és az ottani hellyel kapcsolatban. Volt bennem egyfajta félelem, hogy milyen lesz az én szolgálatom, hogy alkalmas vagyok-e arra, hogy máris hirdessem az Igét emberek előtt. Félttem, hogy amit mondok az meg fogja-e állni a helyét vagy sem; illetve, hogy tudok-e tényleg üzenetet átadni az embereknek, amit Isten a szívemre helyezett. Valamint, hogy az Ige hirdetésén túl milyen leszek én az emberekkel, milyenek lesznek az emberek, milyen lesz az utazás és en bloc az ott lét, egyfajta kellemetlen és kelletlen várakozást keltett bennem. Hosszú vonat úttal mentem oda is, vissza is, mindezt kétszer is megtéve. Karácsonyi ünnepi időszakban, munka mellett volt egy részem, ami nem kívánta az egészséget, de elmentem és csináltam a feladatot.

2. Gyülekezet, közeg, emberek...:

A tapasztalatom az volt végül is, hogy az emberek nagyon kedvesek, rendesek és szeretetteljesek voltak velem. Ez a jóindulat pedig nagyon jól eső és bátorító is volt számomra. Ez már az utazással kapcsolatban megnyilvánult, ugyanis nagyon megkönnyítették az utazásomat, amiért nem tudtam eléggé kifejezni a hálámat feléjük. A vendéglátás is remek volt, nem volt panaszom semmire *Benjámínéknál* – akikkel jókat tudtam beszélni –, és nagyon hálás vagyok a velük töltött időért is. Valamint a gyülekezeti tagokkal is pozitív tapasztalataim voltak a találkozások során. (Bár tudom, hogy ez az egyszeri valamennyire felszínes találkozás nem túl sok ismerettel jár, de ettől még pozitív tapasztalat volt.) Valamint érdekes a nagyvarsányi vallásos közeg, ahol a vallás fontos a település és így a lakók életében is. A lelkész/pap szerepe pedig szintén fontos, és azonnali tisztelettel jár, az ember korától, tapasztalatától függetlenül. Ez a budapesti közegtől idegen volt számomra, bár nyilván ez a klasszikusabb, hagyományosabb vonal is

rendelkezik hátrányokkal, de ennyi idő alatt azokat nem tapasztaltam, vagy nem láttam át pontosan. De mindenképp más élmény, mint a fővárosi vagy nagyvárosi közeg.

3. Lelki és „szakmai” tapasztalatok:

Összesen öt alkalommal prédikáltam az ünnepek alatt, ebből négy teljesen különböző volt, az egyiket pedig kétszer mondtam el különböző településeken. A karácsonyi időszakban kétszer a nagyvarsányi gyülekezetben hirdetem az Igét, egyszer pedig az egyik körzetállomáson; szilveszter alkalmából, pedig az óévi igehirdetést Nagyvarsányban, az újévit pedig az egyik körzeti állomáson végeztem. Jellemzően fel tudtam rendesen készülni, és hol jól át tudtam adni, amit Isten a szívemre helyezett, hol jobban dadogtam. És volt olyan gondolat, aminél azt tapasztaltam, hogy jobb lett volna nem belemenni, vagy jobban elmélkedni rajta. Azonban ami számomra a leginkább maradandó és emlékezetes élmény marad, az az, hogy megtapasztaltam, hogy valóban milyen súlya van a szószéknek. Azon részének, hogy az emberek eljönnék a gyülekezetbe, hogy Istentől halljanak üzenetet és Istenről halljanak beszédet. És ebbe én vagyok ott, mint közvetítő. Aki készültem, amit tudtam, de a Szentlélekre bíztam magam a készülésben is és az előadásban is. Megéreztem és megértettem, most így először igazán, hogy milyen nagy felelősség is az igehirdetés Isten népe számára, és ezt közel sem lehet félvállról venni.

Katona Csegő
BA/1.

Békés – Tágas Tér Baptista Gyülekezet

Engem a karácsonyi legációra a Tágas Tér Baptista Gyülekezetbe osztottak be Békésre. A gyülekezettel már körülbelül 13-14 éves koromban találkoztam nagymamámon keresztül.

Idén karácsony első napján du. 5 órakor kellett szolgálnom. Nagyon kedvesen fogadtak és körülbelül 25-30 ember vett részt az alkalmon. A megjelentek életkor, nem és társadalmi háttér tekintetében nagyon vegyes képet mutattak.

Az igehirdetés alapigéje a Jelenések könyvének 12,1-11-ig terjedő része volt.

Jézus testetöltésének egy figyelemreméltó újra megfogalmazása ez János látomásaiban. Az üzenet lényege az volt, hogy Jézus Krisztus földrejövetelének nehéz körülményeiben és nyomorúságaiban Isten

szeretete és hatalma, az Ő országa érkezett meg. Így bármi fájdalom vagy szenvedés is érne minket, ezek is mind lehetőség Krisztus követőinek az életében, hogy ezekben a gyenge és kiszolgáltatott pillanatokban Atyánk győzelme napvilágra kerüljön. Urunk diadalmának kezdete a gyengeségében kezdődött, így mikor hasonló helyzetbe kerülünk, nem valami váratlan dolog történik velünk, hanem követjük Urunkat a diadalba. Ezt a felemelő gondolatot az egyszerű fordítás így fogalmazza meg:

„Testvéreink legyőzték a Vádlót a Bárány vérével, legyőzték beszédükkel, mert tanúskodtak az igazságról, legyőzték, mert nem ragaszkodtak az életükhöz sem, s nem féltek a haláltól.” (11.)

Kocsis-Nagy Kende Károly
BA/1.

Béri Baptista Gyülekezet

A 2025/26-os tanévben a Béri Baptista Gyülekezetbe lettem beosztva karácsonyi legációra. A gyülekezet életébe a december 25-i karácsonyi ünnep kapcsán csatlakoztam be.

Storozinszki Tibor

Az előkészítésben egy picit megcsúsztunk, ami számomra nagy tanulság a jövőre tekintve, hogy pontosan mindent át kell beszélni és meggyőződni róla, hogy mindenki ugyanazt gondolja arról, amit mond. Igehirdetésről beszéltünk, ami nálam az Ige hirdetését jelentette, a gyülekezet vezetőnél a teljes alkalom átgondolását és levezetését. Elméletileg a discsóító csoport szolgálata után kerültem volna sorra, de volt, aki lebetegedett, illetve páran elutaztak (kis gyülekezetnél ez jelentős).

Előzetes egyeztetésnél jeleztem, hogy ami az igehirdetés részét illeti, rendhagyó alkalommal készülnék, és így is lett. Interaktív alkalom volt. Külön élmény volt számomra, hogy szinte kivétel nélkül mindenki becsatlakozott. Egy rövid tesztet írt a gyülekezet és nemcsak a megírásában, hanem annak „kiértékelésében” is aktívan részt vettek. Jó volt látni, ahogyan együtt gondolkodunk az Ige felett, és hogyan változtatja meg az Isten Igéje a gondolkodásunkat egymás szeme látára.

Számomra, ami szintén nagy élmény volt – bár itt nem egyedi –, hogy a gyülekezet az alkalom végén nem állt fel és rohant el. Jó volt látni, hogy

korosztálytól függetlenül maradtak a testvérek és beszélgetésbe kezdtek egymással.

Nagyon kedvesen invitáltak ebédre a helyi testvérek, de sajnos vissza kellett utasítanom a meghívást, mivel otthon vendégeket vártunk.

Azt a tanulságot vontam le: egyrészt, hogy sokkal aktívabban kell részt vennem már az előkészületekben is. Másrészt, hogy egy napra két fontos alkalmat ne szervezzen az ember, mert mind a két esemény hiányt fog szenvedni, de a szükség nagy úr.

Storozinszki Tibor
BA/1.

Kiskőrösi Baptista Gyülekezet

A legációk gyakorlatomat Kiskőrösön töltöttem. December 24-25. között három alkalmon vettem részt, illetve aktívan szolgáltam.

Szőcs Izsák

Huszonnegyedikén 15:30-as kezdéssel hirdetem az Igét a Szeretetházban. Rendkívül áldott alkalom volt, és nagyon tanulságos az, ahogyan minden nehézség és fájdalom ellenére is együtt mozdultak a testvérek az Úrért. Néhány régebbi kórusénekbe jómagam is be tudtam csatlakozni, nagyon jó volt részt venni ebben is.

Huszonötödikén 10:00 órás istentiszteleti alkalmon prédikáltam ismét a Szeretetházban. Megtiszteltetés volt számomra, hogy ennyi edzett erős harcos közé vihettem bátorító szavakat, amelyeket Isten rám bízott. Ezt követően este 17:00 órai kezdettel a Kiskőrösi Baptista Gyülekezetben prédikáltam.

Nagyszerű gyülekezet! Sok-sok aktív szolgálattelvő, harmonikus együttműködés. Számomra – lévén, hogy kis létszámú gyülekezetből jövök – meglehetősen szokatlan állapot ez egy gyülekezetben. De nagyszerű volt azt látni és tapasztalni, ahogyan mindenki beleteszi a maga részét a közösbe az Úrért. Bizony jó az Úr és munkálkodott, hiszem, hogy a gyülekezetekben is, de bennem mindenképpen.

Időközben megismerhettem Kiskőrös települését is. Nagyon színes felekezetek szempontjából és bár hanyatlani látszik a város lelki élete, mégis a felekezetek együttes erővel tesznek aktívan azért, hogy Kiskőrösön is eljöjjön a lelki megújulás, illetve a gyülekezetek is mélységesebben becsatlakozzanak a missziókba.

Rendkívül sok áldást kaptam, a Szeretetház és a nagy gyülekezet több tagjától is. Rengeteget formált időközben az Úr, és szakmai szempontból

is sok tapasztalatot szereztem ez alatt a tartalmas, bár fárasztó, mégis lel-
kileg megújító két nap alatt.

Szócs Izsák
BA/1.

Pécs-Somogyi Baptista Gyülekezet

Mindig nagy izgalommal jár az ünnepek előtti időszak, hogy hova ke-
rülök, milyen új gyülekezettel fogok megismerkedni. Ez idén sem volt
másképp, de amikor végül kiderült, hogy a Pécs-Somogyi gyülekezetbe kerülök, mondhatom, hogy ki-
törő örömmel fogadtam.

Ficsor Tomaj

Ha egy „bakancslistás” imaházhoz kellett volna mon-
danom, hogy hol szeretnék egyszer mindenképpen
Igét hirdetni, az mindenképpen ez lett volna. Nagyszü-
leim, édesanyám innen származnak, így amikor nya-
ranta nagyszüleimnél voltunk egy-egy hétre, mindig
ide vittek bennünket vasárnap.

Ezenkívül maga a bemerítkezésem is itt történt,
mert a Mohácsi Gyülekezetnek nincs bemerítőmeden-
céje. Egyszóval nagyon hálás vagyok, hogy ide kerül-
tem. Hamar megbeszéltem telefonon *Feik Ottó* testvérrel, hogy mikor kell
szolgálnom, és várakozásteljesen készültem az alkalmakra.

Sajnos 1-2 nappal karácsony előtt lebetegedtem, és hangom sem nagyon
volt, de teljesen az Úrra bíztam magam, megmutatta, hogy én még a han-
gomat sem tudom befolyásolni.

A testvérek nagy szeretettel fogadtak, sok ismerőssel találkoztam, és
újabb embereket is megismerhettem.

A délelőtti alkalmon az Úr Jézus előre meghatározott tulajdonságairól,
tetteiről beszéltem, a karácsonyi történet fényében. Délután pedig a böl-
csekkal kapcsolatos tévhitekből indulva érkeztünk meg az Úr Jézus tes-
tetöltéséig.

Ezen az alkalmon szolgáltak a gyerekek is egy „betlehemezéssel”, és a
fiatalok is báboztak a gyermekeknek. Olyan jó volt látni, hogy egy talán
szebb napokat is látott gyülekezetnek is van jövő nemzedéke, valamint
hisszük és reméljük, hogy az Úr tervez Pécs-Somogyon még egy komoly
fellendülést.

Ezért és az egész gyülekezetért imádkozom. Nagyon megérintett a
helyzetük, és már várom, hogy ki lesz a következő lelkipásztor, akit az
Úr oda rendel.

Nagyon sokat épültem az ott töltött időben, és újabb tapasztalatokat gyűjtöttem. Hálás vagyok Istennek ezért a karácsonyért, ami bár nem a pihenésről szólt, de annál jobban felkészített.

Ficsor Tomaj
BA/2.

Veresegyházi Baptista Gyülekezet

Ebben a félévben a karácsonyi legációmat a veresegyházi körzetben töltöttem menyasszonyommal, ahol *Bacsó Benjámin* a lelkipásztor. Szolgáltam a jelenlegi helyzetemre való tekintettel egy napra korlátozódott (2025.12.25.), két igehirdetéssel és egy biznyságtévéssel.

Kovács Gábor

A napot Szadán kezdtük 9:00 órakor az Élő Remény Baptista Gyülekezetben. A gyülekezet létszámában kisebb, de szívben annál nagyobb volt. Az alkalmon szolgálatokat, biznyságokat és énekeket is megosztottak egymással, illetve az igehirdetés után nem maradt el az ajándékozás sem, ami a gyülekezet szeretetteljes erős közösségéről árulkodik. Megemlékeztek a gyülekezetben szolgálókról, és az oda járó tagokról is egyenként, emellett meglepetésünkre még

minket is megajándékoztak, ami nagyon sokat jelentett számunkra. Az alkalmon többségében idősek vettek részt és néhány fiatal, de lélekben mindannyian fiatalosak voltak. A szolgálatok mellett az igehirdetésre is odafigyeltek, jegyzeteltek és még szomszédjaikat is meghívták, vagy megosztották velük a közvetítést.

Az alkalom végéről sietősen kellett távoznunk Veresegyházára, ahol *Bacsó Benjámin* szolgált igehirdetéssel. A gyülekezet hasonlóképpen nyitott és érdeklődő volt mind felénk, mind a külsősök felé, amiben az ifjúság is aktívan részt vesz. Itt egy biznyságtételben bátorítottam a testvéreket arra, hogy kapaszkodjanak bele a kereszthe és Jézus Krisztus erejébe és hatalmába.

Ezután *Benjámin* és családja fogadott minket ebéddel. A finom és laktató ebéd, illetve egy jó beszélgetés után Dunakeszire utaztunk át, ahol egy pici családi gyülekezetbe érkeztünk meg, akik nem olyan régen váltak plántálásból teljes értékű gyülekezetté, az Élő Remény Baptista családban. Itt lényegében ugyanazzal az üzenettel szolgáltam, mint Szadán, de a gyülekezetre aktualizálva (külön jegyzettel előre készülve), így mégis más volt, mint Szadán. A gyülekezet itt is nyitott volt, és az igehirdetés előtti, illetve

utáni beszélgetésekből hallható volt, hogy mennyire odafigyelnek egymásra. Senki sem kerül perifériára. A gyülekezet itt is megajándékozott bennünket és áldást kívántak további szolgálatainkra.

Összességében feltöltődve és hálaadással telten töltöttük a haza utunkat a gyülekezetért, a szívükért és a szolgálataikért.

Kovács Gábor
BA/2.

Tahitótfalui és Szentendrei Baptista Gyülekezetek

Az előző évhez hasonlóan idén is két helyen tölthettem a karácsonyi legációmat. Mindkét hely különleges helyet foglal el a szívemben.

Karácsony első napján, azaz december 25-én délelőtt a Tahitótfalui Baptista Gyülekezetben szolgálhattam. Ebben a gyülekezetben nőttem fel és szeptemberig itt is voltam tag, így érdekes és tanulságos élmény volt négy hónap után visszalátogatni. Érdekes megtapasztalás volt, hogy mennyire másmilyennek látja az ember azt a gyülekezetet, ahova járt 19 évig, miután négy hónapig teljesen máshova lett beosztva, jobban megérti a gyülekezetben zajló mögöttes dolgokat. Így nagyon hasznos és tanulságos élmény volt itt szolgálni karácsonykor. A testvérek nagy szeretettel és befogadással vettek körül engem.

Újévkor két szolgálatom is volt a Szentendrei Baptista Gyülekezetben (jelenleg ide vagyok beosztva). December 31-én az ifjúságban szolgálhattam Igével Óév estéjén. A dicsőítés és Ige fölötti elmélkedés közös szilveszterezésbe torkollott, sok jó beszélgetéssel és játékkal.

Másnap január első napján délután pedig a gyülekezetben szolgálhattam Igével. Itt Isten azt az üzenetet helyezte szívemre, hogy mennyire fontos magunk előtt tartani ebben az évben is azt, hogy még ha sok különböző ember él is a gyülekezetben, attól még a reménységünk közös.

Összességében nagyon hasznos és áldott karácsonyi legációm volt. Ezért hála az Úrnak!

Mészáros Jázon
BA/2.

*Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság
Jézus Krisztus által jelent meg.
(János 1,17)*

Aszódi Baptista Gyülekezet

Idén Aszódra voltam beosztva. Feleségemmel két napot töltöttünk a gyülekezetnél, ahol 3 szolgálatom volt, 25-én kettő és 28-án egy szószéki szolgálat.

Mohai Szilárd

Mivel Aszód nincsen messze lakóhelyünkől, Csömörtől így haza tudtunk kényelmesen érni a szolgálatok után. Nagyon jó volt meg tapasztalni az aszódi gyülekezet vendégszeretetét és kedvességét.

25-én az alkalmak között, *Papp Szabolcséknál* töltöttünk egy kellemes ebédet. Bár ők Aszódtól messzebb laknak, nagyon élvezetes volt a velük töltött délután.

Vasárnap az alkalom után a gyülekezet egyik nagyon kedves idősebb házaspárjánál időzhettünk. Körbevezettek minket Aszódon, megmutatták a látványosságokat és érdekességeket.

Aszódi látogatásunk nem volt hosszú, de nagyon örültünk neki. A fáradtság ellenére is nagyon pozitívan gondolunk vissza az ott eltöltött időre és az ott megismert emberekre.

Mohai Szilárd

BA/3.

Rákoscsabai Baptista Gyülekezet

Ebben az évben a karácsonyi időszakra kirendelt legációmat ismét a Rákoscsabai Baptista Gyülekezet és ezzel együtt a Süllysápi Baptista Gyülekezet keretei között tölthettem. Elmondhatom, hogy ez a legáció egy kissé nagyobb terhelést jelentett számomra, mint az előzőek. Az istentiszteleteken való különböző szempontú részvételek feladatként álltak előttem: igehirdetés, bizonyoságtétel, liturgiai szolgálat, imaóra és áhítat tartása, dicsőítő szolgálat.

A körülbelül 10 nap alatt nagyjából 6-7 szolgálati időpontban voltam érintett, egy vagy akár több napot érintve. Mindez idő alatt lehetőségem volt a rohanó gyülekezet egyes tagjaival beszélgetni, megismerni szokásaikat, lelki életüket a mindennapokban, egy-egy ebédet elfogyasztva vagy egy közös kávé, hogy a közösségi összetartás megjelenjen. Vezetés szempontjából mindig tudtam, hol és mikor kell lennem, a szolgálataim körülményei tisztázva voltak és bizalommal készülhettem mindenre.

Széles Kristóf

Mindkét gyülekezetben szeretettel fogadtak, örültek a szolgálatomnak, akkor is, amikor szellemi terheltségem mellett a készülés nem sikerült annyira fényesre, mint azt magamtól mindig elvárom. Összetartást, támogatást élveztem az ünnepi kiszállás alatt és lehetőségem nyílt a családi és egyéni kapcsolódásokra is, már amennyire a vizsgákra készülések és beadandók azt engedték. A terheltség sajnos rossz hatással volt ebben az évben rám, elég erős lelki terhet éreztem magamon az újév kezdetével, amit a vizsgaidőszak végére lassan sikerül feldolgozni, kiutat találni abból.

Széles Kristóf
BA/3.

Bajai Baptista Gyülekezet

*István András
Sámuel*

A karácsonyi legációt a Bajai körzetben töltöttem, ahol gyakorlaton is vagyok, így már egy ismerős közegbe, szeretetteljes fogadtatásba érkezhettem meg. Az ünnepi hangulatot mindenhol nagyon elevenen lehetett érezni.

Karácsony első napján Bátmonostoron, Hercegszántón és Baján szolgáltam a napkeleti bölcsek történetéből. Arról volt szó, hogy Jézus mennyire szokatlan király, és a bölcsek által hozott ajándékok hogyan tükrözik ezeket a szokatlan tulajdonságokat. Hogy Jézus alázatos és szelíd vezető, főpap, aki közbenjár érettünk az Atyánál, és szolgáló király, aki meghalni jött az alattvalóiért.

A szilvesztert is együtt tölthettük, különösen a fiatalokkal, akik még éjfél után is készek voltak meghallgatni egy tanítást Józsue beszédéből, értékelve az óévet és felkészülve az új esztendőre.

Az újévi igehirdetést pedig Baján mondtam el, ahol Jézus megdicsőülésének történetéből tanulhattuk meg, hogy reá hallgassunk, és ne a saját gondolataink, ötleteink után menjünk ebben az évben. Remélem, hogy bátoríthattam a testvéreket, hogy kövessük közösen Krisztust.

István András Sámuel
BA/4.

Salgótarjáni Baptista Gyülekezet

Az ünnepi legációt ebben a félévben a Salgótarjáni Baptista Gyülekezetben és körzetében töltöttem.

Hégyel Titusz

December 25-én a reggel nem indult zökkenőmentesen, hiszen feleségem lázasan ébredt, és én is gyengélkedtem, de az Úr megadta az erőt a szolgálathoz, és el tudtam menni Salgótarjánba, ahol a gyülekezet kedves fogadtatásában volt részem.

A délelőtti istentisztelet résztvevői a gyülekezet tagjai voltak, és közös imádsággal, énekléssel tölthettük karácsony reggelét. Miután elmondtam a megtérésemet, a prédikációmban két helyről olvastam Isten Igéjét:

János 1,9–13: *„Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba. A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: saját világába jött, és az övéi nem fogadták be őt. Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az ő nevében, akik nem vérből, sem a test, sem a férfi akaratából, hanem Istentől születtek.”*

2Korinthus 8,9: *„Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmét; hogy gazdag létére szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által megdagodjatok.”*

Ebben a két igeszakaszban János és Pál apostol is nagyon lényegre törően foglalják össze azt, amit karácsonykor ünneplünk: Isten eljött a világba, mindezt otthagytunk értünk, azért, hogy ezáltal gazdaggá lehessünk. A Teremtő Isten megszületett egy emberi testben Betlehemben, egy jászolban; eljött értünk, bűnösökért, hogy megmentsen minket.

Jézus, az Isten Fia nem akármit hagyott ott értünk – hatalmas gazdagságról mondott le. Ő volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba.

Jézus öröktől fogva létezett, minden általa lett, és ő a mennyországot hagyta ott, ahol semmi rossz nincs, ahol minden tökéletes – ahol nincs könny, fájdalom, szomorúság, nehézség. A menny dicsőségét hagyta ott, hogy megszülessen szegény körülmények között, és közöttünk éljen. De nemcsak az otthonát, a menny dicsőségét hagyta ott értünk, hanem lemondott a rangjáról is: az isteni hatalmáról, gazdagságáról, függetlenségéről.

Jézus Istennel egyenlő volt, hiszen ő a világegyetem uralkodója, mégis eljött, és alávetette magát az emberi korlátoknak – az éhségnek, szomjúságnak, fájdalomnak, fáradtságnak, betegségnek, szomorúságnak –, olyan dolgoknak, amelyeket előtte soha nem tapasztalt.

Nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, vagyis nem tekintette saját kizárólagos tulajdonának, hogy Isten Fia, hanem lejött a földre, hozzánk hasonlóvá lett, és egészen a kereszthalálig engedelmes volt. Így akik befogadják őt, azok is hozzá hasonlóan Isten fiaivá, Isten gyermekeivé lehetnek. Hiszen Jézus céllal jött: azzal a céllal, hogy megoldást hozzon a bűnre, hogy a golgotai kereszten megszerezze a váltságot értünk, hogy átvállalja helyettünk a törvényszegéseink következményét, a halált. Ezt jelenti a korinthusi Ige: Rossz tetteink miatt szegények lettünk, Isten azonban kegyelméből megoldást hozott erre.

Kiemeltem azt is, hogy Jézus azonban nem maradt a sírban, ahogy egyesek mondják, hanem legyőzte a halált, és nekünk is helyet készített a mennyben, ahol majd találkozhatunk vele. Így – a feltámadással – teljes az evangélium.

Az igehirdetés végén arra buzdítottam a gyülekezetet, hogy emlékeztessük magunkat: a gazdagságunkkal felelősség is jár – nem mindegy, hogyan élünk. Jézus az utolsó vacsorán, amikor tudta, hogy most jönnek élete legnehezebb órái, megmosta a tanítványai lábát, és ezt mondta nekik:

„Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” (Jn 13,34-35)

Ez Jézus legfontosabb parancsolata, a szeretet parancsa, ez mindennek az alapja. (És amíg nem szeretjük egymást, nem is beszélhetünk misszióról.) Jézus, miután megmutatta szeretetét a kereszten és feltámadt, adta a másik parancsolatot, a misszióparancsot, amely így hangzik:

„Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28,18-20)

Ez a feladatunk: Szeretni + tanítvánnyá tenni minden népet. Nem azért kell ezt tegyük, mert így ki tudnánk érdemelni Isten elfogadását, hanem azért, mert így tudjuk Istent szolgálni, engedelmeskedni neki, kifejezni, mennyire szeretjük őt, és megmenteni az embertársainkat.

Az újonnan megismert testvérekkel töltött békés ebéd után Nógrádme gyerbe kellett utaznom. Előzetesen annyit tudtam a gyülekezetéről, hogy három fő a taglétszám, így kissé szomorúan utaztam, hiszen bennem volt a vágy, hogy olyanoknak is elmondhassam az örömhírt, akik még nem hívők, olyanoknak, akik életük legfontosabb döntése előtt állnak. Az volt a szívemen, hogy őket szeretném döntésre szólítani.

Az imádsággal töltött autóút után kellemes meglepetésben volt részem, ugyanis a háromtagú gyülekezet mindhárom tagja kivette a részét a hívó-

gatásból, és teljesen megtöltötték az imaházat. Így nagy örömmel oszthatam meg mindazt, amit az Úr a szívemre helyezett, és újra elmondhattam Jézus Krisztus megváltásának örömhírét.

Az idei karácsony fő üzenete számomra a nógrádmegyeri tanítványok hite volt. Le is vontam a tanulságot: nem csak pénz kérdése a misszió, nem is emberi erőforrás kérdése, hanem elsősorban odaszánás és hit kérdése.

Az evangélizációt Jézus szavaival fejeztem be:

„Aki engem akar követni, az tagadja meg magát, vegye fel és vigye a keresztyét, és úgy kövessen. Aki megpróbálja magát megmenteni, az el fog veszni. Aki viszont értem feladja önmagát, az fogja igazán megtalálni az életét. Mit ér, ha az ember mindent megnyer, amit csak a világ adhat, de a lelkét elveszti? Milyen váltságdíjat adhatna a lelkéért cserébe?” (Mt 16,24-26)

Aki befogadja Jézust a szívébe, az tudja megtalálni az örök életet, jó volt ebben megerősödni 2025 karácsonyán is.

Hégely Titusz
MA/1.

Püspökszilágyi Baptista Gyülekezet

2025.12.25. délelőtt, alapige: Jn 1,9-13

Központi üzenet: Jézus ad egyedül életet

Főbb gondolatok: Mi az igazi világosság? A világ Jézus által teremtetett. Nemcsak az „embereket”, hanem minden anyagi dolgot is ő teremtett. Az emberek nem fogadták be őt. A világ nem ismerte őt – Az „ismerte” szót néha „helyeslő” vagy „szerető” értelemben használják, Zsoltárok 1,6; Máté 7,23. Ebben az értelemben használható itt is. A világ nem szerette vagy helyeselte őt, hanem elutasította és megölte. Vagy azt is jelentheti, hogy nem értették vagy nem tudták, hogy ő a Messiás; mert ha a zsidók tudták és hitték volna, hogy ő a Messiás, nem ölték volna meg.

Hochbaum Tamás

Saját „földje” – Saját „népe”. Van itt egy különbségtétel az eredeti szavakban, amely nem maradt meg a fordításban. Így fogalmazható meg: „Saját földjére, de népe nem fogadta be őt.” Ők voltak az ő népe, mert Isten őket választotta ki minden más nemzet fölé; nekik adta törvényeit; és kiemelten védte és támogatta őket. Nem fogadták be – nem ismerték el őt Messiásnak. Elutasították és megölték, a próféciával összhangban, Ézsaiás 53,3-4.

A „hinni benne” azt jelenti, hogy átadjuk az irányítást Jézusnak. Engedelmesség. De azt is jelenti, hogy folyamatosan, gyakorlati módon tesszük mindezt. Nem elég egyszer az életünk során, hanem folyamatosan kell tegyünk, aktív bizalmat jelent. Ha ezt valóban tesszük, akkor életünk gyümölcsei is megerősítenek ebben – engedelmes, önzetlen, szolgálatkész életet így tudunk élni. Amikor nehézségek jönnek az életünkben, akkor is ebbe kell kapaszkodjunk. Hogy Isten gyermekének lenni kiváltság – sokkal nagyobb, mint bármely emberi lény gyermekének lenni, még ha a leggazdagabb, legműveltebb vagy legtiszteltebb is...

2025.12. 31. *délután, alapige: 1Krón16,8-11; 4Móz13,25-33*

Központi üzenet: Területvisszafoglalás, Kálebi szemlélet

Főbb gondolatok: Sokszor a bennünket körülvevő bajok, betegségek, élet kihívásai legyőzhetetlennek tűnnek. És amikor engedünk a félelemnek, az aggodásnak, ami mögött mindig az ördög rejtőzik, el akarja hitetni mindenki, mint a többi kémme, hogy meg se próbáld, mert úgyse sikerül.

Ha az ellenségre a kelleténél jobban figyelünk, és engedjük, hogy a félelem magja felnövekedjen, lehet, hogy mi is parányi sáskáknak érezzük magunkat az óriásokkal szemben. A kémek óriásokat láttak?? Igen azokat. Legyőzhetetlennek tündek? Lehet. De mit mondott Káleb? Ő hitt. Ilyenkor kell a kálebi szemléletmód. Ne arra nézzünk csupán, hogy mekkora kihívással van dolgunk! Persze fontos, hogy tudatosítsuk magunkban, de sokkal inkább arra összpontosítsunk, hogy *„Bátran fölmehetünk és elfoglalhatjuk, mert le tudjuk győzni őket”*. Mindez nem a saját erőnkben. De mivel minden hatalom Jézus Krisztusnak adatott, használd ezt a legfőbb tekintélyt.

Amit szellemi módon kell megharcolni, azt ne redukáljuk le csupán a látható síkra. Koptassuk a térdünket! Ha emberileg legyőzhetetlen kihívással szembesülsz, azonnal menj Isten jelenlétébe, tedd a kezébe hittel! Csodákat fogsz megélni.

A jebusziak története nagyon jól szemlélteti a területvisszafoglalást! Amit az első ember elrontott és bejött a bűn-halál az életünkbe, elszakadtunk Istentől, a Sátán területet szerzett, azt Jézus Krisztus a golgotai kereszten visszaszerezte és azt akarja, hogy mindenki birtokba vegye! A döntés a mi kezünkben...

A tavalyi évhez hasonlóan a püspökszilágyi gyülekezetben szolgálhatam az ünnepek alatt 2025-ben is. Hálas vagyok ezért a gyülekezetért, és azért, hogy szólhatott az evangélium üzenete.

Az ünnepi alkalmakon túlmenően *Ulmann Sándor*, a gyülekezetvezető meghívott adventi evangélizációs alkalomra is, melyet a település műve-

lődési házában tartottunk december 14-én. Hálás vagyok, hogy az evangéliumot szabadon hirdethettem. A gyülekezet példaértékűen hívogatott, a közösségi ház megtelt. Hálás vagyok ezekért az alkalmakért!

Hochbaum Tamás János
MA/1.

Szadai Baptista Gyülekezet

Az adventi és karácsonyi szolgálataim szinte a teljes decemberi hónapot lefedték. Szadán az az ökumenikus rend, hogy az adventi időszakban a négy vasárnapból a faluban lévő felekezetek mindegyike elvállal egyet, és felkészül egy rövid igei üzenettel, valamint szolgálatokkal. Ez most sem volt másképp, így az első vasárnapon a reformátusok, a másodikon a katolikusok, a harmadikon mi baptisták, a negyedik vasárnapon pedig én (újra baptista) szolgáltam. Az első két vasárnapon ugyan nem én szolgáltam igei üzenettel vagy zenével, de a hangosítást én szolgáltattam a saját kis rendszeremmel.

Veress Csaba

A harmadik gyertya meggyújtásánál *Bacsó Benjámín* lelkipásztor testvér szolgált Igével, én pedig gitárral és néhány énekkel vezettem a falu népét egy kis dicsőítésben. A negyedik vasárnapot azonban teljes egészében elvállaltam, azaz Igét is hirdettem és zenével is én szolgáltam. Szadán már megszokták az emberek ezeket a kibővített adventi gyertyagyújtási alkalmakat. Van palacsinta, zsíroskenyér, tea, forralt bor, de a legfontosabb, hogy szól Istennek az Igéje és együtt éneklünk dicsőítő énekeket.

Sajnáltam, hogy most konkrét karácsonyi szolgálatom nem volt, azonban december 21-én, és 28-án én prédikáltam Szadán.

December 21-én az 1Kor 13,4-13 alapján prédikáltam. A téma ez volt: „A szeretet soha nem múlik el”. Bemerítő Jánosról, a szeretet természetéről és a „gyermeki dolgokról” volt szó. Arról is elméltünk, hogy tudunk-e őszintén várakozni. Nem baj, ha nem. Lehetett ezért is imádkozni.

December 28-án az Efézus 4,11-16 volt az alapigéje a prédikációmnak. A téma: „Ragaszkodjunk az igazsághoz!” 2025 utolsó vasárnapján volt lehetőségünk egy kicsit visszatekinteni erre az elmúlt évre. Sok volt a kérdés, kevés volt a válasz. Sok minden történt velünk ebben az évben. Sok minden történt a családjainkban, sok minden a gyülekezezeinkben.

Volt, amit nem értettünk, volt, amit nem akartunk elfogadni, tudomásul venni, volt, ami fájt, volt, ami örömmel töltött el. Volt, ami békességet adott, volt, ami hálára indított, volt, ami cselekvésre indított, volt, ami elengedésre készítetett. Súlyosabb dolgokról beszéltünk, de áldásos alkalom volt.

Izgalmas december volt. Sok minden történt. Hálás voltam érte.

Veress Csaba

MA/1.

*Az az indulat legyen bennetek,
ami Krisztus Jézusban is megvolt:
mert ő Isten formájában lévén, nem tekintette
zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel,
hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel,
emberekhez hasonlónak lett, és magatartásában is
embernek bizonyult; megalázta magát, és
engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a
kereszthalálig.*

*Ezért fel is magasztalta őt Isten
mindenek fölé, és azt a nevet adományozta
neki, amely minden névnél nagyobb, hogy Jézus
nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké
és földalattiaké; és minden nyelv vallja, hogy
Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.*

(Fil 2,5-11)

Húsvéti legáció

Dunaharaszti – Teérted Baptista Gyülekezet

A karácsonyi legáció után nagyon vártam a húsvéti legációt. Viszont nálunk az ifiben Nagypéntek alkalmával nyílt, mindenkinek és minden korosztálynak szóló evangélizációs alkalmat szoktunk tartani és ezen mindenképpen itt akartam lenni. Így is kértem, és a Teológia vezetősége nagylelkűen úgy intézte, hogy itthon szolgálhattam a húsvéti legáció során. Ezt a lehetőséget ezúton is köszönöm. De közben úgy alakult, hogy a vasárnapi istentiszteletre meghívtunk egy vendég igehirdetőt, aki közben el is vállalta, így csak Nagypénteken hirdettem Igét.

Jakab Gergely

Nagyon vártam ezt a szolgálatot, már hosszú ideje Márk evangéliumát tanulmányoztuk az ifiben és hiszem, hogy Isten gondviseléséből úgy rendezte, hogy Jézus keresztre feszítéséről szóló szakasz pont az ünnep napjára esett. Így nem volt bennem kérdés a textus választásával kapcsolatban. Nagyon megfogott az Igéből, hogy Márk mennyire kiemeli Jézust, mint Isten szolgáját milyen nagyon megszegyenítették, mindezt azért, hogy elvegye a mi szégyenünket. A felkészülés ideje mégis nehéz és harcos volt, de hiszem, az Úr ezt használta, hogy elmélyítse bennem az üzenetet és rábízam magamat.

Hiszem, az Ő kegyelméből Szentlelke által erővel szólt az Ige, na nem énmiattam, hanem azért, mert az Ő szavában erő van és örömmel láttam, hogy a testvérek örömmel teltek el az igehirdetést hallgatva. És amennyire ezt kívülről meg lehet ítélni, utána átéléssel énekeltek annak a Jézusnak, akiről hallották mit tett értük. Voltak nem hívők is az alkalmon, szívemből remélem, hogy érthetően, tisztán és szeretettel tudtam magyarázni az evangéliumot. Illetve imádkozom, hogy egy nap ezek a magok kihajtsanak és megtérésre jussanak.

Az alkalom végén közösségben voltunk viszonylag sokáig, minden korosztályból, de miután 10 óra körül már csak az ifisek maradtak, sőt páran még érkeztek késve, ott maradtunk és játszottunk, jól éreztük magunkat.

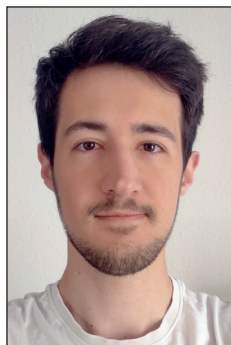
A húsvét vasárnapi alkalom is sokat jelentett számomra, ugye nem vállaltam szolgálatot, de Isten szólt hozzám az Igén keresztül és azon kevés alkalmak egyike volt, hogy a családom is ellátogatott hozzánk Dunaha-

rasztira a mi gyülekezetünkbe. Nemcsak szüleim, hanem a bátyám, a felesége és az unaköcsém is itt voltak Amerikából látogatóban két hétre és velünk tudták tölteni az ünnepet.

Jakab Gergely
BA/1.

Érsekcsanádi Baptista Gyülekezet

A 2026-os húsvét alkalmából az Érsekcsanádi Baptista Gyülekezetet látogattam meg. Az egyeztetéseket *Hetényi Leventével*, a gyülekezet lelkipásztorával folytattam. Beszámolómat három szempont szerint írom: előzetes várakozások (1.), gyülekezeti tapasztalatok (2.), lelki és szakmai élmények és tanulságok (3.).

Katona Csegő

1. Előzetes várakozások

A legáció több okból is különleges volt. Gyerekként már jártam ebben a gyülekezetben, mivel nagyszüleim itt élnek és szolgálnak – öröm volt a húsvétot velük tölteni és ismerős közegben szolgálni. Ugyanakkor komoly kérdés foglalkoztatott: meg tudom-e élni és át tudom-e adni a húsvét – Jézus feltámadásának – igazi különlegességét?

2. Gyülekezeti tapasztalatok

A gyülekezetben most nem csupán családtagként – bár nagyszüleimen kívül néhány másik családtagom is elkísért a legációra, ami tovább gazdagította ezt az időszakot –, hanem elsősorban lelkipásztor hallgatóként élhettem meg. Ez lehetővé tette, hogy a tagokkal mélyebben és hosszasan beszélgessek. Ez ugyan egy kisebb gyülekezet, de a testvérek hűsége és Isten iránti szeretete egyértelműen nagy. De jó tudni, hogy a gyülekezet aktívan jelen van a környékbeli gyermekek életében, programokon keresztül és közvetítve az evangéliumot. Sajátos szokással is találkoztam az ott töltött idő alatt: a hívők csendben várják az alkalom kezdetét. Ez baptista gyülekezetekben eddigi tapasztalataim szerint igen szokatlan, de úgy vélem, hogy ez lehetőséget ad a lelki előkészületre.

3. Lelki és szakmai tapasztalatok

Három alkalommal prédikáltam: kétszer húsvét vasárnap (délelőtt és délután), egyszer húsvét hétfőn. Mindhárom alkalomra úgy tekintek vissza, hogy Isten segített – úgy éreztem, nemcsak a saját gondolataimat osztom meg, hanem elsősorban azt, amire Ő mutatott rá. Az első prédikációban a

húsvét jelentőségét és az üres sír üzenetét emeltem ki. A felkészülés során a szakirodalmak hatására a fókusz Jézus feltámadásának örömeire helyeződött – ezt Isten formálásának következményeképp éltem meg. A második prédikáció a feltámadás győzelmi jellegéről szólt: hogy Krisztus, a mi Urunk győztes Úr, aki győzelmét és a feltámadást velünk is megosztja, hogy valóban teljesen szabadok lehessünk. A harmadik prédikációban a misszióról és a tanítványozásról beszéltem – arról az örömről, amely nem hagyhatja szó nélkül a feltámadás híret, hanem kényszerrel kelt bennünk, hogy fussunk és megosszuk minden emberrel, elsősorban azokkal, akiket az élet elénk sodor. Sokat épültem ezek által és úgy vélem áldott alkalmak voltak, hála az Úrnak érte, Övé a dicsőség!

Katona Csegő
BA/1.

Aszódi Baptista Gyülekezet

A húsvéti legációs időszakot az Aszódi Baptista Gyülekezetben tölthetem, ahol lehetőségem nyílt az igeszolgálat előtt *Papp Szabolcs* lelkipásztor és a gyülekezet egyik előjárójával átbeszélni az ünnepi alkalom menetét és együtt imádkozni az alkalomért, testvérekért.

Storozinszki Tibor

Nagyon barátságos, szeretetet sugalló gyülekezet fogadott. A Nagypéntekre előírt Ige: Lk 22,66-23,25-ig volt kijelölve, hiszem az Úr indíttatására inkább Márk evangéliuma 15,37-38 versét olvastam fel: „*Jézus pedig nagy fennszóval kiáltván, kibocsátá lelkét. És a templom kárpitja fölétől aljáig ketté hasada.*” Az első vers rész megértéséhez az Ige mellett egy orvos leírását olvastam fel, hogy mit is jelentettek a nagypénteki események. Közömbös tekintettel nem lehetett találkozni, mindenkit megérintett és le is sokkolt a leírtak brutalitása. „Enyhülést” a másik vers értelmezése hozott, ami rávilágított, hogy a nagypénteki események központjában nem a szenvedés, hanem Isten irántuk való szeretete állt.

Húsvétvasárnapi szolgálatra feleségem és a három kisebbik gyermekem is elkisért. A reggeli közös imaalkalmat az énekkar ünnepi szolgálata, majd a gyerekek profin kivitelezett előadása követte, ami bemutatta a húsvétvasárnapi eseményeket. Külön megtiszteltetésnek éreztem, hogy az általam legnagyobb keresztyén ünnep alatt is én hirdethettem az Igét.

Alaposan felkészültem az aznapra előírt Igéből, de hiszem, hogy a Lélek nem hagyott és két személyes bizonyosságtételre buzdított, amit első

körben elvetettem, illetve egy olyan gondolat, ami arra buzdított, hogy fejtsem ki miért volt különleges Jézus feltámadása, miben különbözött minden más feltámadástól, de végül ezt is elvetettem. Az ígehirdetés alatt azonban nem tudtam magamba tartani és elmondtam.

Többen megkerestek alkalom után és elmondták, hogy nagyon örültek a bizonyágtételnek, illetve voltak, akik külön megköszönték, hogy elmagyaráztam miért volt ez a feltámadás más, mint minden más feltámadás. Nagy tanulság volt számomra, ha kérem imában az Urat adjon gondolatokat, akkor mondjam is el, amit elérem hoz.

Ebédet testvéri körben tölthettük el. Háromgyerekes család hívott meg bennünket magukhoz. A két család gyermekei az első perctől fogva egymásra találtak, így bár hosszabbra nyúlt a vendégeskedés, mint előre megterveztük, mégis nehéz volt az indulás, meg is beszéltük a következő találkozó időpontját.

Hálás szívvel gondolok vissza a gyülekezet vendégszeretetére, hitére, és az Úr áldását kívánom szolgálatukra, hétköznapijaikra.

„Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, aki az ő nagy irgalmas-sága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által.” (1Péter 1,3)

Storozinszki Tibor
BA/1.

Romhányi Baptista Gyülekezet

A húsvéti legációs gyakorlatomat szülőfalumban, Romhányban töltöttem. A gyülekezet kis létszámú, Felsőpetény körzetébe tartozik/ tartozott, így már egy jó ideje nincsen lelkipásztora a közösségnek. Rendre az egyetlen avatott presbiter, az édesapám szokott tanítani, illetve havi egy alkalommal édesanyám imaközösséget vezet, így a heti egy alkalom szinte garantált.

Szőcs Izsák

A munkahelyi nehézségek miatt a gyülekezetben évről évre húsvét alkalmával egy istentiszteletre kerül sor. Így történt ez az idei évben is. Április 5-én 15:00-kor került sor erre az alkalomra. Az istentiszteletre a menyasszonyom is elkísért, akivel a zenei szolgálatban aktívan részt vettünk két gitárral.

Az igei szolgálatom alapjául a Lukács evangéliumában lejegyzett emmausi tanítványokról szóló történet szolgált. Fő gondolatként élém jött a cselekvő hit. Hiszen Jézust is erről ismerték meg a

tanítványai, így mi is a Jézustól tanult és a Szentlélek munkája által végzett cselekedetek alapján tudjuk a világgal megismertetni az egy igaz Istent. Ezt vontam párhuzamba a gyülekezet múltjával, hiszen parányi csapattal nagy volumenű gyermek- és ifjúsági táborokat szerveztünk (Sátoros Tábor), amely során többen ráismertek Krisztusra. Valóban fontos az is, hogy az Igét is beszéljük, ahogyan Jézus is tette, de az úrvacsora volt a kulcsa a felismerésnek. Ezt is jól összefonta Isten, hiszen ez egy úrvacsorás istentisztelet volt.

Hiszem, hogy velem együtt a testvérek is mélyebb megértésre jutottak abban, hogy mennyire fontos a hitünkön túl tettekkel lepecsételni az Úrhoz tartozásunkat.

Szőcs Izsák
BA/1.

Ócsai Baptista Gyülekezet

Az eddigi ünnepi legációimat mindig olyan gyülekezetekben töltöttem, ahol azelőtt még sosem prédikáltam: Gyulán, Békésen, Sarkadon, Szadán, Dunakeszin, illetve Pécs-Somogyon. Most először szolgáltam „hazai terepen”, ahol már sokszor hirdetem az Igét, ahol hétről hétre jelen vagyok, mindenkit jól ismerek. Emiatt a szoros kapcsolat miatt kerestek most meg az ócsai gyülekezetből egy különleges kéréssel, hogy a húsvéti istentiszteleten a kettős gyermekbemutatót is elvállalnam-e. A közeg tehát ismerős volt, a kihívás viszont valamelyest mégis új.

Ficsor Tomaj

A nagypénteki istentiszteletre Máté evangéliumából választottam az alapigét, a 27. rész 1-30-ig tartó szakaszát. Először Júdásról beszéltem, aki miután észlelte, hogy elítélték az Úr Jézust, rájött, mekkora bűnt követett el azáltal, hogy elárulta Őt. Megfogalmazhatta, hogy miatta ölik meg az Isten Fiát, és ez a folyamat már visszafordíthatatlan. Későn, de nem túl későn bánta meg a tettét, csak az volt a baj, hogy a főpapokhoz fordult, nem az Úr Jézushoz. A főpapok pedig azt mondták: mi közünk hozzá? *Ez a te dolgod.* Mi hányszor mondjuk vagy gondoljuk, hogy mi közünk a másik bűnéhez, életéhez? Az Úr Jézus soha nem mondja a bűnbánatra ezt. Ő éppen, hogy vállalja: ez az én dolgom. Miközben Júdást elutasítják, aközben az Úr Jézus éppen azon van, hogy váltságáldást szerezzen mindannyiunkért. A bűneimet megvallva kérhetem az Úr Jézust: legyen a te dolgod.

A második részben Pilátusról volt szó. Felesége azt üzenté: Ne avatkozz *ennek az igaz embernek a dolgába.* Micsoda felismerése volt ennek a po-

gány asszonyoknak egy álom alapján, miközben a főpapok és a nép a sok együtt töltött idő ellenére azt kiáltozták, hogy keresztre vele! Elég volt, hogy Pilátus igyekezett Jézust megmenteni? Nem elég, hogy csak próbálkozok egy Barabás-ötlettel, ha meg nem sikerül, akkor mosom kezeimet, és azt mondom, ártatlan vagyok.

A harmadik részben arra tértem ki, hogy Pilátus azt mondta: ártatlan vagyok ennek az igaz embernek a véréből, **a ti dolgotok**. Mintha aláírnák, hogy rajtunk a vére, a mi dolgunk. Az Úr Jézusnak ugyanúgy meg kellett halnia egy vallásos, erkölcsös emberért, mint egy sorozatgyilkosért. Amikor viszont nem bánom meg a bűnömet, azzal azt nyilvánítom ki, hogy ez az én dolgom, nem az Úr Jézusé. Ő viszont azt mondja: hozd ide, ez az én dolgom. Ezért vállalta a korbácsot, a kereszthalált, hogy az én dolgom, bűnöm meg legyen oldva.

Engem személyesen is nagyon megérintett ez az ige, de hálás vagyok az Úrnak, hogy az istentisztelet végén a gyülekezetből is sokan buzgón imádkoztak. Jó volt meg tapasztalni, ahogy a Lélek munkálkodott.

Ahogy említettem, a húsvéti istentiszteleten az a különleges öröm ért, hogy két kisgyermeket mutathattam be az Úrnak és a gyülekezetnek. Az unokatestvérek közül a kislány, szüleinek harmadik gyermeke. Mivel két fiú és egy lány van most már a családban, Mirjamot állítottam példaként, hogy a kis Lívia majd legyen támasz, rátermett, áldott segítség, bátor és istenfélő. A 121. Zsoltárból szólt az áldás, majd a szülők imádsága után én is imádkoztam a kislányért. A kisfiú szüleinek első gyermeke, a neki szóló példa Sámuelé volt. Hisszük, hogy majd Rubent is fogja az Úr szólítani, és imádkozunk érte, hogy ilyen hittel, engedelmesen válaszoljon majd a hívásra, kövesse, szolgálja majd Őt. Az Ároni áldás után szintén az imádságok következtek, majd a köszöntések a gyülekezet és a család részéről.

A húsvéti igehirdetésem alapigéje Lukács evangéliumából szólt, a 24. rész 1-12 versei. Húsvét reggelén hol voltak a férfiak? Azáltal, hogy az Úr Jézus meghalt, a tanítványok az életük értelmét is elveszítették. A „ki a nagyobb” és „én kész vagyok Érted meghalni” tanítványok most féltek, és ez befolyásolta a szolgálatkészségüket is. Nem mentek az asszonyokkal, hogy elhengerítsék a követ. Az asszonyok két nagyon jó evangélistával találkoztak, akik elmondták az örömhírt. Az, hogy nem maradt a sírban, nem egy különleges csoda, hanem éppen, hogy természetes, hiszen Isten Fiáról van szó! Az a nagyobb csoda, hogy meghalt három nappal ezelőtt! Mi leszünk-e evangélisták, akik viszik ezt a hírt? Elmondjuk-e, hogy mindez azért történt, hogy megmentse azt is, akinek éppen bizonyosságot teszünk? A születés is nagy öröm, de az újjászületés

még nagyobb. Ha az Úr Jézus megváltoztatta az életünket, azt el kell mondanunk másoknak is. A lelkesedést sokszor megpróbálják megtörni, a „károgók” üres fecsegésnek állítják be Isten munkáját: „nem kell annyira szenteskedni, annyit imádkozni”. Nem mindegy, hogy a János 3,16 az életünket megváltoztató tény vagy üres fecsegés. Bátorítottam a testvéreket, hogy álljunk mi is bele Isten munkájába, legyünk hírnökök, akik az evangéliumot megosztják.

Hálás vagyok ezért a különleges legációs hétvégéért, amely során nekem is sok áldásban és örömben lehetett részem. Akárhova is kerülök, bárhol is kell szolgálnom, szeretnék ezután is mindig Isten eszköze lenni.

Ficsor Tomaj
BA/2.

Pócsmegyeri Baptista Gyülekezet

A 2026-os tavaszi legációmát a Pócsmegyeri Baptista Gyülekezetben szolgálva tölthettem. Érdekes élmény volt, hiszen a gyülekezet nagy részét ismerhetem és ők is emlékezhetnek rám. Ez annak volt köszönhető, hogy gyerek koromban szüleim minden nyáron elvittek engem a pócsmegyeri testvérekhez az ott szervezett gyermektáborba. Emellett a Tahitótfalui és Pócsmegyeri Gyülekezet között is egy időben szoros volt a kapcsolat (legalább is a tagok között), így volt, hogy kisebb koromban délelőtt Tahitótfaluban, délután pedig Pócsmegyeren voltunk istentiszteleten.

Húsvétvasárnap szolgálhattam a gyülekezetben. Délelőtt Lukács 23,32-43-ban található textus alapján, míg délután János 20,19-29 volt az igehirdetés alapigéje. A gyülekezet hangulata családis volt, így sikerült a hallgatóság nagyrészével beszélgetni. Sokan most hallottak először arról, hogy a teológián kezdtem el tanulni, ennek nagyon örültek és bátorítottak, emellett az igehirdetéseimre is pozitív reakciók érkeztek.

Összeségében hálás szívvel gondolok vissza erre a húsvéti legációra is és nagy feltöltődés volt számomra, hogy szolgálhattam a pócsmegyeri testvérek között.

Mészáros Jázon
BA/2.

Béri Baptista Gyülekezet

Idén húsvétkor a Béri Baptista Gyülekezetben szolgáltam. Nagypéntek délután és vasárnap délelőtt és délután vettünk részt feleségemmel az alkalmakon.

Mohai Szilárd

Az utunk, minden alkalommal, nagyon kellemes volt, mert sok helyen az útviszonyok miatt, csak lassan tudtunk haladni, viszont ez remek lehetőséget nyújtott arra, hogy a csodálatos tavaszi táj szépségében gyönyörködjünk.

Egy eldugott kis falu, kicsi, de annál szeretőbb gyülekezetét ismerhettük meg. Bár nem első alkalommal voltam Béren, de most volt jobban lehetőség a gyülekezettel időt tölteni és beszélgetni. Vendégszerető és beszélgetésre nyitott testvérek között tölthettük az ünnepet. Vasárnap a délelőtti alkalom után a gyülekezet vezető, *Alföldi Tamás* édesanyjánál töltöttük az ebédet, csatlakozva az ő nagycsaládos ünneplésükhöz.

Tamás elmesélése után megtudtuk, hogy a gyülekezetet bár viszonylag sokan látogatják, de sajnos csak kevés bemeztett tagja van.

A szószéken állva én is azt tapasztaltam, hogy a gyülekezeti terem padjain nem sok szabad hely maradt. Örülök, hogy Isten engem használt az Ő váltságshalálának és feltámadásának hirdetésére idén húsvétkor Béren.

Ami számomra még egy izgalmas élmény volt, hogy nem volt mikrofon a szószéken. Ez volt az első alkalom, hogy bármiféle kihangosítás nélkül prédikáltam, de tetszett a „szabadság”, amit a mikrofonba beszélés hiánya lehetővé tett.

Mindig jó megtapasztalni a testvéri szeretetet, ami összeköt minket Krisztus által, főleg akkor, amikor otthontól egy távoli helyen érezhetjük ezt. Fáradtan, de sok jó élménnyel gazdagodva tértünk haza, és mai napig örömmel és imádkozó szívvel gondolunk vissza az ottani testvérekre!

Mohai Szilárd

BA/3.

Rákoscabai Baptista Gyülekezet

Ez évi húsvéti alkalmunk a rákoscabai gyülekezetben igazán különleges volt számomra. Ennél jobban még nem éltem át magát az ünnep esszenciális jelenését előtte soha. Sokat segített ebben a napfelkelti közös éneklés és a szolgálatok mennyisége is valószínűleg, mert saját tudásomra és erőmre kevésbé támaszkodhattam, de Ő mégis megsegített mindenben.

A süllyápi gyülekezet szokásos kedvességgel várt, nyitottsággal és figyelemmel, jó hangulatú beszélgetéssel; a rákoscabai délutáni, színes istentiszteleti alkalom pedig ezt emelte, hasonló szeretettel és jelenléttel.

Széles Kristóf

Belátást nyertem a fokozott szervezésbe, egy bonyolultabb liturgia kialakításába és a levezetésében is kipróbálhattam magam.

Az ünnepi körben a megszokottnál több beszélgetésre nyílt lehetőség, közelebb kerültünk a testvérekhez a feleségemmel együtt. Végző soron kimerülten zártuk a húsvétot, de nagyon sokat kaptunk mi is belőle.

Széles Kristóf
BA/3.

Bajai Baptista Gyülekezet

Mivel negyed éves teológus vagyok, a húsvéti időszakot a gyakorlati helyemen Baján, és annak körzetében tölthettem. Bár a körzetben legtöbbször kis létszámban vagyunk jelen, az ünnepekre sok felől haza tértek a rokonok, ezért megtöltöttük a Hercegszántói imaház kistermét.

*István András
Sámuel*

Az én szolgálatom Húsvét vasárnapra esett, így együtt tudtuk ünnepelni a feltámadás örömét. Az Igét a János 11,21-27-ig tartó részéből olvastam és hirdettem, Lázár feltámasztásáról. Jó volt emlékezni arra, hogy a feltámadás nem pusztán egy esemény, hanem egy személy: Jézus Krisztus, és a vele való kapcsolat által már most a feltámadásban élhetünk. A feltámadás nem pusztán valami rossznak a helyreállítása, hanem ez volt a terv jóval az első emberpár bűnbeesése előtt is. Ez dicsőíti meg Jézus

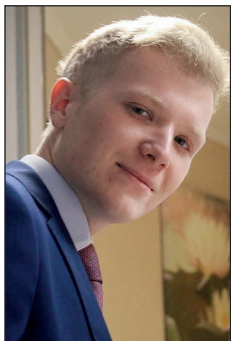
Krisztust is, az élet Urát, aki egyszerre a Júdabeli oroszlán, és a megölt Bárány.

A testvérek szeretetteljesek voltak, jóízűt tudtunk beszélgetni a végén a távolabbról érkezett résztvevőkkel. És a közös éneklések is felemelőek, Istent dicsőítőek voltak.

István András Sámuel
BA/4.

Kétegyházi Baptista Gyülekezet

A kétegyházi gyülekezetben nagy vendégszeretetben részesültünk feleségemmel, és gyönyörű környezetben töltödhettünk és szolgálhattunk. *Tóth András* lekipásztor sokat beszélt a szolgálatáról, ami számunkra nagyon tanulságos és bátorító volt. Egy városi rendezvényen

Hégyel Titusz

hallhattam is a szolgálatát, ahol bátran és szeretettel osztotta meg az evangéliumot, ami jó tanulság volt számomra.

Húsvét vasárnapján délelőtt és délután én is beszélhettem a húsvéti üzenetről: arról, hogy Jézus Krisztus halála és feltámadása megoldást ad a bűnre, új életet és megváltást hozott minden ember számára. Hálásak vagyunk Istennek a közösségért, és az együtt átélt lelki alkalmakért.

Hégyel Titusz
MA/1.

Pestszentimrei Baptista Gyülekezet

A nagypénteki istentiszteleten a Pestszentimrei Baptista Gyülekezetben hirdethettem megváltó Krisztusunk örömmüzenetét, melynek alapigéje a Lk 23,44-46 volt.

Hochbaum Tamás

„Tizenkét órától három óráig sötétség lett az egész földön. A nap elhomályosodott, a templom kárpitja pedig közepén kettéhasadt. Ekkor Jézus hangosan felkiáltott: Atyám, a te kezedbe teszem le az én lelkemet! És ezt mondva meghalt.”

Jézus tudta mi vár rá, mégis hátra hagyta a menyinyet mindannyiunkért, hogy kapjunk még egy esélyt. Az első elrontottuk, de Isten adni akart egy második, utolsó esélyt az embereknek. A bűneink elválasztottak Tőle, képződött egy áthidalhatatlan szakadék Isten és ember között, amit az emberek próbálnak jócselekedetekkel, erkölcsös, esetleg vallásos élettel áthidalni, de nem lehet. Ha át lehetne hidalni ezt az áthidalhatatlan szakadékot ilyen módon, akkor Jézus hiába halt volna meg a kereszten. Jézus a kereszten maga hidalta át azt az áthidalhatatlan szakadékot. Szabadakaratomunk által magunk dönthetjük el, hogy mit kezdünk a kereszttel.

Jézus Krisztus maradéktalanul kifizetett minden bűnt (Zsid 10,10-12), aki minden ember bűnbakja lett, aki odaadta az ő életét, önként. Jézus úgy gyötrődött, ahogy sem előtte, sem utána nem gyötrődött ember, hiszen a világ összes bűne nehezedett rá, mégsem parancsolt tizenkétezer angyalnak, mert mindennél jobban szeret(ett) bennünket, és mert engedelmes volt a mennyei Atyának!

A kárpit felülről-lefelé kettészakadt, amely jelképezte, hogy szabadon mehetünk Isten jelenlétébe. A kárpit elválasztotta a bűnös embert a Szen-

tek Szentjétől (Isten jelenlététől). A felülről jövő szakadás azt üzenete, hogy Isten saját maga szüntette meg az elválasztó falat, és nyitott utat az embernek önmagához. Szabadon mehetünk Jézus nevében, és Ő általa a Szentek Szentjébe – Isten jelenlétébe – bármikor. Nem csupán egyszer egy évben, ahogy a főpap mehetett az engesztelés ünnepén.

Jézus győzött! Feltámadt és él, Aki Királyként uralkodik, és Akit egyszer minden szem meg fog látni, Aki csak arra vár, hogy az ember döntsön mellette, megtérjen Ő hozzá és általa kibéküljön az Atya Istennel.

Hálás vagyok az Úrnak, mert engem is megtalált, és mert bemehetek a Szentek Szentjébe, hit által, az Ő kegyelméből.

Dicsőség a magasságban Istennek!

Hochbaum Tamás
MA/1.

Soproni Baptista Gyülekezet

A tavaszi félévben Sopronba lettem beosztva ünnepi legációra, *Bócsa Roland* lelkipásztorhoz. *Rolanddal* már régebb óta ismerjük egymást, jó volt találkozni és kicsit belelátni milyen az ő szolgálatuk, hogyan élik meg ezt családként.

Nagypéntek

A nagypénteki alkalom főleg énekes dicsőítésből és egy rövid buzdításból állt. (Végül apósomék aznap érkezése miatt egyedül, vonattal mentem a pénteki alkalomra.) Szeretetteljes emberekkel találkoztam, az alkalom előtt 1-1,5 óra gyakorlás után imádkoztunk majd következett az alkalom. Az alkalmon zenei szolgálatra kért *Roli*, így gitárral és énekkel segítettam – szükség szerint – az énekek vezetésében.

Vasárnap

A vasárnapi istentiszteleti alkalomra a zenei mellett igei szolgálatot kértek tőlem. Megterhelő volt a készülési időszak, nagyon sok teendő volt mind munka és tanulás terén is, majd még a nagyhét elején öcsémmel Párizsban töltöttem kb. 24 órát, ahol megkérte a most már menyasszonya kezét. Illetve *Roliék* felajánlották, hogy aludjunk ott szombaton, viszont volt egy költöztetés, amiben fontos volt részt vennünk. Bár nagyon tudatos választás volt, megnehezítette a vasárnapra való megérkezést. Tehát összességében egy roppant sűrű időszakban készültem, de folyamatosan alakult az üzenet.

Jóföldi Péter
Bence

Utólagosan van bennem egy kettősség a prédikáció megítélésében. Ami a csúcspontja lehetett volna (Jézus feltámadása és a tanítványokkal való találkozás személyessége a János 20-ban), azt gyakorlatilag a textus felolvasásába és két mondatba sűrítettem. Sajnálom, hogy ennek a hangsúlya ennyire kicsi lett végül, mert számomra ebben volt az öröm, a felfedezés élménye a készülés során. Ez után direkterebben az evangéliumra tértem át, illetve pár ebből következő dolgot említettem. A sok téma, ami meg volt említve valójában több alkalomra is elég anyagot adna. De, mint a bizonyságok/szolgálatok közt megtudtam, volt egy fiatal testvérpár, akik egy rokonukkal jöttek el a gyülekezetbe. Reményem, hogy mag lehet ez számukra. Továbbá alkalom után a dicsőítésvezető *Kriszta* mondta el, hogy általában sokkal többet beszél az énekek előtt és közt, de Isten azt mondta neki, hogy ma ne mondja el amivel készült. Majd megmutatta a füzetét, és ugyanazok az igék voltak leírva neki is mint amiket én is említettem, ez kifejezetten bátorító volt számomra.

Nagyon örültem, hogy vasárnap már feleségem, *Salomé* is elkísért, sokat jelentett számomra, hogy odafelé elmondhattam neki az aznapi prédikációt, illetve hazafele is megbeszélhettük a történeteket. *Roli* és *Evi* nagy szeretettel fogadtak minket, drága emberek, várom a viszontlátást.

Néhány további tanulság:

– Meglepő volt számomra, hogy mennyire elfáradtam a vasárnapi szolgálatban. Kifejezetten megerőltető volt számomra beszélgetni, új emberekkel találkozni, pedig általában nem az. Ezt korábban még nem éreztem, de lehet, csak a nagy sűrűség és az általános nagy terhelés miatt éltem meg ezt így.

– Bár korábban sokat, valójában már évek óta nem dobolok aktívan. A vasárnapi zenei szolgálat, bár nem volt totál vállalhatatlan, azt hiszem főként maradok a gitároknál így, hogy nincs aktívan időm zenélni. Már értem, hogy miért húzódik ki több igehirdető a zenei szolgálatból, fárasztó és nehéz arra koncentrálni az Ige mellett.

– Nagyon nőttek a szememben azok, akik hétről hétre készülnek és mellette még egyéb lekipásztori teendőiket végzik, intenzív és nehéz munka ez (pedig csak egy kis részletébe kóstoltam bele).

– Úgy érzem, nem tanultunk eleget az üzenet átadásról, megfogalmazásáról. Kevés az egy fél év homiletika, hogy sok-sok workshop beleférjen, lenne igényem még erre. Szükségem van több gyakorlatra abban, hogy az üzenetet egyszerűen, érthetően, jól felépítetten tudjam átadni, miközben nem kalandozok túl sokat, szorosan tartom a témát.

Jóföldi Péter Bence

MA/1.

Veresegyházi Baptista Gyülekezet

Nagyon hasonló lesz a mostani húsvéti beszámolóm a tavalyihoz, mert a nagypénteki alkalommal együtt számolok be róla. Az Élő Remény Baptista Gyülekezet három gyülekezet közös munkáját jelenti. Ezek a gyülekezetek Dunakeszin, Veresegyházon és Szadán vannak. A földrajzi elhelyezkedés alkalmassá teszi a gyülekezeteket arra, hogy egy évben akár többször is legyen közös istentisztelet megszervezve. Így döntöttünk most is, hogy az óévi, az újévi istentisztelet mellett, a nagypénteki alkalom is legyen közös. Ebben az évben Szadán, a szadai imaházban gyűltünk össze, és örömmel számolhatok be róla, hogy nagyon sokan jöttek el hozzánk Dunakesziről és Veresegyházról is.

Idén nem lettem beosztva vidéki gyülekezetbe szolgálni. A saját gyülekezetemben maradhattam, megszervezve a szolgálatokat. Nagypénteken és húsvét vasárnap is *Bacsó Benjámín* lelkipásztor testvér prédikált, így most sajnos igével nem szolgálhattam. Előtte két héttel és húsvét után két héttel voltam beosztva prédikálni. Azonban feladatot kaptam, hogy szervezzek meg egy közös dicsőítő csoportot a három gyülekezetből, és így vezessük a dicséretben a közös nagygyülekezetet pénteken. A zenei szolgálat nagyon jól sikerült, így el is fogadtunk egy gyöngyösi felkérést, ahová május 16-án megyünk egy evangélizációra, ezzel a kis csapattal. A nagy, közös alkalom nagyon jó volt, sokáig beszélgettünk, alig akartak hazamenni a testvérek, vendégek.

A nagypénteki közös gyülekezeti alkalom kiválóan előkészítette a húsvét vasárnapra a gyülekezetet. Igaz ugyan, hogy első vasárnap volt, de egy héttel elhalasztottuk az úrvacsorát közös megegyezéssel. Beszéltünk is róla pénteken, hogy itt még semminek nincs vége, vasárnap folytatjuk. Sajnos most csak én szolgáltam zenével egyedül, egy szál gitárral, de így is nagyon jó volt. Nagyon sajnáltuk, hogy a legvégén az orgonista testvér agyonütötte az alkalmat a „Feltámadt hős” című énekkel. Annyi hiba, baki volt benne, hogy mindenki szégyellte magát az orgonista helyett is. De mi nem adtuk fel, és túlénékeltük az orgonát.

Veress Csaba

Veress Csaba
MA/1.

Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, az Igaz a nem igazakért, hogy Istenhez vezessen minket, miután halálra adatott test szerint, de megelevenített Lélek szerint.

(1Péter 3,18)

Rectori közgyűlési beszámoló

Baptista Teológiai Akadémia

2025/2026

Tisztelt Közgyűlés!

Röviden szeretnék egy részletes körképet adni a 120. esztendejében járó teológiai intézményünk mögöttünk hagyott 2025/2026-os tanévéről. Hittudományi intézményünknek jelenleg 480 hallgatója van. Teológiánk többségében baptista háttérből érkezett diákjai mellett szép számmal vannak más evangéliumi és népegyházi, de még felekezeten kívüli hallgatók is, akik nagy szorgalommal és elkötelezettséggel tanulmányozzák közösen Isten Igéjét és az arra épülő bibliai tárgyakat.

A 120. tanév megnyitó istentisztelete

2025 őszén 152 új hallgató kezdhetette meg hittudományi tanulmányait a Baptista Teológiai Akadémián. A Teológiai (BA) Alapszakra 123 fő, Teológiai Mester (MA) szakra 20 fő, a Kántor (BA) Alapszakra 3 fő, jelentkezett. A lelkipásztori képzésben 15 új hallgató kezdi meg a tanulmányait. A korábbi hallgatókkal együtt jelenleg 31 fő (a passzívakkal együtt 43) készül a lelkipásztori szolgálatra. Bibliaismerti oktatói képzésben 6 fő, a Közoktatási vezetői és pedagógus szakirányú képzésben 10 fő vesz részt. Így adódik össze a közel 500 fős hallgatói létszám.

Intézményünk akkreditációja folyamatban van! Eközben két újabb intézményi mérföldkőhöz is érkezünk. Az Erasmus+ programban és a felnőttképzés területén jelentős előrelépés történt. A Baptista Teológiai Akadémia 2025. július 16-tól hivatalosan is Erasmus felsőoktatási intézmény, ami jelentős előrelépést jelent teológiánk nemzetközi megítélésében és részvételét a kontinens oktatási rendszerében.

Az elmúlt esztendőben megkaptuk az Európai Bizottságtól az Erasmus+ akkreditációs tanúsítványt, az Erasmus Felsőoktatási Chartát, amely immáron a Teológiát is feljogosítja az európai felsőoktatási intézmények között európai uniós finanszírozású projektek megpályázására. Hallgatók, oktatók és munkatársak nemzetközi mobilitására, nemzetközi szervezetek és intézmények közötti újabb együttműködésekre, de akár szakpolitikai fejlesztésekhez és együttműködésekhez vagy csatlakozásra.

A felnőttképzés területén is jelentős nyitás történt teológiánk életében. Ettől a tanévtől ért be az a kezdeményezésünk is, hogy a BTA 2024 évben a felnőttképzési intézmények sorában is nyilvántartásba került a Pest Vármegyei Kormányhivatalnál. Így került sor arra, hogy a felnőttképzés keretében hitéleti és választható pedagógus továbbképzéseket hirdettünk meg. Az első két megvalósuló felnőttképzési programunk szeptemberben indult el. Ennek keretében a Dicsőítő Zenész Képzésben 9 fő, valamint a Baptista Cigánymissziós Képzésben 70 fő kezdhetette meg tanulmányait.

A tréning típusú 60 órás felnőttképzési és továbbképzési palettánkra hamarosan újabb képzések kerülnek, amelyek függetlenek a Teológus BA és MA képzéstől, tartalmuk szempontjából viszont ezek is a tanítvánnyá tételt szolgálják. Egyéb tájékoztatás és részletek a BTA honlapján lesznek folyamatosan elérhetők.

Nemzetközi kapcsolataink is dinamikusan fejlődnek. Teológiánk diákjai nemcsak Magyarországról, hanem a Kárpát-medence magyarlakta régióiból is felvételt nyertek, így az anyaországon kívül szép számmal vannak hallgatóink Erdélyből, Vajdaságból, a Felvidékről, Kárpátaljáról, de még az Egyesült Államokból is. A tanári kar összetétele is egyre kedvezőbb képet mutat. Hála Istennek, egyre több tudományosan képzett tanárunk van Magyarországon, de más országrészekből is, így Erdélyből, időnként Lengyelországból, és az USA-ból, de még Jordániából is érkeztek alkalmanként vendégtanárok.

Szoros kapcsolatunk van a Dallas mellett működő, mintegy háromezer hallgatói létszámmal rendelkező Southwestern Baptista Teológiai Egyetemmel is, ahova teológiánk vezetősége is meghívást kapott az őszi folyamán tanulmányi továbbképzésre és kapcsolatépítésre. Hallgatóink közül egyre többen kapnak lehetőséget arra, hogy egy-két hetes továbbképzésre utaz-

zanak egy-egy amerikai társintézménybe. Ebben az esztendőben Afrikába is kapott meghívást egyik fiatal tanár kollegánk teológiai kurzus vezetésére.

Tóalmáson a lelkeszi szolgálatra készülő hallgatók csoportja

Ebből a helyzetképből is érzékelhető, hogy a magyar baptista teológia nem izolált, burookban tevékenykedő intézmény, hanem kezdeményező és progresszív hatást gyakorol korunk kihívásaira és teológiai irányzataira. Szoros kapcsolatban állunk más európai és amerikai baptista intézményekkel. Az Európai Baptista Szövetség (EBF) keretein belül közös konferenciák, csereprogramok és kutatások zajlanak. A nemzetközi együttműködések hozzájárulnak ahhoz, hogy a magyar hallgatók szélesebb látókörrrel rendelkezzenek, és bekapcsolódjanak a globális baptista mozgalomba.

Az elmúlt esztendő kimagasló eseményei közül szeretném kiemelni azokat az alkalmakat, amikor nyílt napokat tartottunk intézményünkben. Ilyen szándékkal hirdettük meg nemcsak hallgatóink számára, hanem külső érdeklődőknek is a Tudományos Napokat: egyet az őszi folyamán, másikat a tavaszi szemeszter idején. Ekkor tanáraink tartanak tudományos előadásokat szakterületük legújabb kutatásaival kapcsolatban nagy érdeklődés mellett.

Teológus napokra is sort került ebben az évben. Meghívást kaptunk Budafokra, ahol a lelkipásztori szolgálatra készülő hallgatóink hirdették az Igét és tettek bizonyosságot elhívásukról és lelki tapasztalataikról. Itt szeretném megemlíteni Teológiánk kántor/egyházzenész/dicsőítő képzésén résztvevő, mintegy harminc fős ének-zenei együttesének nagyon felkészült szolgálatát. Ők nemcsak a Nap utcai imaházban havonta meghirdetett akadémiai istentiszteleteken szolgálnak rendszeresen, hanem az ország-

ban több helyen, így az elmúlt esztendőben Budapesten kívül Pécsen, Székesfehérváron és Vácott, sőt, a határon túl Nagyváradon is.

A baptista teológiai oktatás múltja a hűség, a kitartás és a hit példája. A jelen kihívásokkal teli, de lehetőségeket is hordoz. A jövő pedig azon múlik, hogy a teológiai képzés képes lesz-e egyszerre megőrizni biblikus gyökereit, és kreatívan válaszolni a változó világ kihívásaira. A baptista közösség számára a teológiai oktatás nem csupán tudományos kérdés, hanem missziós küldetés, amely az evangélium továbbadását szolgálja minden nemzedék számára.

Mindezek után Isten előtti hálaival szeretném megköszönni nektek is testvéreim az elmúlt évtizedekben tapasztalt támogatásokat és imádságaitokat. Személyes életemben is jelentős ez az esztendő, hiszen 45 éve vagyok lelkipásztor a baptista közösségben. Ha a teológus éveimet is ideszámolom, immár 50 éve vagyok az Úr szolgálatában. Ezen belül négy gyülekezetben – Győr, Cleveland, Székesfehérvár, Budapest/Kispest – voltam lelkipásztor és több helyen szolgáltam ügyintézőként az országban. Emellett 12 évig lehettem a baptista közösség országos elnöke, számos más megbízatással. Ezzel párhuzamosan közel 35 éven át tanítottam egyháztörténelmet a baptista teológián, amit ezután is szívesen végzek tovább.

Nagy megtiszteltetésnek tartom, hogy a 120 éves baptista teológiánk utolsó 5 évében a BTA felelősségteljes rektori szolgálatára is megbízást kaphattam egyházunk vezető testületeitől, így az Országos Közgyűlés testvériségétől is. Mindezekért hálás vagyok elhívó Urunknak, és köszönöm nektek is testvéreim. Isten áldását kívánom közösségünk további missziós lélekmentő szolgálatára.

Befejezésül hadd idézzem ismét Pál apostol buzdítását: „Ezért, szerettem, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, tudva, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.” (1Kor 15,58) Kívánom, hogy ez a tanév is mindannyiunk számára a hit, a tudás, és a közösségben való növekedés éve legyen. Az Úr áldása kísérje lépteinket, döntéseinket, munkánkat és szolgálatunkat!

Mindezek felett Istennek adunk hálát, aki 120 éven keresztül fenntartotta Teológiánkat és sok lelkimunkásnak adott felkészülési lehetőséget, akik hűséggel megállták a helyüket. Tartsuk szem előtt továbbra is Mesterünk, Jézus Krisztus misszióparancsát, ami teológiánk vezérigéje: „*Tegyetek tanítvánnyá minden népet!*” (Máté 28,18-20)

Teológiánkon a következő vezérigével szoktunk köszönni, illetve elköszönni egymástól teljes lelki bizonyossággal: „Immánuel! – Velünk az Isten!”

Dr. Mészáros Kálmán
a BTA rektora

Szociális tanulmányi tereplátogatás

Beszámoló a BTA Társadalmi szolgálat képzés tanulmányi útjáról
2026. március 19-21.

Serafin József tanár úr vezetésével ismét egy különleges tanulmányúton vehettünk részt. Hálás vagyok, hogy az elmúlt években olyan helyekre juthattam el, ahol közelről láthattam, hogyan dolgoznak nap mint nap a terepen szolgáló kollégák. Ez mindig sokat tanít, és segít jobban megérteni mások élethelyzetét is.

Utunk első állomása Szolnokon egy idősek otthona volt. Jó volt látni a szépen gondozott környezetet és azt a figyelmet, amellyel az ott élőket el látják. Különösen fontos élmény volt számomra, hogy a demens lakókat nem különítik el, hanem egészséges társaikkal együtt élhetnek. Az udvaron kialakított emlékidéző park, és a vitrines szekrényben lévő váltakozó kiállítási tárgyak is segítik ezt a terápiát, mintha kis színes emlékek gyöngysoraként rejtegetnének múltbeli történeteket. Ez figyelemre méltó kezdeményezés, hiszen segíti a memória frissen tartását, és támogatja az idősek lelki és szellemi állapotának megőrzését.

Csupaszív Közösségi Ház bejárata

ahol különböző intézmények fogyatékos gyermekei együtt élvezhetik a napot és a víz örömet. Aki egyszer ott volt, máris ismerősként tér vissza. Ezt meg is tapasztaltuk, amikor *Strausz Zsóka*t meglátták, és őszintén örültek neki.

Az estét Debrecenben egy új kezdeményezésként szervezett szociális sétával zártuk. Szociális szemüvegen keresztül ismerkedtünk a város történetével, anekdotákkal gazdagítva az élményt, amelyet *Horog Máté* vará-

Következő állomásunk Hajdúböszörmény volt, a BTESZ Csupaszív Közösség Házánál. A név magában rejt, hogy itt valóban „csupaszív” emberek dolgoznak, akik fogyatékos-sággal élők nappali ellátásában vesznek részt. A családi légkör egész nap érezhető volt, ami nagy segítség a megterhelt családoknak is. Itt hallottuk, hogy a BTESZ nyáron mindig szervez egy négynapos közös nyaralást,

zsolt elénk, milyen is volt régen itt az élet. Nagyon köszönjük, mert az a két óra gyorsan eltelt, és csodálatos volt így nézni a településre. Rövid idő alatt úgy éreztük, máris kicsit a „Cívis” város részesei lehetünk mi is.

A második nap nagy részét Debrecenben töltöttük, első állomásunk a Napsugár Gondozóház volt, ahol a fogyatékosok nappali ellátását figyelhettük meg. Itt is családtagként fogadtak minket, az itt tartózkodók nagyon szép, hasznos tárgyakat készítettek, amelyeket sokan otthonukban díszként tesznek ki, anélkül, hogy tudnák, kik alkották. Sokat jelent számukra, amikor megtapasztalják, hogy ők is hasznosak a társadalomban, és ők is tudnak valamit adni a közösséghez.

Megnézhettük a támogatott lakhatást a városban, és azt, milyen körülmények között élhetnek azok a fiatalok, akik képesek segítséggel, de önálló életre vállalkozni. A velük lévő gondozók segítik őket a mindennapok feladataiban, amelyek nekünk könnyen mennek, és ők ezeket nagyon lassan, de kitartóan tanulják meg. Ilyenkor előfordul bizony, hogy két hétig csak virslit eszik mindenki, de mégis ez a folyamatos, apró lépésben haladó tanulás az, ami előre viszi őket.

Nagyon tetszett, amikor a vezető elmesélte, hogy amikor olyan ételadomány érkezik, amely nem jó, inkább vásárolnak friss pékárut aznapra, és erről naponta gondoskodnak. Ez a kis, de jelentős döntés azt mutatja, milyen fontos számukra az emberek méltósága.

Következő állomásunk a BTESZ központjának meglátogatása volt. Eddig az útjaink során nem láttuk az egész szervezet szívét, ahonnan a többiek munkáját is segítik szakmai háttéranyagokkal, hogy ők a saját szakmai feladataikra tudjanak figyelni. Olyan emberekkel foglalkozunk, akik a legelésebbek, a leginkább rászorulóknak közé tartoznak. Ahhoz, hogy ezt a munkát jól végezzük, tanulunk a világi vezetőktől is, és nekünk is érdemes építenünk a saját közösségünket, csak nálunk a vezető maga Isten, az Ő törvényeivel együtt. A központban különösen a titkárság, a pályázatfigyelő és pályázatíró részleg, valamint a jelzőrendszeres segítségnyújtás szervezettsége ragadott meg. Itt alkalmunk volt megkóstolni, mit kapnak azok, akiket segítünk: az ebédünket a központ konyhájáról kaptuk, és mi is azt ettük, amit aznap a velük foglalkozók és résztvevők kaptak.

Délután a Benita központ gyermekotthonát látogattuk meg, ahol a nevelőszülői hálózat kiépítéséről és a gyermekvédelemről beszélgettünk. Ezt a témát viszont kifejezetten keresztyén szempontok mentén tekintettük meg, és a beszélgetés során végig az volt az első szempont az itt dolgozók számára: mi a jó a gyermeknek, és hogyan tudják ezt elérni. Mint jó szociológusok, ha kritizáljuk is az egyes működési formákat, mindig megjelennek a javaslatok is, hogy milyen lépésekkel tudnánk a dolgot javítani. Az

„inga” ebben az ügyben ne lengjen ki egyik irányba sem! Különösen tetszett, ahogy tudatosan a kezdetektől a felnőtté válásig és az elengedésig a gyermekeknek itt, ebben a városrészben egy központban folyamatosan segítséget nyújtanak. Nem kell a koruk miatt mindig más más városrészbe utazniuk, mert a segítség itt egy helyen megtalálható.

A Benita Gyermekotthon cégtáblája

A délután folyamán a gyermekotthon után a felnőttkor problémáival foglalkozó, drogrehabilitációs „Nagyhegyesi Forrás” lelki segítőközpontot is meglátogattuk. Itt sajnálatos, hogy nem találkoztunk annyira a gondozottakkal, és nem tudtunk velük beszélgetni. Az intézmény vezetője azonban elmesélte, hogy ha a terápia alatt teljesen elzárják őket a külvilágtól, akkor a kiengedés után sokan könnyen visszaesnek, és újra visszakerülnek az intézménybe. Ezt a tapasztalatot a Covid időszak alatt szerzett gyakorlattal alapozták meg. A mostani páciensek kijárnak a városba, egymásra figyelnek, és így jóval erősebben állnak ellen a függőségnek.

A harmadik napra kicsit későbbi indulás volt tervezve, és csak egy intézmény meglátogatása szerepelt programunkon: a BTESZ Derecske nappali szolgáltatásokat ellátó részlege. Az intézmény szinte a szegregáció szélén van jelen, ugyanakkor a szakemberek előtté felmérték, mire van szüksége az itt élő lakosságnak, és abban próbálnak segíteni. Lassan, de kitartóan érnek el változásokat a közösségben. A központ önmagában kicsi, de az ellátottak száma viszonylag nagy, ezért a dolgozók munkája különösen becsülendő. Tisztelet az itt dolgozók iránt, hogy ennyien és ennyi feladattal még mindig képesek el látni a nagyon szerteágazó munkájukat, hiszen minden eset más.

Az út végére, ahogy már írtam az elején, régi ismerősként üdvözöltük egymást. De, amikor elváltunk és búcsúzkodtunk, már valami több volt közöttünk. A háromnapos tereptúra nagyon összekovácsolt bennünket.

A tereptúra végére egyre világosabban éreztem, hogy a szolgálat nemcsak szakmai feladat, hanem mindennapi válaszadásra hív. A Mózesi törvény számomra akkor válik valódi Isteni törvénné, amikor életre kel a segítségben, és hit által vállaljuk a felelősséget a másikért, nem csak a szabályt, hanem magát az életet is szeretetként éljük meg.

Szabó Károly

MA/2. társadalmi szolgálatos hallgató

Akadémiai istentiszteletek

2025. október 12.

Igét hirdet Varga György

Bán Katalin testvérek részéről. A zenei szolgálók: Kónyáné Puskás Laura, Kónya Róbert és Szoukup Gergely. – Soli Deo Glória!

A 2025/26-os tanév első akadémiai istentisztelete 2025. október 12-én volt a Nap utcai Baptista Gyülekezet imaházában. A helyi gyülekezet lelkipásztorának távollétében *Marton Zsolt* testvér vezette le a szolgálatokat.

Az igehirdetés szolgálatát *Varga György* testvér végezte. Két bizonyoságtétel is elhangzott *Kónyáné Puskás Laura* és

2025. november 9.

Igét hirdet Dr. Hubert Szabó Imre

életedben, de ha Isten használhatja az Ő céljaira, áldás lesz belőle sokak megerősítésére.

A zenei szolgálatot *Pető István*, mesteroktató végezte Isten dicsőségére, és a jelenlévők áldására. A liturgus *Balla Péter* oktató, a helyi gyülekezet lelkipásztora volt. Hálaadó imát *Kelédi Márton* testvér mondott.

A novemberi hallgatói istentiszteletre 9-én került sor. Az Igét *Dr. Hubert Szabó Imre*, főiskolai docens hirdette Mózes elhívási történetéből. Azt a kérdést hangsúlyozta az igehirdető a mai hallgatók felé is, amit Isten kérdezett Mózesztől: mi van a kezében? Mit kezdesz vele? Ha csak a magad céljaira akarod használni, akadályá lesz az

2025. december 14.*Igét hirdet Prof. Dr. Mészáros Kálmán*

Kálmán, a BTA rektora hirdette. A BTA kórusát és zenekarát *Kónyáné Puskás Laura* művésztanár vezényelte.

Az istentisztelet után a népes hallgatóság szeretetvendégségen folytatta a közösségépítést.

Soli Deo Glória! – Immánuel! Velünk az Isten!

Szeretet csodája – dicsőség Istennek, békesség az embernek címmel a Baptista Teológiai Akadémia kórusa és zenekara evangélizációs karácsonyi koncertet tartott a Nap utcai Baptista Gyülekezet templomában.

A koncertre 2025. december 14-én került sor a BTA karácsonyi ünnepi istentiszteletén, ahol az Igét Prof. Dr. Mészáros

2026. február 8.*Igét hirdet Kiss János*

nika és *Szilágyi András*. Az ének-zenei szolgálatot a debreceni szolgáló csoport végezte *Pető István* művésztanár testvér vezetésével.

A tavaszi szemeszter első Akadémiai istentiszteletén *Kiss János*, A Debreceni Baptista Gyülekezet lelkipásztora – aki egyben a BTA oktatója – hirdette Isten Igéjét. Az istentisztelet liturgusa *Sárvári Tamás Attila* lelkipásztori szolgálatra készülő hallgató volt.

Bizonyságot tett egy debreceni házaspár: *Szilágyi Eu-*

2026. március 8.

Ezen a vasárnapon a BTA hallgatói a Kongresszusi Központba voltak hivatalosak „A hit szimfóniája 2.” koncertre, ahol a lelki üzenet mellett

nagyzenekari kísérettel adtak elő hazai és nemzetközi szólisták ismert himnuszokat.

2026. április 19.

Igét hirdet Durkó István

Baptista Gyülekezet dicsőítő együttese végezte, *Kónya Róbert* vezetésével. Az istentisztelet végén az agapén folytatódott a közösség gyakorlása.

Az áprilisi akadémiai istentisztelet ismét a Nap utcai imaházban lett megtartva. Az igehirdetés szolgálatát *Durkó István*, a Magyarországi Baptista Egyház missziói alelnöke végezte. Történelem formáló szolgálatra buzdított az igehirdető, ami emberek megmenekülésében mutatkozik meg. A zenei szolgálatot a Budaörsi Kószikla

2026. május 10.

Papp Jónatán és Dr. Mark Howell

Három bizonyoságtétel is elhangzott: *Varga Andor*, első éves hallgató, *Rácz Katalin*, másodéves hallgató, és *Timothy Martel* testvér, az igehirdető barátja részéről.

Az ének-zenei szolgálatot *Pető István* testvér, a BTA Kántor szak művésztanára vezette.

Mindenért Istené a dicsőség!

A 2025/26-os tanév utolsó akadémiai istentisztelete május 10-én volt a Nap utcai imaházban. Igét hirdetett *Dr. Mark A. Howell* a Northeastern Baptist College elnöke, akit *Papp Jónatán* testvér tolmácsolt. Beméltító János döntései lettek példaként a mai hallgatóság elé állítva, mint a hűség, az ismeretlenségbe vonulás és Jézus előtérbe helyezése.

4.

ESEMÉNYNAPTÁR

2025. július 16.

Erasmus felsőoktatási intézmény lett a BTA

Újabb intézményi mérföldkő az Erasmus+ program elindulása. A Baptista Teológiai Akadémia 2025. július 16-tól hivatalosan is Erasmus felsőoktatási intézmény. Megkaptuk az Európai Bizottságtól az Erasmus+ akkreditációs tanúsítványt, az Erasmus Felsőoktatási Chartát, amely immáron a Teológiát is feljogosítja az európai felsőoktatási intézmények között európai uniós finanszírozású projektek megpályázására: hallgatók, oktatók és munkatársak nemzetközi mobilitására, nemzetközi szervezetek és intézmények közötti újabb együttműködésekre, de akár szakpolitikai fejlesztésekhez és együttműködésekhez történő csatlakozásra.

A BTA Erasmus programban való részvétellel a BTA célja: az innovatív európai és nemzetközi szakmai és tudományos együttműködések bővítése, nemzetközi projektekben való részvétel, az oktatók, kutatók, hallgatók, adminisztrációs személyzet személyiségbeli és szakmai fejlődése a nemzetközi mobilitások során, melyeknek eredményeit az intézmény működésében, nemzetköziesítésében rövid és hosszú távon hasznosítja, valamint hazai és nemzetközi partnereivel megosztja, társadalmasítja.

A BTA az egyéni tanulmányi és oktatói mobilitást, az adminisztrációs személyzeti fejlődést, az innovációt és a bevált módszerek átvételét célzó együttműködésekét kívánja előmozdítani, fókuszban tartva és szerves egységgé téve az intézmény küldetését, a tanítvánnyá tételt: tanítvánnyá lenni, tanítványként élni, tanítvánnyá tenni. A főiskola a klasszikus felsőoktatási triász – oktatás, tudományos kutatás, társadalmi felelősségvállalás – mindhárom elemét küldetése alapelveként tekinti és folyamatosan érvényre juttatja a működés minden területén, így nemzetközi kapcsolataiban is. A nemzetköziesítés folyamatában, benne az Erasmus+ programhoz csatlakozásával, a korábbi oktatási, kutatási és missziói kapcsolatok mellett új partnerségek építésére törekszik, amelyek támogatják a küldetés hatékonyabb betöltését.

A BTA jövőképe – egyre hívebben betölteni az Istentől rendelt küldetést, megőrizni és tovább fejleszteni a tanítvánnyá tételt középpontba helyező oktatást és intézményi működést, javítva a saját képességeket és magasabb szintre emelve a külső szükségek, igények valós kielégítésére törekvést.

Ennek egy stratégiai támogató eszköze a BTA Erasmus+ programban való részvétele.

A stratégiai célok és azok várható hatásai:

Személyes, esélyteremtő tanítványság hallgatói mobilitások által, határokon átnyúlóan – A BTA a hallgatóinak tanítványi, lelki, szellemi fejlődését és társadalmi felzárkózását még eredményesebben, még személyre szabottabban kívánja a jövőben segíteni, mobilitásukat különös érzékenységgel és figyelemmel előmozdítani.

Keresztyén küldetés intézményi és gyülekezeti betöltése nemzetközi intézményközi kapcsolatokkal – A BTA értője és kezdeményező kulcsszereplője kíván lenni annak a folyamatnak, amelynek során a hitvalló keresztyén egyházak a mai magyar és európai társadalmi átalakulásban megtalálják a helyüket és gyülekezeteiken, intézményeiken keresztül betöltik küldetésüket.

Felnőttképzés a mobilitásokban – A BTA minél szélesebb körnek kívánja biztosítani a keresztyénség intézményes és gyülekezeti szolgáltatáához szükséges speciális szakértelem hathatós, rugalmas elsajátítását.

Nemzetköziesítés az Erasmus programban való részvétel által – Egyfelől a nemzetközi jó gyakorlatok külföldi megismerését és „importját”, másfelől a hazai, teológiailag konzervatív keresztyén felfogás és megoldások, s különösen a tanítvánnyá tételt középpontba helyező intézményi működést külföldön való ismertté tételét. A BTA aktívan hozzá kíván járulni az európai oktatásügy fejlesztéséhez.

Nemzetközi oktatók hangsúlyosabb szerepvállalása – Ma is a BTA erősségei közé tartozik a külföldi vendégoktatók rendszeres bevonása az oktatásba, amely a program keretei között nagyságrendi fejlődésen mehet keresztül.

Biblikus és eredményes minőségügy – A hazai és nemzetközi szintű stratégiai tevékenységek komplex oktatási, tudományos és társadalmi felelősségvállalási feladatok európai színvonalú ellátását igénylik, aminek sikeréhez szükséges azok eredményességének folyamatos követése és esetenkénti finomhangolása is; ehhez a BTA eszköze és kerete a Bibliára alapozott minőségügy, melyet jó gyakorlatként nemzetközi kapcsolataiban is készséggel ismertet.

Digitalizáció és fenntarthatóság – Az erőforrásokkal való hatékony bánásmód érdekében előtérbe kerül az intézmény és a képzések, mobilitások energiahatékony, környezetbarát, fenntartható szemléletű működtetése, valamint a digitális átalakulás kedvező folyamatainak lekövetése infrastruktúrában, a képzési módszerek és a szakmai kapacitások körében.

Az Erasmus+ programban való aktivitás intézménybe ágyazása mellett, a BTA tanítvánnyá tételi küldetése betöltésének eszközeként tekint a mobilitásokra a határokon belül és azokon túl, ezért különös figyelmet szentel az Eras-

mus+ együttműködési projektek keretében átadott és szerzett tapasztalatok megosztására, népszerűsítésére is, akár szakmai, akár tudományos szinten, akár oktatási, akár kutatási területen. A tapasztalatcsere további közös utak kiépítésére és fejlesztésére ad lehetőséget Európán belül és azon túl.

2025. augusztus 13.

169 év után bezárta kapuit a londoni „Spurgeon’s Collage”

A nagy történelmi múlttal rendelkező, mindeddig Londonban működő „Spurgeon’s College” nemzetközileg híres baptista teológiai intézmény 169 évnyi szolgálat után végleges bezárását jelentette be. Mély szomorúsággal és nagy sajnálattal tudatja a londoni székhelyű Spurgeon's College kuratóriuma, hogy anyagi okok miatt a kollégium azonnali hatállyal bezárni kényszerült az elmúlt napokban.

Sok felsőoktatási intézményhez hasonlóan – különösen a teológiai szektorban – a Spurgeon's College is jelentős pénzügyi nehézségekkel küzdött

Spurgeon's College épülete Londonban

az elmúlt években, melyeket a csökkenő hallgatói létszám és az egyre összetettebb és nehezebb pénzügyi környezet okozott.

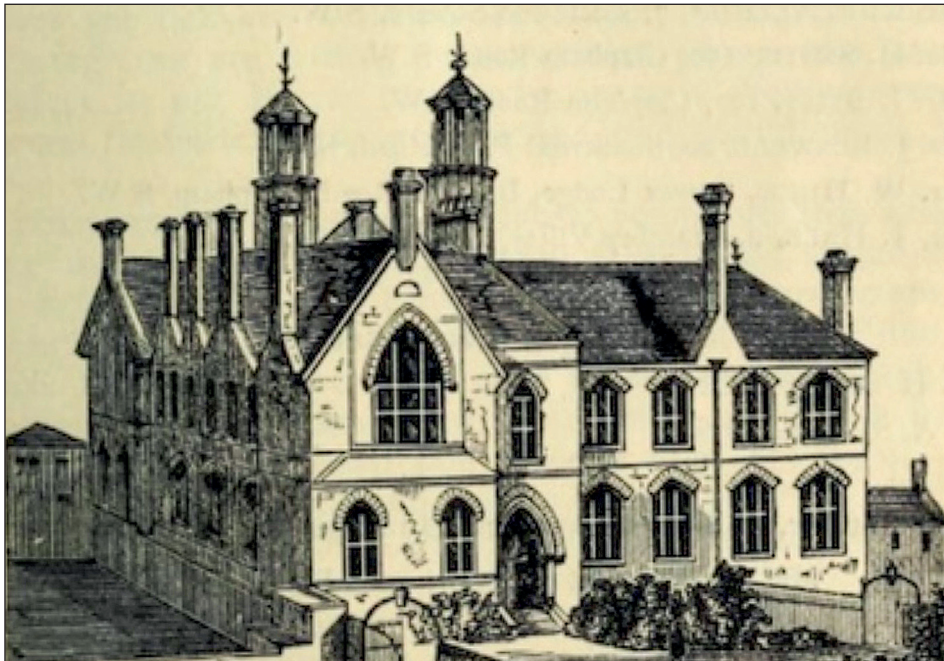
Az elmúlt hónapokban a Főiskola együttműködött egy jótékonyági alapítvánnyal, amely létfontosságú pénzügyi támogatást nyújtott, és mindeddig biztosítékot jelentett mind a Főiskola, mind a Hallgatói Iroda folyamatos finanszírozására.

Ez a kapcsolat azonban előzetes figyelmeztetés nélkül, váratlanul megszűnt 2025. július 21-én. Ennek eredményeként a Főiskola már nem tudja fenntartani pénzügyi működését, és nem maradt más választása, mint azonnal csődeljárást indítani.

„Az elsődleges célunk, hogy diákjaink és munkatársaink érdekeit a lehető legnagyobb mértékben megvédjük ebben a rendkívül nehéz időszakban. Megértjük, hogy ez a hír sokak számára sokkoló lesz. A Spurgeon's College kuratóriuma, vezetősége és munkatársai fáradhatatlanul és hűségesen dolgoztak azon, hogy fenntartható utat találjanak és elkerüljék ezt a végkimenetet.

Az 1856-ban *Charles Haddon Spurgeon* által alapított főiskola 169 éven keresztül hűségesen szolgált, férfiak és nők ezreit képezve ki a keresztyén misszióra, szolgálatra és vezetésre a mai világban. Minden végzettje tanúskodik alapítónk maradandó örökségéről és a főiskola teológiai oktatás és keresztyén szolgálat iránti elkötelezettségéről.

Isten csodálatos módokon áldotta meg a Főiskolát hosszú történelmünk során, és ebben a kihívásokkal teli időszakban mindenkit arra buzdítunk,

A prédikátor iskola épülete egykor

hogy imádkozzon az Ő vezetéséért, hogy a férfiak és a nők továbbra is felkészülhessenek a keresztyén szolgálatra.

Nehéz szívvel osztjuk meg ezt a hírt, és mély hálánkat fejezzük ki mindazoknak, akik támogatták a Spurgeon Főiskolát története során.” – olvasható a Spurgeon's College kuratóriuma által 2025. július 31-én Londonban kiadott kommunikációjában.

A *Spurgeon* által alapított teológia történelmi múltjáról itt olvashatunk bővebben:

Spurgeon úgy vélte, hogy a lelkészképzés a lelkész munkaköri leírásának része. Ahogyan Pál megparancsolta Timóteusnak, hogy képezzen más prédikátorokat és tanítókat (2Timóteus 2,2), úgy „az egyik szolga a másikat Krisztushoz vezeti, majd megbízza azt, hogy képezzen más prédikátorokat és tanítókat, hogy folytassák az evangélizáció áldott munkáját.” A lelkészi szolgálat minden nyomása közepette, amikor lehetőség nyílt rá, Spurgeon a jövő lelkészeinek képzésére szentelte magát.

Ez kezdetben az első tanítványával, *TW Medhurst*tel kezdődött. Idővel egyre többen jöttek tanulni hozzá. Ezek a fiatal emberek már prédikáltak, és látták a megtérésük gyümölcsét. De hogy jobban felkészítse őket a szolgálatra, *Spurgeon* szárnyai alá vette őket teológiai és lelkészi képzésre. Mivel legtöbbjük szegényebb családból származott, fizette a szállásukat és ellátásukat, a tandíjukat és a könyveiket, és értékes időt szentelt a mentorálásuknak. Idővel a *Spurgeon*-nel tanuló férfiak száma 2-ről 4-re, majd 8-ra, végül 16-ra nőtt. 1856 és 1861 között *Spurgeon* ezeket a költségeket prédikációinak és könyveinek amerikai eladásából fedezte.

1860-ban azonban a rabszolgasággal szembeni ellenállásáról tett megjegyzései miatt könyvei amerikai eladásai zuhantak. *Spurgeon* úgy gondolta, hogy lelkészképzése a végéhez közeledik. 1861 májusában a vének és a diakónusok a gyülekezet elé terjesztették az ügyet, és a gyülekezet egyhangúlag megszavazta, hogy a Lelkeszi Kollégiumot a gyülekezet szolgálatává fogadja, és rendszeresen támogassa ezt a munkát. A Kollégium most már szilárd anyagi alapokon nyugszik, és a gyümölcsöző lelkészképzés új szakaszába lép.

Az egész egyház támogatásával *Spurgeon* sokkal több diákot tudott felvenni, időnként akár 100-at is egy adott félévben. A Lelkeszi Főiskolán való tanulás fő feltétele az isteni elhívás volt a prédikálásra, amit a bűnösök megtérése is bizonyított a prédikáció alatt. Amint beléptél a Lelkeszi Főiskolára, szigorú oktatásban részesültél görög, héber, latin, bibliai tanulmányok, teológia, történelem, klasszikus irodalom, prédikáció, logika és sok más tárgyból. Ezenkívül minden diák egy élő és működő helyi gyülekezet részese volt.

A diákok gyakran a gyülekezet egy presbiterének vagy diakónusának a családjában éltek. Aktívan részt vettek a gyülekezeti gyűléseken és az isten-

tiszteleteken. A gyülekezet többi tagjával közösen stratégiát dolgoztak ki az evangelizációra és az új gyülekezetek alapítására. És figyelték, ahogy lelkészüket hétről hétre pásztorkodik és vezeti a gyülekezetet. Élete során több mint 900 férfit képeztek ki a Lelkeszi Főiskolán, akik később gyülekezetalapítóként, evangélistaként, misszionáriusként és másként szolgáltak a világ minden táján.

Spurgeon arcképe és sajátkezű aláírása

Mindebben *Spurgeon* célja nem csupán a diákok képzése volt, hanem a gyülekezetek alapítása és újjáélesztése is. *Spurgeon* élete alatt a baptista gyülekezetek száma Angliában megduplázódott a végzeteknek köszönhetően. Több tucat gyülekezet jött létre a Metropolitan Tabernacle-ből, mivel *Spurgeon* szabadon küldött forrásokat, tagokat és vezetőket az új munka támogatására.

Számos baptista gyülekezet megerősödött Anglia-szerte, mivel a diákok haldokló gyülekezeteket segítettek újjáéleszteni, ahogyan azt lelkészüket is tette. Ahogy teltek az évek és a végzeteket kiküldték, *Spurgeon* örömmel látta a teológiai erő, hasonló gondolkodású gyülekezetek hálózatainak növekedését.

A főiskola tanulsága az, hogy az evangélium a gyülekezeteken keresztül terjed. A gyülekezetek feladata, hogy képezzék a lelkészek következő generációját, és hogy lássák az evangélium terjedését a hűségesebb gyülekezeteken keresztül.

* * *

A Londonban működő „*Spurgeon's College*” nemzetközileg híres baptista teológiai intézmény bezárásáról szóló hír engem is meglepett, mert korábban én is látogatást tehettem ebben a *Spurgeon* által alapított baptista teológiai intézetben.

Megérintett ennek a több mint másfél évszázados teológiai intézmény falai között az alapító *Spurgeon*, „Prédikátor Fejedeleme” Istentől kapott elhívásának és hűséges szolgálatának példamutató szellemisége. Sajnálom, hogy anyagi források hiánya miatt kellett bezárni az intézményt. Bárcsak adna Isten újramezdési lehetőséget a közeljövőben!

(DRMK)

2025. augusztus 18-22**Dicsőítő Tábor és képzés a BTA-n**

Tábor és képzés volt a BTA-n a gyülekezeteinkben szolgáló dicsőítő zenészek számára. A 2025-ös tanév nagy izgalmakkal kezdődött a BTA-n. Augusztusban indult az első Dicsőítő Tábor. Egyházunk vezetői és a Kántor szak mesteroktatója *Kónyáné Puskás Laura* egybecsengő vágya volt, hogy a gyülekezeteinkben szolgáló dicsőítő zenészek is tudjanak valahol tanulni, fejleszteni tudásukat. Ez a Tábor ennek a képzésnek volt előfutára, amelyre 14 szolgáló jelentkezett.

A tábor reggelente áhítattal indult, melyeken *Papp János*, *Paróczy Zsolt*, *Kelédi Márton* és *Kónyáné Puskás Laura* szolgáltak. A hallgatók elmondása szerint a napok sűrűk és fárasztóak volt, de mégis nagyon élvezték, és nagyon sokat kaptak lelkileg és zeneileg is. A BTA ház egész nap zengett a gyakorló hallgatóktól. Este a 2 órás zenekari gyakorlat után közös vacsorával zártuk a napokat, mely sok beszélgetéssel, csapatépítéssel telt.

Ezek után szeptemberben elindulhatott felnőttképzés keretében az első Dicsőítő Zenész Képzés is. A vártnál sokkal több résztvevő jelentkezett az új programra. Nagy hála és öröm van a szívünkben, hogy Isten tervének

A Dicsőítő Zenész Képzés résztvevői

részesei lehetünk. A Dicsőítő Zenész Képzés a gyülekezeteink szolgálattevői részére indult, hogy mind zenei, mind teológiai, lelki fejlődésüket segítsük. A zenei tantárgyak mellett teológiai tantárgyaik is vannak a hallgatóknak, de a képzés mind felépítésében, mind hosszúságában teljesen más, mint a kántor szakunk. *Dr. Várady Endre* egy új tantárgya – A dicsőítés

teológiája – fogta meg a legtöbb résztvevőt, mikor eldöntötték, hogy szeretnének itt tanulni. *Dr. Sebjan-Farkas Zsolt* órái is erre a képzésre lettek kicsit átalakítva a Hitvallásismeretben.

A képzés kimondottan a dicsőítésre készíti fel a hallgatókat, mind a zenei közös és magán óráikon, a zenekari gyakorlaton és a teológiai órákon is, hogy készek legyenek a szolgálatra, a vezetésre, és természetesen mellette minél színvonalasabb zenészek is legyenek.

Kónyáné Puskás Laura
a BTA Kántor szak mesteroktatója

2025. szeptember 30.

Beszámoló az aradi tanulmányútról

A BTA-n tanuló lelkipásztori szolgálatra készülő hallgatóknak 2025. szeptember 30-án lehetőségük volt egy egynapos tanulmányi úton való részvételre, mely Erdélybe szolt *László Gábor* szervezésével, *Dr. Hubert-Szabó Imre* vezetésével és *Balla Péter* kíséretével. A körútnak három fő állomása volt, melyet kiegészítettünk néhány plusz állomással is.

Kora reggel már útnak is indultunk a magyar-román határ felé a BTA kisbuszával. Az út jó hangulatban telt, és közben néhány teológiai kérdést is megbeszélhettünk egymás között, vagy éppen személyes megtapasztalásainkat, bizonyságainkat, meglátásainkat osztottuk meg egymással.

A tanulmányút résztvevői

Aradra megérkezve először is megtekintettük kívülről az Aradi Belvárosi Magyar Baptista Imaházat, majd onnan tovább sétálva megérkeztünk első fő úticélunkhoz, a Szeretet Baptista Imaházhoz, ahol a gyülekezet nyugdíjas lelkipásztora *Onisim Mladin* fogadott minket, aki már több évtizedet szolgált ebben a gyülekezetben. Belépve az imaház istentiszteleti termébe, gyönyörű látvány fogadott bennünket. *Onisim* testvér elmondta, hogy az épület dizájnya nemcsak látványelemként szolgál, hanem üzenetet is hordoz. Az épület kívülről egy bárka képét igyekszik visszaadni, belül pedig a szószer mintáz egy fából készül hajóorrot, miszerint a gyülekezet az a hajó, amiből a hálókát kivette embereket menekíthetünk ki a világ és a bűn óceánjából, aminek eszköze elsősorban az Ige, amely a szószeréről hangzik el alkalomról alkalomra. A szószer mögött a bemelegítő medence található, felette egy három részből álló díselemmel, mely jelképezi, hogy az új életbe való bemelegítésünk a Szentháromság Istenben történik, aki felette áll mindenneknek.

A beszélgetés során mi is feltehattuk kérdéseinket, így betekintést kaphattunk a gyülekezet történetébe és aktuális életébe, a gyülekezet programjába és vezetésébe, a többi baptista gyülekezettel és a társegyházakkal való kapcsolatába, illetve a baptistáknak a várossal és az állammal való kapcsolatába. Továbbá megtudtuk, hogy az imaház nem csupán a lelki közösség otthona, hanem egy általános iskolának is helyszínt nyújt, ahol

azon a napon is oktatás folyt. A beszélgetésből egy lelki üzenetet is szeretnék kiemelni. „A Bibliában szereplő Onézimosz (akiről a lelkész is kapta a nevét) életének két oldala van: egy pozitív és egy negatív. Ő az élete egy részét negatív dolgokkal töltötte meg és nem volt hasznos az Isten kezében, de miután megtért, az élete megváltozott és onnantól kezdve értékes és hasznos eszköz volt az Isten kezében. A kérdés tehát az, hogy innentől fogva te az életed melyik részét kívánod tovább élni: a negatívát, vagy a pozitívát?”

A közös ebéd elfogyasztása után elindultunk a második úticélunkhoz. Útközben megtekintet-

Az Aradi vértanúk emléknűvénél

tünk néhány főbb látványosságot, köztük az Aradi vértanúk emlékművénél megemlékeztünk történelmünkről.

Ezután értünk el az előbb meglátogatott gyülekezet által működtetett Gimnáziumba, ahol nagyjából 1400 diák végzi tanulmányait. Az iskola oktatása színvonalas és eredményes. Ezt mutatja az a statisztika is, hogy végzős diákok 100%-a eredményes vizsgát tesz. Az intézményben minden tanítási nap első óráját áhítattal kezdik meg a diákok és a tanárok, ezen felül pedig iskolai istentiszteletekre, sőt teológiai oktatásra is lehetőségük van a diákoknak. Itt az iskola igazgatójával, *Prof. Mihaies Ovidiu*-val töltöttünk együtt időt, kérdéseket feltéve az intézményről, annak működéséről, kihívásairól és áldásairól.

Végezetül utolsó állomásként Temesvárra utaztunk az ottani Magyar Baptista Gyülekezet épületébe, ahol *Boros Róbert* lelkipásztor fogadott minket. Kötetlen beszélgetésben ismerhettük meg a gyülekezet történetét és annak kihívásait. A beszélgetéseket hálaadó imádságokban zártuk, áldást kérve a gyülekezetek, a lelkészek életére, hogy Isten erősítse őket és minket, hogy az Ő Igéje terjedjen Romániában és Magyarországon is.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani oktatóinknak és az erdélyi testvéreinknek, hogy sűrű elfoglaltságaik és szolgálataik mellett szabaddeljükből áldoztak arra, hogy megszervezzék és lehetővé tegyék számunkra ezt az utat, illetve, hogy szeretetben fogadtak bennünket.

Kovács Gábor

BA/2. lp. szakirányos hallgató

2025. október 3.

Egyetemi Nap Kolozsváron

A Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem 2025. október 3-án ünnepelte meg az immár hagyománnyá vált Egyetem Napját, melynek idén a Kolozsvári Kar adott otthont. A Hunyadi Mátyás díszteremben tartott ünnepségen az egyetem vezetői, oktatói, egyházi és szakmai partnerei, az erdélyi magyarság politikai vezetői, a testvérintézmények képviselői, valamint akadémiai közösség tagjai gyűltek össze. A meghívottak között volt a budapesti Baptista Teológiai Akadémia vezetése is, melyet *dr. Mészáros Kálmán* rektor képviselt.

Mint az ismeretes, a két intézmény 2022. decembereben kötött együttműködési keretszerződést a kolozsvári Bocskai-házban. A Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem képviselőjében *dr. Tonk Márton* rektor, a Baptista Teológiai Akadémia részéről *dr. Mészáros Kálmán* rektor látta el kézjeggyével az együttműködési nyilatkozatot. A két in-

A rendezvény résztvevőinek egy része

tézmény akkor kifejezte azon szándékát, hogy támogatni és fejleszteni fogják a szervezetek közötti oktatási, kutatási és tudományos együttműködést, amely elősegítheti az európai színvonalú oktatást és tudományos kutatást.

A három éve megkötött közös nyilatkozatban rögzítésre került, hogy az intézmények együttműködésük alatt törekedni fognak a dokumentációk, a tudományos anyagok, a pedagógiai tapasztalatok rendszeres cseréjére és a közös tantervfejlesztési programok kialakítására, valamint támogatják a kutatói, oktatói és hallgatói részvétellel zajló közös kutatómunkákat, melyeknek eredményeit közös dolgozatokban közlik. Emellett elősegítik az általuk kiadott könyvek és minden más kiadvány cseréjét is, könyvtáraik rendszeres együttműködést építenek ki.

A Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem 2025. október 3-án megtartott Egyetemi Napján *Tonk Márton* rektor úr köszöntőbeszédében arra emlékeztette a jelenlevőket, hogy a Sapientia a közelmúltban kezdte meg huszonötödik tanévet, mely igencsak jelentős mérföldkő az intézmény életében. Rektor úr beszédében visszatekintett az egyetem születésének pillanataira is: arra az időszakra, amikor az első hallgatók és oktatók a csíkszeredai és marosvásárhelyi szakokon megkezdtek munkájukat – akkor még ideiglenes működési engedéllyel. Az akkori győzelem a születés győzelme, egyenesen a születés csodája volt, ma azonban ez a győzelem már nemcsak az intézményé, hanem az egész erdélyi magyar felsőoktatásé. *Tonk Márton* hangsúlyozta, hogy huszonöt év távlatából bát-

ran kijelenthető: a Sapientia oktatási, kutatási és közösségépítő szerepe ma már elválaszthatatlan Erdély kulturális és szellemi életétől.

A Baptista Teológiai Akadémia részéről megtiszteltetésnek tartjuk, hogy továbbra is együttműködhetünk a negyedévszázados múlttal rendelkező Kolozsváron, Csíkszeredán, Sepsiszentgyörgyön és Marosvásárhelyen működő magyar nyelven oktató Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetemmel. Isten áldását kívánjuk az erdélyi magyar fiatal nemzedék tanítását célul tűző egyetem további oktató tevékenységére!

Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2025. október 17-20.

Krakkópusztai elvonulás

Október harmadik hétvégéjén a lelkipásztori szolgálatra készülő hallgatók elvonultak a krakkópusztai vadász- és turistaházba egy komoly lelkipályára. A hétvége szervezője *Balla Péter* testvér – a BTA külügyi munkatársa – volt, aki a szabadidős programokat is előkészítette, és gondoskodott az teljes ellátás zavartalanságáról.

A kurzus előadója *Dr. Mark Howell* a Northeastern Baptist College elnöke volt, akit *Papp Jónatán* testvér tolmácsolt. Az előadások témája az evangélizáció volt, amelyben a következő kérdések lettek kibontva: Mi az

A szolgáló csoport a béri baptista imaház előtt

evangélium; Az evangélium alapjai; Hogyan osszuk meg az evangéliumot hatékonyan; Az Asszony magva és a kígyó magva...

A péntek-szombati lelki felüdülést és feltöltődést követően vasárnapra a lucfalvi és béri gyülekezetekbe lettek kiküldve a hallgatók, hogy a szolgálat mezején kamatoztassák a hallottakat. A Béri Baptista Gyülekezetben éppen hálaadó napot tartottak a helyiek. *Howell* testvér hirdette az Igét, *Papp Jonatán* testvér a tolmácsolásban jeleskedett és a többiek bekapcsolódtak bizonyágtételekkel.

Sajnos a hétfő délig tervezett elvonulás már vasárnap este véget ért, de így is áldásokban gazdag volt, amiért Istené a dicsőség!

2025. október 20.

A népi reformáció állomásai

500 éves az anabaptista reformáció – Kossuth rádió, az Úr közel című műsora, a Baptista Egyház félórása. *Bodó Mária* műsorszerkesztő vendége *Dr. Mészáros Kálmán* egyháztörténész, a Baptista Teológiai Akadémia rektora.

A mikrofonnal:
Dr. Mészáros Kálmán
egyháztörténész

Riporter: Bodó Mária

Az anabaptista reformátorok nyomában

AZ ÚR KÖZEL
A BAPTISTA EGYHÁZ FÉLÓRÁJA A KOSSUTH RÁDIÓN

KOSSUTH RÁDIO

Akik sokakat az igazságra vezettek
A baptisták eredete, története és hitvallása

Dr. Mészáros Kálmán

"Menjetez el, tegyetek tanítvánnyá minden népet!"

Kossuth Rádió: október a reformáció hónapja. Mai adásunkban ennek kapcsán felidézzük, hogy a 16. században milyen megújulást hozott magával az anabaptista mozgalom. Tartsanak velünk!

Akik sokakat az igazságra vezettek. Ezzel a címmel jelent meg 2020-ban Dr. Mészáros Kálmán egyháztörténész hiánypótlónak tekinthető kötete, amelyben a baptisták eredetét, történetét és hitvallását foglalja össze. Mészáros Kálmán, a Baptista Teológiai Akadémia Egyháztörténeti Tanszékének vezetője és rektora. A kö-

vetkezőkben őt kérdezem a reformáció 3. ágáról, a baptista misszió gyökereiről, illetve elsőként arról, hogy miért tartotta fontosnak e kötet megjelentetését.

Mészáros Kálmán: Hála Istennek, most már 33 éve tanítok a teológiánkon egyháztörténelmet, és ennek egyfajta összefoglalása is ez, hisz a diákjaink nagy része nem csak a baptista felekezet köréből, hanem más felekezetről is jönnek. Úgyhogy szükségesnek tartottam egy olyan műnek a megjelentetését, ami részletesen, egészen kezdettől napjainkig vezeti a baptista közösség mozgalmát, múltját és a jelenét is.

Kossuth Rádió: *A kötet első fejezetének címe: Kik a baptisták? Ezt a beszélgetést is most ezzel a kérdéssel kezdeném. Kicsit beszéljünk arról, hogy hova is nyúlik vissza a mai baptista egyház eredete?*

Mészáros Kálmán: Ha egyszerűen akarnék válaszolni erre, a Bibliáig. Ugyanis, amikor a Bibliát megnyitjuk és az Újszövetség első oldalait olvassuk, akkor ezzel kezdődik az evangélium mindegyike, hogy Keresztelő, vagy más néven Bemerítő János a Jordán partján meghirdeti azt, hogy elközelített Istennek országa, és megtérésre hívja Júda, Jeruzsálem lakóit és a Jordán-parti népeket, hogy bánják meg bűneiket és kezdjenek egy újat Isten kegyelméből. Lehívja őket a folyópartra, nem is akárhova, pontosan arra a helyre, ahol Izráel népe valamikor belépett az ígért földjére.

Nyilván ez a párhuzam nem választható el attól, hogy egy új kezdet, az Újszövetség, Isten kegyelmi munkájában. Ennek komolyságát, éppen Jézus megjelenése, személyes példája, bemerítkezése és parancsa igazol, ami ott hangzott el, és azóta a legfontosabb missziós parancs számunkra is: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön, menjetek el tehát, tegyete tanítvánnyá minden népeket, bemerítve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek, és én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig.” (Mt 28,18-20)

És az apostolok, és különösen Pálra gondolok most, aki a nemzetek apostola lett, bárhova elment, a Biblia azt rögzíti, hogy mindenütt hitvalló keresztséggel kezdődött meg a személyes lelki élet, és egyben a gyülekezeti, közösségi élet is. Tehát ha kerestük a gyökereket, akkor vissza kell mennünk ide, mert ez végigvonul az egész keresztyénség történetében, és bármelyik nagy olaszországi nagyvárosban minden katedrális előtt ott van az úgynevezett baptisztérium, azaz a felnőtt bemerítésre alkalmas kápolnák és medencék, amik azt bizonyítják, hogy a történelemben mindig is komolyan vették ezt a kérdést, egészen a 12. századig.

Ez egy roppant fontos szűrője volt az egyháztagságnak. A katekumenek fehér ruhát öltöttek magukra, vallást tettek hitükről, bemerítkeztek és úgy kerültek az egyház tagságába. Most a katolikus egyházzal beszélek. A 12-13. század környékén ez teljesen megszűnt és ki-

zárólag csak csecsemőket kezdtek el megkeresztelni személyes hitvallás nélkül.

Kossuth Rádió: *És akkor ide nyúltak vissza a 16. század során, tehát a reformáció idején, az anabaptisták?*

Mészáros Kálmán: Pontosan erről van szó, hogy már az első reformációs közösségben is fontos kérdés volt, és a reformáció idején elemi erővel tört elő ez a kérdés, és azt kell mondanunk, hogy a reformáció két ismert ága mellett, aminek elsősorban *Luther Márton* az egyik neves képviselője, a másiké *Kálvin*, harmadik jelentős mozgalom, éppen az anabaptista mozgalom volt, ami ezt tűzte a napirendre meg a zászlóra, hogy ezen a téren is az egyház menjen vissza a bibliai és az ősegyházi modellhez, mert ez az egyháznak a megszűrését, megtisztulását okozná, hogyha csak olyanok lehetnének a tagjai, akik személyes hitvallást tettek és nem mások mondták ezt el helyettük, szülők, nagyszülők vagy keresztszülők, amit természetesen nem volt olyan könnyű képviselni a többségi vallás, vagy éppen államegyházi szigorú üldözések mellett.

Tehát, aki ezt föl vállalta akkor, akár a középkorban, a reformáció idején, vagy azt követően is, annak számolnia kellett azzal, hogy a hatalom minden eszközével és üldözésével szembekerül. Egész Európára kiterjesztették az anabaptisták véres üldözését, de állami szinten. Közel 100 ezer ember pusztult el ebben, akik az életükkel fizettek a hitvallásukért. Őket, az anabaptistákat tekintjük a baptisták előfutáraiként. Nem teszünk a kettő között egyenlőségjelet, több okból sem. Azért sem, mert különböző ágait ismerjük az anabaptizmusnak, a társadalmi változásokat követelő szélsőséges mozgalmaktól, egészen a biblikus hitvallásában is rögzítetten pacifista békességre törekvő ágáig.

Mi ennek a békességre igyekvő biblikus ágnak vagyunk az örökösei igazából, ami Svájcban indult el, Zürich városából, *Zwingli Ulrich* reformátornak a köréből kerültek ki azok a nagyon bátor férfiak, akik mind kivétel nélkül vérpadon fejezték be ezért a hittételért való küzdelmüket. Isten kegyelmének tartjuk, hogy a keletre menekülő, mintegy százezer fős hittestvéreink Morvaország területén, az most Csehországhoz tartozik, mintegy száz esztendei nyugalmat nyerhettek.

Az az érdekes, hogy például ebből az ágból a magyar főurak közül többen, de különösen is *Bethlen Gábor* nevét kell megemlíteni, az erdélyi fejedelmet, aki megismerve közlőről az életüket, hatalmas értéknek látta ezeknek a nyugatról menekült iparos, hitvalló embereknek csodált jellemét és munkaképességét, úgyhogy nagyon sokakat betelepített Erdély szívébe, és ezek az anabaptisták, más néven hutteriták vagy habánok olyan értékeket teremtettek, olyan vállalkozásokat, manufaktúrákat indítottak és honosítottak meg, ami megelőzte korát is.

Sajnos azt kell mondanunk, hogy miután a törököt kiűzték a Habsburgok, elfoglalva Erdélyt is, azokat a törvényeket, fogatosították az egész történelmi Magyarország területén, ami akkor lehetetlenné tette e korábban üldözött közösség maradását, emiatt kellett elhagyniuk a Kárpát-medencét. Ukrajnán át Oroszország felé menekültek, és aztán több hullámban az Egyesült Államokban kötöttek ki.

Kossuth Rádió: *Itt most szoltunk arról, hogy az anabaptisták, számos üldözésnek, több oldalról üldözésnek voltak kitéve, hogyan történhetett, hogy mégis meg tudott erősödni a baptista egyház.*

Mészáros Kálmán: A több hullámban Amerikába induló, úgynevezett puritán közösségek között nagy számban voltak anabaptista eredetű, később baptista híveink is, akik ott Amerikában egy teljesen új társadalmi rendszert hoztak létre, felvirágoztatták az Egyesült Államokat, és ma is az Egyesült Államok legnépesebb, legnagyobb protestáns felekezete a baptista. Ugyanakkor missziós tevékenységük is onnan hatott vissza az európai kultúrára is, Angliára éppúgy, mint Hollandiára, és nagyon érdekes magyar történelmi vonatkozás a Lánchíd építése kapcsán a Skót Misszió jelenik meg hazánkban, Budapesten.

A Skót Misszió keresztül érkezik a Baptista Misszió is Budapestre és Magyarországra is, hisz a Lánchíd építői közül számosan voltak baptista felekezetűek, és ezen túl egy olyan missziós mozgás indult el, amit sajnos az 1848-49-es szabadságharc és megtorlás megtört, de aztán a 1870-es évektől kezdve egy *Meyer Henrik* nevű misszionárius bibliaterjesztő újbóli nagyon aktív munkája nyomán ismét megerősödik, és az egész Kárpát-medence

magyar, német és más nemzetiségű lakóit is érintve elindul egy nagy kivi-rágzás, ami tart a századfordulóig, pontosabban a trianoni országmegosztásig. Sajnos kétharmad része a magyar baptistáknak határon túl él. Ez a kérdésére is a válasz: csoda, hogy ennyi megpróbáltatás, ennyi üldözés és ennyi számkivetés után, a baptista misszió mégis él, sőt virágzik, és az egyik legvirágzóbb misszióvá vált a térségünkben épp úgy, mint világszerte.

Kossuth Rádió: Dr. Mészáros Kálmán egyháztörténészt, a Baptista Teológiai Akadémia Egyháztörténeti Tanszékének vezetőjét hallották.

Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2025. október 24-25.

Nemzetközi Egyháztörténés Konferencia Gyulafehérváron

A Reformáció Hónapja keretében „A reformáció és az Erdélyi Fejedelemség születése – A korai magyar reformáció különböző irányzatainak kialakulása Erdélyben” – címmel nemzetközi egyháztörténész konferenciára került sor 2025. október 24–25-én Gyulafehérváron.

Az esemény az Erdélyi Fejedelmek Palotája Múzeuma, a Babeş-Bolyai Tudományegyetem kolozsvári intézete, valamint a Gyulafehérvári Református Egyházközséggel közösen szervezte. A konferencia helyszíne a valamikori Erdélyi Fejedelemség Palotája, valamint a Gyulafehérvári Szent Mihály-Székesegyház épülete volt.

A nemzetközi egyháztörténeti konferencia egy közös istentisztelettel kezdődött a Szent István által alapított erdélyi püspökség ezeréves katedrálisában. Különös érzés volt, amikor a Kárpát-medence különböző régiójából jelenlévő katolikus, görög/ortodox, református, evangélikus és baptista lelkipásztorok szólhattak néhány igei gondolatot a székesegyház szószékéről az Erdélyben is lelki megújulást elindító reformáció jelentőségéről román, német és magyar nyelven.

Mint az köztudott, a Gyulafehérvári Szent Mihály-Székesegyház Erdély évezredes történelmének tanúja, amelynek oldalcsarnokában magyar fejedelmek, neves püspökök és vértanúvá vált hithősök márványba vésett nevei, emlékkövei és szarkofágjai sorakoznak a reménylett feltámadás napjáig.

A hálaadó emlékestentisztelet után az előadók és a konferencia résztvevői átvonultak a katedrális mellett található erdélyi fejedelmek valamikor fényes pompával épített palotájába, ahol a háromrésze szakadt Magyarország függetlenné vált keleti országrészének állami és egyházi központja működött, számtalan rendi országgyűlésnek és egyházi zsinatnak biztosítva alkalmas helyszínt a múltban.

A magyar előadók Bethlen Gábor szobránál

A tudományos konferenciát a főszervező *Dr. Gudor Kund Botond* egyháztörténész, egyetemi adjunktus, a gyulafehérvári református hitközség lelkipásztora, a dél-erdélyi református gyülekezeteket pásztoroló Nagyenyedi Református Egyházmegye esperese nyitotta meg.

A rendezvény központi témája „A reformáció és az Erdélyi Fejedelemség születése – A korai magyar reformáció különböző irányzatainak kialakulása Erdélyben” cím és fő kutatási terület köré csoportosult. A reformáció idején jelentős szerepet vállaltak az egymást követő, nagyrészt protestáns erdélyi fejedelmek, akiknek sorsdöntő szerep jutott a ma-

gyar nyelvű reformációs irányzatok – kálvini, lutheri, szervéti, de még az anabaptista reformirányzat kialakulásában és Erdélyben való meghonosodásában is.

Az egyháztörténeti előadók között *Dr. Mészáros Kálmán*, a budapesti Baptista Teológiai Akadémia rektora, *Drs. Kelemen Sándor*, a budapesti Evangélikus Hittudományi Egyetem doktorandusza, *Dr. Borzási István*, a nagyváradai Emánuel Baptista Egyetem tanára, magyar baptista egyháztörténészek is meghívást kaptak.

Előadásaik egymásra épülő témája az erdélyi anabaptista reformáció kialakulása és meghonosodása, a Tordai Vallásbéke szerepe, az 1570-ben Kolozsváron magyar nyelven kiadott Könyvecske az igaz keresztyéni keresztségről című anabaptista hitvédelmi könyv szerepéről, *Bethlen Gábor* erdélyi protestáns fejedelem 1622-ben kiadott, az anabaptisták hitgyakorlatát is engedélyező vallásügyi törvény jelentőségéről szoltak.

A magyar résztvevők nevében köszönetet mondunk a szervezőknek a megtisztelő meghívásért és a tudományos konferencián való aktív részvételért. Mindenek felett pedig, legyen dicsőség a Történelem Urának! Ahogy a Biblia is mondja:

„Ne feledkezzetek meg vezetőitekről, akik Isten igéjét hirdették nektek. Figyeljete életük végére, és kövessétek hitüket. Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.” (Zsidók 13,7-8)

Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2025. október 23-27.

„Kívánjatok békét Jeruzsálemnek! Legyenek boldogok, akik téged szeretnek!” (Zsolt 122,6)

Újabb BTA-s – lelkipásztori szolgálatra készülő – hallgatókkal utazhattunk Jeruzsálembe tanulmányútra, október 23-27. között. Most is elkísérték újpesti barátaink, testvéreink, akik rengeteget segítettek a szervezésben, navigálásban. Októberben békésebb politikai körülmények között járhattuk be az ősi óvárost, ez látszott a turistacsoportok nagy számában is. (Kedves ismerősünkkel is találkozhattunk egy Hit Gyülekezetéből szervezett nagy csoportban). Ezzel együtt a béke kívánásunk folyamatos kell, hogy legyen, hiszen a csoport tagjainak kuriózum volt – ami ott természetes –, hogy nagyon sok fegyvert láttunk katonaruhában lévőkön és civilben lévőkön is.

Isten megőrizte kis csoportunkat és minden eltervezett helyet meglátogathattunk. Járhattunk az ószövetségi idők eseményeinek helyszínein, ahogyan

István András Sámuel, Jakab Gergely, Marton Zsolt és Sárvári Tamás Attila

Jézus földön jártakor fontos események helyszíneit is megnézhattuk. Voltak hagyomány szerinti helyek és valóságos történeti helyek is. Alapvetően nem ez fogta meg a csoportot, hanem annak a tudata, hogy a pátriárkák, próféták, királyok, és a legfontosabb, Jézus is ezeken a helyeken járt és szolgált.

Idézek a csoport tagjaitól is az átélt élményekből:

„Nekem a legnagyobb lelki élmény az üres sír volt, ott tényleg megütött a feltámadás valósága. Az is, hogy Krisztus valóban feltámadt, de az is, hogy így mi is, akik benne hiszünk, valóságosan fel fogunk támadni és így van értelme az itt átélt nehézségeknek.”

Mindenkire más hatással volt a tanulmányút, de közösen átélhettük a hely fontosságát és hogy a világ szellemi központjában járunk, ahol a történelem legmeghatározóbb eseményei történtek és fognak történni. Ezzel kapcsolatban így foglalta össze gondolatait testvérünk:

„Egy imameghallgatás beteljesedésében lehetett részem, hiszen teológiai tanulmányaim kezdetén imában kértem az Úrtól, hogy a lelkipásztorrá avatásom előtti felkészülési időszakban a Szentföldet is meglátogathassam. Számos bibliai helyszínt feltérképezve, a helyi kultúrát és a modern történelmi folyamatokat figyelembe véve megállapítható, hogy továbbra is az üdvtörténet egyik legfontosabb helyszínén lehettünk tanulmányi utunk során. Jézus nyomdokaiban járhattunk a szó szoros értelmében és átvitt értelemben is.”

Előzőekkel együtt mégis elmondhatjuk, hogy nem pusztán a fizikai látás és élmény a meghatározó, hiszen akinek a nyomdokain jártunk, Ő mindenütt jelen van.

„Talán a legfontosabb lelki megtapasztalás, hogy Jézus nem helyhez kötött. Ugyanúgy kapcsolatban lehetek vele Magyarországon, mint Jeruzsálemben. Valamint, hogy mi jelent számunkra sokat, akár egy liturgia, egy hely vagy szokás, az sokat tud változni a beállításunktól függően. De Istent nem kötik ezek a szokások, bármilyen módon meg tud minket szólítani, ha nyitottak vagyunk rá.”

Nekem a legemlékezetesebb szellemi élményem az Úrvacsorai alkalmunk volt, amit az ún. protestáns golgotánál (Gordon Golgota) tehattunk meg. Vittünk vörös szőlőlevet, pászkát, kaptunk egy hangulatos kis termet és a jelenlévő, imádkozó német házaspárt is meghívva, együtt vettük a jegyeket. Mély lelki átélést tapasztalhattunk meg. Ami hiányzott, hogy több időt tölthessünk minden egyes helyen csendességben, imádkozva.

Isten adjon a tanulmányút során átélt élmények alapján is még mélyebb elköteleződést nekünk Isten szolgálatában!

Marton Zsolt

2025. október 26.

Egyháztörténeti emléknap Szilágyperecsenben

Észak-Erdély szívében található Szilágyperecsen. Ezen a vidéken *Kornya Mihály* népi evangélista (parasztpróféta) nevéhez kötődik többek között a 19-20. század fordulóján elindult szilágysági lelki ébredés, aminek hatása mind a mai napig elevenen él. Munkássága nyomán sok ezer lélekhez jutott el az evangélium tiszta tanítása és lett Jézus Krisztus elkötelezett hitvalló követője és kiküldött tanítványa.

Prof. Dr. Mészáros Kálmán és a Peregsei gyülekezet előadás közben

Ebben az időben keletkezett sok magyar és román nyelvű baptista gyülekezet szerte a Kárpát-medencében, különösen Erdélyben. A Szilágyperecseni Baptista Gyülekezet keletkezése is *Kornya Mihály* munkásságához kötődik. Azóta több nemzedék követte a jó példát és növekedett az üdvözültek száma, ezzel együtt a közösség missziós lendülete.

A reformáció évfordulóján a baptista világmisszió 500 éves múltjára és reményteljes jövőjére vonatkozóan kaphatott bibliai és egyháztörténeti tekintést a Szilágyperecseni Magyar Baptista Gyülekezet testvérisége Dr. *Mészáros Kálmán* lelkipásztor-egyháztörténész, a budapesti teológia (BTA) rektora vendégszolgálatára kapcsán 2025. október 26-án vasárnap.

A gyülekezet lelkipásztora Dr. *Borzási Pál*, a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége elnöke – aki ugyancsak a BTA tanára – örömet és köszönetét fejezte ki a gazdag múltú lelki örökségért, amit Isten kegyel-

mének köszönhetünk. Arra buzdította az emléknap résztvevőit, hogy az előttünk járó hithősök bátor tanúságtételét követve, mi is legyünk Jézus Krisztus evangéliumának elkötelezett hírnökei.

Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2025. november 9.

Történelmi megemlékezés Pozsonyban

Pozsony városa fontos szerepet töltött be a magyar történelemben is, mivel 1536 és 1848 között a Magyar Királyság fővárosa volt, miután a törökök elfoglalták a korábbi koronázó fővárost Székesfehérvárt, majd Budát is. A város emellett a koronázó és törvényhozó központtá is vált: itt koronázták meg tizenegy magyar királyunkat és nyolc királynét a Szent Márton-Székesegyházban, és itt őrizték a magyar Koronát, valamint itt tartották a legtöbb országgyűlést is a reformkorig.

Ennek a korszaknak voltak kulcsfontosságú képviselői *Kossuth Lajos, Széchenyi István, Petőfi Sándor* és még sokan mások. Az ő kezdeményezésükre fogadta el a Pozsonyi Országgyűlés 1844. november

Dr. Szöllős János és Prof. Dr. Mészáros Kálmán

13-án azt a törvénycikkelyt, amely a magyar nyelvet nyilvánította államnyelvvé a latin helyett a Királyi Magyarország területén...

A baptista misszió Pozsonyban 1886-ban kezdődött, amikor *Tatter János* a Brit és Külföldi Bibliatársulat kolportőre (könyvterjesztője) érkezett ide Bécsből, hogy Bibliákat árusítson a városban és az evangéliumot hirdesse az itt élő német, magyar, szlovák lakosságnak. Ezt követően a rendszeresen megtartott istentiszteleten egyre többen csatlakoztak a bibliatanulmányozók köréhez.

Az első bemerítésre 1887 októberében került sor a Nyitra folyóban, amire ifjabb *Rottmayer János* (a budapesti bibliaterjesztő fia) népi prédikátor érkezett Bécsből és merítette be az első pozsonyi hitvalló polgárokat. Később *Meyer Henrik* is bekapcsolódott a missziómunkába Budapestről, újabb lendületet adva a korábbi Duna-parti fővárosban. E bibliaterjesztő misszionáriusok kitartó lelkimunkájának köszönhető a pozsonyi baptista misszió alapítása és kezdeti pásztoralása.

1920. után önállósodott a felvidéki baptista misszió, így a Pozsonyban először németül majd magyarul tartott istentiszteletek nyelve fokozatosan szlovákra váltott. Az elmúlt száz esztendőben többször szolgáltak a gyülekezet élén magyarul is jól beszélő lelkipásztorok, akik szükség szerint szép anyanyelvünkön is képesek az evangéliumot hirdetni. Az első imaházukat 1922-ben nyitották meg. Jelenlegi templomukat 1976-ban szentelték fel. Számtalan nagynevű vendég igehirdető fordult már meg a közösségekben. A '80-as években még *Dr. Billy Graham* is hirdette itt Isten Igéjét. A pozsonyi gyülekezetnek jelenleg 230 bemerített hitvalló tagja van.

Az utóbbi időben egyre szorosabb kapcsolat alakult ki a pozsonyi és több magyarországi gyülekezet között. A gyülekezet nagyszerű énekkara többször szolgált Kiskőrösön, Albertirsán, Budapest-Kispesten az utóbbi években. Ennek kapcsán került sor azokra a történelmi megemlékezésekre, amikor a Baptista-500 jubileumi ünnepsorozat részeként emlékeztünk legutóbb 2025. november 9-én az újkori baptista misszió kimagasló hithőseire és a szlovák-magyar közös történelmi múlt különböző korszakaira.

Az ünnepi istentisztelet igehirdetője és történelmi előadója *Dr. Mészáros Kálmán* egyháztörténész, a Baptista Teológiai Akadémia rektora volt. Bibliai alaptextusa ez volt: „Emlékezzetek a korábbi napokra, amelyekben miután megvilágosodtatok, sok szenvedéssel teljes küzdelmet álltatok ki. Ne vesztésétek el tehát bizalmatokat, amelynek nagy jutalma van. Az én igaz emberem pedig hitből fog élni, és ha meghátrál, nem gyönyörködik benne a lelkem. De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elvesszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.” (Zsid 10,32-39)

Köszönet a Pozsonyi Baptista Gyülekezet lelkipásztorának *Dr. Szöllős Jánosnak* a testvéri meghívásért és a szlovák nyelvre történő tolmácsolásá-

ért, valamint a gyülekezet szeretetteljes vendéglátásáért. Köszönet *Erdélyi Alexander Sándor* pozsonyi könyvkiadó és bibliaterjesztő testvér hűséges szolgálataért, aki több évtizede dolgozik a Szentírás és különböző nyelven (magyarul is) kiadott evangéliumi irodalom terjesztéséért.

Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2025. november 9.

Lelkipásztor-avatás Komárom-Szentpéteren

2025. november 9-e nagy piros betűs örömnép volt a kis Komárom-Szentpéteri Immánuel Baptista Gyülekezetünk életében, ugyanis 25 év (a gyülekezet önálló körzetté válása) óta először volt lelkipásztor-avatás, és egyben beiktatás a közösségünkben. *Dóczé Bálint* lelkipásztor 25 éven át szolgált hűen a gyülekezetünket, lelki magaslatokon és próbákön keresztül, a legutóbbi időben már nyugdíjba vonulása után is. Várta, és vele vártuk mi is, hogy az Úr kinek a szívére fogja ráhelyezni, hogy átvegye a szolgálatot.

Legnagyobb örömünkre az utánpótlás a gyülekezeten belülről érkezhett, s hosszabb átmeneti időszak után végül *Dóczé Sándor Efraim*, lelkipásztorunk fia, vállalta a gyülekezet felkérését a 2025. májusi gyülekezeti közgyűlésen. Efraim az elmúlt években, mint teológus szolgált a Komáromi és a Komárom-szentpéteri gyülekezeteket, s bár „egyetlen próféta sem kedves a maga hazájában”, mi nagyon boldogok voltunk, hogy Efraim végül a mi gyülekezetünket választotta.

Komárom-Szentpéteri Immánuel Baptista Gyülekezet és körzet ünnepe

Láthattuk felnőni, hitre és megtérésre jutni, láthattuk, ahogy az Úr elhívja a szolgálatra, s ő is láthatott minket, hibáinkkal és erősségeinkkel együtt. S láthatta őt felnőni az egész dél-felvidéki közösség, így végül 2025. november 9-én csordultig megtelt az imaházunk látogatókkal, a környező gyülekezetekből, de a faluból és a környékről is, testvérekkel és érdeklődőkkel, akik eljöttek, hogy gyülekezetünkkel együtt ünnepeljenek, s így kérhessük Istenünk áldását új lelkipásztorunk szolgálatára.

Gyülekezetünk fiataljai szolgáltak dicsőítéssel, *Kakas Zoltán*, a Szlovákiai Baptista Egyház alelnöke pedig rövid igei buzdítást mondott, ami után pedig a beiktatási szertartást is elvégezte. A beiktatás megható pillanata volt, amikor az újdonsült lelkipásztor és gyülekezetünk egymás iránt tetetett fogadalmat az Úr előtt. *Efraim*, hogy a gyülekezetet felelősségteljesen, Jézus Krisztus példája szerint és az Ő dicsőségére fogja vezetni; a gyülekezet pedig, hogy lelkipásztorunkat ebben a munkájában testileg-lelkileg támogatni fogja, vele együtt munkálkodva, Isten akaratát közösen keresve.

Kakas Zoltán lelkipásztor testvér, *Dr. Mészáros Kálmán* testvér, a budapesti baptista teológia rektora, *Efraim* teológiai tanára, valamint a „stafétát átadva” *Dóczé Bálint* lelkipásztor testvér áldáskérő imáikkal bocsátották szolgálati útjára az ifjú pásztorunkat. Élő bizonyágtételként, egész életünkben megélt és átélt tapasztalatként énekelhattuk zárásképpen *Efraim* egyik kedves énekét: „Az Úr irgalma végtelen, ezt folyton érzem én. Habár nincs semmi érdemem, Ő mégis hord kezén.”

Imádkozzunk fiatal testvérünk életéért és szolgálatáért, hogy élete, szolgálata lehessen gyülekezetünk épülésére, és az Úr örömeire és dicsőségére, hogy lehessen „példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tiszta életben.” (1Tim 4,12)

Az Úré legyen a hála és dicsőség mindenért!

Dóczé Bálint Jonatán

2025. november 21.

Romák és nem romák: közösségeink jelene és jövője a Kárpát-medencében

November 21-én, a Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kara, a KRE Lőrincz Lajos Közjogi Kutatóműhely által szervezett „Romák és nem romák: közösségeink jelene és jövője a Kárpát-medencében” című fiatal kutatók konferenciáján a Baptista Teológiai Akadémia oktatója, *Patkás Rita* is előadást tartott. A budapesti Károlyi-Csekonics-Palotában megtartott esemény, a BTA oktató „Hitéleti kezdeményezések a társadalmi fel-

zárkózásért” című előadásában bemutatta, miként szolgálja a cigánymisszió a lelkek megmentése mellett a mélyszegénységben élők társadalmi gyógyulását, integrációját.

A megtért és gyülekezeti közösségbe beilleszkedett cigány emberek radikális életmódbeli és gondolkodásmódbeli változáson mennek keresztül. Amint azt szociológiai kutatás is alátámasztja, ez a megtérés szemmel látható életváltozást hoz, mint például a függőségektől való szabadulás, a jobb családi kapcsolatok és az erkölcsi élet javulása, ami a többségi társadalom normáihoz közelít. A gyülekezetek olyan támogató közösséget nyújtanak, ahol a tagok elfogadást, vigaszt és tanulási lehetőséget kapnak, ami motiválja őket a folyamatos fejlődésre és a társadalom hasznos tagjává válásra. Az egyéni életváltozásokat és a társadalmi gyógyulást érintő téma igen felkeltette a hallgatóság figyelmét, több kérdést is intézve az előadóhoz.

A „Romák és nem romák: közösségeink jelene és jövője a Kárpát-medencében II.” című interdiszciplináris konferencia a Károli Gáspár Református Egyetemen zajló Kooperatív Doktori Program keretében került megszervezésre azon doktori tanulmányokra készülőknak, doktoranduszoknak és a fokozatszerzés után lévő posztdoktoroknak, akik – tudományterülettől függetlenül – a cigánysággal kapcsolatos kutatásokat folytatnak.

A rendezvény szervezését az a felismerés indította el, hogy a cigányságra irányuló kutatások körében egymástól távoli tudományterületeken is nagyon hasonló megismerési vagy éppen tudományetikai problémák vannak jelen, továbbá a tudományos eredmények szélesebb nyilvánossággal való megismertetése előtt is számos, a letisztult beszédmodok hiányára visszavezethető akadály áll. Ilyen és ehhez hasonló okokból a szociális építészet, a rendszertudomány, a zenetudomány, a kultúrantropológia, az igazgatástudomány, a szociológia vagy éppen a jogtudomány és a nyelvészet képviselői, továbbá a területen tevékenykedő civil szervezetek képviselői is eredményesen cserélhetnek eszmét, a határterületi kérdéseken túl közös módszertani problémákat azonosítva, illetve az azokra adott válaszokat is megosztva egymással. Ezen tudományterületek között kapott helyet ezúttal a hittudomány is.

Patkás Rita előadó

2025. november 21-24.

Kit küldjek el, ki lesz a követünk? Itt vagyok, engem küldj!

A Baptista Teológiai Akadémia lelkipásztori képzésben részesülő hallgatói háromnapos elvonuláson vettek részt 2025. november 21-24. között Krakkópusztán. A hivatásra felkészítő továbbképzésen *Varga György* és felesége *Anikó*, valamint *Pafkó Tamás* és felesége *Anita* a lelkipásztorok családi életének kihívásairól és áldásairól tanítottak.

Az elvonulás résztvevői

A háromnapos továbbképzés egy igei útmutatással és úrvacsoravétellel zárult vasárnap este, amit *Dr. Mészáros Kálmán*, a BTA rektora vezetett. Ebben felidézte a lelkipásztori szolgálatra való elhívás máig ható üzenetét:

„Láttam az Urat, amint egy trónon ült. Magasztos volt és felséges; palástja betöltötte a templomot... Majd az Úr szavát hallottam, amint ezt kérdezi: Kit küldjek el, ki lesz a követünk? Én ezt mondtam: Itt vagyok, engem küldj! Ő így felelt: Menj, és mondd meg ennek a népnek...” (Ézsaiás 6,1-8)

„Immánuel! – Velünk az Isten!”

(DRMK)

2025. november 24.

Létezik-e valódi inklúzió?

A Baptista Pedagógiai Intézet szervezésében a BTA Romológia/Roma-misszió oktatója, az Országos Baptista Cigánymisszió koordinátora, *Patkás Rita* tartott szakmai előadást a budapesti Lajtha László Baptista Általános

Patkás Rita előadó a tantestülettel

Iskola tantestülete számára „Létezik-e valódi inklúzió” címmel, 2025. november 24-én. Az előadás a Baptista Pedagógiai Intézet által kínált, intézmények számára választható témacsomag része volt, melynek célja a tantestületek szakmai megújítása és inspirálása.

Az előadás központi témái között szerepelt az identitás, a kisebbségi lét-tudatlanság kérdése, valamint az előítéletek pedagógiai kezelése. *Patkás Rita*, *Mayerhoff* gondolatait idézve hangsúlyozta, hogy a sikeres kezelés kulcsa a másik ember világának teljes megértése, mintha a befogadó maga is abban élne. Rövid történelmi áttekintést is adott a cigány nép sorsáról, valamint etnográfiai és szociokulturális ismeretekről. Kiemelte, hogy az Istenbe vetett hit, a megtérés minden ember számára életváltozást hoz, így a cigányok életében is a hit és a Szentírás meghatározó erővel, életszabályozó szereppel bír. A megváltozott életű személyek személyes tapasztalataik által gyakorolnak hatást családjukra, szűkebb, tágabb környezetükre.

Az inklúzió kulcsa a reményt nyújtó testvéri közösségek, a támaszt nyújtó lelki-mentális területeken kapott segítség elérésének biztosítása, és az egészséges identításra építkezés türelmes támogatása.

Az előadás intenzív beszélgetéssé alakult, számos kérdésre együtt keresve a választ.

2025. november 27.

Tudományos Nap a BTA-n

A Baptista Teológiai Akadémia 2025. november 27-én tartotta meg tudományos konferenciasorozatának soron következő alkalmát. A rendez-

vény célja az volt, hogy bibliai, egyháztörténeti, teológiai és társadalomtudományi megközelítésekben vizsgáljon aktuális egyházi és közösségi kérdéseket, valamint közös gondolkodásra hívjon az egyház és a gyülekezetek működéséről, jelenéről és jövőjéről.

A tudományos napot *Prof. Dr. Mészáros Kálmán*, a Teológia rektora nyitotta meg, a program levezető elnöke *Bereczki Lajos* rektorhelyettes volt.

Bibliai egyházvezetési modellek

Dr. Borzási Pál Zoltán
RMBGySz elnök

A konferencia első előadásában *Dr. Borzási Pál* a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének elnöke „A jeruzsálemi gyülekezet vezetésének két esettanulmánya, különös tekintettel a kongregacionalista egyházkormányzás formájára” címmel tartott előadást. Az előadó az Apostolok cselekedetei alapján vizsgálta a jeruzsálemi gyülekezet vezetési gyakorlatát. Két esettanulmány – az özvegyek ellátásának kérdése és az apostoli gyűlés – elemzésén keresztül mutatta be a kongregacionalista egyházkormányzás bibliai alapjait. Előadásában hangsúlyozta a vezetők és a gyülekezeti tagság közötti kölcsönhatást, a közös felelősségvállalást és a döntések lelki súlyát. Rámutatott: bár az egyházkormányzás nem

üdvösségi kérdés, mégis alapvetően meghatározza a közösségek működését és lelki egészségét.

Ezt követően *Varga László Ottó*, a Magyarországi Baptista Egyház főtitkára tartott előadást a felekezeti identitás és az újszövetségi egyházmodell kapcsolatáról. Előadásában arra kereste a választ, hogyan értelmezhető a gyülekezeti autonómia és a szövetségi összetartozás viszonya bibliai alapokon. Az Újszövetség példái – Pál apostol missziói gyakorlata, az apostoli gyűlés, a gyülekezetek közötti együttműködés – alapján amellettt érvelt, hogy a gyülekezetek nem elszigetelten, hanem egymással kapcsolatban éltek. Kiemelte: a felekezeti identitás gyengülése teológiai és közösségi következményekkel járhat, ezért tudatos erősítésre van szükség.

Varga László Ottó
MBE főtitkár

Dr. habil. Fodor Szilvia

Társadalomtudományi kitekintés

A tudományos napon különleges színt vitt a programba *Dr. habil. Fodor Szilvia* pszichológus, egyetemi docens előadása, amely a kreativitás kérdését vizsgálta teológiai és pszichológiai szempontból. A Teremtésre hangolva – a kreativitás eredete és környezeti meghatározói című előadásban a kreativitás, mint isteni ajándék és mint közösségi felelősség jelent meg. Rámutatott arra, hogy a kreativitás nem pusztán egyéni képesség, hanem erősen függ a környezeti légkörtől, a bizalomtól, a szabadságtól és a sokszínűségtől. A hallgatóságot is bevonta a gondolkodásba, hangsúlyozva a kreatív klíma jelentőségét egyházi és oktatási közösségekben.

Egyháztörténet és teológia

A konferencia záró előadásában *Prof. Dr. Mészáros Kálmán* egyháztörténeti áttekintést adott az észak-itáliai baptisztériumokról és az anabaptista hagyomány gyökereiről. Előadásában régészeti, építészeti és történeti példákon keresztül mutatta be, hogy a hitvalló bemerítés gyakorlata a korai keresztyénség szerves része volt, és miként szorult háttérbe a későbbi századok egyházi fejlődése során. Külön hangsúlyt kapott az anabaptista mozgalom üldöztetése, vándorlása és hatása Közép-Európában, valamint a habán közösségek szerepe a hit és a mesterségek összekapcsolásában.

Az előadásokat rövid diskurzus követte, majd a tudományos nap *Paróczy Zsolt* rektorhelyettes zárszavával és áldásával ért véget. Ezt követően kötetlen beszélgetés és állófogadás adott lehetőséget a további szakmai és testvéri eszmecserére.

Prof. Dr. Mészáros Kálmán

KV

...a ti hitetek mellé ragasszatok jó cselekedetet, a jó cselekedet mellé tudományt...
(2Péter 1,5)

2025. december 4.

Baptista kutató is részt vesz a washingtoni Biblia Múzeum programjában

2025. december 4-én a Kulturális és Innovációs Minisztérium és a Tempus Közalapítvány által kiírt Bibliakutatási Ösztöndíj sajtótájékoztatóján *Dr. Hankó Balázs* kultúráért és innovációért felelős miniszter hivatalosan bejelentette a Bibliakutatási Ösztöndíj ideit nyerteseit. A program célja, hogy támogassa a magyarországi bibliakutatást, és lehetőséget biztosítson a kutatók számára egy egyhónapos szakmai munkára a washingtoni Museum of the Bible intézményében.

Hegyi László, a pályázat egyik szakmai kidolgozója kiemelte: az ideit nyertesek jól tükrözik az ország vallási sokszínűségét. Az ösztöndíjat három katolikus, egy görögkatolikus, három református és egy baptista kutató nyerte el.

*Dr. Pafkó Tamás BTA oktató és
Dr. Hankó Balázs miniszter*

Nagy öröm számunkra, hogy a nyolc fiatal magyar bibliakutató között a baptista közösséget *Dr. Pafkó Tamás* lelkipásztor, a Baptista Teológiai Akadémia oktatója képviseli.

Tamás 2026. június 1–30. között végez majd kutatást a Museum of the Bible munkatársaival együttműködésben. A nemzetközileg is elismert intézmény missziós szemlé-

letével és magas szakmai színvonalával kiemelkedő lehetőséget biztosít a bibliatudományok művelésére.

A díjazottak képviseletében *Pafkó Tamás* elmondta: „Óriási örömömre szolgál, hogy egy olyan igazán meghatározó, missziós szemléletű és szakmailag magas minőségű intézményben kutathatok majd, mint a washingtoni Museum of the Bible. Az a célom és azért imádkozom, hogy az Úr használja ezt a lehetőséget a Teológiánk, az Egyházunk és a gyülekezetem épülésére is.”

Szívből gratulálunk, és Jézus Krisztus áldását kívánjuk *dr. Pafkó Tamás* díjazottnak!

2025. december 14.

A Szeretet csodája 2025

„A Szeretet csodája – dicsőség Istennek, békesség az embernek” címmel a Baptista Teológiai Akadémia kórusa és zenekara evangélizációs karácsonyi koncertet tartott a Nap utcai Baptista Gyülekezet templomában.

„Az angyal pedig ezt mondta nekik: Ne féljete, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában... A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban. És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.” (Lk 2,10-14)

A BTA kórus és zenekar szolgálat közben

A koncertre 2025. december 14-én került sor a BTA karácsonyi ünnepi istentiszteletén, ahol az igét Prof. Dr. Mészáros Kálmán, a BTA rektora hirdette. A BTA kórusát és zenekarát Kónyáné Puskás Laura vezényelte.

Köszönet a Buda-Hegyvidék Tv stábjának, élükön Ágnes Mottl-Buon-sante műsorszerkesztőnek, a BTA korábbi hallgatójának a színvonalas felvételért.

Soli Deo Glória! – Immánuel! – Velünk az Isten!

2026. január 4.

Add tovább a jó hírt a következő nemzedéknek!

A Magyar Evangéliumi Szövetség – Aliansz Imahét országos megnyitó istentiszteletére 2026. január 4-én, vasárnap került sor a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség templomában (8000 Székesfehérvár, Szekfű Gyula u. 1.)

A szolgálatba bekapcsolódók csoportja

Bencze András a székesfehérvári evangélikus gyülekezet lelkipásztora házigazdaként köszöntötte a város különböző felekezeteiből érkezett résztvevőket. Az Aliansz elnöksége részéről Szeverényi János alelnök mondott bevezetőt és imádkozott az alkalom áldásáért.

Az igehirdetések az imahét vezérigéjéhez kapcsolódtak: „Ne titkoljuk, amit Isten kinyilvánított!” (Zsolt 78, 1-4)

Elsőként Dani Eszter református lelkipásztor, az Aliansz egyik alelnöke szólt, majd Dr. Mészáros Kálmán baptista lelkipásztor, az Aliansz alelnöke folytatta az igei buzdítást, végül Szuhánszky Gábor metodista lelkipásztor, az Aliansz elnöke zárta az imaközösségre felhívó bátorítást.

Igehirdetés után a jelenlevő székesfehérvári gyülekezetek lelkipásztorai imádkoztak az igei felszólítás üzenetének megvalósulásáért, a következő nemzedék hitre jutásáért és bátor tanúságtételének megvalósulásáért.

Az „Ez az a nap”-ról, a legközelebb Szegeden tervezett Istent dicsőítő stadionkoncetról László Viktor rendezvény igazgató szólt. Végül az Aliansz országos tevékenységéről Horváth István főtitkár tájékoztatta a jelenlevőket.

Bátorítunk minden imádkozni szerető testvérünket, hogy kapcsolódjanak be lakóhelyükhöz leközelebb található bibliahú gyülekezet által január hónapban szervezett evangéliumi, protestáns és ökumenikus imahetek esti imaösszejöveteleibe!

Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2026. január 20.

Csepel népének is szüksége van az evangéliumra

Az Egyetemes Imahét keretében Csepelre kaptam meghívást az evangélium hirdetésére 2026. január 20-án. A Csepel-Királyerdei katolikus kö-

*Dr. Mészáros Kálmán rektor
és Kertész Péter plébános*

zösség lelkipásztorát, *Kertész Péter* plébánost még a Székesfehérvári Baptista Gyülekezet lelkipásztora-ként ismerhettem meg a '90-es években, aki több évtizeden át végzett aktív felekezeti közti szolgálatot a székesfehérvári püspökség titkáráként és irodaigazgatójaként.

Jó volt felidézni a korábbi közös lelki emlékeket és közben a győzelmes evangélium üzenetét megosztani a helyi Katolikus, Református,

Evangélikus és Baptista Gyülekezet lelkipásztoraival és a megjelent felekezeti közti közösség tagjaival.

A bibliai üzenet az Efézusi levél 4,1-4 alapján szólt ezen az estén, melynek címe ez volt: „Az elhíváshoz méltó élet a hit nagykorúságában és egységében”.

Az igeszakasz pedig így hangzott: *„Kérlek tehát titeket én, aki fogoly vagyok az Úrért: éljétek ahhoz az elhíváshoz méltón, amellyel elhívtatok, teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel, igyekezzetek megtartani a Lélek egységét a békesség kötelékével. Egy a test és egy a Lélek, aminthogy egy reménységre kaptatok elhívást is”*

(DRMK)

2026. február 15.

Garai-nap Rákossabán

Zenés istentiszteletet tartottak a Rákossabai Baptista Gyülekezetben 2026. február 15-én délelőtt és délután. Különleges alkalomnak adott otthont a Rákossabai Baptista Gyülekezet: szerzői napon mutatkozhatott be *dr. Garai Zsolt* orgonaművész, zeneszerző, a Baptista Teológiai Akadémia oktatója a műveivel.

Garai Zsolt Aradon született, zenei útja már fiatalon összekapcsolódott a gyülekezeti énekléssel. Tanulmányait a kolozsvári Gheorghe Dima Zeneakadémián végezte, majd doktori fokozatot szerzett. Jelenleg a nagyváradi Emmanuel Egyetem docense és a Baptista Teológiai Akadémia kántor szakának vezetője. Szolgálatában kiemelt helyet kap a kórusmuzsika és a gyülekezeti éneklés. Mint elmondta, számára a zene elsősorban ajándék, amelyen keresz-

A kibővített énekkart dr. Garai Zsolt vezényli

tül Isten dicsőségét lehet szolgálni, és amely a közösség lelki épülését segíti. A komponálás során különösen fontos számára, hogy a zene a szöveget támogatassa, és az evangélium üzenetét közvetítse. Az alkalmon saját művek és feldolgozások hangzottak el a gyülekezet kibővített kórusa és zenészei, valamint a szerző közreműködésével. Az esemény igei üzenetét *László Gábor* lelkipásztor tolmácsolta, aki a „Kész az én szívem” (Zsolt 57; 108) gondolatát állította középpontba. Igehirdetésében arra hívta fel a figyelmet, hogy az Istent dicsőítő ének nem csupán külső forma, hanem belső valóság: a szív készsége, amely Isten szeretetének és hűségének felismeréséből fakad.

A Garai-nap így nem csupán zenei élményt adott, hanem közös lelki tapasztalattá is vált: annak felismerésévé, hogy a zene akkor tölti be igazán a küldetését, ha Isten dicsőségét szolgálja, és az ember szívét is megszólítja.

2026. február 27-28.

Vendégelőadó oktatott a BTA-n

Papp Jónatán és Dr. Richard Blake

Minden szemeszterben meglátogatja intézményünket *Dr. Richard Blake* testvér – az Extend Ministries International vezetője –, aki „A Messiás és az evangélium az ószövetségi írásokban” címmel tartott kurzust a nagyszámú érdeklődőknek. A két nap során *Papp Jónatán* és *Dr. Bukovszky Ákos* tolmácsolta az előadásokat.

2026. márciua 7.

László Gábor, nyugalmazott lelkipásztor búcsúztatása a Péceli Baptista Temetőben

Türelemmel viselt betegség után 2026. február 28-án kapta meg a hazahívó szót László Gábor testvér. Március 7-én vettünk búcsút elköltözött testvérünktől a Péceli Baptista Temetőben. Áldásos lelkipásztori munkájának egy szakaszán a BTA munkatársa is volt tíz éven keresztül. Feladatát nagy felelősséggel és segítőkészséggel végezte, amire Isten iránti hálával emlékezünk. Alábiakban életútját közöljük röviden.

László Gábor 1939. március 14-én Hajdúnánáson született baptista család ötödik gyermekeként. Édesanyja már születésekor az Úr szolgájaként ajánlotta őt. Később az édesanya éneklése lett eszköze a fia megtérésének. 16 évesen merítkezett be Hajdúböszörményben. A család később Orgoványba költözött, itt ismerkedett meg későbbi feleségével, és itt kapta 20 éves korában a lelkipásztori szolgálatra szóló elhívást.

A Baptista Teológiai Szeminárium elvégzését követően, 1963-ban az orgoványi imaházban kötöttek házasságot *Marton Margittal*. Felesége biztos háttérrel jelentett a szolgálatban, különösen a családlátogatásban és az ifjúság nevelésében. Gyermekeik, *Margit* és *Gábor* a szülők életében láthatták a sokszor embert próbálóan nehéz körülmények között is hűséges szolgálat mintáját. Megtanulhatták, hogy az Istennek tetsző élet áldozatot kívánó, örömteli életforma. Átéltették, hogy a betegségekből és torokszorító helyzetekből van, aki szabadulást hozzon, vagy ha nem, akkor van, aki erőt adjon a terhek nap-nap utáni hordozásához. Mindezekből, mindezekről unokái is sokat tanulhattak tőle.

László Gábor a hosszúpályi körzetben kezdte meg a szolgálatot. 1968-tól a magyarhomorogi, majd 1974-től a nagydobosi körzet lelkipásztora volt. 1987-től nyugdíjba vonulásáig az albertirsai és a pilisi gyülekezetet pásztorolta. Nyugdíjasként öt évig volt a pestszentimrei gyülekezet ügyvezető lelkipásztora, majd ügyintézőként szolgált a szekszárdi körzetben és Monoron. Szolgálatában jelentős erőforrás volt néhai *Kovács Imre* és néhai *Patkás Gábor* testvérek személyes támogató és tanácsadó szeretete.

László Gábor igehirdetésének középpontjában a megfeszített Krisztusról szóló evangélium állt. Minden prédikációjában evangelizált. Vallotta, hogy kegyelemhirdetés nélkül nincs prédikáció. Hosszúpályiban és Nagydoboson aktívan foglalkozott az ifjúsággal. Lehetőségek szerint pengetős- és

fúvószzenekarokat szervezett. Számos nem hívő családból származó fiatal is Krisztushoz vezetett. Sikeresen szervezte a gyülekezeti alkalmakon kívül is a közösségi életet. Számos gyülekezeti bonyodalom során kérték fel béketeremtésre. Személyválogatás nélküli szeretete és belátása eredményessé tette munkáját.

Szolgálatából néhány mondatát szállóigeként őrzik az őt ismerők, többek között ezeket:

- „Ha egy mondatban nem tudod elmondani a prédikáció üzenetét, akkor még nem készültél fel elég jól.”
- „Ha félelem nélkül indulsz a szószékre prédikálni, akkor nem érdemes hozzákezdeni.”
- „A gyülekezetre vonatkozó panaszkodás előtt először a tükörbe kell nézned.”
- „A lelkipásztor legfontosabb feladata a gyülekezet és a rábízottak őszinte szeretete.”
- „A lelkipásztor soha ne vegye túl komolyan önmagát!”
- „A generációk közötti feszültség a szeretet légkörében nem szétszakítja, hanem aktiválja a gyülekezeti életet az építés érdekében.”

László Gábor a pártállam regnálása idején többször szembekerült a hatalom helyi embereivel, akik hátrányosan megkülönböztették a gyülekezetbe járó gyermekeket, családokat. Bátran kiállt a testvérek mellett, és minden tiltás ellenére aktívan foglalkozott az ifjúsággal, és szervezte a gyülekezetek életét. Többször feljelentették, de megalkuvás nélkül viselte a családot sújtó, néha nagy terhet jelentő egzisztenciális hátrányokat és megaláztatásokat.

Pásztori munkáját Isten gazdagon megáldotta, de ő alázatban mindig vallotta: „Az én dolgom a vetés, a többi az Istené.” Az eredményeket nem tartotta számon, még a bemelegített számát sem, pedig sokak megtérésében volt eszköz. Úgy gondolta, az nem az ő feladata.

Sem a szolgálatban, sem a szolgálaton kívül nem ismerte a dologtalan-ságot. Élete során mindvégig osztályrésze volt a kemény fizikai munka, amellyel családját fenn tudta tartani. Édesapjától tanulta el a kőműves szakma fortélyait. Ezt a szolgálatban is hasznosította. Őt imaház felújításában, bővítésében vállalt vezető szerepet. Az albertirsai imaház teljes átépítésében vezető szerepet vállalt a fizikai munkában. Két kezével nemcsak saját otthonát építette fel, hanem másoknak is sok segítséget nyújtott. Amikor pedig elérkezett a csendesebb életszakasz ideje, a Baptista Teológiai Akadémia portáján töltötte be, munkájával egyidejűleg, a jó szóval, meghallgatással, tanáccsal végzett lelkigondozás szolgálatát.

Édesanyjától örökölt humora végig kísérte életét, és még az időskor terhei sem koptatták el jókedvét, a nehézségek derűs leküzdésére való képességét. Igaz volt ez élete utolsó másfél évére is, amikor már a végzetes diagnózis ismeretében is ő maradt családtagjainak bátorítója, vigasztalója. Utolsó heteiben is méltósággal viselte a betegséget és a fájdalmakat. Rövid szenvedés után, szerettei körében, otthon adta vissza lelkét Teremtőjének 2026. február 28-án. Hisszük, hogy Isten gyermekeként célba ért! Mi, akik itt maradotunk, hálával emlékezünk életére, példájára és szolgálatára!

2026. március 11.

Fókuszban a teológiai oktatás

Szükségesnek tartjuk, hogy időnként mélyebb elemzést végezzünk teológiai oktatásunk minőségét, szerkezetét, kihívásait illetően.

A kibővített Raktori Kabinet

Így történt 2026. március 11-én is, amikor a Baptista Teológiai Akadémia vezetőségének minőségbiztosítással foglalkozó munkabizottsága egy külön napot szánt egy alapos helyzetelemzésre és feladat összpontosításra, korunk kihívásainak Szentírásra épülő megoldására, valamint a jövőben szükséges stratégiai tervek kidolgozására. A kihelyezett tanácskozásra a Rákoscsabai Baptista Gyülekezet közösségi házában került sor.

Napunk légkörét meghatározó bibliai üzenet ez volt: „*Kiáltt hozzá, és én válaszok, hatalmas és rejtett dolgokat jelentek ki neked, melyekről még nem tudsz!*” (Jeremiás 33,3)

Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2026. március 5-14.

Indianapolis-i tanulmányúton a BTA hallgatói

Sokszor elgondolkodtam már azon, hogy hogyan lehet a lehető legtermészetesebben átadni valakinek az evangélium üzenetét. Eddigi életem egyik legmeghatározóbb külföldi útján most úgy érzem, két irányból is választ kaptam a kérdésemre.

A Teológia jóvoltából két hallgatótársammal, *Mohai Szilárddal* és *Halász Győző Mihály*, „Gyömivel” lehetőséget kaptunk arra, hogy *Balla Pétert*, a Nap utcai gyülekezet lelkipásztorát, a teológia oktatóját és nemzetközi kapcsolatokért felelős munkatársát elkísérjük az Egyesült Államokba egy konferenciára, melyet az indianapolis-i College Park Church gyülekezete szervez meg évről évre.

A THINK konferencia néhány résztvevője

A THINK nevet viselő konferencia idei témája a személyes evangelizáció volt. Az eseménynek két előadója volt: az Ausztráliából érkező *Sam Chan* arra hívta fel a figyelmet, hogy napjainkban az emberek ugyanúgy viszonyulnak a keresztyénekhez, mint az ufó-hívőkhöz. Megváltozott világunkban meglepő módon ugyanis a tényekre épülő érvek helyett leginkább a közösségből származó információk alapján dönti el valaki, hogy miben vagy kiben hisz, vagy nem hisz. Éppen ezért, mivel a keresztyén gondolkodás ennyire messze került a meg nem tértek gondolkodásától,

ezt a két világot közelíteni kell egymáshoz annak érdekében, hogy az emberek befogadóvá váljanak az evangélium üzenetére. Erre pedig a legmegfelelőbb közeg az evangéliumot közvetítő életmód, és a barátkozás, ami nem egyenlő az azonosulással. Előadásában *Sam* végigvezetett minket a barátkozás fázisain, és az ehhez szükséges attitűd elsajátításán.

A másik előadó, *Rebeka McLaughlin* ezzel szemben azokra a pontokra hívta fel a figyelmet, ahol az evangélizáció során nemcsak elutasítással, de egyenesen támadásokkal kell sokszor szembenéznünk. Világi emberekkel való beszélgetésünkben ugyanis feljöhetnek olyan témák – mint például a gender, vagy a feminizmus kérdése –, amikre bibliai, de szeretetteljes választ kell adnunk, nem elfeledve, hogy Krisztus ezeket az embereket is meg akarja menteni. Ez lehet a kulcsa, de legalábbis kezdőlépése annak, hogy a támadást, érdeklődés váltsa fel ezekben a beszélgetésekben. Kinttartózkodásunk ideje alatt megannyi alkalommal láthattuk élőben, hogyan lehet a lehető legtermészetesebben megszólítani az embereket. „Idegenvezetőnk” és programszervezőnk *Tom Miyakawa* misszionárius volt, aki többször járt már Magyarországon is, valamint évekig élt családjával Thaiföldön. Barátaival többször bebizonyította számunkra, hogy evangélizálni tényleg életmódot jelent. Akárhol jártunk, *Tom* mindenhol, pillanatok alatt, szeretetteljes érdeklődéssel kezdett rövid, ám annál „hatékonyabb” beszélgetéseket azokkal a nem hívőkkel, akikkel összefutottunk, legyen szó egy szombat esti középiskolai kosármeccs forgatagáról, egy kávézóban ülő kevésbé jól szituált nőről, vagy éppen a minket kiszolgáló pincérről.

A konferencia három napja után, hétfőn kis csapatunk ellátogatott a Taylor Egyetemre, amely egy lelkiületében is érezhetően keresztyén oktatási intézmény. Itt részt vehettünk a hallgatók közös istentiszteletén, majd megtekinthettünk egy jövőendőbeli középiskolai tanárokat felkészítő órát. Másnap reggel korán, még munkaidő előtt találkoztunk *Tom* barátaival, akikkel rendszeresen tartanak együtt bibliatanulmányozást, késő délután pedig a gyülekezet legnépesebb férfi alkalmára látogattunk el. A „Férfi Szíve” nevet viselő program kezdetén felemelő volt látni, hogy ezek a férfiak, idősek és fiatalok egyaránt szó szerint térden állva, hangosan imádkoztak egy körben egymásért, a betegekért és a terheket cipelőkért. Ezek után kiscsoportos igetanulmányozásban vehettünk részt, majd közösen hallgathattunk meg egy tanítást a vizsgált igerészekből.

Szerdán ismét korán reggel útra keltünk, hogy az egyik kávézóban együtt lehessünk azzal a férfiakból álló csapattal, akik már több mint 20 éve minden szerdán találkoznak munkaidő előtt, hogy együtt Igét olvasva, egymásért imádkozva és egymást erősítve indulhassanak neki a napnak. Délután teológus társaimmal a College Park Church lelkipásztoraival ta-

lálkoztunk, akik megosztották velünk vezetési tapasztalataikat azokról a területekről, amikért felelősek voltak. Talán itt ismertük fel igazán, hogy ez a sok kiscsoportos összejövétel, amin részt vettünk a héten, mennyire komoly csapatmunkát, időt és energiát igényel. Ugyanakkor egyértelműen látható annak a gyümölcse, hogy ezt már évek, sőt évtizedek óta teljes oda-
szánással gyakorolják. A sok program között természetesen jutott idő egy kis városnézésre, vásárlásra, személyes, minőségi, és olykor a fáradtságunkat tükröző komolytalan beszélgetésekre is. Utazásunk végét a gyülekezet jóvoltából egy egyedülálló élménnyel zárhattuk le: csütörtök este részt vehettünk a helyi profi, NBA kosárlabda-csapat, a Pacers meccsén a Phoenix Suns csapatával szemben. És bár az általunk támogatott csapat elvesztette a mérkőzést, mi megannyi élménnyel gazdagabban, feltöltődve, tele energiával indultunk vissza szállásadóinkhoz.

Hálás vagyok a vendéglátóimért, *Tom és Martha Spittalért*, rég nem láttott, az Élet Szava Táborban megismert barátaimért, *Jeanne és Dick Niedermayerért*, akik évekig minden nyáron ellátogattak hazánkba azért, hogy angolt és különböző sportokat tanítsanak a magyar táborozó fiataloknak. Hálás vagyok a College Park Churchnek, hogy időt, energiát és pénzt nem sajnálva, felejtethetlenné, és rendkívül inspirálóvá tették számunkra ezt az egy hetet. Hálás vagyok hallgatótársaimért és oktatóknak, *Péterért*, akik a repülőtéren átszállások rohanásaiban megértően, és tetterre készen segítettek az utazásomat. És természetesen hálás vagyok a Baptista Teológiai Akadémiának, hogy lehetővé tették számunkra, hogy ezúton is növekedhessünk a kegyelemben, és Krisztus ismeretében.

Nagy Bálint – MA/2. hallgató

2026. április 16-19.

Tóalmási elvonulás

A Baptista Teológiai Akadémia lelkipásztori szolgálatra készülő 25 hallgatója négynapos elvonuláson vett részt április 16-19 között a Élet Szava Magyarország táborában. A záróvizsgára is felkészítő, kihelyezett tanulmányi napok fókuszában ezúttal a hit fogalma állt. Megérkezésünk után, az elvonulást szervező lelkipásztor testvér, *Balla Péter* vezetésével egy teológus acti-vity társasjátékot játszottunk, ahol a teológia különböző diszciplínáit képviselő csapatoknak kellett fogalmakat, rövid meghatározásokat és tételmondatokat kitalálniuk, majd előadniuk rajzban, mutogatva vagy éppen körülírva. Itt sajnos a mi csapatunk a lelkigondozás szavankénti körülírásánál alulmaradt azzal a tételmondatdal, hogy „A lelkigondozás magába foglalja a trichotómia mindhárom elemével történő foglalkozást a lelki

Az elvonulás résztvevői Tóalmáson

növekedés segítése érdekében.” Ezt ugyanis senki nem találta ki időre. Mentségünkre legyen szólván, a tételmondat kitalálásánál még nem tudtuk a feladatot...

Az első napon *Dr. Sebján-Farkas Zsolt* egyetemi docens segítségével dogmatikai szempontból határoztuk meg, hogy mit is jelent a hit először köznyelvi, majd pedig teológiai értelemben. Az előadásából megállapíthattuk, hogy a hit lényege, a személyes kapcsolat Istennel. A délelőtti szekció és egy kiadós ebéd és pihenés után következett az elvonulásaink szerves részét képező sporttevékenység, vagyis a foci. Itt megállapíthattuk, hogy *Hégyes Titusz* testvérrel jó egy csapatban lenni, ugyanis az elmúlt félévek tapasztalatai alapján mindig az a csapat győz, ahol ő játszik. A futball mellett természetesen lehetőség volt arra is, hogy kissé elcsendesedve élvezhessük az Élet Szava Tábor gyönyörű környezetét, személyes beszélgetéseket folytassunk társainkkal, vagy éppen az aktuális beadandóinkkal foglalkozzunk egy keveset. Késő délután végül *Dr. Várady Endre* a BTA Újszövetségi Tanszékének vezetője érkezett közénk, ahol rengeteg igeversen keresztül bontottuk ki, hogy a dogmatikában viszonylag egyszerűen meghatározott hit fogalom, pontosan milyen jelentésekkel is bír az Újszövetségben. Itt elsősorban olyan kifejezések kerültek elénk mint hit, bizalom, hűség, szavahihetőség, bizonyíték vagy meggyőződés. Megállapítottuk, hogy a hit bizonyítékai, a cselekedetek nem elválaszthatók az igazi hittől. Másnap délelőtt *Marton Zsolt*tal, az Ószövetségi Tanszék megbízott vezetőjével ugyanezt a vizsgálatot végeztük el az Ószövetségben leírtak alapján. Mindkét esetben elénk került Ábrahám története, akiről azt írja a

Szentírás, hogy „*hitt Istennek, és Isten ezt számította be neki igazságnak.*” (Gal 3,6 és 1Móz 15,6) Az ószövetségi hit fogalmai még jobban árnyalták számunkra azt, hogy mit is jelent az első napon meghatározott élő kapcsolat Istennel. A hit nem csupán egy érzés, hanem bizalomra épülő életgyakorlat és dinamikus kapcsolati valóság. A mély és számomra kifejezetten lelkesítő és izgalmas teológiai elemzés után kis csapatunk útra kelt, hogy a témában kialakult beszélgetéseket testi felfrissüléssel összekötve, a nagykáti fürdő medencéiben folytassuk.

Késő délután végül fáradtan értünk vissza a táborba, ahol *Urbán Gedeon* tanárunk már várt minket. Észelve saját kimerültségünket, azt latolgattuk, hogy vajon mennyire leszünk képesek figyelni az esti alkalmon, ahol a hit pedagógiai megközelítéséről lesz szó. Az esti szekción azonban bizton állíthatom, hogy senki sem aludt. Körbe ülve ugyanis *Gedeon* tanár úr ötletelő vitát kezdeményezett arról, hogy a hitet vajon lehet-e tanítani, amikor azt olvashatjuk a Bibliában, hogy az ajándék Istentől. (Ef 2,8 és 1Kor 12,9) A beszélgetés közben hamar megállapítottuk, hogy két különféle hitről beszélhetünk: a megváltó hitről, ami mindenkinek adatik lehetőségként, és a lelki ajándékként kapott hitről, amiben azonban nem mindenki részesül. Nagyon sok értékes gondolat hangzott el ezen az egészen hosszúra elnyúló estén, ahol a végén a legkitartóbbak este 10 órakor még egy kései pizzavacsorában is részesülhettek.

A vasárnapi alkalom úrvacsorai istentisztelettel, *Prof. Dr. Mészáros Kálmán* a BTA rektorának szolgálatával ért véget. Az igei üzenet az emmausi tanítványoknak a feltámadt Jézus Krisztussal való váratlan találkozásának mai tanulságait idézte fel.

Nagy Bálint – MA/2. hallgató

2026. április 21.

Látogatás a Milton Egyetemen

A Magyar Rektori Konferencia Egyházi Tagozatának soron következő ülésére 2026. április 21-én került sor Budapesten a Milton Friedman Egyetemen, amire más egyházi intézmények képviselői között a Baptista Teológiai Akadémia rektora is meghívást kapott. A jubileumi szakmai konferencián először tájékoztatást kaptunk a Magyar Rektori Konferencia legutóbbi tevékenységéről és terveiről.

Plenáris előadások után látogatást tettünk a gyönyörűen felújított Óbudai Zsinagógában, amelyet *Köves Slomó* vezető rabbi mutatott be a konferencia résztvevőinek. A helyi zsidó közösség jóvoltából különleges kóser ebédre is meghívást kaptunk.

A tanácskozás résztvevői

Délután az MRK Egyházi Tagozatának ülése újból a Milton Friedman Egyetemen folytatódott, ahol tisztújításra is sor került. Az egyetem korábban Luxemburgi Zsigmond király (1386-1437) nevét viselte, hiszen a magyar uralkodó 1395-ben hozta létre Óbudán a második magyarországi egyetemet. Az intézmény utódjának a mai Óbudai Egyetem tekinthető.

A 2000-ben újjáalapított intézmény az „alkalmazott tudományok egyeteme” státuszban, Zsigmond Király Egyetem néven folytatja működését. 2017-ben az Egyetem fenntartója az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség (EMIH) – Magyar Zsidó Szövetség lett. 2018-tól az egyházi fenntartású intézmény Milton Friedman Egyetemenként működik tovább.

Az intézmény új névadója *Milton Friedman* (1912-2006) a XX. század kiemelkedő, magyar származású közgazdásza 1976-ban kapott Nobel-díjat. Tudományos munkásságán túl közéleti szerepe is jelentős, *Ronald Reagan* és *Margaret Thatcher* gazdaságpolitikájának fő kidolgozója volt. Az egyetem hitéleti oktatási részlege egy másik bázisterületen működik...

Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2026. április 23-25.

Rektorkonferencia Kolozsváron

A Magyar Rektori Konferencia [MRK] soron következő plenáris ülésére 2026. április 23-25. között került sor Kolozsváron, ahol mintegy hatvan felsőoktatási intézményvezető vett részt Magyarországról és a szomszédos ország részekből.

A konferenciára *Bocskai István* erdélyi fejedelem szülőházában működő a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem Rektori Hivatalaként is szolgáló, frissen felújított Bocskai-ház dísztermében került sor.

Kolozsvár főterén álló Mátyás király lovasszobra és közeli szülőháza, valamint a Bocskai-ház múltidéző *genius loci* [hely szelleme] kiváló helyszínt biztosított a hazai és határon túli magyar anyanyelven oktató felsőoktatási intézmények rektorainak a tanácskozáshoz.

Hunyadi Mátyás [1443-1490] magyar király kiemelkedő képességű uralkodó volt a maga korában. Széles körű tudományos tájékozottsága, nemzetközi kapcsolatrendszere, világhírű művészi kivitelű corvinái, kora tudósainak anyagi és erkölcsi támogatása az ország jó hírét emelte, népének elismerését az uralkodó tekintélye iránt pedig növelte.

Hasonló formátumú és világlátású fejedelem volt az ugyancsak kolozsvári születésű *Bocskai István* [1557-1606] erdélyi fejedelem is, aki a protestantizmus bátor védelmezője volt. Az egyik tudós kortársa így jellemezte: „A jámbor és Istenfélő fejedelem azon igyekezett, hogy minden oldalról békét és nyugalmat biztosítson a megszorodott Magyarországnak és Erdélynek.”

A konferencia résztvevői

A két kolozsvári származású magyar uralkodó szülőháza néhány lépés távolságban van egymástól. Most sem lehet megrendülés nélkül ezekbe a történelmi légkört felidéző, frissen felújított fejedelmi épületekbe és termekbe belépni.

Nem is lehetett volna aktuálisabb helyszínt választani ennek a konferenciának, ahol a magyarországi rektorokon kívül az elszakított országrészek – Felvidék, Kárpátalja, Erdély, Vajdaság – magyar nyelvű felsőoktatási intézményeinek a képviselői tanácskoztak itt 2026. április 23-25. között.

Az MRK Plenáris ülése a házigazda *Prof. Dr. Tonk Mártonnak*, a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem rektorának köszöntő szavaival vette kezdetét. (Csak zárójelben jegyzem meg, hogy ezzel az erdélyi egyetemmel kötött a Baptista Teológiai Akadémia együttműködési megállapodást 2022-ben.)

Ezt követően a leköszönő és újonnan megválasztott rektorokat köszöntötte *Prof. Dr. Merkely Béla* az MRK elnöke, a Semmelweis Egyetem rektora. Elsőként *Prof. Dr. Mészáros Kálmánt*, a Baptista Teológiai Akadémia leköszönő rektorát hívta az emelvényre, hogy baráti kézfogással és egy egyszerű ajándékcsomaggal köszönje meg az elmúlt öt esztendő alatt megtapasztalt kiváló együttműködést.

A konferencia szünetében nekem is lehetőségem nyílt a Károli Gáspár Református Egyetem (KRE) újraválasztott rektorát, *Prof. Dr. Trócsányi Lászlót* köszönteni, akit újabb öt esztendőre választott meg a Magyarországi Református Egyház Zsinatának Elnökségi Tanácsa.

Ezután az MRK vezetői részéről részletes tájékoztatás hangzott el a Magyar Felsőoktatás jelen helyzetéről, a jövő kihívásairól és a nélkülözhetetlenül szükséges és fontos mielőbbi tennivalókról.

A tanácskozás következő kiemelt eseménye a Határon Túli Felsőoktatási Intézmények Fóruma volt. Ezen keresztül betekinthettünk a szomszédos elcsatolt országrészekben élő, felsőfokú intézményekben anyanyelvükön továbbtanulni szándékozó magyar fiatalok kiszolgáltatott helyzetébe.

Ezen túl képet kaphattunk a határon túli magyar egyetemek és főiskolák szakmai, anyagi és erkölcsi támogatásának nehézségeiről.

A plenáris ülés a Kolozsvár főterén álló híres Rhédey Café étterem századfordulós magyar időkét idéző, korhű szalonjában felszolgált ünnepi ebéddel zárult.

A délutáni városnézés centrumában *Fadrusz János* magyar szobrászművész főtéri alkotása, Mátyás király lovasszobra és a mögötte álló katedrális állt: „Amiről a Szent Mihály templom kövei mesélnek” címmel *dr. Lupescu Radu* művészettörténész előadásában.

Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2026. május 7.

Tudományos nap és jubileum a BTA-n

A Baptista Teológiai Akadémia megalapításának 120. évfordulója alkalmából Tudományos Napra került sor 2026. május 7-én Teológiánkon.

A jubileumi program *Paróczy Zsolt* rektorhelyettes köszöntőjével és áldáskérő imádságával vette kezdetét.

A megnyitó beszédet *Papp János*, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke mondta, melyben megemlékezett a 120 esztendőre visszatekintő magyarországi baptista teológiai oktatás hazai és nemzetközi jelentőségéről.

Ezt követően *Prof. Dr. Mészáros Kálmán*, a BTA rektora, egyháztörténész, tanszékvezető egyetemi tanár a Kárpát-medence újkori baptista

*Prof. Dr. Mészáros
Kálmán*

mozgalom kezdeti szakaszáról tartott vetített-képes előadást: „*Rottmayer János* az első magyarországi baptista misszionárius” – címmel. (Idősebb *Rottmayer János* életrajzával kapcsolatos kiegészítő információk a cikk utáni megjegyzésben olvashatók.)

A következő előadó *Dr. Mike Laura*, a Károli Gáspár Református Egyetem oktatója volt, aki „*Roger Williams* és kora” – címmel ismertette doktori disszertációjának egy részletét, amiben az amerikai puritán mozgalmak történelmi hátterét és hatását mutatta be, kihangsúlyozva *Roger Williams* Rhode Island államalapító munkásságát és az amerikai baptista mozgalom megalapításában vállalt tevékenységét.

Drs. Balla Péter

*Papp János
MBE egyházelnök*

Dr. Mike Laura

Az újszövetségi írásmagyarázat területéről *Drs. Balla Péter*, a BTA oktatója előadását hallgattuk meg „*Jézus Krisztus* kettős természetének vizsgálata a *Krisztus-himnusz* exegézise alapján” – címmel. Ez különösen a bibliai görögnyelv iránt érdeklődő hallgatóság számára jelentett különös kitekintést.

*Mészárosné Dr. Seres
Leila*

A koradélutánban a Magyarországi Baptista Egyház Történelmi Bizottságának hazai és határon túli képviselői tartottak tanácskozást, majd a jubileumi ünnepség résztvevőivel közösen ünnepi megemlékezésre került sor a BTA 120 éves jubileumáról.

Ennek keretében a teológia épületének bejárása következett, melynek részeként minden tanterem és oktatói szoba egy-egy baptista hithősről lett elnevezve. Mindez annak reményében, hogy a hallgatók az intézmény folyosóin végighaladva elolvassák és így jobban megismerhetik baptista misszióknak kiemelkedő hithőseit.

Vix József fűrészlap hangszerével

Az előadások sorát Mészárosné Dr. Seres Leila, egyetemi docens, a Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem, Egészségtudományi oktatója, érdekesítő kutatásának feltárása zárta, aki „A kiégés megelőzése a lelkipásztor családokban” – címmel tartott egy rendkívül érdekes és időszerű témáról szóló lebilincselő előadást.

Az előadássorozatot – melyet egy-egy hegedűvel (Szabóné Hricsovinyi Renáta) és zongorával (Könyáné Puskás Laura) kísért lelkiének, sőt stílszerűen egy hangszerré váló fűrészlap Istent dicsérő dallamai (Vix József) foglalt keretbe – egy diskurzus zárta, amit László Gábor, a BTA főtitkára foglalt össze, kiemelve az egyes előadások fő mondanivalóját és jövőbe mutató tanulságait.

*Könyáné Puskás Laura és
Szabóné Hricsovinyi Renáta*

Délutáni programunk még egy jelentős eseménnyel egészült ki. A jubileum érdeklődő résztvevői közösen felkeresték Rottmayer János baptista bibliaterjesztő misszionárius egykori lakóházát és ma is megtalálható asztalosműhelyét, ahonnan 180 évvel ezelőtt kizendült magyar és

A koszorúzáson résztvevők csoportja

német nyelven a Jézus Krisztus követésére meghívó, a megtérést és az újjászületés szükségességét sürgető bibliai üzenet.

Megható pillanat volt, amikor *Rottmayer János* egykori házának kapuja előtt (1085 Bp., Gyulai Pál u. 8.) egy emléktáblával megemlékeztünk hiteldüinkről, majd a körünkben jelenlévő *Rottmayer* ükunoka, *Rottmayer Jenő*,

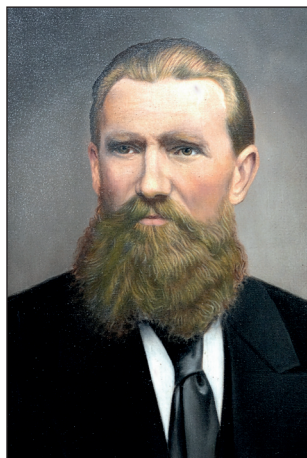
*Dr. Mészáros Kálmán, Kiss Lehel és
Rottmayer Jenő*

a Budapest-József utcai Baptista Gyülekezet élőhitű tagja mondott hálaimát a mindhalálíg hűséges hitelődökért. A tiszteletadás emlékoszorúját *Kiss Lehel* lelkipásztorral, az Erdélyi Baptista Történelmi Bizottság elnökével helyeztük az emléktábla alá, majd a Magyar Himnusz eléneklése zárta az ünnepi perceket.

Végül a *Rottmayer*-házzal szemben lévő Gyulai Pál utcai

Református Gyülekezet közösségi termében folytatódott a találkozó, ahol a helyi református testvérekkel közösen szeretetvendégséggel, énekléssel, valamint *Dr. Várady Endre* BTA rektor-jelölt hálaadó imádságával és *Tikász Ábel*, a helyi gyülekezet lelkipásztorának áldásával zártuk ezt az emlékezetes történelmi napot. Mindenek befejezeként együtt énekeltük a baptista himnuszoként is ismert: „Feltámadt Hős, ó dics Neked, nagy győzedelmedért!” című nemzetközileg is ismert éneket...

Megjegyzés

id. Rottmayer János

Idősebb Rottmayer János (1818-1901) bibliaterjesztő baptista misszionárius 1846-1866 között először Pest-Budán igyekezett gyülekezetet alapítani. Húsz évig tartó hűséges munkálkodása után 1866-1901 között Kolozsváron folytatta bibliaterjesztő és gyülekezetplántáló tevékenységét, melynek gyümölcseként jött létre a ma is virágzó kolozsvári baptista gyülekezet.

Minden későbbi leszármazottja is kivétel nélkül a baptista vallásfelekezet aktív tagja lett. Négy gyermeke: *János, Vilmos, Rudolf és Mária*, is apjuk nyomdokaiba léptek és több baptista gyülekezet alapításában is részt vettek határon innen és túl.

Ifjabb Rottmayer János (1849-1925) Bécsben, Pozsonyban, Nyitrán, végül Kolozsváron vett részt a helyi baptista gyülekezetek alapításában és pásztorolásában.

Ma is élő utódai közül, az alsó képen is látható ükunokája, *Rottmayer Jenő* is részt vett jubileumi ünnepségünkön, aki jelenleg is a Budapest-József utcai Baptista Gyülekezet élőhitű aktív tagja.

Idősebb Rottmayer János leánya *Rottmayer Mária* (1865-1954) pedig az első baptista országos előljáró (egyházelnök) *Csopják Attila* felesége lett. Férje hűséges támogatója volt a Kispesti Baptista Gyülekezet alapításában és országos feladatainak végzésében.

ifj. Rottmayer János

Rottmayer Jenő (ükunoka) hálát ad elődeiért

Ma is élő ükunokái – *Marosi Béla* (Cleveland), *Marosi Mária* (Győri Kornélné), *Marosi Kornélia* (Szabó Istvánné), *Marosi Gabriella Ida* (Kiskőrösi Szeretetház), *Marosi Emese* (Los Angeles) – mind egytől egyig jelenlegi lakóhelyük baptista gyülekezetének aktív tagja.

Az igazsághoz hozzátartozik, hogy *idősebb Rottmayer János*, miután megözvegyült, egy személyiségében és identitásában gyenge jellemű hajadont, *Basteczky Magdolnát* (1827 – 1910) vette feleségül, aki sok keserűséget okozott férjének és nevelt gyermekeinek. Lehetetlen viselkedése és agresszív személyisége miatt *Meyer Henrik* lelkipásztor kizárta a baptista közösségből, aki aztán az akkor induló adventizmus felé kezdett el érdeklődni. Férje halála utáni sorsa feledésbe merült...

Idősebb Rottmayer János elhívó Urához, Jézus Krisztushoz, valamint az általa alapított baptista közösséghez kétséget kizáróan mindhalálíg hűséges volt. A nemzetközi és hazai baptista közösség alapítóival és vezetőivel folyamatos kapcsolatban volt.

Anglia híres prédikátorát *Charles Spurgeon*t még Hamburgban ismerte meg személyesen, akinek a munkásságát tisztelte, prédikációit terjesztette. *Johan Gerhard Oncken*-nel, az „Európai baptizmus atyjával” személyesen és levelezés útján is folyamatosan kapcsolatot tartott.

Meyer Henrik bibliaterjesztővel és a Budapest-Wesselényi utcai gyülekezet alapító prédikátorával hasonló módon megszakíthatatlan barátságban voltak, többször személyesen is együtt szolgáltak. *Kornya Mihály* a magyar alföld, a Partium, Szilágyság és Székelyföld népszerű és eredményes „paraszt apostolával” utazó evangélistájával is szoros kapcsolatot ápolt haláláig, aki végül utódjaként is a kolozsvári baptista gyülekezet ügyintéző megbízottja lett.

Hamis és félrevezető tehát az az adventista állítás, miszerint *idősebb Rottmayer János* baptista identitása bármikor is megingott volna. (Erről a témáról a későbbiekben külön tanulmányban emlékezünk meg.) Jézus ezt mondta: „*Légy hű mindhalálíg és neked adom az élet koronáját!*”

Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2026. május 11.

Intenzív héber tanfolyam a BTA-n

Ebben az évben is megtartottuk a szokásosnak mondható intenzív héber tanfolyamot a Baptista Teológiai Akadémián.

Évekre nyúluk vissza az alulról jött kezdeményezés (*Nemeshegyi Dávid* és *Lórik Levente*), hogy lelkipásztoroknak, BTA hallgatóknak és gyülekezetből jövő érdeklődőknek tartsunk kétnapos héber tanfolyamot.

Hálás vagyok, hogy az utóbbi három évben a BTA otthont adott ennek az egyedülálló mini tanfolyamnak, mely ingyenes. Idén is a megszokott oktatógárda szolgált: *Csernus Máté*, *Lórik Levente*, *Paróczi Zsolt* és *Marton Zsolt*.

Mindkét napon reggel 9-kor kezdtünk áhítattal, majd két csoportban dolgoztunk ebédig. Ebéd után 1-1½ órás előadásokat hallgattunk meg a héber nyelv különböző területeiről, szentírási szokásokról. Ebben a szolgálatban *Csernus Máté* és *Lőrík Levente* vette ki a részét. Az előadások után folytattuk a csoportmunkát. Napunkat áhítattal zártuk.

„...napról napra kutatták az Írásokat...”

A résztvevők között volt 4 lelkipásztor, 6 BTA-s hallgató és 5 gyülekezeti tag (gödöllői, szokolyai és sárbogárdi gyülekezetekből). Nagyon aktív munka és érdeklődés volt mind a két napon. Látványos volt a testvéri kapcsolat gyakorlása és a rengeteg kérdés.

Köszönjük a lehetőséget, hogy ismét a BTA adott otthont a tanfolyamnak. Bízunk a folytatásban és a lelki növekedésben. Szeretettel hívunk mindenkit, aki érdeklődik a bibliai héber nyelv iránt.

Marton Zsolt
mb. tanszékvezető

2026. május 12.

Eszkhatológia Jézus igehirdetésében

Dr. Várady Endre

Debrecenben rendezték meg „Az ókori keresztény világ” konferenciasorozat XIV. alkalmát.

A Patmosz Kutatóintézet szervezésében megvalósult tudományos konferencia május 12-én a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen gyűjtötte össze a téma kutatóit és oktatóit, hogy Jézus eszkhatológiai tanításának különböző bibliai, teológiai és történeti összefüggéseit vizsgálják.

A Baptista Teológiai Akadémiát Dr. Várady Endre tanszékvezető egyetemi docens képviselte, aki előadásában János evangéliuma alapján a jelenben és a jövőben megvalósuló üdvösség kérdését elemezte. A Jn 5,24 *„...aki hallja az én ígéretet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van, sőt ítél-*

letre sem megy, hanem átment a halálból az életbe” és Jn 5,28-29 „...eljön az óra, amelyben mindazok, akik a sírban vannak, meghallják az ő hangját, és kijönnek...” verseire épülő előadás arra a teológiai feszültségre reflektált, hogyan jelenik meg egyszerre a már megtapasztalható örök élet és a jövőbeli feltámadás ígérete Jézus tanításában.

A konferencia gazdag előadás-sorozata az eszkatológia témáját példázatokon, menyegző-motívumokon, misszióértelmezéseken és újszövetségi képeken keresztül járta körül, hozzájárulva a bibliai gondolkodás és teológiai párbeszéd elmélyítéséhez.

2026. május 19.

Országos Lelkipásztor Konferencia

Dr. Várady Endre

A B18 Baptista Gyülekezet látta vendégül az Országos Lelkipásztori Konferenciát május 19-én. Papp János egyházelnök köszöntője után fiatal szolgatársak vezették a dicsőítést, majd Novák Zsolt helyi lelkipásztor buzdított a jánosi igék alapján:

„Újjonnan kell születnetek.” (Jn 3,7)

A délelőtti előadást dr. Várady Endre testvér, a Baptista Teológiai Akadémia leendő rektora tartotta, áttekintve azokat a kihívásokat, amelyekkel a korai keresztyéneknek kellett megküzdeniük, és amelyek ma leselkednek ránk, modern kori hívőkre. A körülmények változtak, de Jézus Krisztus és lelkünk ellensége a sátán, illetve a test cselekedetei és a Lélek gyümölcse ugyanaz maradt. Érdekes volt látni, hogy az első század keresztyénségének kihívásai mind megfeleltethetők a ma élő Krisztus-követők kihívásaival. Vértesse fel az Úr mai népét a győzelmes életre!

2026. május 20.

„Érted is, amit olvasol?”

Dr. Várady Endre, tanszékvezető egyetemi docens – a BTA leendő rektora – 2026. május 20-án Komlón a Komlóverzum közösségi házban a Komlói Baptista Gyülekezet szervezésében megrendezésre kerülő konferencián „Nehezen érthető újszövetségi igeszakaszok” címmel tartott érdekesítő előadást.

Dr. Várady Endre

Az előadás elsősorban Jézus néhány talányos kijelentésére fókuszált a Hegyi Beszédből, megállapítva, hogy üzenetük pontos megértéséhez szükséges a kortörténeti kontextust figyelembe venni, mert csak így bontakozik ki teljesen a szavak mögött a páratlan isteni bölcsesség és gyakorlati útmutatás. Konklúzió volt az is, hogy Jézus törvényértelmezése nyomán lehetetlen a Törvényt maradéktalanul betartani, ami Isten kegyelméhez sodorja az embert, mint egyetlen üdvözlési esélyhez.

A hallgatóság gondolkodó érdeklődését mutatták az alkalom második felében feltett spontán kérdések, amelyek egészen az Ószövetségig is visszanyúltak.

Dr. Várady Endre
tanszékvezető egyetemi docens

2026. május 30.

Öregdiák találkozó a BTA-n

„Ímé, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak!”
(Zsolt 133,1)

Ezt élhettük át mindannyian, amikor május 30-án a Baptista Teológiai Akadémia 2016-ban végzett MA szakos hallgatóinak egy része gyülekezett össze az MBE volt tanácstermében, a Benczúr utcában.

Visszatértünk alma-materünkbe, hogy felidézzük életünk meghatározó két évét, megosszuk egymással az elmúlt évtized eseményeit, és újra átéljük azt a közösséget, amely ma is összeköt bennünket. Bár sokan azért jelentkeztek annak idején, mert nyelvvizsga nélkül tudtunk még diplomát szerezni, de jól tudjuk, hogy sokkal több volt e mögött. Istenről, a Bibliáról, a hitről tanulni olyan vágy, ami beteljesíti Péter apostol felhívását: *„a ti hitetek mellé ragasszatok jó cselekedetet, a jó cselekedet mellé tudományt...”* (2Pt 1,5)

Kissé megilletődötten ültük körbe a nagy asztalt, körben a falon a nagy baptista hitelődökről készült festmények ölelésében. Az alkalmat Dr. Mészáros Kálmán, a BTA rektora, volt egyháztörténeti tanárunk nyitotta meg imával és néhány, az alkalomhoz illő gondolattal. Alapigeként a 2Tim 2,1-3. részt olvasta fel: *„Te annak okáért, én fiam, erősödjél meg a Krisztus Jézusban való kegyelemben; És amiket tőlem hallottál sok bizonyosság által, azokat bízzad hív*

emberekre, akik másoknak a tanítására is alkalmasak lesznek. Te azért a munkának terhét hordozzad, mint Jézus Krisztus jó vitéze.”

Ezután *Dicsőfi Balázs* testvérünk, évfolyamtársunk osztotta meg igei gondolatait a Jn 15,16 és a Mk 4,8-9 igeversek alapján. Arra hívta fel a figyelmünket, hogy vegyük számba a Teológia elvégzése óta eltelt éveket, mert biztos, hogy azóta mi is megteremtük a harminc-, hatvan- vagy százannyit, amihez jó alapokat, jó szellemi indítást kaptunk iskolánkban.

Majd jómagam idéztem fel tanáraink számbavételével a Teológián töltött évek számomra – és hitem szerint mindannyiunk számára – fontos emlékfáit; visszaemlékezve az egyes tantárgyak hasznára, az órák hangulatára, a megható és a vidám percekre is.

Természetesen a szeretetvendégség sem maradhatott el, és utána került sor az egyéni visszaemlékezéseinkre, arra, hogy kivel mi minden történt az elmúlt tíz évben. A sort a jelenlétükkel megtisztelő tanáraink kezdték: *Dr. Mészáros Kálmán, Serafin József, Nemeshegyi-Horvát Anna és Urbán Gedeon*. Majd mi, volt diákok kerültünk sorra. A sok áldás mellett sok próbáról és nehézségről is beszámoltunk. Az egyéni utak mind tanárainknál, mind nálunk rendkívül érdekesen alakultak, de ezeket egyesével leírni túl hosszú lenne. A névsort azonban nem: *Afangide Beáta, Boltos Péter, Brecsok Erika, Csátóné F. Andrea, Czirják Klára, Dicsőfi Balázs, Fodorné Bálint Andrea, Gergely Eliza, Kadáné K. Erika, Keenan-Rodé Magdolna, Veres Edina és Ádány Judit*.

A találkozó résztvevői

Jónéhány területen hasznosítottuk a megszerzett tudást, végzettséget: iskolai hitoktatás, iszákosmentő misszió, bántalmazott nők lelkigondozása, lelkészi szolgálat, gyülekezetalapítás, kórházlelkészi szolgálat, pedagógusi hivatás, idősek otthonában végzett munka, szeretetszolgálati tevékenység, gyógypedagógiai munka, nevelőtanári hivatás, gyülekezeti

bibliaköri szolgálat és lelkipendozás, családsegítői munka, könyvszerkesztés, gyülekezeti újságírás.

Amit általánosságban – ki így, ki úgy – elmondtunk a teológiai tanulmányaink hasznosságáról, az ott és akkor átélt élményeinkről, azt az alábbi összefoglaló adja jól vissza: Sokszor és sokféleképpen rácsodálkozhattunk tanáraink tudására, de az még nagyobb élmény volt, ha személyes bizonyosságtételeiket is megosztották velünk. Áldott percek voltak, amikor tudásuk mögött megláthattuk alázatukat, egyéni küzdelmeiket, hitpróbáikat is.

- Szerettük a görög órák (*Nemeshegyi-Horvát Anna*) közvetlenségét, melegsívűségét, és hogy ott is lehetett teológiai kérdéseket megbeszélni.

- Lenyűgöző volt, hogy az újszövetségi hermeneutika és exegézis órákon (*Prof. Dr. Almási Tibor*) nemcsak az elemzéstannal és a nyelvtannal foglalkoztunk, hanem sokszor hallhattunk spontán négy-öt perces prédikációkat is, amik a vizsgált igeszakaszhoz kapcsolódtak, mindezt nagy tudással és meg nem szűnő lelkesedéssel előadva.

- Kedveltük a dogmatikus, didaktikus tantárgyakat is (*Dr. Almási Mihály, Dr. Mészáros Kálmán, Urbán Gedeon, Dr. Urbán Szabolcs*), mert azok is gyarapították tudásunkat, kezdve azzal, hogy olyan etikai kérdésekről, tanokról, történelmi eseményekről kellett elgondolkodnunk, amikről addig nem tettük. Ugyanígy voltunk az egyházi történelemmel foglalkozó órákkal is, mert nemcsak a tényekről tanultunk, hanem a sokszor rejtett okokról is, és itt is jó hozzászólások, bizonyosságtételek hangzottak el, amikre a mai napig emlékszünk.

- A lelkipendozással kapcsolatos órák hangulata mindig különleges volt (*Prof. Em. Dr. Veres Sándor*): őszinte, elemző, meghökkentő, legbensőnk mélyéig hatoló. Ezeken az alkalmakon annyira más nézőpontból csodálkozhattunk rá az ember és Isten viszonyára, az emberi kapcsolatok mozgatórugóira, és olyan meghatározó élményeket élhettünk át saját magunk megismerésében, amiről biztosan tudjuk, hogy máshol nem, csak itt, ezeken az órákon tanulhattunk. *Veres* tanár úr a tanulmányaink elvégzése után sem engedte el a kezünket-lelkünket, sokáig tartott nekünk külön szemináriumot, aminek keretében továbbmentünk a Teológián elkezdett úton, és újabb felfedezéseket tettünk a Bibliából, és személyes történeteinken, bizonyosságtételeinken keresztül. Mindezt a Teológia épületében tehetjük, ahová jó érzés volt visszajárni.

- Az Ószövetség kincseiről sajnos csak két kurzuson tanultunk (*Dr. Kirk Lovery*), de így is nagy élmény volt. Főleg az a lelkiület, ami a hétköznapi életünkkel kapcsolatos tanulságok felfedezésére is ösztönzött bennünket, mindamelllett, hogy újabb és újabb kincsek bukkantak fel a tanulás során. Itt külön meg kell említenünk *Dr. Gerzsenyi László* (ma-

gunk között Laci bácsi) kedves, alázatos fordítói munkáját. Biztosan állíthatjuk, hogy nélküle nem úgy éltük volna át az órák hangulatát, mint vele.

▪ A Biblia költőiségébe és társadalmi vonatkozású hatásába is bepillantást nyerhettünk (*Prof. Dr. Szigeti Jenő*), nem is akárhogyan. Sok fontos mondatot őrzünk a szíveinkben ezekről az órákról, tanárunk lenyűgöző tudásáról és éleslátásáról, amelyek – túlzás nélkül állítható, hogy – alapvetően befolyásolták bibliai gondolkodásunkat.

▪ A héber nyelv tanulásának sokunk félve kezdett neki (*Dr. Szécsi József*), de sikerült megtanulnunk összeolvasni a betűket, voltunk zsinagógai istentiszteleten is, és ezen az órán még énekeltünk is.

Sokan emlegettük a szakdolgozatírás áldásait, és volt, akinek a záróvizsgára való készülés (a Baptista Hitvallás tételei) hozott könnyes isten-élményt. Újra megállapítottuk, hogy a mi évfolyamunk különleges alakulat volt. Sokszínű, egymásra odafigyelő, egymástól tanuló, egymás hite által épülő, összetartó testvéri közösség. Ezt bizonyítja, hogy vannak közöttünk a mai napig tartó barátságok, és hogy most is úgy beszélgettünk egymással – egymásról és Istenről –, ahogy azt tíz évvel ezelőtt tettük: nyitottan, rácsodálkozóan, szeretettel.

Meghatottan emlékeztünk meg *Prof. Dr. Szigeti Jenő* és *Dr. Urbán Szabolcs* tanárainkról, és *Kiss Eszter* évfolyamtársunkról, akik már a mennyei hazában színről színre láthatják a számunkra még láthatatlant.

Találkozónk legfőbb és igen egyszerű tanulsága az volt, amit a Teológián eltöltött évek alatt is sokszor megállapítottunk: Isten jó!

Tanáraimra és évfolyamtársaimra is ezzel az igével emlékezem, így rejtettem el őket a szívemben: „*Mi pedig mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek tiérettetek atyámfiai, akiket szeret az Úr, hogy kezdettől fogva kiválasztott titeket Isten az üdvösségre, a Lélek szentelésében és az igazság hitében; Amire elhívott titeket a mi evangéliumunk által, a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségének elvételére. Miért is atyámfiai, legyetek állhatatosak és tartsátok meg a tudományt, amelyre akár beszédünk, akár levelünk által taníttattatok. Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus, és az Isten a mi Atyánk, aki szeretett minket és kegyelméből örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg, vigasztalja meg a ti szívetekeket, és erősítsen meg titeket minden tudományban és jó cselekedetben.*” (2Thessz 2,13-17)

Köszönet *László Gábor* testvérnek, akivel többször is egyeztettünk az ideális időpont tekintetében, és a Teológia minden munkatársának, akik biztosították nekünk a megfelelő körülményeket.

Ádány Judit
MA, 2014-16

2026. június 3.

Oktatási Piknik

A cél az volt, hogy megismerjük egymást és egymás szolgálatát.

2026. június 3-án megrendezésre került az első Oktatási Piknik a Baptista Pedagógiai Intézet szervezésében. A résztvevők kreatív formában mu-

Papp János MBE elnök

tatták be azokat a szervezeteket és szolgálatokat, amelyek a baptista oktatás különböző területein végeznek munkát. A rendezvényen részt vettek az egyház vezetői, a Baptista Oktatási Központ (BOK), a Lelkésztovábbképző Intézet (LTI), a Baptista Pedagógiai Intézet (BPI), a Baptista Teológiai Akadémia (BTA), a Speciális Misszió, a Szünergosz Bibliaiskola (SZÜBI) és a Gyermeke-misszió (GYEMISZ) képviselői, munkatársai. A jó hangulat megalapozásáról a Csodaliget trió gondoskodott.

Köszöntő beszédében Papp János, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke arra emlékeztetett, hogy bár a baptista oktatás intézményei különböző feladatokat látnak el, mégis egy közösséget alkotnak. A korinthusi levél test-hasonlatát alkalmazva hangsúlyozta, a résztvevő szervezetek mind ugyanannak a szolgálatnak a részei. Kiemelte az együttműködés, az egymásra figyelés és a közös küldetés fontosságát, valamint köszönetet mondott mindazoknak, akik a következő generációk nevelésében és képzésében szolgálnak.

Az Oktatási Pikniken résztvevők

A rendezvényt követően *Bognár Erikát*, a Baptista Pedagógiai Intézet szakmai igazgatóhelyettesét kérdeztük.

- *Honnan jött az Oktatási Piknik ötlete? Mi volt a célja ennek az alkalomnak?*

– 2022. október 1-jén a Magyarországi Baptista Egyház fenntartásába került a Baptista Pedagógiai Intézet. Korábban a Baptista Szeretetszolgálathoz tartozott, majd egy évvel később a munkatársak is átköltöztek a Benczúr utcába. A költözés megtörtént, de a valódi kapcsolódás nem alakult ki. Mindenki végezte a munkáját, de nem nagyon ismertük egymást. Több munkatársam is megfogalmazta, hogy nem tudják, kik dolgoznak a többi oktatási területen, mivel foglalkoznak, milyen szolgáltatokat végeznek. Ekkor született meg az ötlet, hogy szervezzünk egy olyan alkalmat, ahol mindazok, akik a Benczúr utcában dolgoznak, megismerhetik egymást. Nemcsak azt, hogy kik a munkatársak, hanem azt is, hogy pontosan milyen feladatokat látnak el: lelkésképzéssel foglalkoznak-e, továbbképzéseket szerveznek-e, vagy más területen szolgálnak.

Az ötletet először a munkatársaimnak mondtam el, akik nagyon támogatták. Ezután továbbítottam *Paróczy Zsolt* oktatási szaktitkárnak és *Papp János* egyházelnöknek is. Mindenütt nagyon pozitív fogadtatásra talált. *János* különösen örült neki, mert benne is megfogalmazódott már, hogy valamilyen egységet kellene teremteni az oktatási területek között. Rögtön a rendezvény fővédnöke lett, és így indult el a szervezés.

- *Kik vettek részt a szervezésben?*

– Nagyon fontos hangsúlyoznom, hogy mindenki kivette a részét a munkából. Mindenki annyit tett hozzá, amennyit a feladatai, az ideje vagy az egészségi állapota engedett. Ha más nem, regisztrált, tombolatárgyakat csomagolt, pakolt vagy segített a berendezésben. Ha mégis ki kell emelnem valakit, akkor *Kis Ágnest* említeném, aki az operatív előkészítésben végzett hatalmas munkát. Ő tartotta a kapcsolatot a rendezvényszervezőkkel, ajándékötleteket kutatott fel, egyeztetett a gondnokokkal és a logisztikai feladatokban is nagyon sokat segített.

A kreatív feladatokért, a meghívókért, a logóért, a programok összeállításáért és több vendég meghívásáért *Papp Tünde* felelt. Nagyon sok ötletet hozott, amelyeket közösen formáltunk tovább. De szeretném ismét hangsúlyozni: mindenki dolgozott a sikerért.

- *Van-e együttműködés azok között a szervezetek között, amelyek bemutatkoztak a pikniken?*

– Igen, vannak már most is kapcsolódási pontok, és több kezdeményezés is elindult. A BOK-kal például 2018 óta dolgozom együtt. Módszertani segítséget nyújtok regionális hitoktatói képzéseken, részt veszek a prog-

ramjaikon, segíték és tanácsot adok. A BTA-val is van együttműködésünk. Felkérték a Baptista Pedagógiai Intézetet és a BOK-ot is, hogy vegyenek részt a pedagógus-továbbképzések kidolgozásában és szervezésében. Ezek olyan képzések, amelyeket az Oktatási Hivatal kreditpontokkal ismer el.

- *A baptista képzési rendszer különálló elemekből áll, vagy egymásra épül?*

– Mindkettő igaz. Vannak célirányos képzések, de vannak átfedések is. Egy pedagógus például lehet hitoktató is, így több terület képzéseiből is profitálhat. Olyan témákat próbáltunk összeállítani, amelyek nemcsak hitoktatóknak hasznosak. Több pedagógus vállalta például, hogy kredit nélkül is részt vesz egy-egy képzésen, egyszerűen azért, mert érdekesnek találta a témát.

- *Milyen kapcsolódási lehetőségeket látsz a többi baptista szervezet és az oktatás között?*

– Már a szervezés során elkezdtem azon gondolkodni, hogyan lehetne úgy összekapcsolni ezeket az oktatási egységeket, hogy mindenki nyerjen belőle. Jó példa erre a Speciális Misszió. Ők a siketekkel, látássérültekkel, mozgásukban korlátozott emberekkel foglalkoznak. Ezek a területek az iskoláinkban is megjelennek, hiszen egyre több sajátos nevelési igényű gyermekkel találkozunk.

Nagyon szeretnénk együtt gondolkodni arról, hogyan tudnánk a Speciális Misszió tapasztalatait beépíteni az SNI-s gyermekek fejlesztésébe és támogatásába a hitéleti, missziós területen. Ők már most is szolgálnak gyülekezetek felé, és hiszem, hogy sok segítséget tudnának nyújtani az oktatásban is.

- *Hogyan kapcsolódik a GYEMISZ munkája az oktatási területhez?*

– A GYEMISZ gyermekmunkával foglalkozik, és nagyon sok az átfedés a bibliaköri tanítók és a hitoktatók között. Ezért természetes volt, hogy bekapcsolódjanak a közös gondolkodásba. Nagyon jó az együttműködésünk. Tavaly például a gyermekvédelmi szabályok változása jelentős kihívást okozott a táboroztatásoknál. Ebben a Baptista Pedagógiai Intézet és a GYEMISZ közösen dolgozott ki egy részletes segédanyagot, amely bemutatta az új szabályozást, az erkölcsi bizonyítványokra, szerződésekre és bejelentési kötelezettségekre vonatkozó előírásokat. Egy jól használható, gyakorlati csomag készült a táborszervezők számára.

- *Folytatódik a piknik a jövőben is?*

– Igen, eleve úgy készültünk, hogy hagyományteremtő rendezvény legyen. Nem feltétlenül mindig ugyanilyen formában, ugyanazon a helyszínen. Lehet belőle kirándulás, bográcsolás vagy más közösségi program is, de szeretnénk minden évben, valahol május vége és június eleje körül, a pedagógusnaphoz kapcsolódva megtartani.

• *Milyen jövőképet látsz a Baptista Pedagógiai Intézet előtt?*

– Nagyon sok elképzelésünk van, de ezekről először a vezetőinkkel szeretnénk egyeztetni. Annyit azonban elmondhatok, hogy már most megfogalmazódtak olyan gondolatok, amelyek az oktatási szervezetek közötti együttműködést erősíthetik. Szeretnénk még jobban összekapcsolni azokat a területeket, amelyek ma külön működnek, és olyan közös kezdeményezéseket létrehozni, amelyek az egész baptista oktatást szolgálják.

• *Elképzelhető, hogy a jövőben még szélesebb körű pedagógusnapi esemény jön létre?*

– Igen, erről is beszélgettünk már. Papp János részéről felmerült annak a lehetősége, hogy a hagyományteremtő piknik idővel egy nagyobb, központi pedagógusnapi rendezvénné nőhetné ki magát.

Ez még a jövő zenéje, de nem elképzelhetetlen. Egy ilyen alkalom összehozhatná az oktatási intézményeket, a gyülekezeteket és más baptista szervezeteket is. Mindenesetre az első lépést most megtettük, és az idei piknik azt mutatta, hogy nagy igény van az ilyen találkozásokra.

Dr. Kovács Viktória
a BTA kommunikátora

2026. június 4.

In memoriam Prof. Dr. Anne-Marie Kool

Anne-Marie Kool

Isten iránti hálával és köszönettel emlékezünk Prof. Dr. Anne-Marie Kool-ra, a Baptista Teológiai Akadémia korábbi tanárára, missziológiai professzorára, a magyarországi baptista missziótörténet kiváló ismerőjére és oktatójára. Anne-Marie Hollandiából érkezett hazánkba, hogy missziós látását és Istentől kapott küldetését teljesítse. Kiválóan megtanulta magyar anyanyelvünket. Számos baptista és más evangéliumi protestáns külmisszionárius élettörténetét örökítette meg tudományos köteteiben és tanulmányaiban, amiket lelkesedéssel tanított Teológiánk diákjainak is.

Úgy a BTA tanári kara, mint hallgatói közössége Isten iránti hálával emlékezik Anne-Marie tanártestvérünk áldozatos életére. A viszontlátás reményében búcsúzunk Anne-Marie Kool testvérnőtől. Urunk eljövendő országában találkozunk! Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2026. június 6.

Dicsérjétek az Urat!

A baptista és más keresztyén gyülekezetek ének-zenei csoportjai számára lelkiileg és szakmailag is színvonalas képzést biztosító kurzust indított a Baptista Teológiai Akadémia az elmúlt tanévben.

A Dicsőítő Zenészképzés tanévzáró alkalmára 2026. június 6-án került sor a Budapest-Nap utcai Baptista Gyülekezet templomában. Az ünnepség *Könyáné Puskás Laura*, a képzés vezetője bevezető zsoltáros köszöntésével kezdődött, majd a hallgatók vizsgaelőadása következett.

Sorrendben *Antal Evelin* gitár, *Kocsis Tibor Kristóf* gitár, *Kovács Bálint* gitár, *Kulcsár Rita Gabriella* ének, *Nyíri János* gitár szólóját hallgattuk meg a BTA zeneegyüttese kíséretében.

A lelkesítő, Istent magasztaló énekek méltó módon készítették elő a Biblia üzenetét, amelyet *Dr. Mészáros Kálmán*, a BTA rektora hirdetett „Szolgálatra hangolva” címmel. Az igei tanítás középpontjában Jézus Krisztus bátorító üzenete állt: „*Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen, és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgálóm is; és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.*” (János 12,26)

Dicséret illeti a felkészítő tanárokat is, név szerint *Borbély Péter* (gitár), *Henter Ambrus* (gitár), *Kinczel Dániel* (zongora), *Tóth Dániel* (ének) oktatót.

Az ünnepség kiemelt pontja volt, amikor a hallgatók átvehették a kurzuson szerzett Tanúsítványukat a BTA rektorától és szaktanáraiktól egy testvéri kézfogás kíséretében.

A Dicsőítő Zenészképzés végzős hallgatói tanáraikkal

Itt kell megemlíteni a kurzust előkészítő szaktanárokat, akik egy éven át segítették a háttérből és végigkísérték a hallgatókat a sikeres vizsgáig, név szerint: *Dr. Garai Zsolt* (stílus és anyagismeret), *Könyáné Puskás Laura* (szolfézs-zeneelmélet), *Dr. Várady Endre* (a dicsőítés teológiája), *Dr. Sebjan-*

Farkas Zsolt (hitvallásismeret), *Mike Sámuel* (csapatépítés, csoportvezetés), *Kinczel Dániel*, *Borbély Péter*, *Henter Ambrus* (zenekari gyakorlat)

Mi a dicsőítés?

A dicsőítés nem más, mint a teremtmény válasza Isten nagyságára, jóságára és megváltó szeretetére. Ez történhet imádsággal, hálatelt gondolatokkal vagy közösségi zenés áhítattal. Ennek során a résztvevő közösség lelkülete egybeforr a Szentlélek jelenlétében az örömteli magasztalásban és a tiszta szívből fakadó tiszteletadásban.

A dicsőítés tehát Isten hatalmának, nagyságának, érdemeinek magasztalása, elismerése és tiszteletének kifejezése. Az Istenben hívő emberek belső késztetést éreznek a Teremtő iránti hálára, imádatára és dicséretére.

Soli Deo Gloria! – Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2026. június 10-18.

Záróvizsgák ideje

A 2025-26-os tanév vizsgaidőszakában sor került a végzősök szakdolgozat védésére és a szakvizsgákra június 10-18-a között. Több mint száz hallgató adott számot a BTA-n szerzett tudásáról és szerzett diplomát, teológiai alapszakon, teológiai mesterszakon, kántor alapszakon és szakirányú továbbképzéseken.

Isten áldja meg a frissen diplomát szerzett hallgatók további életét, szolgálatát, hogy az Akadémián szerzett ismeretek és lelkeség bőségesen gyümölcsözzön a mindennapjaikban!

Egy végzős hallgató számot ad ismereteiről a bizottság előtt

2026. június 1-10.

Tanulmányút Dallasban

A dallasai tanulmányút rengeteg élményt adott, amiért hálás vagyok Istennek. Öten vettünk részt rajta: Dr. Várady Endre, Hégeley Titusz, Balla Péter, Veress Csaba és Hochbaum Tamás. Megtapasztaltuk, milyen egy klasszikus rodeó és megtanultuk, hogy az iced tea egy erős fekete tea jéggel. Egyszer egy benzinkúton ragadtunk az Uber miatt, máskor pedig majdnem lekéstük az isztambuli átszállást. A sok nevetés, a közös programok és az esti beszélgetések felejthetetlené tették ezt a hetet.

A tanulmányút résztvevői

Mindezek mellett azonban számomra a konferencia jelentette a legtöbbet. Azt hittem, hogy Amerikában majd teljesen új módszerekről vagy szolgálati „titkokról” hallok, ehelyett újra és újra ugyanazok az örök bibliai igazságok kerültek elő. Jó tudni, hogy vannak dolgok, amelyek nem kultúrafüggők.

Az Empower & Equip konferencián tapasztalt lelkipásztorok osztották meg velünk évtizedek alatt szerzett tapasztalataikat. Visszatérő üzenet volt, hogy Istent szolgálni mindig megéri. A szolgálat jutalma nem a pénz, nem a siker és nem is az emberi elismerés, hanem: Isten tetszésének elnyerése, valamint annak a bizonyossága, hogy betöltöttük azt a célt, amelyre Isten elhívott bennünket.

Különösen sokat jelentett számomra, hogy az előadók hangsúlyozták a család elsődlegességét, a hűséget, a kitartást, a feddhetetlenséget, az Istentől kapott látás megőrzését és a bátorságot – ami nem a félelem hiánya, hanem ahogy a cowboy mondás tartja: halálra rémülve is felnyergelünk, és félve is útnak indulunk.

Ha egyetlen mondatban kellene összefoglalnom, mit adott nekem ez az út, akkor ezt mondanám: nem a teológiai tudás gyarapítása a legfontosabb, hanem hogy egyre jobban megismerjük Jézust, egyre szorosabb közösségben éljünk a Szentlélekkel, és amikor elbukunk, ne elrejtőzzünk Atyánk elől, hanem újra hozzá fussunk, mert nála mindig kegyelmet találunk.

A konferencia megerősített és felkészített. Az egész útért, a tanításokért, a közösségért és minden megtapasztalt áldásért őszintén hálás vagyok Istennek.

Hégeley Titusz MA/1. hallgató

2026. június 1-30.

Dr. Pafkó Tamás egy hónapot töltött tanulmányúton a washingtoni Bibliamúzeumban.

Miről szólt a tanulmányút?

„... nem csak a Bibliáról, ami már huszonhárom éve lenyűgöz;
... nem csak a Bibliamúzeumról, ami egyedülálló a világon;
... nem csak erről a gyönyörű, elegáns városról és különleges kultúráról;
... nem csak az Úr nagyszerű, példaértékű gyülekezeteiről;

Tanulmányút önmagáról.

Határokról, félelmekről, értékekről, Krisztus-követésről. Hálás vagyok.”

Dr. Pafkó Tamás
főiskolai docens

2026. június 28.**A hit és a tanulás gyümölcsei****Tanúsítványátadó ünnepség a BTA első cigánymissziós felnőttképzésén**

Régi vágya teljesült a Magyarországi Baptista Egyháznak és a Baptista Teológiai Akadémiának (BTA), amikor felnőttképzés keretében, a budapesti Baptista Házban elindulhatott a saját fejlesztésű Baptista cigánymissziós képzés I. (képzésazonosító: BTA/B/2025-02). A missziós képzés elsődleges célja a cigánymisszióban, valamint a szórvány vagy házi csoport méretű vidéki missziókban szolgáló testvérek bibliaismeretének és szolgálói készségeinek fejlesztése volt, közelebb hozva számukra a Szentírás mélyebb összefüggéseit és a gyakorlati missziómunkát. A kétéves képzés moduljai – köztük a *Bibliaismeret*, *Egyháztörténelem*, *Missziós alapismeretek*, *A keresztyén élet*, *Bibliai lelkigondozás és Hitvédelem* – szilárd alapot biztosítanak a hitben és a szolgálatkészségben való növekedéshez.

A tanulás mellett elkötelezett testvérek Baranya, Békés, Bács-Kiskun, Szabolcs, Hajdú-Bihar és Pest vármegyéből, valamint Erdélyből érkeztek, hogy együtt tanulják építeni Isten országát. A képzés első tanévének méltó lezárásaként 2026. június 28-án, délelőtt záróvizsgára, majd délután ünnepélyes tanúsítványátadó és záró istentiszteletre került sor a Baptista Házban, amely a hálaadás, a megszerzett tudás és a lelki növekedés ünnepe volt.

Igei útravaló és a hálaadás hangjai

Az ünnepi alkalom *dr. Kovács Géza*, a Magyarországi Baptista Egyház Országos Cigánymisszió vezetőjének köszöntő szavaival vette kezdetét, amelyet a dicsőítő csoport lélekemelő zenei szolgálata követett, ráhangolva a jelenlévőket az ünnepség szellemiségére. A megnyitót követően *Durkó István*, a Magyarországi Baptista Egyház missziós alelnöke hirdette az Igét, bátorító szellemi és lelki útravalót nyújtva a szolgálatba indulóknak, illetve a tanulmányaikat a jövőben folytatóknak.

A munka gyümölcse: Vizsgaértékelés és tanúsítványátadás

A közös dicsőítést követően *dr. Kovács József* és *Bertalan Balázs* oktatók részletes vizsgaértékelője következett, amelyben összegezték a vizsga tapasztalatait, de értékelték az elmúlt tanév tanulmányi eredményeit és a hallgatók elkötelezett munkáját is. Ezután érkezett a délután leginkább várt pillanata, a tanúsítványok átadása, amelyet *Patkás Rita* felnőttképzésért felelős szakmai vezető koordinált.

Az ünnepi pillanat fényét a még hivatalban lévő *dr. Mészáros Kálmán* rektori köszöntője emelte. A dokumentumok személyes átadása során a hallgatók egyenként, ünnepélyes kézfogás és egy-egy emlékeztető fotó kíséretében vehették át az elismerést az akadémia elöljáróitól: *Durkó István*-tól, *dr. Mészáros Kálmán*-tól, *dr. Várady Endrétől*, *dr. Kovács Gézától*, *Bertalan Balázstól* és *dr. Kovács Józseftől*. Az átadást a tanulók személyes, szívhez szóló bizonyoságtételei tették teljessé, amelyekben beszámoltak elhívásukról és a képzés során megélt hitbeli tapasztalataikról.

Dr. Várady Endre

növekedésért, és kísérjük továbbra is imádságainkkal a hallgatók és az oktatók életét!

Tekintettel a jövőre: Új korszak és bátorítás

A zárás a teológia életében mindig egy új kezdetet is jelent. Az ünnepség záró akkordjaként *dr. Várady Endre*, a BTA új rektora köszöntötte, és bátorító szavakkal bocsátotta útjára azt a 28 főt, akik már a 2026 őszén induló második évfolyam kihívásaira és moduljaira készülnek.

Az alkalmat a dicsőítő csoport záró éneke, valamint *Kovács Lajos* lelkipásztor útravaló gondolatai és áldása zárta le. Az ünnepélyes istentiszteletet örök emlékként őrzi meg ez az elszánt és áldott évfolyam közössége. Adjunk hálát a

Patkás Rita

a BTA felnőttképzésért felelős szakmai vezetője

2026. július 1.**Staféta átadás**

Egy bensőséges házi ünnepi alkalmon vált egészen személyessé, hogy *Dr. Várady Endre* tanszékvezető egyetemi docent – még a tavasz folyamán –

*Dr. Várady Endre, az új rektor és Prof.
Dr. Mészáros Kálmán, a leköszönő rektor*

az akkori miniszterelnök a BTA rektori posztjára nevezte ki 2026. július 1. napjával. Az új rektor hivatalba lépése napján fehérasztal köré hívta a ház dolgozóit egy oldott légkörű, testvéri beszélgetésre.

A leköszönő rektor, *Dr. Mészáros Kálmán* testvér megköszönve a dolgozók eddigi munkáját, ünnepélyesen is letette a 2026. június 30. napjával véget ért rektori szolgálatát.

Dr. Várady Endre kinevezett, és hivatalba lépett új rektor megköszönve a megtisztelő megbízatást, együtt-munkálkodásra hívta a munkatársakat. Hangsúlyozta, hogy az intézmény vezetése mellett pásztori lelkületű, személyes munkatársi kapcsolatokat és közösséget szeretne építeni a ház minden dolgozójával.

A stafétát átadó és átvevő testvérek imádságban vitték Isten elé a múlt áldásait, a jelen örömeit és a jövő kihívásait, kérve mindezekben az Úr kegyelmes vezetését.

A munkatársi csapat

Az ünnepség jó hangulatú állófogadással folytatódott, ahol lehetőség volt a közösség ápolására, a köszönet és az áldáskívánás szavainak elmondására az illetékesek felé. Soli Deo Glória!

II. TEOLÓGIAI TANULMÁNYOK

Macher Tivadar

ARCKÉPCSARNOK

A hegyháti német nyelvű misszió kezdetei

Nyöszörögve mászott föl az emelkedőn az öreg Ikarus, néha szinte megállt egy-egy sebességváltásnál, míg édesapám benyomta a kuplungot, üresbe tette a seb-váltót, majd egy gázfröccsöt adott, hogy a kuplung kieresztése után már egy alacsonyabb fokozatban kapaszkodjon tovább az öreg járgány a vidám, éneklő uta-saival megpakolva. Dombóvárról indult a különjárat egy őszi vasárnap reggel, az ottani kis gyülekezet lelkes tagjaival. Bikalra, majd Kozárra érve felvettük az ott várakozókat, majd továbbhajtottunk a kanyargós, emelkedőkkel, lejtőkkel tarkított úton. Végállomás Bonyhád volt, ismét egy jó körzeti hálaladó nap a sok énekkal, hosszú imákkal, a nem kevésbé terjedelmes prédikációval, majd a kellemesen gő-zölgő gulyáslevessel, finom süteményekkel. Délután kezdtük előről, de most ver-sek, szavalókórusok, bizonyágtételek is helyt kaptak a programban. Aztán a záró áldás után felállt Solymár bácsi, és mi már tudtuk, most következik az „Ein hartes Mufi” – a szomorúan kedves búcsúzó ének, melyben ott derengett a kettős kisebbségben élő sváb baptisták emléke, fájdalma, reménye.

Ein hartes Mufi, das dringt zum Schlufi!
Nun, müssen wir voneinander geh'n,
D'rum sagen wir: Auf's Widerseh'n! Lebt
wohl, lebt wohl! Lebt wohl, aufs Widerseh'n!

„Egy fájó kényszer, mely végül utolér!
Most el kell válnunk,
Ezért búcsút mondunk: Éljen boldogul, vi-
szontlátásra! Éljen boldogul, viszontlátásra!

Hin geht die Zeit, macht euch bereit! Und
wenn es heute zum letzten Mal Das wir
uns sahen im Erdenteil, Lebt wohl, lebt
wohl! Lebt wohl, aufs (frohe) Widerseh'n!

Gyorsan fut az idő, készüljetek,
Ha ma utolsó alkalommal Látnánk egy-
mást e földön, Éljen boldogul, éljen boldogul!
Éljen boldogul, viszontlátásra!”

Bárcsak a szavak mestere lennék, akkor talán vissza tudnám adni azt a borongós érzést, amit azidőtájt, fiatal gyermekként még nem tudtam megfogni, csak meg-sejteni! A múlt nagyszerűen szép emlékeiből merítve, a jelen küzdelmes terhei alatt roskadozva igyekezett ez a nemzedék megtartani valamit abból a kincsből, amit nagyszüleik, szüleik hagytak rájuk.

Baranya megyének északi részén, a Hegyhát németajkú gyülekezetei megsíny-lették a kitelepítést. Eleven, nagy gyülekezetekből kicsiny kis nyáj maradt, a buzgó

missziós lendület keserves küzdelemmé vált. Pedig nagyszerű múltja volt ennek a vidéknek. Bikal, Egyházaskozár, Kaposszekcső, Tékes... A szabadegyházi mozgalom kis falusi gyülekezhálózatát létrehozó Laub János, a szekcsői metodista mozgalom, mely Reichert Gyula munkásságában gyökerezik, és több szuperintendens, és több lelkipásztort is adott a közösségnek; a kozári baptista gyülekezet, mely Lehmann János vezetésével a háború végéig két további körzetet hívott életre, és látott el prédikátorral.

Ebben az írásban csak a kezdeti idők néhány jelentős hatással bíró személyét szeretném bemutatni azzal a szándékkal, hogy talán lesznek majd mások, akik tovább kutatva, feltárják a hegyháti evangéliumi mozgalom múltját, hogy a jelen gyülekezetei is bátorítást nyerjen őseik példáját látva.

Budapest, 2026. február 9.

Allinger János (1857-1931), gyülekezetalapító

Allinger János Pál a kozári baptista gyülekezet alapítója, első bemenője. Ráczkozáron született 1857. szeptember 24-én. Dédszülei a németországi Zaberfeldből költöztek 1771-ben Izménybe, onnan két-három év múlva tovább, Ráczkozára. János 1879-ben házasodott, Tencz Reginával hét gyermekük született. Nagycsaládos földművesként tisztességben és megbecsülésben élt.

A korra jellemzően az evangélikus Ráczkozáron is ellaposodott a keresztyén élet, voltak azonban olyanok, akik valami többet kerestek.

„Ráczkozáron a legelső hívő istentisztelet Tewes János házában volt. Ebben a házban volt Kristoffel kovácmester műhelye is, a Herschafts-keller (urasági pince) mellett. Hogy ezt ki tartotta, arról többet nem tudunk, csak annyit, hogy a bibliások nem voltak vele megelégedve.

Különösen az egyik igen szorgalmas, becsületes, nagy családú ember volt az igehirdetővel elégedetlen: Allinger János.

Ennek a nagycsaládos Allinger Jánosnak már a szülei is igen vallásos emberek voltak. Mint ifjú, egyszer halálosan beteg lett. Orvos nem volt a közelben, a segítség gyorsan kellett volna. A szülei kéztördelve sírtak fölötte, nem tudták mitévők legyenek. Egyszer csak különös gondolatuk támadt: kivitték őt ágyastul az udvarra és ott fennhangon imádkozni kezdtek. Más imádságot nem tudtak, így a Miatyánkot ismételték az ágy felett sírva. Félájultan hallgatta a fiú az imát. Egyszer csak egy erős hang ütötte meg fülét: „Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségére való!” Mint elbeszélte, ezt teljes szívvel elhitte, és nemsokára meg is gyógyult. Ettől kezdve igen komoly lett és mint házasember is csak a bibliákkal tartott barátságot, mint például a bikali Laub Henrikkel. Öntudatos hívő akart lenni. A

Tewes-házi összejövetel után például mondogatni kezdte, hogy szeretne egy olyan emberrel találkozni, aki igazán a Biblia szerint él. Azzal ugyanis, aki először volt ott, nincs megelégedve. Azt felelték neki erre, hogy Kaposzkecsőn lakik egy különös ember, *Schlitt Henrik* a neve. Az biztosan úgy él. Üzent érte, és jött is nemsokára, 1903-ban a már az ismert bibliaárussal, *Brautigam Henrik* testvérrel együtt. Ők tartották az első baptista istentiszteletet, és pedig nem kisebb helyen, mint a közkedvelt, emberséges bíró, *Spangenberger Jánosnál*, a Schraut-féle házban, az ún. Racz-Eck-ben (rác sarok). Felesége hívhatta és fogadhatta be az evangélium hirdetőit a házába, férje pedig, a jót mindig pártoló bíró, nem ellenezte.

Ez az összejövetel döntő fordulatot jelentett *Allinger János* életében. Teljesen megvilágosodott előtte az addig csak éppen vonzó tartalmú könyv, a Biblia és most már boldogan döntött Jézus mellett. Nem is sokat kellett ápolgatni a Szentszellem által már elkészített lelkeket, mert *Allinger János* a feleségével és *Henrik* fiával hitük vallomására alá is merítkeztek. Az alámerítés Bonyhádon történt 1904. február 9-én.¹ A rosszindulatú beszédek és szóbeli támadások eddig sem maradtak el, de a három gyülekezetalapító *Allinger* bemerítkezése után tetteles üldözésbe fordultak. *Allinger János* testvérünk és családja volt a célpont. A szekérét mindenestől felhúzták egy magas fára. A kapufájukat kiásták a felbiztatott legények, és a falu túlsó végére cipelték. Az utcán mentükben tettelesen is bántalmazták őket. Hitük azonban annál jobban erősödött, és még abban az esztendőben megtért az *Allinger* családból három ifjú. Hat lélek dicsérte már az Urat az 1904. év végén, mint újjászületett gyermeke.”²

Allinger Jánosnak jó híre volt a faluban. Erre utal a következő történet is: „Amikor a városi bíró értesült a bántalmazásokról, személyesen jött el Kozárra kivizsgálni az ügyet. Amikor hallotta, hogy *Allinger J.* becsületes és kötelességtudó ember, kihirdette a községben, hogy az *Allinger* család attól kezdve a hivatal védelme alatt áll. Ha a családnak bárki mégis kárt okoz, a község köteles megtéríteni. Még azt is mondta, hogy erőszakkal is meg fogja védelmezni a családot.”³

A kozári gyülekezet *Allingerék* házában jött össze egészen 1912-ig, amikor is a 25 tagú közösség nehéz körülmények között egy 250 fős imaházat épített.⁴

A huszas évek közepéig *Allinger* apónak többször is ismételten kézbe kellett venni a gyülekezet ügyeit. Nyolc év vezetői szolgálat után prédiká-

¹ GEMEINDEREGISTE

² TÓTH 3. old.

³ KÜBLER Kath

⁴ LEHMANN-LOMBOS 30. old.

tor érkezett a gyülekezetbe, *Kreis Jakab*, akivel imaházat építettek. Azonban a háború megtépázta a gyülekezetet, és utána évekig nem állt igazán talpra. A huszas évek elején három prédikátor is szolgált Ráczkozáron, mindegyik rövid ideig. A gyülekezet jelentős visszaesést tapasztalt. A zavaros időkben, megoldást keresve *Allinger János Laub Jánossal*, a bikali evangélikus közösség prédikátorával is próbálkozott, de a két gyülekezet egyesülése nem sikerült.⁵ Eredményes volt azonban *Lehmann Jánossal*, a kozári evangélikus közösség prédikátorával kapcsolatban, aki 1925-ben gyülekezetének nagy részével együtt baptizált, és felvállalta a gyülekezet pásztorolását.

Allinger János 74 éves korában, 1931-ben hunyt el. Utolsó éveiben már láthatta, hogy az általa alapított és szeretett gyülekezet Isten kegyelméből, *Lehmann János* szolgálata nyomán fellendült, és erős missziós bázissá vált a környező falvak számára.

Brautigam Henrik (1865-1940), kolportőr, prédikátor

Több gyülekezet is tudhatta őt prédikátorának, mégis lelke mélyén evangélista volt. Kolportörként járta a vidéket, Bibliákat, kalendáriumokat árusított, traktátusokat osztogatott. Bezörgetett házakba, meglátogatott cigánytelepeket, felment Dunán horgonyzó hajókra. Hívták evangélizációs alkalmak előkészítésére, amikor végigjárt egy falut nagy bőrtáskájával, és hívogatott az estékre.

Családi visszaemlékezésekben találkoztam először nevével. Ő volt az, akit *Lehmann János* „Egy mucsiai bibliaárus”-ként említett,⁶ aki Ráczkozáron az evangéliumot, azon belül a baptista hitet terjesztette. 1903-ban lehetett ez.

Ki volt ez az ember?

(Az alábbi íráshoz alapvetően két forrást használtam: Csepeli idők visszaemlékezése,⁷ valamint *Brautigam Henrik* gyászjelentését, melyet *Dékány Elemér* írt.⁸ Az egyéb forrásból származó információkat megjelöltem.)

A német nyelvű baptista misszió egyik úttörője, *Brautigam Henrik* 1865. október 10-én Kalaznón – Tolna megye, Gyönki járás – született.

Megtéréséről ő maga, a pécsi szövetségi konferencián beszél 1922-ben. A konferencia jegyzőkönyvében a következő mondatokat olvashatjuk tőle: „Nem akartam semmit mondani, viszont belső kényszert érzek arra, hogy vá-

⁵ LAUB 1924. nov. 30.

⁶ KÜBLER Theo

⁷ NN: BRAUTIGAM

⁸ DÉKÁNY

laszolja *Bauer* testvér szavaira: megszentelődés nélkül nincs áldás. Eszembe jutott, hogy 1887-ben itt voltam Pécsen. Istentelen emberektől hallottam a baptistákról. Azt mondták róluk: szentül élnek. Kíváncsi lettem, milyen emberek lehetnek; ha az utcán láttam őket, utánuk néztem. Nőtt bennem a vágy, hogy én is olyan lehessenek, mint ők, pedig még egy szót sem beszéltem velük! [...] A körülöttem levő világ igyekezett a gyülekezettől távol tartani engem, míg Isten elvezetett Budapesten a szentekhez, és megtaláltam azt, amit a világ nem tudott nyújtani.”⁹

Egy pécsi testvérnő volt az, aki bizonyosságot tett neki, figyelmeztette őt, akitől – és a többiektől is – sokat tanult. Döntésre azután Budapesten jutott.

Dékány Elemér, aki a csepeli prédikátori szolgálatban követte őt 1930-ban, a következőt írja *Brautigam Henrik*ről a *Taufer-Bote* újságban megjelent nekrológban: „Első látogatásakor a Wesselényi utcai gyülekezetünkben azt mondta magának: »Itt kell maradnom!« És így is lett. 1892 szilveszterén megtalálta a békességet az Úr Jézusban, és 1893. április 2-án *H. Meyer* testvér megkeresztelte Krisztus halálába.”

Meyer Henrik nagyon hamar misszióra buzdította a fiatal megtértet. A bibliaterjesztés nagyon közel állt hozzá. Gyermekkoráról írja *Dékány Elemér*: „Kisfiúként szívesen mesélte az olvasott bibliai történeteket. Olyan buzgón olvasta a Bibliát, hogy édesanyja túlzásnak tartotta és megtiltotta neki. A fiatalember azonban annyira helytelennek tartotta édesanyja parancsát, hogy istentelen embernek nevezte édesanyját.”

30 éves korában már teljes idejét a Biblia és más írások terjesztésével töltötte. Egész Nagy-Magyarországon dolgozott, ahol német ajkú emberek éltek. Mivel felekezeti munkát a Brit- és Külföldi Bibliatársulatnál nem végezhetett, ezért a Wesselényi utcai anyagyülekezet megbízásából és támogatásával végezte ezt a szolgálatot.

Csepeli visszaemlékezések szerint (életének utolsó 20 évében itt volt otthona) a 19-20. sz. fordulója körül főként Erdélyben munkálkodott (Brassó, Fogaras, Háromszék megye). Ugyanakkor Dél-Dunántúlon is ismert volt. A kozári baptista gyülekezet megalapításában is jelentős szerepet vállalt.¹⁰

1922-ben avatták prédikátorrá (*Gerwich György*), de már korábban is végzett ilyen jellegű szolgálatot. Prédikátorként, *Brautigam* testvért először az 1914. május 1-3-ig – Bonyhádon – tartott konferenciáról szóló beszámolójában említi a *Friedensklange*. Szövetségünk körképe c. beszámolóban pedig ez áll: Bonyhádnak is oda kellett adnia prédikátorát (*Brautigam* tv.-nek be kellett vonulnia).

⁹ PROTOKOLL

¹⁰ KÜBLER Kath

A Wesselényi utcai anyagyülekezet meghívására 1920-ban Csepelre költözött, hogy az ottani gyülekezetet gondozza. E szolgálatot 1930-ig végezte, de élete végéig itt lakott, innen járta az országot.

1930-ban alakult meg a Dunamelléki Misszió lapja, a Taufer-Bote, melynek egyik célja az volt, hogy hírt adjon a Duna menti német anyanyelvű evangéliumi misszióról, így a magyarországi német nyelvű misszióról is. 1930-1940 között 38 rövid írás található, melyekben *Brautigam Henrik* szerepel – részben az ő saját tollából.¹¹ Az utolsó híradás a haláláról számol be. Ezek az írások jó képet mutatnak az ő munkásságáról.

Vérbeli missziómunkás volt, rendszeresen járta a falvakat iratterjesztés és bizonyoságtétel céljából. Gyakran hívták evangélizáció előtti misszióra: végigjárta a falvakat, és a bizonyoságtétel mellett hívogatott (Mucsfa, Dág, Györköny...). Máskor saját misszióként keresett fel falvakat (Taksony, Soroksár, Rákoshegy). Széles rétegeket szólított meg: urakat, szolgákat, úrhölgygyel is beszélgetett, bányászok közt missziózott, cigányoknak is kínált cigány nyelvű bibliareszeket, sőt, zsidókkal is találkozott. Rendszeresen látogatta a csepeli szabadkikötőben horgonyzó dunai hajókat. Ott cseh, német, magyar, szerb, horvát, orosz, görög emberekkel beszélt, és saját nyelvű iratokat kínált nekik.

Vendég igehirdetőnek is hívták, így járt például Tenitzben is, Bécs alatt. Kisegített olyan gyülekezeteket is, melyeknek átmeneti időre nem volt prédikátoruk (Hidas).

A beszámolókból előforduló helység- és gyülekezetnevek: Bonyhád, Mucsfa, Budakeszi, Hidas, Tab, Csepel, Taksony, Sopron, Tab-Szöllős, Dág, Rákoshegy, SomogyMeggyes, Györköny, Ecseny, Bonya, Bp. Wesselényi u., Tenitz (Ausztria).

Brautigam Henrik nyugalomba vonulása után is Csepelen lakott (Kertváros, Szatmári utca 47-ben) és 1940-ben itt halt meg. A csepeli temetőben temették el, de sírját hiába keresnénk. A sírhely 25 éves lejáratí idejét figyelembe véve, 1965-ben kellett volna meghosszabbítani; ez viszont elmaradt; testének maradványait kihantolták.

Laub Henrik (1868-1947), gyülekezetalapító

„Volt azonban egy ember, aki a Lélek szavára elindult az igazság keresésére...” *Dr. Meláth Ferenc* így kezdi mondandóját *Laub Henrik*ről a „Hívők gyülekezete Bikalon” c. írásában.¹² (*Meláth Ferenc* nagymértékben *Laub*

¹¹ MACHER

¹² MELÁTH – HÍVŐK

János naplójára¹³ hagyatkozik, mikor a bikali gyülekezet kezdeti történetét felvázolja.)

Laub Henrik (sz. 1868.) volt az első zsengeje a hegyháti evangéliumi ébredésnek. Nem volt széles körben ismert, mint fia, *János*, de ő volt az, aki körül kialakult egy közösség, és vezette azt több, mint két évtizeden keresztül. *Meláth Ferenc* írásából a következőket tudjuk meg róla: „Konfirmándus korában érzett először indítást, amikor megragadta őt Jézus szava: »szükség néktek újonnan születnetek« (János 3,7), de nem volt tanácsadója, vezetője, így ez múltó fellángolás maradt. Helyette járta kortársaival a különféle szórakozások útját. Egyik ilyen mulatozást követő útján lóhát-ról lebukva és sérülten alig tudott hazavergődni. Ekkor eszébe jutott az a figyelmeztető szó, melyet egy vándor iparoslegény mondott nemrégiben neki: »ha így folytatod, örökre elveszel!« Úgy érezte, ez a baleset már az elveszés kezdete. Ez a lelki élmény erőt adott, felébresztette, és eszébe juttatta a hat évvel korábbi érzést. Barátait elhagyta, Bibliát kezdett olvasni, és megtanult imádkozni. Most már valóban elindult a hit útján.

Hamarosan bizonyosságot tudott tenni, és ennek nyomán többen csatlakoztak hozzá vasárnap délutáni beszélgetésekre. Ebben mind nagyobb szerepet kapott a Biblia, és az így nyert világosság az imát is magával hozta: ébredés jött létre. A többségében fiatalemberek, fiatal házaspárok szorgalmasan jártak templomba, és a házi bibliaórákra *Laubékhoz*.

Kortársaival egyidőben *Laub Henrik* is megnősült (1891). A kialakult családias közösség a lassan növekvő gyermekekkel együtt, az egyházi tanításon és szokásokon kívül a mélyebb bibliaismeretre és hívő életre vágyók gyülekezetévé nőtt.”

Laub János naplója szerint 1909-ben alakult gyülekezetté a közösség.¹⁴ Érdekes az, hogy ugyanebben az évtizedben alakult a szomszédos Ráczkozáron is egy gyülekezet az evangélikus egyházon belül, a közösségi mozgalom gyümölcseként. Kozáron nem tudunk pontos évszámot, de nem lehetetlen, hogy *Paul Wissweder* és *Szegedi György* evangélizációja nyomán történt mindez,¹⁵ és a két falu ilyen történései összekapcsolódhattak.

Laub Henrik a háború után átadta a közösség vezetését fiának, *Jánosnak*, aki addigra már (1920) misszióiskolában is tanult, és lelkileg is érett vezetővé nőtt fel.¹⁶ Az apa, *Henrik* továbbra is aktív maradt a gyülekezetben. 1947-ben halt meg, amikor már az általa alapított gyülekezet nagy utat tett meg, és a belső feszültségek gyengítették, és a kitelepítés fenyegette.

¹³ LAUB

¹⁴ LAUB

¹⁵ KÜBLER Kath

¹⁶ LAUB

Mintegy 60 év keresztyén élettel és szolgálattal a háta mögött hívta magához az Úr az úttörőt, akit annakidején különös módon szólított meg.

Laub János (1894-1971), misszionárius, prédikátor, tanító

Laub János nem csak Magyarországon, de a szomszédos országokban is ismert prédikátor volt, tanításait sok helyen szívesen hallgatták. *Meláth József* lelkipásztor szerint a „wiedenestiek misszionáriusa” volt, később – kényszerből – baptista prédikátor lett.

Laub Henrik legidősebb gyermekeként *János* 1894. február 7-én keresztyén családba, és bibliázó kis közösségbe született Bicalon, melyet édesapja indított el.

„A fiatal *János* igen jóeszű gyermek volt, könnyen és jól tanult; korán érdekelték a bibliai igazságok. 14 éves korában kezdte komolyan keresni az Urat: imádkozott, Bibliát olvasott, világos lelki látásra vágyott. Így jutott üdvbizonyosságra a következő ige nyomán: »akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai« (Róm 8,14), és boldog, örömteljes gyermeke lett a mennyei Atyának.”¹⁷ A fiatal hívő nagy dolgokat élt meg. A bibliázó közösség 1909-ben gyülekezetté alakult; a közösségi mozgalomnak megfelelően az evangélikus egyházon belül maradva.¹⁸ A hívő csoport gyorsan szaporodott, már nem fért el a Laub-lakásban, ezért ugyanezen a telken 1911-ben egy kb. 60 m²-es helyiséget hoztak létre összejelveteli célra. „Ugyanebben az időtájban feltűnt az a testvéreknek, hogy a fiatal *Laub János* (16-17 éves!) szolgálatra alkalmas, nagy bibliaismerete és szolgálatkészsége által. Fel is kérték szolgálatra, amit ő elvállalt, sőt kolportóri munkát is végzett a környék falvaiban.”¹⁹

1913-ban a 19 éves fiatalember Berlinbe ment tanulni, az Allianz Bibliaiskolába, mely később Wiedenestbe költözött. Ezt a bibliaiskolát a kelet-európai, főképp oroszországi misszió támogatására hozták létre 1905-ben, és darbysta nézeteket vallott.²⁰ Ezt a gondolkodást hozta magával *János*, és ültette át a gyakorlatba, miután 1920-tól átvette édesapjától a közösség vezetését. A háború lehetetlenné tette a további berlini tanulmányait. Katonai szolgálatra hívták be, szeme miatt egészségügyi területen tevékenykedett. Kórházi beosztása mellett beiratkozott a gimnáziumba, és magántanulóként 1919-ig levizsgázott mind a nyolc osztály anyagából. A berlini tanulmányokat

¹⁷ MELÁTH – Hívők

¹⁸ LAUB

¹⁹ MELÁTH – Hívők

²⁰ HOLTHAUS

már a 20-as évek elején, Wiedenestben fejezte be. Végül néhány wiedenesti tanár Bikalra jött, levizsgáztatták, majd 1925-ben megkapta oklevelét.

Leszerelés után megnősült, *Dörmer Erzsébetet* vette el.

A gyülekezet vezetésében sok küzdelme volt, de a közösség vezetőivel szoros imaközösségben lelki megújulásokon, karizmatikus élményeken keresztül haladtak előre. A ráczkozári baptista gyülekezetben is szolgált alkalmanként, és a szomszédos falvakban is hirdette az Igét. A tékesi hívők 1923-ban kiváltak a kozári baptisták közül, és az ő szolgálata alatt éltek.²¹

A bikali hívőket már 1920 elején elvezette a bemerítés igazságára, és ő maga március 10-én be is merítkezett, de az evangélikus egyházból még nem léptek ki. Ezután az útkeresés időszaka következett. 1921-ben *Lehmann János*, ráczkozári prédikátorral együtt (aki az ottani evangélikus közösség – ekléziola – vezetője volt) vendégként részt vettek a metodisták éves konferenciáján.²² A következő évben, valamint 1923-ban részt vett a „Wiedenesti Bibliaiskola” éves konferenciáin, ahol egyrészt jó lelki táplálékkal látták el a résztvevőket, így *Laub* testvért is. Másrészt betekintést kapott a szervezet világmissziójába, ami neki is új lendületet adott saját területén végzendő szolgálatában. Ugyanakkor a Bibliaiskola vezetője, *Erich Sauer* további lelki tanulmányokra buzdította jó bibliaismerettel rendelkező szolgatársát.²³

Idézet *Laub János* naplójából, 1924-ből: „XI. 30. kedd. Délelőtt meglátogattam *Martin* és *Lehmann* testvért Ráczkozárón. Délután én kaptam látogatót *Allinger* testvér személyében, akivel hosszú megbeszélésem volt a baptista testvérek és a mi szabadtestvéreink egyesítésének lehetőségeiről. Sajnos, nem született elhatározás.”²⁴ *Allinger János* a kozári baptisták vezetője volt, és valószínűleg prédikátort keresett. Úgy tűnik, itt nem járt sikerrel, de a kozári közösség vezetője, *Lehmann János* 1925-ben felvállalta azt a szolgálatot.

Laub János tehát megmaradt a szabad evangéliumi vonalon, melyen már határozott lépéseket is tettek: „Az 1923. nov. 13-i tanácskozás alkalmával döntés született arról, hogy anyagilag függetlenséget kívánnak biztosítani vezetőjük számára, hogy egyöntetűen kilépnek az Egyházból, és mint »Szabad Keresztyén Gyülekezet« kapcsolatot építenek ki önállóságuk megtartása mellett a Keresztyén Testvér Gyülekezettel, mely budapesti székhellyel, de az ország több területén működik hívő csoportokkal, vezetőjük *Dr. Kiss Ferenc*. 1924-ben a hivatalos kilépés a törvényi előírásoknak megfelelően megtörtént.”²⁵

²¹ GEMEINDEREGISTER

²² Jegyzőkönyv 9.o.

²³ MELÁTH – Hívők

²⁴ LAUB 1924. nov. 30.

²⁵ MELÁTH – Hívők

A wiedenesti bibliaiskola befejezésével (1925) valószínűleg felhatalmazást, megbízást kapott misszionáriusi szolgálatra. Így miután megalakult a Bikali Szabadkeresztyén Gyülekezet, vele párhuzamosan másutt is alakultak ilyen közösségek (Tékes, Szárazd, Dombóvár, Gyöng, Lajoskomárom, Kaposszekcső), de más helyen is támogatott iget tanulmányozó csoportokat (Borjád, Bonyhád, Somogy, Pécs).

Valamikor a 30-as évek elején Dombóvárra költözött családjával, mivel sokat utazott, és a vasúti központból ezt könnyebben tehetette.

Az 1925-ben indult Dunamenti Német Gyülekezetek Szövetségének munkájában ő is részt vett a baptista lelkipásztorok mellett, így testvéri és szolgatársi kapcsolatot ápoltak egymással.

1936-ban törés állt be szolgálatában. Megvádolták és ügye bíróságra került. El is ítélték devizabűntett miatt, valószínűleg a külföldi támogatást sújtották ily módon. *Laub János* később kért segítséget budapesti testvéreitől (az ottani testvérgyülekezettől, *Dr. Kiss Ferencékkel* szoros lelki kapcsolata volt), így három hónapot fogházban kellett töltenie.

Ügye kapcsán fedezte fel a hatóság, hogy az általa kezelt gyülekezetek semmilyen elfogadott egyház égisze alá nem tartoznak, ezért 1937-ben betiltotta azokat. Ennek következtében – *Kis Ferencékkel* és a budapesti baptistákkal való sok tárgyalás után – 1938-ban *Laub János* és a bikali gyülekezet belépett a Baptista Hitközségbe. (A tékesiek ezt már korábban megtették.) Naplója szerint 1938. december 11-én alakult meg a Bikali Baptista Gyülekezet, 13-án pedig *Lehmann János* egyházaskozári baptista lelkipásztor segítségével a Dombóvári Baptista Gyülekezet a *Laub* házban.²⁶ *Laub János* munkája a misszióban új lendületet vett, de a háború és a kitelepítések alaposan megtizedelték, a gyülekezeteket. *Laub János* a háború után is hűségesen pásztorolta a bonyhádi, váraljai és dombóvári baptista gyülekezeteket. Az 50'-es évek végétől pedig pásztorolta is a körzetet.²⁷ Nyugdíjas korában is utazott, Igét hirdetett, tanított, előadásokat tartott.

Laub János 1971-ben halt meg Dombóváron.

„*Laub* testvér temetésén láttuk igazán azt a nagy szeretetet, mely a testvériséget összekötötte. A végtisztességre megjelentek Somogy-Tolna-Baranya gyülekezetei nagy számmal és a Budapest Ó utcai Testvérgyülekezet képviselői is. Arramenő kívülállók kérdezték: Ki volt ő, püspök?”²⁸

²⁶ LAUB 1938. dec. 13.

²⁷ LAUB 1938. dec. 13.

²⁸ KÜBLER Kath

Laub János tehetséges fiatalemberből áldott missziómunkás, tanító, gyülekezetalapító és pásztor vált, aki apostoli munkáját Közép-Európa több országában végezte, és felekezettől függetlenül sok gyülekezet épült általa.

Reichert Gyula (1886-1939), lelkipásztor

(*Reichert Gyula* életrajzát unokája, Reichert György szerkesztésében megjelent Rákosszentmihályi Hírnök, a baptista gyülekezet havilapja 2001. szeptemberi számában közölte „Az én történetem” írás alapján építettem fel. Az innen vett tényeket nem hivatkoztam.)

Reichert Gyula 1886. június 19-én Kistormáson (Tolna megye) evangélikus lelkészcsalád gyermekeként született. Lelkész édesapja szigorú következetességgel az evangélikus papi pályára nevelte, illetve erőltette fiát.

A Soproni Főgimnáziumban érett ifjú a tanári pályát szerette volna hivatásának választani, de édesapja kényszerének engedve három évig a Soproni Evangélikus Teológián, az utolsó évben a németországi Erlangeni Teológián végezte tanulmányait. Teológiai szakvizsgáit Sopronban tette le 1908. szeptember 7-én és a következő év augusztus 20-án. A lelkészvizsga abszolválása után őt is alkalmasnak találták a lelkésszé szentelésre.²⁹ 1909. szeptember 19-én Pápán szentelte evangélikus lelkésszé *Gyurác Ferenc* püspök.³⁰

Az avatásról hírt adó Evangélikus Óráló szerint az ifjú lelkész segéd-lelkésszé meghívást Komáromba nyert.³¹ Hamarosan egy újabb híradás jelent meg: „Segédlelkésszé helycserék. *Reichert Gyula* komáromi s. lelkész egyházfóhatósági rendelkezésre Csikóstöttösön foglalt el s. lelkésszé állást.”³²

1912 januári hír szerint: „A kaposszekcsői gyülekezet egyhangúlag ifj. *Reichert Gyula* paksi segédlelkészt választotta meg lelkészéül.”³³

Komárom, Csikóstöttös és Paks után tehát Kaposszekcsőn kezdte meg lelkésszé szolgálatát, ahol 1911-1916-ig működött. Felesége *Terplán Elza* tanítónője volt a községnek.

Az első világháború kezdetén Kaposszekcső igazgató-tanítója bevonult katonai szolgálatra, így *Reichert Gyulára*, a lelkészre és feleségére maradt a község gyermekeinek tanítása és hitoktatása. Ebben a nehéz háborús időkben az evangélikus lelkész hitre jutott, és elfogadta Jézus Krisztust személyes Megváltójának.

²⁹ KOVÁCS 2.o.

³⁰ EÖR 1909. 350.o.

³¹ EÖR 1909. 350.o.

³² EÖR 1909. 423.o.

³³ EÖR 1912. 47.

A metodisták 1921-es éves konferenciáján *Schmidt János*, akkori dombovári lelkész által felolvasott jelentésben ez áll: „Már gimnázista korában hívogatta az Úr (*Reichert Gyulát*). Mint egyetemi hallgató tért meg s már akkor is az volt a vágya, hogy szabad evangélizációban és bibliai gyülekezeti rendszer mellett munkálkodhassék.” Ez az adat valószínűleg *Reichert Gyula* saját vallomásából származik!³⁴

Kaposszekcsőn a gyermekekkel és felnőttekkel komolyan kezdett foglalkozni, mint lelkigondozó. Szomszédos lelkész társai előtt nyílt bizonyosságot tett a megtérés fontosságáról. Komoly ébredés mutatkozott munkája nyomán az evangélikus gyülekezetben. Kaposszekcsőn a hívek egy része a hívő pap mellé állt, a többiek adáz ellenségei lettek, hasonlóan a szomszédos falvak lelkészeihez.

Felesége, második gyermekük születése után, 1915-ben súlyosan megbetegedett, és hirtelen meghalt. Négy évig özvegyen nevelte *Reichert Gyula* két kis árva gyermekét.³⁵

1916-ban lemondott lelkészi állásáról, mivel a Bethánia egylet titkári állására nyert meghívást. Augusztus hó első felétől kellett megkezdenie ezt a munkát.³⁶

1917-18-ban Györkönyben volt helyettes lelkész. Egy györkönyi metodista testvérnő visszaemlékezése szerint: „Ő egy élőhitű ember volt, a szószékről állandóan evangélizált. Nagyon-nagyon sokan megtértek. Ekkor a falu gazdajai azt mondták: ha ez igaz, amit ez prédikál, akkor nekünk másképpen kell bánni a dolgozókkal. Tehát mi ezt nem művelhetjük, hogy ez legyen. Elkezdtek ellene dolgozni. A döntést valószínűleg a pincehegyen hozták meg, és elküldték.”³⁷

1918. január 30-31-én jelen volt az Evangélikus Diákszövetség alakuló ülésén.³⁸ 1918. szeptemberében testvérének, *Rimárné R. Irma* elhunyt a kapcsán már szurcsini lelkészként jegyzik *Reichert Gyulát*.³⁹

Sidski Bánovci községben *Kettenbach András* hívő malomtulajdonossal, és annak hívő lelkész fiával jutott lelki közösségbe. Itt a hívő konferenciakon és a gyülekezetben lelki otthonra talált. *Kettenbach András* legkisebb leányát, *Kettenbach Emmát* 1919-ben vette feleségül.

1920-ban szakított az evangélikus lelkészi pályával. Ezzel új korszak kezdődött életében, a kétéves metodista szolgálat.

³⁴ JEGYZŐKÖNYV 38. old.

³⁵ EÖR 1915. 429.o.

³⁶ EÖR 1916. 220.o.

³⁷ KOVÁCS 4.o.

³⁸ EÖR 1918. 42.o.

³⁹ EÖR 1918. 297.o.

1921. április elején költözött családjával Dombóvárra, metodista gyülekezeti szolgálatba állt. Az ez évi metodista konferencia elindította a próbára való felvételét, és a következő évi konferencia jegyzőkönyvben már lelkész-ként szerepelt. A továbbiakban tehát *Reichert Gyula* Dombóváron működött, mint metodista prédikátor. 1921-ben a dombóvári prédikátor számára gyülekezeti házként és lelkészlakásként is működő házat vásároltak.

Nagy lendülettel fogott a munkába. Dombóvár mellett Kaposszekcsőn is szolgált az ottani metodista gyülekezetben, mely éppen az ő korábbi felébredt evangélikus lelkési szolgálata nyomán alakult az utóda merev hozzáállása miatt. A györkönyi metodista gyülekezet alapító lelkészének tartja *Reichert Gyulát*, de Kiskunhalason is megkezdte a munkáját. Traktátusokat írt, és a metodista Békeharang főszerkesztője volt. 1923-ban is sok dolga volt a szuperintendensi jelentés szerint. „Amilyen nehéz a munka a katolikus vidéken, olyan örömmel teljes nekünk a gyümölcse is.”

Kétévi szolgálat után kilépett a metodista egyházból, hogy Istennek még inkább a rendelkezésére állhasson. *Funk Márton* szuperintendens írja 1923-ban, a konferencia beszámolójában:

„A konferenciának a sok örömteljes és lélekemelő órája között volt azonban egy szomorú órája is. *Reichert Gyula* prédikátor testvérünk kilépett a gyakorlati munkából és az egyház kötelékéből. Nevezett testvérünk úgy érzi, hogy mostantól nem tartozhatik többé semmilyen egyházba, s hogy neki külön utakon kell járnia. Mi sajnáljuk, mert misszióknak egyik legtevékenyebb és legagilisabb tagját veszítjük el benne. Ha el is váltunk egymástól, a Krisztusban nem szűnünk meg testvérek lenni.”⁴⁰

Reichert Gyula búcsúzó szavai már utalnak a szabadkeresztyén gondolkodás kialakulására: „Isten igazi gyermekeit – bárhol legyenek, bárhová tartozzanak külső állapotuk szerint – elválaszthatatlan, szellemi kapcsok fűznek egybe. Csak emberek emelnek felekezeteikkel, egyesületeikkel, szervezetükkel válaszfalakat Isten gyermekei közé, s ezáltal elkülönítik azokat egymástól, akik belső állapotuknál fogva voltaképpen összetartoznak.”

És valóban: *Laub János* naplója szerint már 1923-ban is látogatta a bikali szabadkeresztyén gyülekezetet, és szolgált köztük *Kiss Ferenc* munkatársaként.⁴¹

A rákosszentmihályi életrajza szerint más hitelvi megfontolások is vezettek a kilépéséhez. „Nyugtalan, de mélyhitű lelke nem nyugodott, a Bibliát forrón kutatva – minden emberi befolyás nélkül – a felnőtt hívőkeresztséget, az alámerítést mutatta meg számára Isten követendő útnak. Engedelmeskedett Isten eme parancsának és a Dunántúl egy kis patakjának mélyvizébe alámerítette őt egy hívő prédikátor barátja.”

⁴⁰ KOVÁCS 6.o.

⁴¹ LAUB 1923. máj 20-21. júl. 22.

1924-1927-ig Kiskunhalason élt családjával. Családi élete is próbákkal teljes volt, mert második házasságából születendő első három gyermekük, mind csecsemőkorban meghalt.

Kiskunhalason jutott a baptista testvérekkel szoros kapcsolatba. *Maróti János* kiskunhalasi prédikátor testvér szolgatársnak fogadta *Reichert Gyulát*, és áldottan együtt munkálkodtak az Úr szőlőjében, a testvériség javára.

1927-ben Kanadába, Vinipeg városába kapott, baptista lelkipásztori meghívást. A meghívásnak eleget kívánt tenni. Belgiumig, Antwerpen városáig jutott családjával, ahol legidősebb fia *Pál*, a tengeri klímától szembajjt kapott, amiből Antwerpenben nem gyógyult ki. Az Amerikába induló hajóra ezen egészségi ok miatt nem vették fel a családot.

Visszajöve Magyarországra, Rákosszentmihályon telepedett le a család. *Dr. Kiss Ferenc* orvosprofesszor testvér biztosított állást *Reichert Gyulának* az Orvostudomány Egyetemen, könyvtártisztai beosztásban. Emellett *Dr. Kiss Ferenc* és *Ungár Aladár* testvérekkel a testvérgyülekezetben végezte lelki munkáját.

Aliansz gondolkodásából kiindulva hamarosan *Dr. Somogyi Imre* volt országos baptista elnök testvérünkkel is áldott kapcsolatba került. Beolvadt a baptista misszió munkába. Ennek eredménye lehetett, hogy 1928-ban a Wesselényi utcai német ajkú baptista gyülekezet meghívta öt másodprédikátornak, hogy *Gerwich György* mellett végezze a gyülekezet megszaporodott missziómunkáját. „Július elsején, vasárnap délután ünnepelte a Wesselényi utcai németajkú gyülekezet második prédikátorának, *Reichert Gyula*, ismert író és kitűnő biblíamagyarázónak a beiktatását.”⁴²

Itt nagy előszeretettel, anyanyelvén, németül hirdethette Isten Evangéliumát. Azonban rövid életűnek bizonyult e szolgálata is, 1929-ben már véget is ért. „*Reichert Gyula* szépen induló kisegítő szolgálata ma már nem ismert okok miatt szakadt meg.”⁴³

A Békehírnökben rendszeresen jelentek meg hitmélyítő cikkei.

A Baptista Teológiai Szemináriumban óraadó tanárként működött utolsó éveiben. Irodalmi tevékenységét is megáldotta az Úr, megjelent könyvei: „*Ama fényes hajnali csillag*” (2 kötetben), valamint a „*Hívő keresztyénség*” és „*Az Ő teljességéből*” című könyve.

1938-1939-ben, halála előtti utolsó két évben *Fejér Béla* és *Fülöp Árpád* gyülekezetvezető testvérek kérésére elvállalta önzetlenül, minden ellenszolgáltatás nélkül a Rákosszentmihályi Baptista Gyülekezet lelkigondozását. E rövid kétéves áldásos működése alatt a rákosszentmihályi kis gyülekezet hitben és lélekszámban gyarapodott. Az ő kezdeményezésére

⁴² Békehírnök 1928. július 7.

⁴³ GERZSENYI-MIKLYA LUZSÁNYI 100.

a kis gyülekezeti termet is kibővítették falbontással, illetve egy új terem hozzáépítésével.

Hivatali munkája mellett, a sokoldalú lelki munkája, betegek látogatása, lelki tanácsokért jövők útbaigazítása, valamint hat gyermekes családjáról való gondoskodása, szabadidő hiányában az éjféltől, illetve hajnalba nyúló igetanutlmányozása, és az „Ama fényes hajnali csillag” megírása fizikai erejét és egészségi állapotát mindjobban igénybe vették. 1939 tavaszán hirtelen megbetegedett. Betegségét *Dr. Kiss* professzor testvér irányítása mellett kezelték.

Halála előtt két héttel hazaengedték családjához, mint gyógyíthatatlan beteget. Az Úr anyaga álmában megjelent *Reichert Gyulának* a következő szavakkal: „Rendeld el a te házat, mert meghalsz!” Isten akaratába megnyugodva, megírta a saját gyászjelentését, azzal, hogy abban emberi dícsőítésnek helye nincs. Halála előtt két nappal feleségétől és külön-külön hat gyermekétől elbúcsúzott és imádkozott mindenkivel külön-külön. Legkisebb gyermeke 6 éves, legidősebb fia 26 éves volt. Nem gondolt testtel és vérrel. Azt mondta: „Boldogan megyek a mennyei hazába, az én Uramat szolgálni, mert tudom, hogy feleségemről és hat gyermekemről Isten mindenkor gondoskodni fog.”

Ilyen biztos hittel, 53 éves korában halálfélelemtől teljesen szabadon, 1939. december 4-én adta át lelkét hőn szeretett Urának, Krisztusának. Az igazak emléke áldott!

Schlitt Henrik (1871-1941), missziómunkás

Schlitt Imre Henrik Somogyszil községben született, de gyermekként családjával Siklóra költöztek, és később Baranya megye jelentős evangélistája lett. 1900-tól 1927-ig, Kanadába történt kitelepüléséig Kaposszekcsőn élt, és a Hegyháton, főleg Ráckozáron végzett eredményes missziómunkát. A családi visszaemlékezéseken⁴⁴ túl a pécsi gyülekezet anyakönyvében található személyes emlékezése.⁴⁵ *Dr. Meláth Ferenc* írása,⁴⁶ valamint a Kaposszekcsőről készült könyv⁴⁷ rövid részlete tanúskodik személyéről és munkásságáról.

Schlitt Imre Henrik Somogyszilban született 1871. március 3-án, földműves családban, és Siklóson, majd Pécsen vált érett fiatalemberré. Egészen fiatalon, kötő-szövő tanoncként került Pécsre, ahol megismerte az éppen

⁴⁴ SCHLITT

⁴⁵ SCHLITT Imre

⁴⁶ MELÁTH – SCHLITT

⁴⁷ OPPERMAN–DOMKE–SOMMER–LÖTZ. 93-94.

alakulóban levő baptista közösséget, és bekapcsolódott munkájába. Az első bemerítésnél, mely valójában a gyülekezet születésnapja volt, a fiatal *Imre* is aktív részt vállalt: „*Wenzel* testvérnő 1889-ben jutott hitre, és én készítettem neki a hullámsírt a pataokban, mely Pécsről Pellérd felé folyik” – írja 1928-ban visszaemlékezésében. Ő ekkor még nem merítkezett be, bár talán már megtért. Így emlékezik ugyanabban az írásban: „1889. évben tizenhét évesen jutottam hitre, és találtam bocsánatot Jézus vérében. Azidőben Pécssett tanultam kötő-szövő szakmát. 1890-ben érkeztem Budapestre, és Húsvét másnapján merített be *Meyer H.* prédikátor, és csatlakoztam a gyülekekezethez. Attól kezdve egészen a mai napig, amikor Isten kegyelméből 56 éves vagyok, kerestem, hogyan szolgálhatok az Úrnak.”

Meyer Henrik nem csak bemerítette, de szolgálatba is állította a szorgalmas, buzgó fiatalembert, és így újból visszatért tágabb hazájába. „1891-ben Pécssett és környékén dolgoztam a bibliatáskával, és eljutottam Borjádra, Magyarbólyba, Bolmányba és Újbezdnába. Ott bebörtönöztek, Beremendre vittek, onnan Siklósra és Pécsre a község házára, de a testvérek imádkoztak értem, és újra szabad lettem. Aztán végigjártam Bonyhád, Apátit, Alsónánát, Györkönyt, és Budapestre értem; ott elfogattott édesapám, és hazatoloncoltatott, mert szégyellte, hogy fia bibliatáskával járja a vidéket, és hirdeti az evangéliumot.”

A hitében hajthatatlan *Imrét* édesapja kitagadta vagyonából. A következő megpróbáltatás a hároméves katonai szolgálat volt. Ezután megházasodott, feleségül vette *Bősz Gertrudot* 1895-ben. 1900 körül települtek le Kaposszekcsőn. Kilenc gyermekük született, akik közül 6-an érték meg a felnőttkort. Felesége korai halála (1914, tuberkolózis) után újból megnősült (*Lina Koch*).

Családos emberként már nem tudott vándorló bibliaárusként szolgálni, de helyette komoly és erőteljes igehirdetői szolgálata fejlődött ki. Visszaemlékezésében írja: „1897-től 1898-ig a foglalkozásom mellett a (pécsi) gyülekezetnek szolgáltam.” *Meláth Ferenc* szerint „az ő nevéhez fűződik a bonyhádi és egyházaskozári, tékesi misszió kezdete. Igazi úttörő munkása volt az Isten Országának. Bátor és határozott fellépéssel, bűnből felrázó igemagyarázattal, nem volt a szelídség és nyájasság embere, inkább a komolyságé.”

Schlitt Imre törődött lelki fejlődésével is. Az 1900. január 10-én indult német nyelvű misszióiskola diákjai között ő is szerepel, ahol *Meyer Henrik*, *Meyer (Poelzig) Anna* és *Péter Gyula* oktattak.⁴⁸ Különösen a szívén viselte a ráczkozári missziót annak ellenére, hogy nehéz volt az indulás. Szekcső-

⁴⁸ Az Igazság Tanúja, 1900. február 1, 7-8.

ről járt (gyalog, mert vasárnap nem utazott másképp) Kozárra a kezdeti időkben, 1903-ban. *Meláth Ferenc*, akinek édesanyja szintén ebből a faluból származik, beszél egy esetről, amikor a bibliai igazságok után érdeklődő *Allinger János* befogadta őt. Felesége viszont ellenségesen viselkedett, és a vendégeknek nem adott ebédet. Így hát nem csak 48 km séta, de böjt is volt azon a napon a *Schlitt* házaspár része.

A szekcsői gyülekezet alakulásában oroszánrésze volt, de prédikatori szolgálatba nem állt be. Szorgalmas és ügyes mesterember volt, szakmájában Kaposszekcsőn is eredményesen vállalkozott. Később cséplőgéppel is bővítette vállalkozását. 1929-ben mindenét eladva, családjával után vándorolt Kanadába. Ott is igyekezett Istent szolgálni, és bár három nyelvet beszélt (német, magyar és horvát), az angollal nem boldogult.

1941-ben hívta haza Mennyei Atyja hű szolgáját.

Irodalomjegyzék

- DÉKÁNY Elemér: *Prediger Heinrich Bräutigam*. Kézirat, Baptista Levéltár, Pécs Digitális. II. 2.
- GEMEINDEREGISTER – *A Ráczkozári Baptista Gyülekezet német nyelvű anyakönyve 1923-1948*. Baptista Levéltár, Pécs. I. 5.
- GERZSENYI László dr. – MIKLYA LUZSÁNYI Mónika: *Mindeddig... az első magyarországi baptista gyülekezet története*. Harmat-Wesselényi utcai Baptista Gyülekezet, Budapest, 2007.
- HOLTHAUS Stephan: *Die Entstehung der Bibelschule Wiedenest*. www.bruederbewegung.de/paf/holthauswiedenest.de
- *Jegyzőkönyv a püspöki metodista egyház magyarországi missiójának első évi üléséről*. 1921. Budapest. Kézirat. www.kisegyhazkutato.hu/dokumentumok/dok2010/1921ek.jzk.pdf
- KOVÁCS Zoltán: Egy fejezet a megújulásból: a györkönyi metodista gyülekezet kialakulása, in: LAKATOS Judit (szerkesztő): *Keskeny utak. Tanulmányok a Magyarországi Metodista Egyház történetéről*, Budapest, 2005., Magyarországi Metodista Egyház, 165-190.
- KÜBLER Katharina: *Kozári történelem*. Kézirat, Baptista Levéltár, Pécs Digitális. I. 2.d.
- KÜBLER Theo: Jubileumsmagazin 2004, 4. old; Magángyűjteményben A fordítás kézirata: Baptista Levéltár, Pécs. I. 2.d.

- LAUB, János: *Szolgálatok az Úrnak! II. kötet*. Kézirat, magántulajdonban
- LEHMANN-LOMBOS családja. Kézirat, magántulajdonban
- MACHER Tivadar: *Brautigam Henrik tevékenysége a Taufer-Bote nyomán; 1930-1940*. Kézirat, Baptista Levéltár, Pécs Digitális. II. 2.
- MELÁTH Ferenc: *Hívők gyülekezete Bikalon*. Pécs, Kézirat. Baptista Levéltár, Pécs. I/5.
- MELÁTH Ferenc: *Schlitt Imre*. Kézirat, Baptista Levéltár, Pécs Digitális. II. 2. Schlitt
- NN: *Brautigam Henrik – Csepel*. Kézirat, Baptista Levéltár, Pécs Digitális. II. 2. Brautigam
- OPPERMAN-DOMKE-SOMMER-LÖTZ: *Sektschi – Eine derutsche evangelische Gemeinde in Südtransdanubien Teil 1*. 2015. Magánkiadás
- PROTOKOLL der Vereinigungskonferenz deutscher Baptisten-Gemeinden Ungarns in Pécs. Budapest, 1922. Magángyűjtemény
- REICHERT György: *Az én történetem. Reichert Gyula (1896-1939)*. Szentmihályi Hírnök, 2001. szeptember
- SCHLITT John: *Geschichte der Schlitts Familie aus Ungarn*. Kézirat, Baptista Levéltár, Pécs Digitális. II. 2. Schlitt
- SCHLITT Imre: Visszaemlékezés; In: *Gemeinde-Register-visszaemlékezések*. Baptista Levéltár, Pécs Digitális. I. 1.
- TÓTH Kálmán: *Az egyházaskozári (azelőtt ráczkozári) gyülekezet története (egyháztörténeti bevezetéssel)*. Kézirat 1954. Baptista Levéltár Pécs Digitális I. 2. d

Folyóiratok

- EŐR – Evangélikus Órálló – Az Evangélikus Egyház folyóirata
- Taufer-Bote – Monatsschrift der Baptisten-Gemeinden deutscher Zunge in den Donauländern, 1930-1942. Baptista Levéltár, Pécs Digitális. III. 1. Tauferbote-digital
- Békehírnök – a magyarországi baptisták hetilapja
- Az Igazság Tanúja – a magyarországi német nyelvű baptisták lapja

Papp János

GONDOLATOK A BTA 120 ÉVÉRŐL¹

Ahogy erre az alkalomra készültem, eszembe jutott egyik rokonunk, Kati néni, aki Pécsett él, és már a 106. életévét is betöltötte. Emlékszem rá még fiatakoromból, amikor az ifjúsággal karácsony előtt időslátogatásokra mentünk, és meglátogattuk őt is. Azóta eltelt néhány évtized; immár több mint harminc éve vagyok szolgálatban, de Kati néni még mindig él, és ma is meg lehet látogatni. Különös belegondolni, hogyan telnek az évek és az évtizedek.

Szeretettel és tisztelettel köszöntelek benneteket, és rajtatok keresztül köszöntöm a 120 éves Baptista Teológiai Akadémiát – leánykori nevén a Baptista Teológiai Szemináriumot –, valamint mindazokat, akik az elmúlt 120 év során ebben az intézményben szolgáltak, tanítottak, dolgoztak, illetve akik itt készülhettek fel hivatásukra.

Ez az év abból a szempontból is különleges, hogy a magyar baptista misszió újkori történetének 180. évfordulóját is ünnepeljük. Néha hajlamosak vagyunk elveszni a jubileumok és évszámok között. Nemrég emlékeztünk meg az anabaptista–baptista mozgalom 500 éves évfordulójáról is. Sokféle számot lehet egymás mellé tenni, de mindegyiknek megvan a maga jelentősége.

Amikor ilyen alkalmakat tartunk, emlékezünk. Az emlékezésnek pedig fontos szerepe van. Ahogyan Mózes ötödik könyvének 32. fejezetében olvassuk: „Emlékezz az ősidőkre, gondold át az előző nemzedékek éveit! Kérdezd meg atyádat, ő majd elbeszéli, véneidet, ők majd elmondják neked.”

Az emlékezés nem önmagáért való. Nem azért történik, hogy kipipáljunk egy jelentős alkalmat vagy megtartsunk egy ünnepséget. Az emlékezés célja, hogy mélyebb, átfogóbb és gyakorlatiasabb megértésre jussunk önmagunkkal és Isten munkájával kapcsolatban.

Az emlékezés a megértés mellett a tiszteletet is munkálja bennünk: tiszteletet Isten iránt, hiszen végső soron ő az, aki cselekszik rajtunk keresztül a történelemben. Emellett az emlékezés tanulásra is indít.

A tanulást nem szabad abbahagynunk sem egyénileg, sem közösségileg. Fontos a közösségi tanulás is, amikor egy közösség végig gondolja, megérti

¹ Elhangzott 2026. május 7-én a BTA Tudományos napján.

és feldolgozza a saját történetét, tapasztalatait, és ezekből közös tudás, közös bölcsesség születik. Mindez segítheti azt, hogy helyesebb úton járjunk, mert Isten végső célja az emlékezéssel is az, hogy tanítson és vezessen bennünket.

Amikor erre az alkalomra készültem, két olyan szempontot szerettem volna kiemelni a teológiai képzés történetéből, amelyek ma is tanulságosak lehetnek számunkra.

Nemzetköziség

Az első a magyarországi baptista teológiai képzés nemzetközi jellege.

Mi, magyarok különleges nyelvet beszélünk, sajátos kultúrával rendelkezünk, ezért könnyen bezárkózhatunk a saját világunkba. Ha azonban visszatekintünk a Baptista Teológiai Szeminárium, illetve a Baptista Teológiai Akadémia történetére, azt látjuk, hogy kezdettől fogva nem ez történt.

A történet ott kezdődik, hogy két elkötelezett hívő ember Hamburgba utazott, amely akkor az európai baptista misszió egyik meghatározó központja volt. Nem csupán nyelvi tudást hoztak haza, hanem betekintést nyertek az európai misszió egészébe. Szélesebb látókörrrel tértek vissza, és ezt a szemléletet ültették át a magyar baptista életbe is.

A második fontos szál az Amerikai Déli Baptista Szövetség támogatása volt. Sokféleképpen segítették a magyarországi teológiai képzés elindulását és fejlődését. Gondolhatunk például *Varina Braun* testvérnő rendkívül jelentős, 22 ezer dolláros adományára, amely lehetővé tette a Margit rakparti szemináriumi épület megvásárlását. De ide tartoznak azok az amerikai tanárok is, akik rövidebb vagy hosszabb időre Magyarországra érkeztek, és részt vállaltak az oktatásban.

A harmadik szál a Baptista Világszövetség szerepe. A magyar baptista közösség hosszú időn át megosztott volt, ami természetesen a teológiai képzésre is hatással volt. A világszövetség azonban igyekezett elősegíteni az egységet, és fontos szerepet vállalt ebben a folyamatban.

A teológiai képzés tehát kezdettől fogva nemzetközi kapcsolatrendszerben formálódott. Ennek ma is van üzenete. A Baptista Teológiai Akadémia ma sem lehet bezárkózó intézmény. Nemcsak azért, mert figyelemmel kell kísérnie a teológiai kutatásokat és az új eredményeket, hanem azért is, mert saját küldetését a körülötte lévő világ összefüggésében kell értelmeznie.

Talán ma már nem ugyanott dobog a misszió progresszív szíve, ahol 120 évvel ezelőtt. A világ sokat változott. Éppen ezért úgy látom, hogy három fontos feladatunk van: *adni, hatni és utat mutatni*.

Adni, mert van mit adnunk. Hatni, mert a különböző teológiai és kulturális hatások között nagy szükség van arra a lelkeségre, amelyet intézmény-

nyünk képvisel. És utat mutatni, mert a gyorsan változó, egyre inkább szét-töredező világban az embereknek irányra van szükségük.

Kulturális különbség

A második tanulság a teológiai képzés társadalmi környezetének változása.

Amikor a szeminárium elindult, az első hallgatók többsége egyszerű emberek közül került ki. A korabeli beszámolók szerint sokan csupán néhány elemi osztályt végeztek el, amikor megkezdtek tanulmányaikat. Ezért az akkori képzés nem kizárólag teológiai oktatást jelentett; sok más alapvető ismeretet is át kellett adni.

Ha viszont a jelenre tekintünk, egészen más helyzetet látunk. A közel-múltban bemutatott statisztikai elemzések szerint a 2022-es népszámlálási adatok alapján a keresztyén felekezetek közül a baptisták körében a legmagasabb a közép- és felsőfokú végzettséggel rendelkezők aránya. Ez azt jelenti, hogy ma teljesen más háttérrel érkeznek az emberek a teológiai képzésbe.

Eppen ezért nem azt kell egyszerűen lemásolnunk, amit elődeink tettek. Inkább azt kell megértenünk, hogy miért tették azt, amit tettek. Ők bölcsen reagáltak saját koruk szükségleteire. Nekünk ugyanezt kell megtanulnunk tőlük: felismerni korunk kihívásait, és azokra megfelelő válaszokat adni.

Ma már nem ugyanazokat az alapismereteket kell pótolni, mint 120 évvel ezelőtt. Más kérdésekkel, más kulturális és társadalmi kihívásokkal találkozunk. A feladat azonban ugyanaz maradt: bölcsen alkalmazkodni a körülményekhez, és hűségesen tovább vinni a ránk bízott küldetést.

Kedves testvérek, e két rövid kitekintés talán segít meglátni, milyen értékes az emlékezés, milyen fontos a tanulás, és milyen jelentős Isten munkájának, valamint elődeink szolgálatának tisztelete.

Azt kívánom, hogy Isten mindannyiunk életében munkálja tovább ezeket az értékeket! Áldja meg a Baptista Teológiai Akadémia 121. évét, minden munkatársát, hallgatóját és jövőjét is, ahogyan megáldotta és megtartotta az intézményt az elmúlt 120 esztendő során!

III. ADATTÁR

1.

2025/26-OS TANÉVRE BEIRATKOZOTT HALLGATÓK NÉVSORA

Teológia BA alapszak

Nappali képzés

Adorján Annamária
Balogh Szilvia
Barta Vivien
Bogdán Botond
Bóna Miklós
Bretka Csaba
Burai Béla
Cséki Barbara Klaudia
Csipak Irén
Darócziné Bacia Ildikó
Dombi Rebeka
Dózsa Hajnalka
Egri Edina
Esze Noémi Zsuzsánna
Ficsor Mónika
Galamb Zsófia
Gellén Eliza
György Maja
Hajner János
Horváth Hunor
Ispán György
Jakab Gergely
Jakab Máté Ádám
Junker András
Kaltenecker Orsolya
Kaszala István
Katona Csegő

Keresztesi Dávid
Kesztyűs Krisztián
Kesztyűsné Bényi Andrea
Kocsis-Nagy Kende Károly
K. Tóth Csaba László
Kosányi Tamás
Kriukas Pijus
Lakatos Piroska
Major Debóra
Mezei Virág
Mierlut Gedeon
Modróczky Béla
Molnár Franciska Bianka
Papp Norbert
Péter Szabolcs
Pletikoszity Tibor
Ráczné Fülöp Anna
Radvilas Dragünas
Rafael Pálné
Séta László
Simon Mihály
Storozinszki Tibor
Szabó Evelin
Szabó László Róbert
Szeder Illés
Székely Hozsanna
Szilágyi Szabolcs

Szőcs Izsák
Takács Anna Dóra
Tóth-Czakó Krisztina
Tóth Szabolcs
Tóth Zoltán
Újvárosi Edit

Vágány Kíra
Varga Andor
Varga Attila
Varga Henrietta
Varga Janka
Wappler János

Levelező képzés

Árkocsevics-Kiss Beáta
Bak-Pazar Mónika Márta
Balogh Béla
Bilig Katalin
Boldvavölgyi Péter
Czakóné Fléger Zsuzsanna
Császár Fanni
Csiffári Levente
Dávid József
Dósa Tamás
Erdei Loránd Ferenc
Eszenyi Nóra
Farkas Tamás
Fekete Mónika
Feketéné Molnár Katalin
Galla-Kazar Alexandra Cintia
Győri Szilvia
Hekele Helga
Horváth Csaba
Horváth Zsolt
Illés Tamás
Juhász Alexandra
Kántor Gergely
Kincs Titanilla Csenge
Kiss Dóra Éva
Klémán Zoltán
Magyari Endre
Márhoffer Roland
Masznyik Jázmin Tamara

Nagyné Dömök Mária
Németh Péter
Nyögériné Horváth Szandra
Pap Adrián
Peák Melinda
Petrus-Juhász Alexandra Xénia
Porzsolt Eszter Zsuzsa
Prezmer Róbert
Princz-Lakati Vivien
Rakiás Norbert
Reitinger Péter
Rézműves József
Soltész Sándor
Szabó Krisztián János
Szabó Péter
Szajkó Edina Katalin
Szalai Dorián Richárd
Szanyó Benjámin Máté
Szekszárdi Gabriella Katalin
Szénászký Zsolt
Tanács-Glasz Nikolett
Tóth Henrik Roland
Varga Gusztáv Renátó
Varga Lajos Zsolt
Vass István
Vassné Mácsai Veronika
Veres Eszter
Vetró Tamás

Kántor BA alapszak

Barankai-Erős Katalin

Dabis Dániel

Orosz Dániel

Teológia MA mesterszak

Nappali képzés

Daróczi-Csuhai László

Fábián Inesz

Gőbl Bence

Gyökeres Erika

Hégyely Titusz

Hochbaum Tamás János

Jóföldi Péter Bence

Lacziné Bakai Ágnes

Móroz Tamás

Nagy Gézáné

Nikodém Noémi Zsuzsanna

Nyilas-Balogh Richárd

Oláh Ferenc

Siposné Hegedüs Ágnes

Szűcs Dávid Gábor

Veress Norbert Csaba

Levelező képzés

Kormosné D. Zsuzsanna Dr.

Kulcsár Edit

Némethné Tóth Angelika

Szécsi Zsuzsanna

Továbbképzés, és részismereti szakok

Geri Kitti Márta

Lőrincz Tímea

Nyíri Éva

Oláh Erika

Szajkó Péterné

Van Aken Frans Willem

2.

**2026-BAN DIPLOMÁZOTT HALLGATÓK
NÉVSORA****Teológia BA alapszak**

Almási Dániel
Antalovics Zoltán Andrásné
Bácskainé Ekker Zsuzsanna
Bán Attila*
Balog Sándor
Balogh Róbert
Bitter Zsuzsanna
Chai-Dragonya Nikolett Ibolya
Demeter Beáta
Dobiné Asbóth Adrienn
Doka Róbert
Duka Roland Balázs
Duka-Szurop Tímea
Elekes Gábor
Farkas Hajnalka
Farkas Zoltán Sándor
Ferenczi Simon Viktor
Flóra Zoltán József
Gönczi József
Grimm Éva
Hamula Erika
Herczegh Sándor
Herke Anita
Horváth Árpád
Horváthné Török Szilvia
Hüse Cintia*
István András Sámuel
Jakus Barbara
Kálmán Ernő

Káplár Attila
Király Márk
Kirkner Ottó Edvárd
Kiss Máté
Kormos-Pálmai Beatrix
Kovács Sebestyén
Kovácsik Enikő
Lehoczki-Vanek Nikolett Anna
Lénárt Tibor
Lengyel Zsolt
Lieszkovszky Ildikó
Mák Boldizsár
Mákné Leirer Olga
Márkuné Rusvai Marietta
Marton Katalin
Maszlagi Csilla
Mészáros Csilla
Mezei Melinda
Miklós Adrienn
Molnár Józsefné
Monoki Katalin
Nagy Aranka Jolán
Nagy Tünde
Nagyné Pesti Nikolett
Némethné Szabó Anna Éva
Páricsi-Bélteki Beáta
Páricsi Richárd Martin
Pataki Ferenc
Pelach Éva

Polgár Mónika	Tomcsányi Zsolt
Porjesz Anita	Tóth Zsuzsanna Erzsébet
Rádai Melinda	Török Tamás
Rézműves Miklós	Troll Attila
Seress György Zoltánné	Vámos Vivien Angéla
Simonné Biró M. Erzsébet	Várady Emese Katalin
Sutka László*	Varga Bernadett
Szabó Norbert Tihamér	Várnagyné Szendrei Gabriella
Szabóné Szabó Lora	Varró Klaudia
Szarka-Szőke Zsanett	Vass Vivien
Szendrei Adrienn	Vincéné Antal Márta
Szőke-Fodor Gabriella	Vukov Tamás Márk
Takács Margit Andrea	Zubor Ákos
Tóbiás László Márton	Zsoldos-Pálmai Gabriella

**A csillaggal jelölt hallgatók 2026. januárban vizsgáztak.*

Teológia MA mesterszak

Birkás-Ferreira Zsófia dr.*	Katáné Farkas Erzsébet
Bódis László	Koncsárd Balázs
Bognár Tibor Tamásné	Krizsán Erzsébet
Budai Dániel	Magyar Bernadett Letícia
Costescu Erik	Nagy Bálint
Ficsor Fanni	Pap Lénárd Ottó
Fülöp Áron	Sárvári Tamás Attila
Holovacskó Ibolya	Szelle Dávid Árpád*
Horváth Mihály	Szolnoki Katalin

**A csillaggal jelölt hallgatók 2026. januárban vizsgáztak.*

Kántor BA alapszak

Fuchs Ágnes Linda

Szakirányú továbbképzések

Pedagógus, közoktatási vezető

Fekete Gabriella
Győri Máté Béláné
Hudák-Tóth Szabina
Katona József Álmos
Kovács-Tóth Katalin
Kozma Krisztián
Petró Melinda
Rein Rita Anikó
Sőrés Katalin Anett
Száváné Török Emese

Bibliaismeret oktató

Geri Kitti Márta
Lőrincz Tímea
Nyíri Éva
Szajkó Péterné
Van Aken Frans Willem

3.

KITÜNTETÉSBEN, JUTALOMBAN RÉSZESÜLT HALLGATÓK

Kiváló diplomáért

Bognár Tibor Tamásné
Budai Dániel
Chai-Dragonya Nikolett Ibolya
Ficsor Fanni
Horváth Árpád
Horváth Mihály
Kiss Máté
Krizsán Erzsébet
Nagy Bálint
Pap Lénárd Ottó
Sárvári Tamás Attila
Tomcsányi Zsolt
Vincéné Antal Márta

TDK helyezettek

Kálmán Ernő
Kovács Sebestyén
Sárvári Tamás Attila

Közösségi munkáért

Halász Győző Mihály
Jóföldi Péter Bence
Rácz Katalin

4.

VEZETŐ TESTÜLETEK, OKTATÓK ÉS MUNKATÁRSOK A 2025/26-OS TANÉVBEN

MBE Fenntartói és Fejlesztői Tanács (FFT)

Durkó István
Macher Tivadar
Varga László Ottó
Mészáros Kálmán, dr.
Bereczki Lajos
Paróczy Zsolt
Pafkó Tamás, dr.
Fodorné Bálint Andrea

az FFT elnöke
az FFT titkára
az MBE főtitkára
a BTA rektora
a BTA rektorhelyettese
a BTA rektorhelyettese
az FFT lelkesítő tagja
adminisztrátor, jegyzőkönyvvezető

Szenátus

Mészáros Kálmán, prof. dr.
Bereczki Lajos
Paróczy Zsolt
László Gábor
Hári Tibor
Urbán Gedeon
Veres Sándor Péter, prof. em. dr.
Várady Endre, dr.
Kovács József, dr.
Garai Zsolt, dr.

rektor, a Szenátus elnöke
rektorhelyettes, a Szenátus alelnöke
rektorhelyettes
a BTA főtitkára
gazdasági főigazgató
tanulmányi igazgató
tanszékvezető, egyetemi tanár
tanszékvezető, egyetemi docens
tanszékvezető, egyetemi docens
tanszékvezető, főiskolai docens

Papp János	az MBE elnöke
Varga László Ottó	az MBE főtitkára
Szilágyi Béla, dr.	a Szenátus nemlelkészi tagja
Szűcs Zoltán, dr.	a Szenátus nemlelkészi tagja (2025.10.01-ig)
Liptai Gábor	a Szenátus nemlelkészi tagja (2025.10.01-től)
Macher Tivadar	a Szenátus lelkészi tagja
Tóth Sándor	a Szenátus lelkészi tagja
Halász Győző Mihály	a HÖK elnöke
Kelédi Márton	a Tanulmányi Osztály vezetője
Zsigmond István	a dolgozók képviselője
Huszta Csabáné	a Szenátus jegyzőkönyvvezetője

Rektori Kabinet

Mészáros Kálmán, prof. dr.	rektor (2026.06.30-ig)
Várady Endre, dr.	rektor (2026.07.01-től)
Bereczki Lajos	rektorhelyettes
Paróczy Zsolt	rektorhelyettes
László Gábor	főtitkár
Hári Tibor	gazdasági főigazgató
Veres Sándor Péter, prof. em. dr.	MAI igazgató (2026.02.28-ig)
Bödő Sándor	MAI mb. igazgató (2026.02.11-től)
Urbán Gedeon	tanulmányi igazgató
Kelédi Márton	tanulmányi osztályvezető
Huszta Csabáné	jegyzőkönyvvezető

Oktatók

Arató György	óraadó
Bacsó Benjámín, drs.	tanársegéd
Balla Péter, drs.	tanársegéd
Balogh Péter, drs.	óraadó
Bertalan Balázs	óraadó
Borbély Péter	óraadó
Csikós Attila	óraadó
Csuhai József	óraadó (I. félév)
Borzási Pál Zoltán, dr.	főiskolai docens

Garai Zsolt, dr.	tanszékvezető, főiskolai docens
Giorgiov Dorin Adrián, dr.	egyetemi docens
Fodor Szilvia, dr. habil	óraadó
Grébecz-Dula Borbála, dr.	óraadó
Hajnal Zoltán, drs.	tanársegéd
Háló Gyula	óraadó
Henter Ambrus	óraadó
Hidász Tamás	óraadó
Hubert-Szabó Imre, dr.	főiskolai docens
Katona Béla	óraadó
Kelédi Márton	óraadó
Kinczel Dániel	óraadó
Kiss János	óraadó
Kis-Juhász Vilmos, dr.	főiskolai docens
Kocsis-Nagy Zsolt	óraadó
Kónyáné Puskás Laura	mesteroktató
Körmendy Zsolt, dr.	óraadó
Kovács József, dr.	tanszékvezető, egyetemi docens
Kovács Viktória, dr.	tanársegéd
László Gábor	tanszékvezető, főiskolai docens
László Gábor ifj., drs.	tanársegéd
Marton Zsolt, drs.	mb. tanszékvezető, tanársegéd
Mészáros Kálmán, prof. dr.	tanszékvezető, egyetemi tanár
Nagy Sándor	óraadó
Nelhübel Henriette	óraadó
Nemeshegyi Zoltán	főiskolai docens (I. félév)
Nemes-Paróczy Csenge, dr.	óraadó
Pafkó Tamás, dr.	főiskolai docens
Papp János	óraadó
Papp Jonatán	óraadó
Paróczy Zsolt	óraadó
Patkás Rita	óraadó
Pető István	mesteroktató
Pintérné Munkácsi Beáta	óraadó
Sebjan-Farkas Zsolt, dr.	egyetemi docens
Serafin József	főiskolai docens
Sipos György Márk	óraadó
Székely Levente, dr.	óraadó
Tóka Ágoston	óraadó
Tóth Dániel	óraadó

Tóth Sándor	mesteroktató (2026.02.01-től)
Urbán Gedeon	főiskolai docens
Újváriné Szabó Anikó	óraadó
Varga György	óraadó
Varga István, dr.	óraadó
Várady Endre, dr.	tanszékvezető, egyetemi docens
Veress Ernő, dr.	főiskolai docens
Veres Sándor Péter, prof. em. dr.	tanszékvezető, egyetemi tanár

Vendégelőadók

Richard Blake, dr.	előadó
Mark A. Howell, dr.	előadó

Munkatársak

Balla Péter	külügyi titkár
Bokros Andrea	esélyegyenlőségi koordinátor
Bödő Sándor	MAI mb. igazgató (2026. 02. 11-től)
Husztá Csabáné	rektori titkár
Husztá Csaba	kiadványszerkesztő, technikus
Kelédi Márton	tanulmányi osztályvezető
Kéméndi Andrea	takarító
Kovács-Hargitai Nóra	könyvtáros
Kovács Viktória, dr.	intézményi kommunikátor
Körmendy Zsolt, dr.	oktatási szakértő
László Gábor, ifj.	MAI munkatárs
Misják Johanna	tanulmányi előadó
Molnár József	portás
Nagyné Maros Gabriella	könyvtáros
Nemes-Paróczy Csenge, dr.	MAI munkatárs
Novák Márta	tanulmányi előadó
Papp Jonatán	tolmács, tanulmányi munkatárs
Patkás Rita	felnőttképzésért felelős szakmai vez.
Perei-Lázár Csilla	pénzügyi kontroller
Pfuscher Emese	könyvtáros

III. ADATTÁR

215

Szabóné Hricsovinyi Renáta
Széplaki Andrea
Szoukup Gergely
Urbán Gedeon
Veres Sándor, prof. em. dr.
Zsigmond István

tanulmányi előadó
felnőttképzési ügyintéző
rendszergazda, informatikus
tanulmányi igazgató
BTA Kutató igazgató
gondnok

